

Còn Lâu Mới Yêu

Contents

Còn Lâu Mới Yêu	2
1. Chương 1: Nơi Ở Mới	2
2. Chương 2: Làm Quen	4
3. Chương 3: Cơm Trưa	7
4. Chương 4: Du Lịch	9
5. Chương 5: Quyết Định	12
6. Chương 6: Dana	15
7. Chương 7: Xem Phim	17
8. Chương 8: Cha Mẹ	19
9. Chương 9: Biến Đổi	21
10. Chương 10: Ma Cà Rồng	24
11. Chương 11: Dẫn Đường	26
12. Chương 12: Huấn Luyện	28
13. Chương 13: Kinh Hi	31
14. Chương 14: Bạn Nhảy	33
15. Chương 15: Diễn Xuất	36
16. Chương 16: Bella	40
17. Chương 17: Ca Giả	45
18. Chương 18: Thông Suốt	51
19. Chương 19: Ở Chung	57
20. Chương 20: Hoài Nghi	62
21. Chương 21: Cự Tuyệt	66
22. Chương 22: Kinh Biến	69
23. Chương 23: Ngoài Ý Muốn	74
24. Chương 24: Vũ Hội	79
25. Chương 25: Bóng Chày	84
26. Chương 26: Mục Tiêu	88
27. Chương 27: Nguy Cơ	94
28. Chương 28: Kế Hoạch	99
29. Chương 29: Bị Bắt	106
30. Chương 30: Bị Thương	111
31. Chương 31: Ngọt Ngào	116
32. Chương 32: Quá Mức	122
33. Chương 33: Chú	126
34. Chương 34: Hỗn Loạn	130
35. Chương 35: Volturi	135
36. Chương 36: Thiên Phú	139
37. Chương 37: Hữu Kinh Vô Hiểm(gặp Chuyện Kinh Sợ Nhưng Không Có Nguy Hiểm)	144
38. Chương 38: Chương Cuối	150
39. Chương 39: Ngoại Truyện 1: Đứa Nhỏ	156
40. Chương 40: Ngoại Truyện 2: Xuyên Qua	163

Còn Lâu Mới Yêu

Giới thiệu

Converter: U Tịch Cốc Editor: Linh~Ling Thể loại: Hiện đại, Đồng nhân Twilight Nguồn convert: tàng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-lau-moi-yeu>

1. Chương 1: Nơi Ở Mới

“Tiểu thư, đến.”

Từ trên xe xuống, Lusena liền bị màu xanh trước mắt hấp dẫn: Cây to xanh tốt, cây nhỏ trước mắt có màu xanh nhạt, nhánh cây xum xuê màu xanh của lá, loài dương xỉ cũng mang một màu xanh đậm. Ngay cả không khí cũng từ lá cây mà nhiễm một màu xanh lục. “Nơi này thật đẹp, không phải sao? William?”

“Đúng vậy, tiểu thư.” Đứng bên cạnh, William cung kính trả lời.

“Bíp bíp –” Một chiếc xe cảnh sát dừng trước mặt Lusena, một người đàn ông mặc cảnh phục từ trên xe xuống, “Buổi sáng tốt lành, tiểu thư Khải Phổ Lao Đặc, hoan nghênh đến Fox. Hy vọng cháu sẽ có cuộc sống vui vẻ ở đây!”

Lusena đã sớm gặp qua Charles · Swan, muốn sống lâu ở Fox thì phải nhờ bác ấy giúp đỡ.

“Buổi sáng tốt lành, cảnh sát Swan. Fox thật đúng là địa phương tốt. Bác có thể gọi cháu là Lusena.”

“Tốt, Lusena, thật cao hứng khi thấy cháu thích nơi này, nếu có vấn đề, cứ việc tới tìm bác.”

“Cháu sẽ, cảnh sát Swan. Cảm ơn bác.” Lusena cảm thấy Charles là một cảnh sát tốt bụng, làm hết phận sự, trách không được người dân Fox đều yêu quý bác ấy.

“Bác nghĩ bác phải đi rồi, trong cục còn có việc.” Nói xong, Charles xoay người lên xe, nhưng khi bác ấy vừa khởi động xe thì lại đem cửa kính hạ xuống, “Đứng rồi, Lusena, xét thấy phòng của cháu gần rừng rậm, bác phải nói, tốt nhất không cần tiến vào nơi đó, rừng rậm rất nguy hiểm, có báo, sói. Bác nghĩ cháu sẽ để ý an toàn của chính mình, phải không?”

Thấy khuôn mặt của Charles rất nghiêm túc, Lusena vẫn cảm nhận được bác ấy đang quan tâm mình, “Cảm ơn bác đã nhắc nhở, cháu sẽ không tùy ý đi vào.”

Nghe được Lusena cam đoan, Charles tất nhiên an tâm hơn, “Vây là tốt rồi, bác đi đây. Gặp lại sau, Lusena.”

“Gặp lại sau, cảnh sát Swan.”

Đi vào phòng, đồ dùng thường ngày đã sớm thu thập tốt. Đây là một ngôi nhà hai tầng, có một khoảng đất trống trước mặt, ở đây chỉ có Lusena, William cùng bảo mẫu Ellie.

“Tiểu thư, phu nhân vừa gọi điện đến, nhắn cháu khi nào đến nơi thì gọi lại cho bà.” Ellie vừa nhìn thấy Lusena, liền nói, trong giọng nói còn mang theo sự vui sướng.

“Wow, Ellie, vài ngày không thấy, cháu rất nhớ bà!” Lusena vui vẻ, bước nhanh lên ôm Ellie.

“Tiểu thư, hình tượng! Phu nhân nếu thấy sẽ nhắc cháu mất.” Dù sao cũng là đứa nhỏ chính mình nhìn nó lớn lên, tách ra vài ngày, Ellie vẫn có chút không quen, hiện tại rốt cục thấy được Lusena, Ellie cũng thật vui vẻ, nhưng bà vẫn không quên phân phó của phu nhân.

“Bởi vậy con mới trốn!” Lusena oán giận nói, nhưng cô vẫn buông Ellie ra, “Cháu về phòng trước để gọi điện thoại.”

Ellie vui mừng nhìn bóng dáng Lusena, sau đó xoay người nói với William, “William, ông đi nghỉ ngơi đi, đi xe một đêm ông cũng mệt mỏi, phòng của ông là căn phòng đầu tiên bên phải tầng hai.”

“Cảm ơn, Ellie.”

“Ta phải đi chuẩn bị chút nguyên liệu nấu ăn, Lusena thích ăn đồ ăn ta làm nhất.” Nói xong, Ellie liền phủ thêm áo khoác ra cửa.

Trong căn phòng cuối ở tầng hai —

“Đúng vậy mẹ, con tốt lắm..... Nơi này tốt lắm, con rất thích Fox..... Con sẽ chăm sóc chính mình tốt, ở đây còn có Ellie không phải sao?..... Tốt, tốt, mẹ, con cam đoan sẽ không tùy tiện cùng người lạ nói chuyện..... Mẹ, không nói nữa, thay con chào ba, chào, mẹ, chào.” Mẹ vẫn nói nhiều như vậy, Lusena bắt đầu nhớ người ba ít nói của mình rồi.

“Hô —” Lusena cả người nằm trên giường lớn mềm mại, không khỏi mỉm cười, rốt cục đã rời khỏi New York, cái thành phố ồn ào náo động, tuy rằng nhớ ba mẹ, nhưng cô sớm hay muộn cũng có cuộc sống độc lập, không phải sao?

Ba mẹ Lusena sở dĩ đồng ý để Lusena rời bỏ họ, đến trấn nhỏ Fox này hoàn toàn là vì nguyện vọng 17 tuổi của Lusena. Lusena ước đến một nơi tràn ngập sắc xanh, một trấn nhỏ có mưa nhiều, gần như suốt năm. Vì là ước muốn của con gái yêu nên vợ chồng Khải Phổ Lao Đặc tự nhiên muốn thỏa mãn, lại vì Lusena mà tỉ mỉ chọn lựa trấn nhỏ Fox, cũng chuẩn bị tốt tất cả. Lusena thấy vậy cũng thật vui vẻ, cũng hứa hẹn sẽ về nhà hai lần mỗi năm.

Lusena từ nhỏ đã thích mưa, cô rất hưởng thụ cảm giác khi trời mưa thì đánh đàn, luyện múa hoặc là ngồi đọc sách bên cửa sổ, như vậy, sống ở Fox hẳn là quyết định đúng đi.

“Tiểu thư, ăn cơm trưa.” Giọng nói của Ellie từ ngoài cửa truyền đến, Lusena khó khăn mở mắt ra, thì ra chính mình nằm trên giường nghỉ một lúc rồi ngủ quên.

“Tiểu thư?” Ellie không có nghe đến tiếng đáp lại, thì lại gọi.

“Vâng, Ellie, cháu lập tức đến.” Lusena tỉnh táo lại, vội trả lời.

“Chúng ta ở nhà ăn chờ cháu.” Nói xong Ellie liền xuống lầu.

Sau khi ba người đều dùng cơm xong, Lusena mở miệng nói: “William, cháu nghĩ cháu cần đi trường học, bác sẽ giúp cháu chuẩn bị tốt mọi việc, phải không?”

“Đúng vậy, tiểu thư, đây là công việc của bác.”

“William, bác vẫn nghiêm túc như vậy.”

Đi đến trường trung học của Fox, nếu không phải có bảng tên trường trước cửa, chỉ sợ không ai cảm thấy nơi này là một ngôi trường. Nó giống như là khu nhà màu nâu cần sửa chữa, bên trong có nhiều cây cỏ thụ cùng bụi rậm, khiến người khác không cảm giác được đây là nơi dạy học.

Lusena đi đến trước văn phòng hành chính, gõ cửa tiến vào. Văn phòng không lớn, có một khu bàn ghế nhỏ để tiếp đãi, bên cạnh đặt một ít đồ ăn cùng vài cái ghế dựa, phía dưới là tấm thảm màu violet, thông cáo cùng huy chương được dán hỗn loạn trên tường, một cái bồn nước to phát ra âm thanh tí tích, ở trên là một bồn cây phát triển rất tốt, giống như bên ngoài thiếu thảm thực vật bởi vậy chúng nó mới ở trong này có bộ dáng tươi tốt như vậy. Phòng này bị một cái bàn dài phân cách thành hai bộ phận, quầy trước lộn

xộn, đầy giấy tờ, bút viết, bàn đánh bóng bàn phía trước bị những tờ rơi đầy màu sắc dán lung tung. Phía sau bàn đánh bóng bàn có ba bàn làm việc, trong đó lộ ra một người phụ nữ cao to, tóc hồng mang kính.

Sau khi Lusena vào cửa, người phụ nữ tóc hồng liền ngẩng đầu hỏi: “Em có việc sao?”

“Xin chào, em là Lusena · Khải Phổ Lao Đặc. Đây là giấy tờ chuyển trường của em.” Lusena đưa giấy tờ ra.

“Ừa, đúng vậy, học sinh mới năm nay, em chờ,” Cầm lấy hồ sơ, cô ấy lại tìm kiếm thứ gì đó trên bàn, qua một lúc sau mới tìm được, “Đây là thời khóa biểu của học kỳ này cùng sách vở của em, còn có bản đồ trường, cô đã giúp em ở mặt trên ký hiệu đường đi học ngắn nhất. Sách giáo khoa em có thể đến lầu một để lấy.”

“Vâng, cảm ơn cô.” Lusena mỉm cười nói.

“Không có việc gì, hy vọng em có thể thích Fox.” Người phụ nữ cũng hướng Lusena cười cười.

Sau khi lấy sách, Lusena nói William lái xe ở vườn trường một vòng, làm quen một chút đường đi học. Lúc này ở trường gần như không có người, dù sao còn vài ngày nữa mới khai giảng, này cũng tiện cho Lusena đi thăm quan trường.

Mấy ngày kế tiếp, Lusena cũng không có ở trần nhỏ đi dạo, bởi vì từ buổi chiều ngày đó, trời mưa không ngừng. Lusena ở trong phòng, dựa theo thói quen nhiều năm, mỗi ngày khiêu vũ một giờ, một giờ đánh đàn, sau đó là đọc sách. Đường nhiên, mấy ngày nay Lusena đều xem sách giáo khoa sắp học, Lusena cho rằng, để làm một học sinh tốt, chuẩn bị bài là rất quan trọng. Nhưng mà, nguyên nhân chủ yếu là, phụ nhân Khải Phổ Lao Đặc nói, nếu thành tích Lusena có một chút đi xuống, sẽ lập tức đem cô về New York, bởi vì bà cảm thấy Lusena không thích hợp ở Fox.

2. Chương 2: Làm Quen

Ngày khai giảng, Lusena tâm tình kích động đi vào trường, trong lòng tràn ngập chờ mong đối với hoàn cảnh học tập mới.

Tiết đầu là giờ của thầy Varner, Lusena đi vào phòng học, sau đó cô nhờ thầy ký tên cùng đưa thời khóa biểu cho thầy Varner.

“Các học sinh im lặng một chút, đây là bạn mới của chúng ta, Lusena · Khải Phổ Lao Đặc. Tiểu thư Khải Phổ Lao Đặc, em tự giới thiệu đi.”

“Vâng, thầy Varner, thầy có thể gọi em là Lusena. Chào mọi người, mình là Lusena · Khải Phổ Lao Đặc, thật vui khi đến Fox, hy vọng một năm tiếp theo chúng ta có thể vui vẻ ở chung, cảm ơn!”

Không ai lại cự tuyệt một người bạn thân thiện như vậy, vì vậy, khi Lusena vừa nói xong, dưới lớp liền vang lên tiếng vỗ tay.

Thầy Varner thấy vậy, liền mỉm cười nói: “Xem ra mọi người đều thực hoan nghênh em, Lusena. Ồ, xem ra chỉ có chỗ ngồi bên cạnh Cullen là còn trống, em cứ ngồi đó đi.”

(Linh ~Ling: Gặp nhau rồi!!! ^.^)

Lusena nhìn quanh phòng học, quả nhiên chỉ còn chỗ đó còn trống. Dù ở New York đã gặp nhiều nam sinh có vẻ ngoài bắt mắt, Lusena vẫn nhìn không được trong lòng khen ngợi một câu: Thiếu niên này thật đẹp trai! Anh có mái tóc màu đồng cổ, làn da tái nhợt, cả người tỏa ra hơi thở lạnh lùng. Xem ra người này thuộc gia đình Cullen.

Lúc Lusena đi qua, Cullen cũng không nhìn về phía cô, giống như không biết sắp có người ngồi cạnh mình.

Thấy Lusena ngồi xuống, Varner bắt đầu giảng bài.

Xuất phát từ lễ phép, Lusena vẫn hướng Cullen, người vẫn không nhìn cô mà chào hỏi, “Xin chào, mình là Lusena · Khải Phổ Lao Đặc.”

“Xin chào, Edward · Cullen.” Giọng nói Cullen thực dễ nghe, nhưng hình như anh cũng không nhiều lời, thái độ rất lạnh nhạt.

Được đáp lại Lusena cũng không nói gì nữa, bắt đầu tập trung nghe giảng. Phải biết rằng, môn cô yêu nhất chính là toán. Mà thầy Varner cảm thấy Lusena có tinh thần ham học, trong lòng đối với vị học sinh mới này càng thêm yêu thích, giảng bài cũng càng cẩn thận.

Edward Cullen quay đầu, quan sát người ngồi cùng bàn với mình. Cô có một mái tóc đen quăn dài, da trắng như tuyết, lại khác với chính mình tái nhợt, giờ phút này cô một bên nghe giảng, một bên ghi chép, tựa hồ gặp chỗ không hiểu, hơi hơi nhăn mày. Edward thông qua thiên phú chính mình — thuật đọc tâm, phát hiện Lusena lúc này quả nhiên là đang tự hỏi một đề bài về tam giác, không khỏi lấy ra giấy nháp cùng bút, giải đáp chỗ Lusena không hiểu, sau đó đem giấy đưa cho Lusena.

Lusena nhìn giấy nháp trước mắt, phát hiện trên giấy viết vấn đề chính mình vừa rồi tự hỏi, vui sướng nhìn về chủ nhân của nó, không ngờ là người lúc trước còn không muốn quan tâm chính mình, bạn học Cullen. “Cảm ơn bạn, Cullen.”

“Bạn có thể gọi mình là Edward.” Lusena trong nháy mắt sững sờ, Cullen, không, phải nói là Edward, anh hướng chính mình lộ ra nụ cười ôn nhu mà lại mê người.

“Tốt, Edward, bạn cũng có thể gọi mình là Lusena.” Xét thấy đối phương giúp mình, Lusena cũng hướng Edward cười cười. Nhưng mà — “Bạn như thế nào biết mình đang tự hỏi vấn đề này?”

Tươi cười trên mặt Edward biến mất, anh quay mặt đi, bình tĩnh nói: “Khi thầy giảng đến chỗ này, mình vừa vịn thấy bạn nhíu mày.”

“Được rồi.” Lusena chán nản phát hiện Edward lại bắt đầu không quan tâm chính mình, trong lòng nói thầm một câu: Người kỳ quái. Sau đó lực chú ý của Lusena lại nhanh chóng bị thầy Varner thu hút.

Mà lúc này Edward cảm thấy thực ảo não, vừa rồi thiếu chút nữa bại lộ năng lực đặc biệt của chính mình, quả nhiên vẫn không nên lại gần con người. Nhưng mà, Edward lại bất đắc dĩ phát hiện, Lusena đi học cũng thật chăm (Linh ~ Ling: đúng nghĩa đen là đi học, mình không biết dịch chỗ này sao cho hay), toàn bộ phòng học chỉ có cô suy nghĩ những việc liên quan đến bài giảng.

Rất nhanh, tiết thứ nhất đã xong. Các học sinh đều đối với học sinh mới này tràn ngập tò mò, nhất là nhóm học sinh nam, đối với mỹ nữ mới tới trường, tự nhiên rất nhiệt tình. Lusena còn không kịp dọn sách vở, đã bị các học sinh vây quanh hỏi các loại vấn đề.

Lusena là lần đầu tiên trải nghiệm cảm giác bị mọi người nhiệt tình vây quanh, cho nên không có cự tuyệt, đều muốn trả lời câu hỏi của mọi người. Không may, Edward ngồi cạnh tường, nên khi mọi người vây quanh Lusena, đồng thời cũng đem Edward đẩy vào bên trong. Edward hiển nhiên không bình tĩnh ngồi bên trong chờ bọn họ hỏi xong vấn đề, bởi vậy, khi mọi người đang hưng phấn, thì đột nhiên nghe được một tiếng nói lạnh lùng “Tránh ra”, sau đó liền thấy khuôn mặt phũ phàng băng sương của Edward. Nghĩ đến chính mình đã chọc giận người nhà Cullen thần bí mà nguy hiểm, mọi người đều né ra, hoàn toàn đã quên chuyện tiếp cận Lusena.

Lusena chỉ có thể không nói gì, nhìn Edward đi xa, sau đó yên lặng thu thập này nọ, chuẩn bị lớp tiếp theo.

Tiết tiếp theo là lớp Tiếng Anh của thầy Mason, nội dung chủ yếu của học kỳ này là thưởng thức văn học. Lusena lại chờ chuông reng rồi mới tiến vào phòng học, đối với việc tự giới thiệu rồi lại bị yêu cầu làm bạn cùng bàn với Edward, cô cũng cảm thấy bình thường. [Có lẽ đây cũng là một loại duyên phận?], Lusena trong lòng thầm nghĩ.

Lúc này đây, Edward không có nhìn về nơi khác, mà là nhìn chăm chăm Lusena đang đi đến bên cạnh mình, trên mặt lại lộ ra loại tươi cười mê người.

Lusena bỗng nhiên có cảm giác kỳ quái, nhưng không nghĩ nhiều. Sau khi ngồi xuống, Lusena tò mò nói: “Chẳng lẽ mỗi lớp bạn đều ngồi một mình sao, Cullen?”

Edward nhúm mày nói: “Edward.”

“Sao?” Lusena sững sốt một chút, lập tức phản ứng lại, “Ách, đúng vậy, Edward, bạn còn không có trả lời vấn đề của mình.”

“Học sinh ở đây không ai dám ngồi cùng mình.” Edward lộ ra một chút ý cười xấu xa.

Lusena lại một lần nữa bị Edward mê hoặc, không khỏi ngẫm nghĩ chính mình mê trai, thuận miệng nói: “Có lẽ chúng ta thử so thời khóa biểu một chút, nói không chừng học kỳ này chúng ta đều trở thành bạn cùng bàn ở mỗi lớp.”

Edward tuy rằng biết Lusena nói giỡn, nhưng vẫn lấy ra thời khóa biểu, đem nó đưa cho Lusena.

Lusena trong lòng có điểm tò mò nhìn thời khóa biểu của Edward, kết quả vừa thấy liền sợ ngây người. “Thượng đế! Thời khóa biểu của chúng ta giống nhau như đúc.”

“A? Xem ra vì vận năm ngồi cùng bàn, hợp tác vui vẻ, Lusena.” Nói xong, Edward vươn tay phải.

Nhưng mà, Lusena không có chú ý tới anh, bởi vì thầy Mason đang nhìn bên này, Lusena nhanh chóng khôi phục bộ dáng học sinh ngoan ngoãn. Edward bất đắc dĩ, bất quá anh lại có chút may mắn, thân thể ma cà rồng cứng rắn khác thường, nếu thật sự cùng Lusena bắt tay, cô hẳn là sẽ có nghi ngờ đi.

Tác phẩm lần này là của Jane Austin [kiểu hãnh cùng định kiến], Lusena từ nhỏ đã được phu nhân Khải Phổ Lao Đặc cho đọc rất nhiều tác phẩm văn học, quyển sách này tự nhiên cũng bao gồm trong đó. Bởi vì lúc ấy tuổi nhỏ, Lusena lý giải không được thâm ý trong đó, nhưng cũng hy vọng có thể tìm được “Darcy” của chính mình. Nay nghe xong thầy Mason giảng giải, Lusena càng thêm muốn gặp được người hiểu mình như vậy, liễu lĩnh yêu chính mình.

Edward sâu sắc phát hiện suy nghĩ của Lusena, nghe được tiếng lòng của Lusena, âm thầm cảm khái Lusena rất cục giống cô gái bình thường đang trưởng thành.

Bởi vì đã biết hai người có thời khóa biểu hoàn toàn giống nhau, sau khi tiết thứ hai kết thúc, Edward cũng không có một mình một người rời đi, mà là chủ động cùng Lusena đi đến trước phòng thể dục. Lusena hiển nhiên đồng ý.

“Bạn là một mình đi đến Fox sao?” Cảm giác được hai người trong lúc đó không khí có chút nặng nề, Edward đầu tiên mở miệng nói.

“Cái gì? Ách, không, còn có bảo mẫu cùng lái xe của mình.” Đang cố gắng không nhìn ánh mắt mang theo đủ loại cảm xúc chung quanh, Lusena sững sốt một chút mới trả lời.

“Bạn thích Fox sao?” Edward tò mò hỏi.

“Đúng vậy, mình thích mưa, thời tiết Fox thực thích hợp với mình.” Lusena sung sướng trả lời.

“Thật vui khi bạn thích nơi này.” Nói xong, hai người chạy tới phòng thể dục.

Dạy thể dục là thầy Clapp, bởi vì Lusena là lần đầu tiên đi học, ông để Lusena ngồi trên ghế nhìn trận đấu bóng chuyền của các nữ sinh. Mà Edward hướng giáo viên chào rồi liền tự ngồi trên ghế.

Lusena ngồi bên cạnh Edward, quan tâm hỏi: “Bạn bị bệnh sao? Tại sao thầy cũng đồng ý để bạn ngồi đây?”

“Không, trên thực tế, gia đình chúng ta bởi vì một vài nguyên nhân, không thể vận động, cha nuôi của mình đã giúp chúng mình xin phép.” Edward có chút quần bách đáp.

Lusena nghĩ bệnh trong nhà thì không tiện nói ra, không nghĩ nhiều, mà là hỏi: “Cha nuôi?”

“Đúng vậy, mình cùng của anh chị em mình đều là do Carlisle nuôi dưỡng. Carlisle · Cullen, cha nuôi của mình, là bác sĩ nổi tiếng của Fox.”

Lúc Edward nói những lời này cũng không có cái gì khác thường, nhưng Lusena vẫn cảm thấy chính mình nhắc tới chuyện buồn của anh, “Thực xin lỗi, mình không biết bạn.....”

“Không có gì, mình thực thích gia đình hiện tại, thích mọi người ở gia đình này.” Giọng nói của Edward mang theo sự cảm kích.

Lusena yên tâm, cô bắt đầu cẩn thận quan sát trận đấu.

“Bạn đi học vẫn đều như vậy sao?” Phát hiện lực chú ý của Lusena bị dời đi, Edward bắt đắ dĩ lại có ý tốt hỏi.

“Sao?” Lusena không có nghe Edward hỏi.

“Mình hỏi, bạn đi học luôn như vậy sao?” Edward lập lại một lần.

“Bằng không mình phải làm gì?” Lusena khó hiểu nói.

“Không có gì. Bạn tiếp tục xem.”

Edward phát hiện Lusena đối với quy tắc của bóng chuyền thì hoàn toàn không biết gì. Vì thế, anh bắt đầu vì Lusena giải thích, nhìn trận đấu rồi giải thích cho Lusena. Khi Lusena lại một lần nữa hỏi anh làm sao biết sự khó hiểu của mình, Edward thản nhiên nói là do trên mặt Lusena viết rõ. Phản ứng tiếp theo của Lusena là ngơ ngác sờ soạng mặt mình, rước lấy Edward một câu “Lusena, bạn thật đáng yêu”.

Tiết thể dục ngay tại trong không khí vui vẻ kết thúc, sau đó hai người đi đến nhà ăn.

3. Chương 3: CƠM TRƯA

Nhìn thấy Lusena cùng Edward đi vào, nguyên bản đại sảnh đang náo nhiệt trong nháy mắt lặng im.

Bị một đám người nhìn chăm chú, Lusena nội tâm cảm thấy có điểm không được tự nhiên, nhưng không biểu hiện ra ngoài. Đưa lưng về phía mọi người đang lấy cơm, cô lén lút hỏi Edward đứng bên cạnh: “Bọn họ làm sao vậy?”

Biết trong lòng mọi người đều đoán quan hệ hai người, thậm chí có người cảm thấy Lusena là con nuôi mới của Carlisle, nhưng Edward chính là dường như không có việc gì nói: “Ta nghĩ không có gì lạ.”

“A.” Lusena cũng không lại nghĩ nhiều, bắt đầu chuyên tâm chọn lựa đồ ăn.

Cuối cùng Lusena chỉ lấy một phần hoa quả cùng một ly sữa nóng.

“Người ăn nhiều đó?” Edward nhú mày nói.

“Ta chỉ thích ăn đồ của Ellie làm.” Lusena buồn rầu nói.

“Ellie?”

“Chính là bảo mẫu của ta, khi ta còn rất nhỏ bà đã tới nhà của ta.” Nghĩ đến Ellie, Lusena trên mặt lộ ra một chút mỉm cười.

Nhìn biểu tình của Lusena, Edward không khỏi đoán nói: “Người cùng bà quan hệ thực thân cận?”

“Đương nhiên, trừ bỏ ba mẹ, ta yêu nhất Ellie!” Lusena không chút do dự nói.

Edward còn muốn nói cái gì, nhưng vào lúc này, nhà ăn lại yên tĩnh xuống, theo bên ngoài nhà ăn đi vào hai cặp nam nữ phi thường xinh đẹp. Đi ở phía trước là một cô gái cao, vóc dáng cân xứng giống như được tạc từ tượng, mái tóc có màu vàng dài đến thắt lưng, phiêu dật ở sau người. Bên cạnh là một chàng trai cao to, cơ thể nhìn qua giống một vận động viên cử tạ, có một đầu tóc đen ngắn. Đi đằng sau là một cô gái giống như một tiểu tinh linh, cô có một mái tóc đen ngắn không đều, mỗi lọn tóc chỉ vào mỗi phương hướng. Bên người cô là một chàng trai vừa cao vừa gầy, nhưng cũng rất có cơ bắp, có một đầu tóc vàng.

Sau khi bốn người tiến vào, lập tức hướng đến chỗ Edward cùng Lusena.

Đến gần, cô gái tóc ngắn lên tiếng: “Edward, đây là bạn mới của chúng ta?” Nói xong, còn đến trước mặt Lusena, tò mò quan sát.

Edward còn không có trả lời, cái chàng trai tóc vàng kia liền đem cô gái tóc ngắn kéo lại bên người. (Anh Jasper ghen sao??? *.*)

Nhìn ra mấy người này chính là anh chị em trong miệng Edward, Lusena thân thiện tự giới thiệu nói: “Các người tốt, ta là Lusena · Khả Phổ Lao Đặc, các người có thể gọi ta Lusena.” Sau đó, Lusena quay đầu đối Edward nói: “Edward, anh chị em của người thật đáng yêu! Không giới thiệu với ta sao?”

Cô gái tóc ngắn đứng trước mặt không chờ Edward đã mở miệng: “Lusena, người cũng thực đáng yêu! Ta là Alice · Cullen, là em gái Edward, người cũng có thể gọi ta Alice. Bên cạnh ta là Jasper · Cullen, này hai người là Rosalie · Cullen cùng Emmett · Cullen.”

Lusena có dự cảm, chính mình nhất định có thể cùng Alice trở thành bạn tốt.

“Xin chào, ta là Jasper · Cullen, không ngại thì người có thể gọi ta là Jasper.” Alice đã hướng Lusena tỏ vẻ thiện ý, Jasper tự nhiên giới thiệu cô.

“Ta là Emmett, anh trai Edward, thật cao hứng quen biết người.” Lusena vẫn hy vọng có thể có một anh trai trân trọng chính mình, Emmett sáng khoái chiếm được hảo cảm của cô, nội tâm cô cảm thấy Emmett nhất định là anh trai tốt. Edward nghe được nội tâm của Lusena nội tâm đối với Emmett, không khỏi ho khan, rướn lấy ánh mắt nghi hoặc của mọi người. Edward chỉ có thể lập tức tỏ vẻ chính mình không có việc gì.

Cuối cùng đến phiên vị mỹ nữ tóc vàng kia, bất quá cô chính là lạnh nhạt nói câu “Rosalie” liền xoay người rời đi. Emmett cười xin lỗi với Lusena rồi liền đi theo.

“Đừng lo lắng, Rosalie chính là tính cách có vẻ lạnh nhạt, nếu cô ấy không thích người, cũng sẽ không cho người gọi là Rosalie.” Alice đối Lusena an ủi.

“Ta hiểu được, cảm ơn người, Alice.” Lusena mỉm cười nói.

Edward vừa định an ủi Lusena vài câu, nhưng hắn nghe được Lusena tiếng lòng: Ưc, mẹ vẫn muốn đem ta bồi dưỡng thành người giống Rosalie, Rosalie quả thực là thần tượng của ta. Vì thế, Edward lại bất đắc dĩ, sau đó mang theo Lusena ngồi vào chỗ anh chị em bọn họ thường ngồi.

“Bọn họ là đang nói về ta sao?” Đường như sau khi ngồi xuống, ánh mắt chung quanh nhìn về phía này càng không kiêng nể gì, Lusena cảm thấy thực không được tự nhiên, nghiêng đầu tới gần Edward hỏi.

Edward bởi vì Lusena tới gần thân thể trở nên cứng ngắc, hắn tận lực nhắc nhở chính mình bình tĩnh lại, để tránh Lusena phát hiện, sau đó đường như không có việc gì trả lời: “Ta nghĩ bọn họ hẳn là đối với học sinh mới cảm thấy tò mò thôi, dù sao người không cho bọn hắn cơ hội tiếp cận người.”

“Tiết thứ nhất là ai phá hỏng cơ hội để ta cùng bọn họ trao đổi?” Lusena nghe được Edward trả lời không khỏi thầm oán giận.

Edward vô tội nhìn Lusena.

“Được rồi, ta đây hiện tại phải làm sao bây giờ?” Lusena bại trận, lập tức thỉnh giáo nói.

“Làm quen nó, quá một lúc sẽ không sao, hoặc là chờ bọn hắn lại đến tiếp cận người.” Edward yên lặng ở trong lòng bỏ thêm một câu: Khả năng không lớn, trừ phi một nhà chúng ta không ở bên cạnh người.

Lusena quyết định nghe theo lời Edward, cô cũng không có khả năng chủ động chạy đến trước mặt bọn họ nói “Các người có vấn đề gì thì hỏi ta đi”.

Edward nghe được nội tâm của Lusena, khoe miệng một trận run rẩy.

Lusena uống hết ly sữa, mới phát hiện đồ ăn trước mặt những người khác cũng chưa động qua, cô nghi hoặc nhìn về phía Edward.

“Chúng ta ăn cơm Esme.” Edward vội vàng giải thích nói. “Ngạch, Esme · Cullen, mẹ nuôi chúng ta.”

Lusena yên lặng nghĩ, Esme làm cơm chắc ăn ngon lắm, làm cho năm người bọn họ đói thức ăn căn tin hoàn toàn thất vọng. Tiếp theo lại nghĩ, năm người nếu không ăn, vì cái gì còn muốn lãng phí thời gian đến căn tin. Bất quá Lusena đều không có hỏi ra.

Mặt khác bốn người ngạc nhiên nhìn Edward xấu hổ, ai nghĩ hẳn lại dễ dàng đem nhân loại cùng bọn họ dùng cơm chung, tuy rằng Alice đã đoán được Lusena cuối cùng sẽ cùng Edward cùng một chỗ. Đây là chuyện vừa xảy ra khi trên đường đến nhà ăn, bọn họ còn không kịp nói cho Edward, bắt quá lúc này Edward hẳn là có thể đọc được đi.

Edward xác thực nghe được tiếng lòng của bốn người, hẳn tin tưởng năng lực Alice, cho nên lúc này cảm giác có chút kỳ lạ.

Lusena cảm nhận được năm người trầm mặc, bỗng nhiên nghĩ đến, này có lẽ là một bí mật khó nói khác của nhà Cullen ngoài chuyện thể dục ra, mà bọn họ đến nhà ăn hẳn là vì giả vờ, để tránh bị những người khác phát hiện. Nghĩ như vậy, Lusena cười đối năm người nói: “Ta hiểu được, chúng ta đây đi phòng học đi.” Nói xong dẫn đầu bưng khay đồ ăn đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Edward nhìn Lusena rồi đối mặt bốn người khác lộ ra một tia cười khổ, bốn người biết Edward nhất định thông qua thuật đọc tâm nghe được cái gì kỳ quái. Vì thế, bọn họ có chút tò mò Lusena hiểu được cái gì, cấp Edward một cái ánh mắt đợi giải thích, sau đó cũng đứng lên.

4. Chương 4: Du Lịch

Buổi chiều sáu người đều chỉ có một tiết nhất, Edward cùng Lusena là lớp sinh học của thầy Banner, mà mặt khác bốn người kia đều khác lớp bọn họ, cho nên họ ra đến cửa nhà ăn liền ra đi.

Tiến vào phòng học, sau khi Lusena chào thầy Banner thì liền tự giác ngồi xuống bên cạnh Edward. (Y lam: Trẻ nhỏ dễ dạy. J)

Nội dung của lớp sinh vật là quan sát tế bào, Lusena cẩn thận quan sát miếng cắt, đối chiếu với bài giảng của thầy giáo, cuối cùng xác định thời kì tế bào phân li (mình không nhớ rõ chu kỳ của tế bào, nếu sai thì xin lỗi mọi người). Sau khi hoàn thành báo cáo thí nghiệm, Lusena đem kính hiển vi cho Edward. Sau đó, Lusena thất bại phát hiện, Edward chỉ cần liếc mắt một cái có thể xác định đáp án. “Edward, người thật lợi hại!” Lusena sùng bái nói.

“Kỳ thật ta chỉ là tin tưởng kết quả quan sát của người.” Edward nửa thật nửa giả nói.

Sau khi tiết sinh học kết thúc, Lusena muốn đi hành chính văn phòng để giáo viên ký tên, bởi vậy, Edward đi trước.

Lúc Lusena tới bãi xe, 5 người nhà Cullen đều ở đó, tựa hồ là đang chờ cô.

Vừa nhìn thấy Lusena xuất hiện, Alice hưng phấn chạy lại, làm bộ đáng thương đối Lusena nói: “Lusena, chúng ta là bằng hữu, đúng không?”

Chịu không nổi dáng vẻ đáng thương của Alice, Lusena khẳng định trả lời: “Đương nhiên.”

“Chúng ta đây lái xe đi ra ngoài chơi đi?” Alice chờ mong nói.

“Ngạc, hiện tại?” Lusena thực kinh ngạc.

“Đúng vậy, thế nào? Cùng đi đi?”

“Nhưng, Ellie còn nhà chờ, ta phải cùng bà nói một tiếng.” Lusena do dự nói.

“Chúng ta đây cùng đi qua, ở nhà người chờ. Xuất phát đi.” Emmett tiếp lời nói, nói xong lập tức lên xe, hơn nữa còn giục mọi người mau hành động.

Edward còn đứng ngoài xe, hơi có chút ngưng ngừng đối Lusena nói: “Emmett chính là như vậy.”

Lusena “Ân” một tiếng, cô giờ mới phát hiện bọn họ năm người lái ba chiếc xe đến trường học: Edward là Volvo, Emmett là Wrangler-style Jeep cùng Rosalise còn lại là chiếc Posche của Alice và Jasper. Lusena

đang tìm kiếm xe nhà mình, cách đó không xa William từ trên Cadillac xuống xe, đối với Lusena hô: “Tiểu thư, bên này.” Lusena ý bảo đám người Edward đi theo rồi lên xe.

Một hàng bốn chiếc xe ở nơi gần bìa rừng dừng lại, Lusena vừa xuống xe chợt nghe đến Emmett nói: “Thì ra nhà người ở bên cạnh rừng rậm a, thật sự là quá tốt!”

“Àn?” Lusena đối với Emmett cảm thán cảm thấy nghi hoặc.

“Bởi vì chúng ta một nhà đều ở trong rừng.” Alice đi tới giải thích.

“Trong rừng? Ta nghe cảnh sát Swan nói rừng rậm có dã thú. Các người không sợ sao?” Lusena giật mình, cư nhiên sẽ có người ở tại trong rừng rậm.

William rõ ràng cảm nhận được bọn trẻ nhà Cullen tất cả trở nên cứng ngắc, nhưng hắn phát hiện bọn họ tựa hồ không có ác ý, cho nên đem hoài nghi chôn ở đáy lòng, không có nói cho tiểu thư nhà mình biết.

Cuối cùng vẫn là Jasper ôn hòa mở miệng: “Rừng rậm cũng không có như vậy đáng sợ, có thời gian người có thể đến nhà chúng ta thăm.”

“Đúng vậy đúng vậy, người nhất định sẽ thích.” Alice khoái trá tiếp lời.

“Được rồi. Các người muốn hay không vào nhà ngồi một hồi?” Lusena xuất phát từ lễ phép hỏi một câu.

“Không cần, chúng ta ở bên ngoài chờ là tốt rồi.” Alice vội vàng cự tuyệt, bọn họ còn không có xác định rốt cuộc muốn dẫn Lusena đi chỗ nào chơi đâu. Sau đó Alice như nghĩ đến cái gì, lại tiếp tục nói: “Đúng rồi, đợi lát nữa để Edward lái người đi? Như vậy thuận tiện hơn.”

“Ngạch. Ta trước hỏi một chút Ellie đi.” Lusena xoay người vào phòng.

William nhìn chăm chăm Edward vài giây, sau đó trầm mặc đem Cadillac vào gara.

Trong phòng —

“Ellie, ta đã trở về.” Lusena vừa tiến vào liền hô.

“Tiểu thư, hôm nay ở trường học mới cảm giác thế nào?” Ellie thân thiết hỏi.

“Thật tốt! Các học sinh đều thực nhiệt tình, giáo viên cũng rất hòa thuận, hơn nữa ta nhận thức vài cái bạn bè mới, bọn họ ngay tại ngoài cửa.” Lusena vui vẻ nói.

“Úc, như thế nào không mời bọn họ tiến vào?” Ellie hiển nhiên cảm thấy như vậy có chút thất lễ.

“Không cần, Ellie, bọn họ mời ta đi chơi. Mấy ngày hôm trước ta đều không có đi ra ngoài, người sẽ đồng ý, đúng không?” Lusena đối với Ellie chớp chớp mắt.

Ellie có chút do dự: “Vậy để William cùng người đi.”

“Không cần, ta có thể đi xe bọn họ.” Vừa đúng lúc này William đi đến, “Ellie, yên tâm, không tin người có thể hỏi William.”

“William, người cũng đồng ý để tiểu thư một mình cùng bạn bè mới quen đi ra ngoài sao?” Ellie hy vọng William có thể không đồng ý.

Bất quá, Ellie thất vọng rồi, bởi vì William cảm thấy vài người bạn này có vẻ có thể tin. William là người tiên sinh Khải Phổ Lao Đặc phái đến làm bảo vệ cùng lái xe cho tiểu thư, Ellie tin tưởng phán đoán của hắn.

Vì thế, Lusena vui vẻ cùng hai người nói lời tạm biệt rồi ra ngoài.

Bên ngoài —

“Không thể đi ăn, bằng không chúng ta liền đều lộ bí mật.” Jasper thận trọng nói.

“Cũng không thể đi nơi nhiều người, Jasper người hắn là còn không quen đi.” Edward lộ ra lo lắng, Jasper là ma cà rồng cuối cùng gia nhập “chủ nghĩa Đồ chay” trong nhà, hiện tại máu nhân loại vẫn đối hắn có ảnh hưởng.

“Thân ái Jasper.” Alice tìm lòng không được ôm chặt Jasper, hơn nữa hôn mặt hắn.

“Rosalie, chúng ta cũng đến thân thiết một chút đi.” Emmett hiển nhiên bị kích thích, trêu Rosalie.

Đáp lại hắn là Rosalie cho một khủy tay không nhẹ không nặng một tay.

Edward thật sâu cảm thấy anh chị em nhà mình chỉ vọng(mình không biết từ này nên giữ nguyên) không hơn, hắn chỉ có thể chính mình yên lặng tự hỏi.

Lusena vừa ra khỏi nhà, nhìn đến là một cảnh tượng: Hai cặp tình lữ phân biệt đứng ôm nhau, không biết đang làm những gì, mà Edward một mình một người, tựa vào cửa xe cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì. Đây trong nháy mắt, Lusena bỗng nhiên cảm thấy, Edward thực cô đơn.

Nhóm ma cà rồng tự nhiên đã sớm phát giác Lusena xuất hiện, Edward dần dần mở miệng:“Chúng ta đi cảng Thiên Sứ thuê du thuyền rời bến thế nào?” Đây là Edward bỗng nhiên nghĩ đến hoạt động thích hợp mọi người.

“Tốt, đi xem biển cũng không sai.” Lusena đồng ý.

Những người khác tự nhiên đều không có ý kiến. Cứ như vậy, Lusena ngồi trên Volvo Edward lái, xuất phát.

Đi đầu là chiếc xe Jeep. Emmett cùng Rosalie luôn thích kích thích, vì thế, Lusena chỉ nghe “Sư” một tiếng, chiếc Jeep đã chạy đến cuối ngã tư. Ngay sau đó lại là “Sư” một tiếng, chiếc Porsche của Alice tốc độ cũng không kém chiếc xe của Emmett.

Lusena bỗng nhiên có dự cảm xấu, không đợi cô hỏi Edward, Volvo liền lấy tốc độ 180 cây số đuổi theo hai chiếc xe phía trước. Lusena chưa từng trải nghiệm qua tốc độ cao như thế, William lái xe luôn vững vàng, Lusena cảm thấy tâm chính mình đều bị nhấc lên, cô khẩn trương nhìn chằm chằm đồng hồ tốc độ, run run gọi người bên cạnh:“Ed..... Ed..... Edward.....”

Edward lúc này mới phát giác Lusena khác thường, hắn giật mình, nhanh chóng giảm tốc độ xe, ảo não nói:“Lusena, người không sao chứ? Thực xin lỗi, ta không nghĩ tới người không chịu được tốc độ như vậy.”

Lusena tâm rất cực trở lại chỗ cũ, cô hít sâu vài cái, bình tĩnh trở lại nói:“Ta không sao, chính là không có nói trước để chuẩn bị tâm lý thật tốt, hiện tại tốt lắm, chúng ta mau đuổi theo bọn họ đi.”

Edward lo lắng nhìn sắc mặt tái nhợt của Lusena:“Không vội, vừa lúc ta có thể mang người đến quen thuộc Fox.”

Vì thế, Edward một đường cấp Lusena giới thiệu chung quanh. Trên đường đi ngang bệnh viện, Edward nói:“Carlisle chính là làm bên trong đây.” Lusena tỏ vẻ chính mình không hy vọng ở bên trong bệnh viện nhận thức Carlisle.

Một giờ sau hai người mới tới cảng Thiên Sứ.

Nhìn thấy hai người xuống xe, Emmett khoa trương nói:“Các người như thế nào mới đến? Chúng ta đều ở cảng Thiên Sứ dạo vài vòng.”

Lusena có chút ngượng ngùng, vẫn là Edward nói:“Lusena không quen chạy tốc độ cao.”

Alice nghe xong, lập tức tiến đến bên Lusena, lo lắng nói:“Úc, Lusena, ta thật có lỗi, chúng ta không nghĩ đến.”

“Ta không sao, Edward rất nhanh liền giảm tốc.” Lusena càng thêm ngượng ngùng.

“Chúng ta đã thuê du thuyền, xuất phát đi.” Rosalie lạnh lùng ra tiếng.

Lusena lúc lên du thuyền, Emmett cùng Rosalie ngồi ở lầu hai, không biết đang nói cái gì, mà Alice vui vẻ ở phòng điều khiển du thuyền, Lusena cảm thấy bộ dáng này của cô càng thêm giống tiểu tinh linh, Jasper tự nhiên đi theo sau Alice. Lusena không nghĩ đi quấy rầy thế giới hai người họ, lập tức đi đến đầu thuyền, nhìn ra phong cảnh xa xa.

Theo du thuyền đi tới, tầm nhìn liền xuất hiện một mảnh núi mờ sương, Lusena biết, đó là đảo Vancouver ở Canada. Trời đầy mây, nước biển có màu cũng không giống như khi trời nắng, mà là hiện ra một loại bụi màu lam, tựa như màu đôi mắt của Lusena.

“Thích nhìn biển đến như vậy sao?” Edward đến bên cạnh Lusena, hai khủy tay chống lan can, nghiêng đầu hỏi.

“Thích. Ta trước kia chỉ khi trời nắng mới ra biển, hiện tại nhìn biển khi trời đầy mây, cũng có một phen phong vị.” Lusena cảm khái, sau đó, nghịch ngợm đối Edward trừng mắt nhìn: “Hơn nữa, trời đầy mây ra biển cũng không lo mình bị phơi nắng đến đen.”

Edward thành công bị Lusena làm cho nở nụ cười.

Hai người cũng không nói nữa, mà là im lặng thưởng thức cảnh biển. Lusena thể xác và tinh thần đều trầm tĩnh lại, cảm giác thích cực.

Bởi vì Lusena kiên trì phải đi về ăn cơm chiều, hai giờ sau mọi người trở về đến cảng Thiên Sứ.

Có lẽ là bởi vì vừa mới thả lỏng, sau khi lên xe, Lusena tâm tình tốt đối Edward nói: “Người dựa theo tốc độ bình thường của người đi, ta muốn trải nghiệm một phen.”

“Người xác định?” Edward rõ ràng không tin Lusena.

“Đương nhiên, ta đã chuẩn bị sẵn sàng, xuất phát đi.” Lusena mang seat belt, hai tay nắm chặt đồ cầm phía trên.

Edward nhìn bộ dạng như chuẩn bị đánh giặc của Lusena, cười nói: “Như vậy, đợi lát nữa vô luận người nói gì, ta cũng không giảm tốc.” Vừa mới nói xong, Volvo màu bạc liền chạy như bay ra ngoài.

Vừa mới bắt đầu, Lusena khấn trương nhắm mắt, hai tay ôm đầu, dần dần, Lusena quen với tốc độ này, cô ngẩng đầu, buông một bàn tay. Không thể không nói, cảm giác thực kích thích.

Không đến bốn mươi phút, hai người trở về đến trước nhà Lusena.

“Tốc độ người như vậy không sợ bị cảnh sát Swan phạt tiền sao?” Lusena vừa rồi đã muốn hỏi, chỉ sợ ảnh hưởng Edward lái xe.

“Ta nghĩ cảnh sát Swan đã quen, hần sớm đã không nhìn chúng ta.” Edward cười xấu xa nói.

Có thể là nghe được tiếng ô tô, Ellie đi ra, “Tiểu thư, người cuối cùng đã trở lại, phu nhân đã gọi tới một lần rồi.”

Lusena giới thiệu hai bên, rồi hướng đám người Edward tạm biệt xong mới vào nhà.

5. Chương 5: Quyết Định

Sau khi gia đình Cullen về nhà liền đem chuyện hôm nay nói cho Carlisle cùng Esme.

Nghe xong đám người Alice miêu tả, Esme cao hứng nói: “Kia hần là đứa nhỏ tốt, Carlisle, để bọn nhỏ mời con bé đến nhà đi?”

Người đứng đầu Cullen cũng không có trả lời, mà là nghiêm túc nhìn Edward: “Edward, người nghĩ như thế nào?”

“Ta không biết, Carlisle.” Cô đọc một thế kỷ, Edward đã quen, hần không biết chính mình rốt cuộc có hay không dùng khí để đánh vỡ nó.

“Có lẽ người có thể thử xem, cùng một chỗ với con bé người cảm thấy vui vẻ sao?” Carlisle tiến thêm một bước hỏi.

“Cùng một chỗ ta cảm thấy thực nhẹ nhàng, lòng của cô không phức tạp, máu của cô rất thơm ngọt, nhưng sẽ không gọi lên bản tính hút máu của ma cà rồng.” Edward mỉm cười nhớ lại cảm giác hôm nay đã trải qua cùng Lusena.

Nhưng mà, Edward rất nhanh liền đau khổ nói: “Nhưng ta chỉ có thể cùng cô làm bằng hữu bình thường, quan hệ chúng ta không thể tiến thêm một bước, bởi vì, ta là ma cà rồng. Ma cà rồng cùng nhân loại, ta không thể tưởng tượng kết quả cuối cùng là như thế nào. Ta sẽ không chế tốt chính mình, tiên đoán của Alice là chủ quan, ta có thể thay đổi nó. Hơn nữa, Lusena đối với chuyện này tựa hồ có vẻ trì hoãn.” (chậm chạp)”

“Edward, người xác định muốn buông tha sao? Chúng ta cũng không hy vọng người sẽ tiếp tục cô đơn.” Esme lo lắng nhìn Edward.

“Esme, ta có thể. Hiện tại chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.” Edward thấp giọng nói.

“Không, Edward, người không thể! Nếu người không nghĩ thân cận Lusena, buổi chiều không nên mang cô đi ra ngoài. Chẳng lẽ người tính ngày mai bắt đầu xa cách cô sao?” Đối với biểu hiện của Edward Alice cảm thấy thực phần nộ.

“Ta cũng không có loại em trai chỉ biết trốn tránh.” Rosalie lạnh lùng nói với Edward xong liền xoay người lên lầu.

“Hắc, anh em, sự tình không có đáng sợ như người nghĩ, vì cái gì không thử?” Emmett vỗ vỗ Edward sau cũng theo lên lầu.

“Jasper, chúng ta cũng đi.” Alice trừng mắt liếc Edward một cái sau liền đem Jasper lôi đi.

“Ta nghĩ một người đi ra ngoài.” Edward đối với hai người còn ngồi trên sofa nói.

Cảm nhận được Edward đang mê mang, Esme lo lắng nhìn Edward rời đi.

“Edward sẽ nghĩ thông suốt.” Carlisle an ủi Esme nói.

Mà ở nơi khác —

Lusena tiến vào phòng liền gọi điện cho mẹ, nói lại việc trong một ngày. Không đợi cô nói xong chợt nghe đến giọng nói kích động của bà: “Úc, thân ái tiểu Sena, ngày đầu tiên con đã có vài cái bạn tốt, thật đúng là quá tuyệt vời! Bất quá mẹ muốn nhắc nhở con, trăm ngàn phải cẩn thận, không thể dễ dàng tin tưởng người khác. Còn có, cái kia Edward bộ dạng thế nào? Tiểu Sena có phải hay không thích hắn? Khi nào thì đem hắn mang đến gặp mẹ?”

“Mẹ Chúng ta mới biết nhau một ngày, người suy nghĩ nhiều quá!” Lusena cảm thấy thật bất đắc dĩ.

Sau khi nói điện thoại xong, Lusena đi xuống lầu dùng bữa tối. Cơm xong, Lusena cao hứng đem những điều cô biết ngày hôm nay nói cho Ellie cùng William.

“Đứa nhỏ nhà Cullen thoát nhìn đều thực không sai, tiểu thư hãy đối xử tốt với bọn họ.” Ellie vừa rồi ở bên ngoài nhìn thấy năm người nhà Cullen, đối bọn họ ấn tượng đều tốt lắm.

“Àn, con sẽ.” Lusena cười nói.

Lại nói tới Edward, hắn một mình sau khi rời khỏi, bắt tri bắt giác nhưng lại đến tới khu vực gần bia rừng. Lusena ngay tại bên trong, Edward nhìn căn phòng cách đó không xa nghĩ.

Lúc này đúng là thời gian Lusena luyện đàn dương cầm, thính lực của ma cà rồng rất tốt nên dù Edward cách một khoảng cách cũng có thể nghe rõ bản Lusena đánh. Đó là bản [giọt mưa], kinh nghiệm nhiều năm giúp Edward nhanh chóng biết được.

Edward ngồi dưới thân cây, tiếng đàn thanh thúy không ngừng truyền đến, Edward chỉ cảm thấy trong lòng một mảnh yên tĩnh. Lusena tựa hồ đặc biệt thích bản này, cô đánh rất nhiều lần, thẳng đến khi tiếng đàn kết thúc, Edward mới hồi phục tinh thần lại.

Edward suy nghĩ rất nhiều, hắn cũng không như bề ngoài là một thiếu niên mười bảy tuổi, thật ra hắn đã qua một trăm tuổi. Edward nghĩ tới, giả sử hắn cùng Lusena thật sự cùng nhau, như vậy, hắn gặp phải hai

lựa chọn, đem Lusena chuyển hóa hoặc là bị ai nhìn Lusena chậm rãi già đi, này hai loại kết quả hiển nhiên cũng không là điều Edward muốn.

Không biết qua bao lâu, mưa tí tách lớn dần. Gặp mưa có xu thế càng lớn, không muốn người nhà càng thêm lo lắng Edward cuối cùng nhìn căn phòng cách đó không xa –cho đến khi hắn cũng không thể thấy Lusena, sau đó xoay người ly khai.

Ngày hôm sau buổi sáng, mưa to còn chưa ngừng lại. Từ bãi đỗ xe đi đến lớp, mặc dù Lusena mang theo dù, vẫn bị ướt hơn phân nửa.

Đi vào phòng học, Edward quả nhiên đã ngồi ở bàn, Lusena vừa rời ở bãi đỗ xe thấy Volvo màu bạc của Edward. “Buổi sáng tốt lành, Edward, người tới cũng thật sớm!”

“Buổi sáng tốt lành, Lusena.” Nhìn đến bộ dáng chật vật của Lusena, Edward nén cười nói.

“Chẳng lẽ lúc người tới không có bị ướt sao?” Nhìn ra ý cười trong mắt Edward, Lusena bắt mẫn nói.

“Đương nhiên không có,” Edward giọng điệu mang theo chế nhạo, “Có lẽ người nên đem một cái dù lớn hơn.”

Lusena không quan tâm Edward, bắt đầu dùng khăn tay lau nước trên người.

Tiết đầu là tiếng Pháp của thầy Smith, hắn vừa tiến vào phòng học liền cùng mọi người chào hỏi: “Buổi sáng tốt lành, các học sinh. Thật cao hứng khi các người chọn học tiếng Pháp! Trước tiên mọi người làm một bài kiểm tra nhỏ, nhất định phải cố gắng, ta hy vọng biết trình độ của các người chính xác.”

“Người thích nước Pháp?” Edward sớm đoán xong, sau đó nhìn bên cạnh, đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, ta trước đây đi qua Pháp, thật đúng là cực kỳ xinh đẹp!” Lusena hoà niềm nói, sau đó giọng điệu lại chuyển hướng tiếu nuối: “Đáng tiếc sau lại rồi cuộc không đi qua.”

Thời gian tiếp theo thầy Smith bắt đầu giới thiệu văn hóa của nước Pháp cho các học sinh, Lusena nghe được mùi ngon, đối nước Pháp càng yêu thích. Edward cũng không chủ động đáp lời.

Giữa trưa lúc hai người tiến vào nhà ăn, Lusena bỗng nhiên nói: “Edward, đợi lát nữa chúng ta tách ra dùng cơm đi?”

Edward ra vẻ kinh ngạc nhìn về phía Lusena: “Vì sao? Đã xảy ra chuyện gì sao?” Phía trước Edward đã đọc được Lusena trong lòng do dự.

“Ngạc, bởi vì các người cũng không ăn gì, ta đi vào, mọi người đều xấu hổ đi.” Lusena có chút ngượng ngùng nói.

“Tốt, ta sẽ hướng bọn Alice giải thích.” Edward không giữ lại, bình tĩnh đồng ý.

Lusena nội tâm cảm giác có chút kỳ quái, nhưng không có nói gì, sau khi lấy cơm liền đến một bàn tròn chưa có người ngồi xuống.

Vừa ngồi xuống, một cô gái có mái tóc nâu sáng dài chạy lại: “Hi, ta là Jessica, Jessica Stanley, ngày hôm qua chúng ta cùng chung lớp toán. Ta có thể ngồi không?”

“Xin chào, Jessica, người cũng có thể gọi ta Lusena. Bên này không có người, người ngồi đi.” Lusena thật cao hứng có thể làm quen bạn mới.

Jessica là cô gái đầy sức sống, cô vừa ngồi xuống liền hứng phấn giới thiệu những người khác cho Lusena.

Chỉ chốc lát sau, một chàng trai rõ ràng là bạn của Jessica đi tới “Jessica, này không phải là bạn mới của chúng ta sao? Chào, ta là Mike Newton, người có thể gọi ta Mike.”

“Chào, ta là Lusena.” Lusena rất có ấn tượng tốt đối với chàng trai có khuôn mặt baby này.

“Cười một cái.” Một cái cô gái cầm máy ảnh bỗng nhiên ngồi đối diện Lusena đối diện, Lusena nghe tiếng thì quay đầu, liền nghe được “Tách –” Một tiếng.

Thấy Lusena nghi hoặc nhìn mình, cô gái tự giới thiệu nói: “Xin chào, ta là Angela, đang tòa soạn báo làm chuyên đề, ta nghĩ mọi người hẳn là đều đối với người có vẻ cảm thấy hứng thú, bởi vậy –” Nói xong, Angela có chút ngượng ngùng: “Nếu người không thích, ta lập tức đem ảnh chụp xóa.”

Lusena xác thực đối loại sự tình này có chút phản cảm, cô có chút do dự nói: “Có lẽ ta có thể giúp người nghĩ chuyên đề?”

“Thật vậy chăng? Thật sự là quá tốt!” Angela quả nhiên lập tức đem Lusena ảnh chụp xóa.

“Lusena, người cùng Cullen một nhà quan hệ tốt lắm sao?” Jessica rốt cục hỏi ra vấn đề mọi người quan tâm.

“Đúng vậy.” Lusena theo bản năng hướng bàn Edward nhìn, sau đó hướng Alice cười cười.

Bên này Lusena cùng bạn mới vui vẻ nói chuyện với nhau, bên kia tâm trạng Edward không tốt.

Bởi vì Edward giữa trưa không cùng Lusena dùng cơm, Alice cùng Rosalie đều cho rằng đây là kết quả Edward trốn tránh, cho nên các cô chính thức cùng Edward bắt đầu chiến tranh lạnh. Dù cho Edward giải thích đây là Lusena chủ động, hai người vẫn lấy việc Edward không giữ mà phản bác. Edward nhìn hai anh em của mình, hai người đều cho hắn ánh mắt lực bất tòng tâm.

Edward quay đầu nhìn về phía Lusena, cô đang vui vẻ cùng bạn mới nói chuyện, cô cũng không biết, chung quanh đã muốn có vài đứa con trai bị tươi cười của cô hấp dẫn. Trước khi Lusena nhìn qua, Edward liền vội quay đầu.

Sau khi Lusena dùng cơm xong mới phát hiện một bàn nhà Edward đã đi, liền cùng Angela đến lớp tiếp theo của hai người

6. Chương 6: Dana

Đảo mắt đến buổi chiều cuối tuần, sau khi tan học, Lusena cùng Edward đi ra phòng học.

“Chuyên đề làm xong?” Edward đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, phía dưới chuyên đề đều giao cho Angela.” Mấy ngày nay, Lusena cùng ba người bạn mới ở chung thực vui vẻ, đa số thời gian cô đều cùng Angela làm chuyên đề.

“Cuối tuần hảo hảo nghỉ ngơi.” Edward nhìn chằm chằm Lusena một hồi lâu mới nói.

“Àn? A, ta sẽ. Mấy ngày nay đều tra tư liệu đến khuya mới ngủ, bắt đầu từ tối nay sẽ không cần.” Lusena sững sốt một chút, mới nhớ tới đôi mắt thâm quầng của chính mình sáng nay thấy càng thêm rõ ràng.

Đi vào bãi đỗ xe, Lusena vừa định cùng đám người Alice tán gẫu vài câu, chợt nghe đến một giọng nói ôn nhu cùng từ ái một tiếng “Tiểu Sena”.

Kêu chính mình như vậy chỉ có một người, Lusena kinh hỉ xoay người, phát hiện, quả nhiên là mẹ, Dana Khả Phổ Lao Đặc.

“Mẹ, sao người lại tới đây?” Lusena nhanh chóng chạy đến bên Dana.

“Lusena –” Dana bắt mắt ra mặt.

Nghe được mẹ kêu mình như vậy, Lusena lập tức ý thức được chính mình vừa rồi chạy cũng không thực nữ, vì thế kéo cánh tay Dana làm nũng nói: “Con chỉ là rất nhớ người thôi, mẹ, không có lần sau, con cam đoan!”

Dana vừa lòng, sau đó chuyển hướng đám người Edward, hỏi: “Đây đó chính là người nhà Cullen con nói?”

“Đúng vậy, mẹ.” Lusena vui vẻ hướng về phía Dana giới thiệu bạn mới.

Ở lúc Lusena giới thiệu đến Edward, người nhà Cullen tinh tường nhìn đến Dana nhướng mi. Mà Edward lại đọc được suy nghĩ của Dana: Bộ dạng quả nhiên không sai, xứng đôi tiểu Sena nhà ta. Vì thế, Edward cứng ngắc chào hỏi Dana. Đây biểu hiện bị Dana hiểu là lần đầu nhìn thấy người lớn của nhà gái nên khẩn trương. Edward bất đắc dĩ, không chỉ bởi vì Dana trong lòng suy nghĩ, còn bởi vì hắn phát hiện anh chị em nhà mình đều cho rằng Dana là một vị phu nhân tao nhã.

“Lusena lần đầu rời gia đình, mong các người chiếu cố con bé nhiều hơn.” Dana nhìn về phía Edward, nói.

“Chúng ta sẽ.”

Về nhà, Dana liền sửa lại hình tượng ôn nhu vừa rồi, ôm cổ Lusena: “Ai nha, vài ngày không thấy, tiểu Sena của ta đều gầy, xem, cư nhiên còn có đôi mắt thâm quầng, mẹ không phải nói người hảo hảo nghỉ ngơi sao?”

Sợ Dana tiếp tục lải nhải, Lusena lập tức tiếp lời nói: “Mẹ, người ngồi xe lâu như vậy nhất định mệt mỏi đi? Hơn nữa, con đói bụng. Chúng ta ăn cơm trước, cơm nước xong cùng đi nghỉ ngơi, được không?”

Dana thế này mới nhìn về phía Ellie cùng William đứng một bên, mỉm cười nói: “Mấy ngày nay vất vả các người.”

“Đây là chức trách của ta.” William cúi đầu, kính cẩn nghe theo.

“Đúng vậy, phu nhân, đừng đứng đây, đi trước dùng cơm đi.” Ellie vui sướng tiếp đón.

Cơm xong, Dana đầu tiên hỏi việc học của Lusena, sau đó hai người mới về phòng.

Bởi vì không có dư bao nhiêu phòng, Dana liền cùng Lusena ở chung.

“Sena, mẹ hôm nay quan sát một chút, cảm thấy Edward hẳn là chàng trai không tồi.” Ban đêm, hai người nằm trên giường trò chuyện, Dana đột nhiên nói.

Biết mẹ chính mình lại bắt đầu suy nghĩ, Lusena bất đắc dĩ kêu một câu: “Mẹ –”

“Tốt lắm, không đùa, Sena, hai ngày này ở cùng mẹ ở một chút đi, mẹ muốn làm quen một chút hoàn cảnh sống của con một chút, trở về hướng ba con báo cáo”

“Ba như thế nào không có tới?” Lusena nhớ ba ba.

“Ba con, ông cũng rất nhớ con, bất quá, con cũng biết, ông không dễ dàng rời công ty, chỉ có thể phái mẹ đến xem con.” Dana thở dài nói.

“Con hiểu được, dù sao con cuối tuần sẽ trở về.” Lusena an ủi chính mình.

Dana có thói quen dậy sớm, vì thế, Lusena cũng bị kêu dậy sớm. May mắn tối hôm qua ngủ sớm, Lusena trong lòng yên lặng nghĩ.

“A, không khí thật tốt!” Bởi vì bên cạnh chính là rừng rậm, Dana cảm thấy nơi này không khí pha lê tươi mát.

Lusena cũng học bộ dáng Dana, giang hai tay, hít sâu vài cái, quả nhiên cảm thấy thần thanh khí爽(sảng khoái).

“Chúng ta ở trong rừng rậm chạy đi?” Nhìn đến thảm xanh lục rộng lớn trước mặt, Dana hỏi.

“Nhưng cảnh sát Swan đã cảnh báo con, nói rừng rậm có dã thú.” Lusena có chút do dự, tuy rằng cô đã sớm muốn tiến vào rừng rậm nhìn.

“Con không phải nói nhà Cullen ở tại rừng rậm?”

“Vậy được rồi, chúng ta liền đi một chút.” Biết mẹ mình có tinh thần mạo hiểm, Lusena quyết định thỏa hiệp, hơn nữa cô biết, sẽ có bảo vệ theo ở phía sau.

Hai người một đường chạy chậm, một đường cảm than nhìn cảnh vật trong rừng, thẳng đến khi Lusena kiên trì cho rằng không nên đi nữa mới dừng lại.

“Lusena –” Nghỉ ngơi trong chốc lát, vừa định chạy về, Lusena liền nghe được Alice gọi.

“Alice, Jasper, buổi sáng tốt lành.” Đợi hai người đến gần, Lusena chào hỏi.

Hướng Dana chào hỏi, Alice lập tức chuyển hướng Lusena, vui vẻ nói: “Ta cảm giác Lusena sáng hôm nay sẽ tiến vào rừng rậm, quả nhiên trong này nhìn thấy người.”

“Cảm giác của người cũng thật chuẩn!” Lusena tỏ vẻ thực kinh ngạc.

“Các người là tập thể dục?” Alice nhìn quần áo thể thao trên người Lusena cùng Dana, hỏi.

“Àn, ta cùng mẹ đến, chúng ta đang chuẩn bị chạy về.”

“Ta còn nghĩ Lusena muốn tới nhà chúng ta chơi.” Alice nghe xong giả bộ đáng thương nói.

“Ngạch, hai ngày này ta cùng mẹ ở trấn trên đi dạo.” Cho dù biết Alice là cố ý, Lusena vẫn có chút không chịu nổi biểu tình của cô.

“Alice, hiện tại thời tiết có chút lạnh, chúng ta vẫn dừng để Khải Phổ Lao Đặc phu nhân cùng Lusena mặc quần áo mỏng manh đứng đây lâu.” Không đợi Alice nói, Jasper mở miệng nói, hướng Dana cùng Lusena chào rồi bỏ đi.

Bữa sáng xong, Lusena bắt đầu cùng Dana ở trấn nhỏ đi dạo. Lusena dựa vào trí nhớ khi Edward giới thiệu kiến trúc, không ngừng mà hướng Dana giới thiệu.

Trên đường gặp Jessica cùng Angela đang dạo phố, hai người nhiệt tình mời các cô đi chung.

Biết được Dana là mẹ Lusena, Jessica kinh ngạc nói: “Trời ạ! Ta còn nghĩ ngài là chị Lusena!”

Dana vui vẻ, bà cảm thấy người ở đây thật thuần phác.

Thông qua hai ngày đi thăm, Dana cơ bản hiểu Fox. Bà cho rằng Fox quả nhiên là địa phương tốt, thực thích hợp để Lusena ở lại, bởi vậy, trưa ngày sau, Dana an tâm lên máy bay về New York.

7. Chương 7: Xem Phim

(“Kiêu hãnh và định kiến”- cảnh cầu hôn trong mưa)

“Edward, chúng ta mời Lusena đến nhà chơi, được không?” Sau khi ở trong rừng rậm gặp Lusena, Alice về nhà, liền vào phòng Edward.

“Loại sự tình này hẳn là hỏi Carlisle.” Hiểu em gái chính mình, Edward biết mình cự tuyệt hoàn toàn vô dụng, chỉ có thể ký thác hy vọng vào Carlisle, hy vọng hẳn có thể lý cự tuyệt Alice.

Đêm đó, Carlisle ngay khi về nhà, Alice lập tức đi lên: “Carlisle, ta nghĩ mời Lusena đến nhà chơi, có thể chứ?”

“Đương nhiên có thể, ta nghĩ, Esme cũng đối với vị Khải Phổ Lao Đặc tiểu thư này rất ngạc nhiên. Đúng không, Esme?” Nói xong, Carlisle nhướng mi với Esme.

“Úc, đúng vậy, ta thực chờ mong Khải Phổ Lao Đặc tiểu thư đến. Các người đi mời cô bé đi.” Esme đi đến bên người Carlisle, mỉm cười đối Alice nói.

“Không, Carlisle, không thể để Lusena đến nhà chúng ta.” Edward cuối cùng cũng phản kháng, sau đó lập tức nghĩ đến lý do: “Nếu không, bữa tối làm sao bây giờ? Ta nói với cô ấy, chúng ta ăn đồ ăn Esme làm, vì vậy, khi cô ấy đến, chúng ta nhất định sẽ bị hoài nghi.”

“Ta cũng sẽ không vì cô gái ấy mà ăn đồ ăn đối với ma cà rồng còn nhạt hơn nước ốc.” Rosalie lạnh nhạt nói, trong đó còn mang theo tia phản cảm.

Bên cạnh nội tâm Emmett có chút khổ sở, hẳn biết, Rosalie đến bây giờ còn chán ghét thân phận ma cà rồng. Nghĩ vậy, Emmett ôm cánh tay Rosalie không khỏi chặt hơn.

“Được rồi, Edward, người thắng.” Nhìn ra Carlisle cùng Esme bắt đầu do dự, Alice chủ động buông tha.

Sau khi tan học, Alice còn không có tìm ra lý do để Lusena đi ra ngoài, Lusena đã chủ động đến hẹn.

“Alice, Rosalie, hôm nay thầy Mason nói cho chúng ta biết, phim [Kiêu hãnh cùng định kiến] bản mới nhất đã phát hành, chúng ta cùng đi xem đi?” Lusena chờ mong nhìn về phía hai người đứng cạnh ô tô.

Từ lúc lớp tiếng Anh sắp kết thúc, Lusena nghe được thầy Mason thuận miệng thông báo, cả người cô vẫn bị vây trong trạng thái hưng phấn. Đương nhiên, này chỉ có Edward người đọc được suy nghĩ của cô phát hiện.

“Người không cần về nhà sao?” Rosalie kỳ quái hỏi. Cullen một nhà điều thông qua Edward biết được chuyện của Lusena.

“Sau khi về New York, sẽ không có người đi xem với ta, bởi vậy ta nghĩ xem trước khi trở về.” Lusena có chút ngượng ngùng nói.

“Thật tốt quá! Chúng ta đến lúc đó cùng đi đi! Ta thực chờ mong cùng Lusena xem phim.” Nói xong, Alice chạy đến bên Lusena, ôm tay Lusena.

Lusena bị cô thành linh ôm cơ thể lập tức cứng đờ, bất quá rất nhanh liền bình thường lại.

“Đến lúc đó người vẫn cùng đi với Edward thôi.” Jasper đem Alice kéo về bên người, nhìn Lusena nói.

Lusena nhìn Edward, thấy hắn đối mình lộ ra ôn nhu tươi cười, vì thế cũng đáp lại bằng nụ cười sáng lạn: “Tốt.”

Sáu người đạt thành ước định, liền đều ly khai.

Dù với lý do là gì, ở trong chờ mong của mọi người, đảo mắt tới cuối tuần.

Lusena sớm nói qua William, bởi vậy, tan học, William cũng không tới đón cô.

Sáu người ở bãi đỗ xe tập hợp, liền tự xuất phát.

Lần thứ hai lên xe Edward, Lusena không có cảm giác đặc biệt gì. Chính là, lúc này đây, không có Edward một đường giới thiệu, Lusena cảm thấy bên trong xe quá mức im lặng.

Điều khiển xe, Edward nghe được Lusena tiếng lòng, quay đầu mỉm cười nói: “Chúng ta nghe nhạc đi, muốn nghe cái gì?” Nói xong, chìa chìa chỗ để đồ bên cạnh cô: “Người có thể tự chọn.”

Lusena nghe vậy lập tức mở ra, hưng trí bừng bừng tìm kiếm.

“Di, người nơi này đều là nhạc cổ điển, chẳng lẽ người không thích ca khúc hiện nay sao?” Một phen tìm kiếm, Lusena tò mò hỏi.

“Ca khúc hiện nay rất ồn.” Rất nhiều ca khúc đối thính giác của ma cà rồng thương tổn rất lớn, Edward nhớ tới, nhíu nhíu mày nói.

“Được rồi. Chúng ta tới nghe nhạc của Debussy thế nào?” Lusena không tiếp tục tò mò, mà là lấy ra đĩa chính mình thích nhất, cầm trong tay hỏi.

Edward gật gật đầu, lập tức nghĩ đến cái gì: “Người tựa hồ thích Debussy?”

“Ân, nhạc hắn ta đều thích.” Lusena khẳng định hồi đáp.

Đi vào rạp chiếu phim lớn nhất ở cảng Thiên Sứ, trước cửa đã có hàng người chờ, xem ra, đối với bản mới [Kiêu hãnh cùng định kiến], mọi người đều thực chờ mong.

Đến lượt bọn Lusena, đã không còn dư bao nhiêu chỗ ngồi, bởi vậy, ba cặp nam nữ phân biệt ngồi ở ba chỗ chiếu phim khác nhau. Lusena tự nhiên là cùng Edward, xem phim rạp hay phim đĩa, cô đều kích động.

Này bộ phim tái hiện xã hội Anh quốc thế kỷ mười chín thế kỷ mọi người sâu sắc cảm nhận được – văn hóa tao nhã, hài hước đối bạch, tình yêu thấm vào ruột gan..... Diễn viên nữ trẻ trung xinh đẹp cùng diễn viên nam anh tuấn làm người ta hâm mộ, phong cảnh nông thôn hoa lệ cùng kiến trúc ôn nhu khiến thị giác có một phen hưởng thụ.

“i love you, most ardently. (Anh yêu em, cuồng nhiệt và đam mê) “

Trong phim, cảnh Darcy thổ lộ trong mưa làm cảm động Lusena.

Lusena cũng không có xem qua bản cũ [Kiêu hãnh cùng định kiến], bao gồm bản kinh điển, bởi vậy, cô không dám tự phán đoán bản cũ hay không là tốt nhất, cô chỉ biết, cô thích phim này, cô cảm thấy Keira Knightley cùng Matthew MacFadyen diễn tốt làm cô cảm nhận tình yêu giữa Elizabeth tiểu thư cùng Darcy tiên sinh.

Đi theo Edward đi ra rạp, Lusena mới phát hiện, tựa hồ đến xem phim đại bộ phận đều là cặp đôi, có lẽ là bị tình yêu Darcy tiên sinh cùng Elizabeth tiểu thư rung động, đang lúc mọi người ôm hôn nhau. Lusena cảm thấy có chút xấu hổ, cố gắng lui về phía sau Edward rồi đi ra ngoài.

Đi vào bãi đỗ xe, Lusena phát hiện đám người Alice đã đến, vừa định đến gần, nhìn đến một màn trước mắt, Lusena trong lòng oán giận: Hôm nay cũng không phải ngày tình nhân! Sau đó, cô có chút ai oán nhìn về phía Edward: “Chúng ta mau rời đi nơi này.”

Thông qua thuật đọc tâm, Edward tự nhiên có thể biết, anh chị em chính mình làm như vậy là vì kích thích Lusena, nhìn xem cô có thể hay không sớm một chút thông suốt, bất quá — Edward vụng trộm nhìn Lusena ngồi kế bên, tựa hồ không có hiệu quả, Edward không biết trong lòng nên may mắn hay là nên mất mát.

8. Chương 8: Cha Mẹ

Lusena ăn xong cơm chiều liền cùng William về New York, Lusena không hy vọng Ellie quá mức mệt nhọc, bởi vậy làm cho bà ở lại Fox.

Vừa thấy ba mình, Andrew|Andre Khải Phổ Lao Đặc, Lusena lập tức nói: “Ba ba, con rất nhớ ba!”

Phần lớn dáng vẻ Lusena di truyền từ mẹ cô, chỉ có đôi mắt màu lam bụi giống Andrew|Andre. Nhưng khác là khi Lusena nhìn chăm chăm thì đối phương sẽ cảm thấy ấm áp, mà ở Andrew|Andre nhìn chăm chú, đối phương chỉ cảm thấy rét lạnh. Nhưng mà, lúc này Andrew|Andre, khi nhìn đến Lusena, ánh mắt lập tức ôn nhu, hẩn dang hai tay, đem Lusena nhét vào cái ôm chính mình: “Bảo bối, ba ba cũng nhớ người.” Nói xong, Andrew|Andre hôn đỉnh đầu Lusena.

Lusena ngẩng đầu, lẳng lặng quan sát Andrew|Andre trong chốc lát, có chút lo lắng nói: “Ba ba, ba xem già đi rất nhiều, cũng gầy yếu rất nhiều, chẳng lẽ ba gần đây có chuyện gì phiền toái sao?”

“Không có, con gái yêu của ta, con không cần suy nghĩ nhiều, này chính là bởi vì ba ba rất nhớ người.” Andrew|Andre đối Lusena ôn nhu cười.

Lusena biết ba ba cũng không nói nói thật, nhưng không có nhiều lời, chính là ôm Andrew|Andre thêm chặt.

“Tốt lắm, tiểu Sena, người còn ôm ba ba như vậy, ta sẽ ghen tị!” Đứng một bên nhìn cảnh cha con hài hòa, Dana giận nói.

Lusena hướng Dana thề lưỡi, nhưng vẫn ly khai Andrew|Andre.

“Sena, hôm nay người cần phải ở nhà bồi ba ba, biết người hôm nay về đến, hẩn tối hôm qua nhưng hưng phấn mà ngủ không được đâu.” Dana chế nhạo nhìn Andrew|Andre.

Andrew|Andre bị Dana nhìn chăm chăm như vậy, không có chút ngượng ngùng, mà là thản nhiên nói: “Hai tháng không gặp con gái bảo bối chúng ta, ta đương nhiên sẽ kích động đêm trước khi con bé về.”

“Tốt, mẹ, con sẽ cùng ba ba.” Lusena nắm tay Andrew|Andre, “Ba ba, tuy rằng con biết ba nhất định từ mẹ biết được rất nhiều chuyện, nhưng con còn muốn đem mọi chuyện trong hai tháng tự mình nói với ba một lần, chúng ta trước ngồi trên sofa đi.”

Cả ngày, Lusena đều vui vẻ cùng Andrew|Andre chia sẻ mọi chuyện, mà Dana ngồi bên cạnh lẳng lặng nhìn.

Buổi tối, Lusena nằm trên giường, cảm giác có chút ngủ không được. phòng nhỏ ở Fox cùng New York bố trí giống nhau, theo lý mà nói Lusena nên cảm thấy quen, Nhưng cô vẫn thật lâu không thể đi vào giấc ngủ.

Lại nằm trong chốc lát, nghĩ đến ban ngày cha mẹ hai người khác lạ, Lusena quyết định đi xem bọn họ có hay không ngủ.

Lúc này đã là rạng sáng, Lusena lén lút mở cửa phòng, vươn đầu hướng ra ngoài nhìn, phát hiện thư phòng đóng cửa, mà phòng ngủ cha mẹ truyền đến từng trận tiếng cười. Lusena lén lút đi đến trước cửa, lỗ tai dán tại trên cửa nghe –“Xem này, tiểu Sena thật đáng yêu, ta nhớ rõ lúc ấy.....”

Lusena không hiểu cha mẹ vì cái gì khuya như vậy còn lật xem ảnh chính mình, trong lòng cô có chút bất an, nhưng cũng không có mở cửa đi vào, mà là lẳng lặng về phòng mình.

Sáng ngày hôm sau, Dana có thái độ khác thường, không đi ra ngoài tập thể dục.

Lusena có chút chịu không nổi không khí nặng nề của bữa sáng, cô ra về thoải mái nói:“Mẹ, hôm nay chúng ta làm gì? Con cùng mẹ làm điểm tâm ngọt thế nào?”

Dana có sở thích là làm điểm tâm ngọt, nhưng bà lần này không có phụ họa Lusena. Lusena trong lòng bất an càng thêm mãnh liệt.

“Lusena, ta nghĩ có một số việc hẳn là nên nói cho người.” Andrew|Andre bỗng nhiên trầm trọng nói.

Lusena quay đầu nhìn về phía Andrew|Andre, biểu tình muốn khóc.

“Là tranh cãi ở công ty, hội cổ đông muốn tài sản của ta, bọn họ bắt đầu hành động. Ta nghĩ, bọn họ trước hết tính tiếp cận người thừa kế, là người. Nhưng người cần bản không cho bọn họ cơ hội tiếp cận người. Bất quá, sự tình cũng không có chấm dứt. Để bảo đảm, ta còn cho người đến Fox. Yên tâm, không ai có thể tra được người là đi Fox.”

Nhìn ra Lusena còn không có ý thức được sự tình nghiêm trọng, Dana bổ sung một chút:“Sena, ba ba người hẳn, mấy ngày hôm trước bị ám sát.”

Lusena nghe xong, hít sâu một hơi, cô lập tức chạy đến bên Andrew|Andre, khẩn trương kiểm tra có miệng vết thương hay không.

“Đừng tìm, bảo bối của ta, ba ba không có việc gì, ta chỉ là lo lắng bọn họ liền thừa dịp người trở về đem người giết.” Andrew|Andre ôm chặt Lusena, sau đó trầm giọng nói,“Tốt lắm, Lusena, người đi rồi, thừa dịp ba ba còn có thể bảo vệ người, đi trước Fox, không bao giờ nữa về đến.”

“Đúng vậy, Sena, mẹ cảm thấy mọi người ở Fox thực không sai, nhất là đứa trẻ nhà Cullen, bọn họ đáp ứng ta, giúp đỡ người.”

Vô luận Andrew|Andre cùng Dana khuyên Lusena thế nào, cô đều không chịu ở lúc nguy hiểm mà rời đi cha mẹ của chính mình, thẳng đến khi một cơn buồn ngủ không ngăn cản được đánh úp lại. Trước một giây trước khi Lusena mê man, cô tỉnh tường nghe được cha mẹ nói “Tha thứ chúng ta, Lusena”.

Lúc Lusena tỉnh lại phát hiện chính mình đang nằm trên giường, cô nhanh chóng nhảy xuống giường, vọt tới ngoài cửa, la lớn:“William!”

“Tiểu thư, người có cái gì phân phó?” William nhanh chóng xuất hiện trước Lusena.

“William, van cầu ông, mang ta đi tìm ba mẹ được không? Van cầu ông.” Lusena vội kéo ống tay áo William khẩn cầu nói.

“Thực xin lỗi, tiểu thư, tiên sinh nhắc nhở ta, nhất định không thể cho người trở lại New York.” William nói.

“Vậy ông nói cho ta biết ba mẹ ta hiện thế nào được không? Ta lo lắng, ta thật sự rất lo lắng!” Lusena gấp đến độ đều khóc ra.

“Tiểu thư!” William không trả lời, chính là dùng ánh mắt đau kịch liệt nhìn Lusena.

Lusena cảm giác thế giới tựa hồ đều sụp đổ, cô quỳ rạp xuống đất mà khóc, không ngừng kêu “Ba ba” “Mẹ mẹ”.

Ellie không biết khi nào thì đến bên Lusena, bà ngồi xổm xuống ôm lấy Lusena: “Tiểu thư, khóc đi, khóc đi.”

Thẳng đến khi Lusena khóc mệt nên ghé vào Ellie mà ngủ, William mới ôm lấy Lusena, đem cô thả lại trên giường.

Lúc Lusena tỉnh lại đã là sáng ngày hôm sau. Cô không có lập tức xuống giường, mà là ngơ ngác nhìn chăm chăm trần nhà. Nghĩ đến ba mẹ đã mất, Lusena cảm thấy một trận sợ hãi, cô bỗng nhiên bắt đầu sợ hãi một người còn sống.

Lúc dùng xong bữa sáng, Ellie lo lắng nhìn Lusena: “Tiểu thư, nếu không hôm nay đừng đi trường học đi? Hào hão ở nhà nghỉ ngơi một ngày.”

“Nhà? Ta đã không có nhà.”

“Tiểu thư?” Ellie cảm thấy trạng thái Lusena hiện tại thật không tốt.

“Ta không sao, Ellie, ta chỉ là muốn đi đến chỗ nào nhiệt.” Lusena bình tĩnh nói, sau đó nhìn William đang đứng một bên, “William, chúng ta xuất phát đi.”

9. Chương 9: Biến Đổi

Lusena cùng William mới ra đến cửa, liền thấy được Alice cùng Jasper đang chờ.

“Lusena, hôm nay chúng ta đều không đến trường học, người tới nhà ta chơi, được không?” Alice chờ mong nhìn Lusena.

“Vì cái gì?”

“Người theo chúng ta đi, có bất ngờ đang chờ người A!” Alice ra vẻ thần bí nói.

Phát hiện Lusena vẫn một bộ bình tĩnh đáng sợ, Jasper không khỏi vận dụng chính mình năng lực – điều chỉnh cảm xúc, hy vọng có thể làm cho Lusena bình tĩnh lại.

Không biết vì sao, Lusena bỗng nhiên cảm thấy trong lòng tựa hồ dễ chịu chút, cô nghĩ, cùng bọn Alice ở cùng một chỗ cũng không sao, vì thế gật đầu đáp ứng rồi.

“Thật tốt quá! Người ngồi xe chúng ta thôi?” Alice vui vẻ dẫn Lusena lên xe.

Lusena còn không quên hạ cửa sổ, làm cho William cùng Ellie biết, chính mình tối nay trở về.

Ô tô tiến vào khu rừng rậm rạp, chạy đến một mảnh cỏ mới dừng lại. Xuống xe, Lusena phát hiện tuyết tùng xanh đậm bao vây bốn phía, trước mặt là ngôi nhà nhỏ màu trắng thoạt nhìn có ít nhất trăm năm lịch sử, nó có ba tầng cao, bốn hướng nhìn ra bốn phía, rất là đối xứng.

“Hoan nghênh đến nhà chúng ta.” Alice vui vẻ nhảy lên bậc thềm trước nhà, quay người lại, hướng Lusena nói.

Từ trong phòng trong đi ra một người phụ nữ, bà có một mái tóc màu Caramel cuộn sóng mềm mại, vóc dáng khéo léo, thân hình so với Alice cùng Rosalie càng thêm đầy đặn, nhìn đến Lusena, bà ôn nhu nói: “Ta là Esme Cullen, mẹ bọn họ, thật vui khi biết con, con cũng có thể giống bọn họ, gọi ta Esme.”

“Esme, con cũng thật vui khi biết bác, con là Lusena Khải Phổ Lao Đặc, bác kêu con là Lusena đi.” Lusena cảm thấy Esme thoạt nhìn thực thân thiết, tự đáy lòng nói.

Esme mang theo Lusena đi vào phòng khách, sau khi cô ngồi xuống, mở miệng nói: “Lusena, chúng ta mời con đến, là muốn nói cho con, Edward đã cứu cha mẹ con, bọn họ không có việc gì.”

“nói cái gì? Bác là nói, cha mẹ ta..... Bọn họ không sao?” Lusena kích động đứng lên.

“Đúng vậy, ta nghĩ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, con đêm nay có thể nhìn thấy cha mẹ của con.” Esme ôn nhu nói.

“Edward đã cứu cha mẹ con?” Lusena khó có thể tin lặp lại.

Esme gật đầu.

“Bọn họ thật sự không có việc gì?” Lusena vẫn có chút không dám tin.

“Là thật, Lusena, Emmett cùng Rosalie đã đi gặp bọn họ, người an tâm chờ xem.” Alice đến bên cạnh Lusena, đem cô ngồi lại trên sofa.

Lusena rốt cục lộ ra nụ cười phát ra từ nội tâm, ba mẹ thật sự không có việc gì, ta không phải có thể nhìn bọn họ sao?

Cả ngày, Lusena chính là ăn qua loa, cô không ngừng chú ý động tĩnh ngoài cửa.

Đột nhiên, bên ngoài vang lên tiếng ô tô, Lusena kích động lao ra ngoài cửa, làm cho cô thất vọng là, theo trên xe xuống không phải đám người Edward, mà là một người đàn ông anh tuấn mắt vàng tóc vàng.

“Lusena, vị này chính là người đứng đầu nhà của chúng ta, Carlisle Cullen.” Alice giới thiệu nói.

“Cullen tiên sinh, ngài hảo, con là Lusena Khái Phổ Lao Đặc.” Lusena lễ phép hỏi.

“Ta càng hy vọng người gọi ta Carlisle, ta cũng gọi người Lusena, thế nào?” Carlisle dùng cực phú sức quyến rũ tiếng nói nói xong.

“Vâng, Carlisle.”

Vào nhà, Carlisle lại hướng Lusena cam đoan, Edward bọn họ lập tức sẽ trở lại, làm cho Lusena an tâm chờ đợi. Hơn nữa, Carlisle còn nói cho Lusena, Edward ở tối hai ngày trước liền chạy tới New York, về phần lý do, buổi tối có thể biết.

Hai ngày trước trong nhà Cullen —

“Không, ta thấy được, Lusena khóc, cô khóc thật sự thương tâm, luôn luôn gọi ba mẹ.” Đang im lặng trong nhà, Alice đột nhiên kinh ngạc hô lên.

“Biết đã xảy ra chuyện gì không?” Edward là cái thứ nhất đặt câu hỏi.

“Tựa hồ..... Tựa hồ là ba mẹ Lusena đã xảy ra chuyện.” Alice do dự nói.

“Chúng ta đây nhanh đi tìm cô ấy.” Edward lập tức lao ra, lái xe đi.

Đi vào căn phòng nhỏ gần rừng, lợi dụng thuật đọc tâm, Edward phát hiện Lusena còn chưa trở về, vì thế lập tức chạy tới sân bay ở Fox, bắt quá, hỏi ra, biết được hôm nay đã không có chuyến bay tới New York.

Cùng Carlisle bọn họ nói một tiếng, Edward lập tức lái xe tới sân bay gần nhất.

Thẳng đến sáng ngày hôm sau, Edward mới chạy tới New York.

Bởi vì Edward cũng không biết Lusena địa chỉ, bởi vậy, hắn chỉ có thể không ngừng hỏi người qua đường hay không biết nhà Khái Phổ Lao Đặc.

Đến khi Edward thật vất vả tìm được nơi ở, còn không có vào cửa đã nghe trong không khí có mùi máu tươi, hắn kích động đi vào, phát hiện vợ chồng Khái Phổ Lao Đặc nằm trên đất, bên cạnh bọn họ là một vũng máu lớn.

“Khái Phổ Lao Đặc tiên sinh, Khái Phổ Lao Đặc phu nhân.” Edward cố gắng ngăn chặn bản tính hút máu của ma cà rồng, muốn gọi tỉnh hai người.

“Cullen tiên sinh?” Dana tỉnh lại, suy yếu xác nhận nói.

“Là, là ta, Khái Phổ Lao Đặc phu nhân, ngài kiên trì, ta lập tức đưa ngài đi bệnh viện.” Edward vui vẻ nói.

“Khụ khụ..... Không còn kịp rồi, ta biết.” Dana cự tuyệt hành động Edward muốn đem chính mình nâng dậy.

“Khải Phổ Lao Đặc phu nhân, ngài như vậy, Lusena sẽ đau buồn.” Edward khích lệ Dana.

Vừa nói xong, Andrew|Andre cũng tỉnh lại, Nhưng cũng phi thường suy yếu.

Edward phát hiện tình huống xác thực không lạc quan, nghĩ đến tiên đoán của Alice, Edward nắm chặt tay, hần một chút cũng không hy vọng nhìn thấy dáng vẻ cực kỳ bi thương của Lusena, bởi vậy, hần quyết định chuyển hóa vợ chồng Khải Phổ Lao Đặc. Bất quá, hần muốn hỏi trước ý kiến của bọn họ.

Nghe xong Edward trong lời nói, Andrew|Andre cùng Dana liếc nhau, sau đó đều nhẹ nhàng mà gật đầu.

Thấy hai người đều đồng ý, Edward trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, hần lộ ra rằng nanh chính mình, ở bên gáy hai người cắn một cái, lập tức cắn nát hai cổ tay chính mình, để bên miệng Andrew|Andre cùng Dana.

Đợi hai người hút đủ huyết, Edward khẽ run ngồi trên xô pha, lẳng lặng quan sát tình huống hai người.

Andrew|Andre cùng Dana cảm thấy thống khổ, một trận nổi tiếp một trận, cảm giác giống như bị xe tải. Hai người hai tay nắm gắt gao, không biết loại thống khổ này giằng co bao lâu, hai người mới dần dần khôi phục lại.

Cảm nhận được chính mình sống lại, Andrew|Andre ôm Dana, hôn trán bà.

“Hiện tại có thể đứng dậy sao? Chúng ta nhanh rời đi nơi này.” Thấy hai người đều chuyển hóa thành công, Edward nội tâm thực kích động, nhưng hần biết nơi đây không nên ở lâu, hai người hần là lập tức sẽ sinh ra dục vọng uống huyết rồi.

“Tốt, Dana, chúng ta đi thôi.”

“Oa, ta cảm thấy hiện tại tràn ngập lực lượng, thật đúng là thần kỳ!” Cảm giác được thân thể biến hóa, Dana có chút hưng phấn.

“Đúng vậy, thân ái, ta nghĩ chúng ta còn rất nhiều thời gian chậm rãi cảm thụ không phải sao?” Andrew|Andre ôn nhu ôm Dana.

Edward mang theo hai người đi vào vườn bách thú Bronx ở New York, lúc này đúng là đêm khuya, ba người thoải mái mà tránh thoát bảo vệ. Edward nói cho hai người, nhà Cullen là ma cà rồng ăn chay, hút máu động vật. Vừa lúc Edward cũng đến “Ăn cơm”, hần liền làm mẫu cho hai người xem, chỉ hai người như thế nào uống máu.

Andrew|Andre cùng Dana vừa mới bắt đầu cảm thấy có chút không được tự nhiên, nhưng mà, khi hai người chân chính hút máu, cơn khát mãnh liệt tràn ngập trên mỗi một tế bào, giống như dù uống bao nhiêu máu cũng đều không đủ. Cuối cùng, hai người ở lúc bị Edward khống chế, mới đành chỉ hấp huyết.

Edward hiểu được, chính mình một người không có biện pháp đem hai ma cà rồng mới sinh còn chưa khống chế được dục vọng hút máu mang về Fox, bởi vậy, hần gọi Carlisle, để ông đem Emmett cùng Rosalie lại giúp mình.

Trở lại Fox, dọc theo đường đi đều bình an vô sự. Đợi cho người đều dính đầy bụi, đã muốn là buổi tối.

“Ba ba! Mụ mụ!” Đợi một ngày Lusena ở Andrew|Andre cùng Dana vừa bước vào phòng, vui sướng nhào vào lòng bọn họ.

“Úc, bảo bối của ba, sợ hãi đi? Đừng lo lắng, chúng ta không sao.” Andrew|Andre cười xoa tóc Lusena.

“Tiểu Sena, người xem, chúng ta là hoàn toàn không bị thương A, hơn nữa, hiện tại ta cùng ba ba đều biến thành ma cà rồng rất lợi hại.” Dana còn đắm chìm trong hưng phấn khi trở thành ma cà rồng.

“Ma cà rồng?” Lusena nghi hoặc nói.

Carlisle bọn họ còn không có nói sự thật cho Lusena, bọn họ đều hy vọng Edward nói cho cô: “Đúng vậy, ta nghĩ đợi Edward sẽ giải thích cho người.” Nói xong, Carlisle nhìn về phía Edward.

“Tốt, Lusena, chúng ta đi ra ngoài nói đi?” Edward làm ra tư thế “mời”.

“Đi thôi, Cullen tiên sinh hẳn là có chuyện trọng yếu muốn nói cùng con, con xem ta cùng mẹ đã muốn an toàn, bảo bối, không cần lo lắng.” Gặp Lusena nhìn chăm chăm chính mình không hề động, Andrew|Andre vỗ vỗ vai cô khuyên.

“VẬY ĐƯỢC RỒI, BA BA, MẸ, CON TRƯỚC ĐI RA NGOÀI.” Lusena cẩn thận mỗi bước đi theo Edward ly khai.

10. Chương 10: Ma Cà Rồng

Lúc này trời đã tối, ánh trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng bao trùm khắp rừng rậm, không biết sao, trong rừng rậm một mảnh yên tĩnh, không có chim kêu, cũng không có côn trùng kêu, Lusena cảm thấy có chút sợ hãi, nhẹ gọi: “Edward.”

“Thực xin lỗi, ta không chú ý.” Phát giác Lusena sợ hãi, Edward cảm thấy có chút ảo não, nói xong, hắn nắm tay Lusena, đem cô kéo đến phòng bên cạnh. (nắm tay kia *tung hoa*)

Tay bị Edward dắt, Lusena phản ứng đầu tiên là “Tay hắn lạnh”, sau đó là... mặt đỏ, trừ bỏ ba ba, còn không có chàng trai nào nắm tay mình. Lusena muốn buông ra nhưng tay lại bị Edward cầm thật chặt, mặt không khỏi càng đỏ.

“Chuẩn bị tốt sao?” Edward đột nhiên ra tiếng.

“A?” Lusena đang rối rắm, bởi vậy nhất thời không phản ứng.

Edward không có trả lời, miệng hắn lộ ra nụ cười xấu xa, dùng tay còn lại ôm Lusena, mang theo cô nhảy lên lầu hai.

Lusena cả kinh thở mạnh một hơi, thân mình dựa sát vào lòng Edward, thật lâu không thể bình tĩnh. Thẳng đến khi đỉnh đầu vang lên tiếng cười trầm thấp của Edward, Lusena mới tỉnh lại, vội vàng đẩy Edward ra.

Edward thuận thế buông lỏng tay ra, Nhưng trên mặt ý cười còn không có dừng lại.

Lusena cơ hồ thẹn quá thành giận, mặt hướng về một bên, quay lưng nói Edward: “Người chẳng lẽ không định nói cho ta biết về ma cà rồng sao?”

Edward thể này mới nghiêm túc lại, hắn ngồi một bên trên sofa màu đen, hai tay nắm chặt, để trên trán, thấp giọng nói: “Trên thực tế, chúng ta một nhà đều là ma cà rồng.”

“Ma cà rồng? Chính là loại uống máu người?” Lusena giật mình hỏi.

“Tuy rằng chúng ta là ma cà rồng, nhưng mọi người ở Carlisle chỉ dẫn, vẫn là hút máu động vật, chúng ta là ma cà rồng ăn chay.” Edward vội vàng vì gia đình chính mình giải thích.

“Xác thực, nếu các người hút máu người, ta cũng sẽ không hoàn hảo mà đứng ở chỗ này.” Lusena buông xuống tâm sợ hãi, ngược lại hỏi, “Nói như vậy, cha mẹ ta hiện tại cũng là ma cà rồng?”

“Đúng vậy, là ta chuyển hóa bọn họ.” Edward ngẩng đầu, muốn nhìn Lusena phản ứng.

Lusena cảm thấy mọi chuyện xảy ra có chút làm người ta không thể chấp nhận, nhưng cô vẫn muốn cảm ơn Edward, cô chân thành tha thiết nói: “Cảm ơn người đã cứu ba mẹ ta, Edward.”

“Ta nghĩ, người người nên cảm ơn là Alice, là cô biết được một nhà các người xảy ra chuyện.”

“Biết được?” Lusena không khỏi nhớ tới lần trước ở trong rừng rậm gặp Alice, cô nhắc tới “Cảm giác”.

“Thời điểm chuyển hóa thành ma cà rồng khả năng đạt được thiên phú nào đó, Alice chính là tiên đoán, Jasper là nhận biết cũng như khống chế cảm xúc, Emmett là sức mạnh, mà của ta.....” Edward nói xong lời cuối cùng có chút do dự.

“Như thế nào không nói? Của người thiên phú có vấn đề sao?” Lusena bị gọi lên lòng hiếu kỳ.

Nhìn Lusena một bộ không biết thì sẽ không bỏ qua, Edward chỉ có thể tiếp tục nói: “Của ta thiên phú là đọc suy nghĩ.” Nói xong, nhìn chăm chăm Lusena.

“Đọc suy nghĩ?” Lusena thực kinh ngạc, “Nói cách khác, ta trước kia trong lòng nghĩ cái gì người đều đã biết?”

“Đúng vậy.” Edward có chút ngượng ngùng nhìn về nơi khác.

“A!” Lusena kinh hô một tiếng, cẩn thận nhớ lại chính mình có hay không nghĩ tới cái gì không tốt.

“Không có.”

Edward lại là trả lời vấn đề trong lòng mình, Lusena bản năng lui về phía sau vài bước, phòng bị nhìn về phía Edward: “Người không thể không nghe sao?”

“Ta thực có lỗi.” Edward cúi đầu, trong lòng nghĩ: Trên thực tế là có thể.

Lusena lại nghĩ đến Edward không thể khống chế thiên phú của chính mình, chỉ có thể ra vẻ không thèm để ý nói: “Không có việc gì, người đọc thì đọc đi.” Lusena đáy lòng bỗng nhiên bắt đầu sinh ra một cái ý tưởng, cô hướng Edward, ngồi bên cạnh hắn, trong lòng nghĩ [Ta đây không mở miệng, ngay tại trong lòng nghĩ thì thế nào?]

“Tốt, chỉ cần người thích.”

Nhìn đến Edward trên mặt hiện lên tươi cười sảng khoái, Lusena lại có chút ngượng ngùng, cô quay đầu nhìn về phía giá sách đối diện, phát hiện mặt trên có một nửa là đĩa nhạc, lập tức đối với Edward nghĩ: [Người thực thích nghe nhạc?]

“Thời gian của ma cà rồng là rất dài, lúc ta một người nhàm chán, thường thường chỉ có thể nằm trên sofa, lắng lắng nghe nhạc.” Edward giọng điệu có chút tang thương, nhưng Lusena không có chú ý tới điểm này —

“Trời ạ, người nơi này có thật nhiều đĩa nhạc không xuất bản nữa.” Lusena nhin không được nói ra, cô đi đến giá sách, lật xem.

“Này đó đều là ta trước kia thu thập.” biểu hiện kích động của Lusena hiển nhiên khiến Edward sung sướng.

“Đúng rồi, bỗng nhiên nghĩ đến, người năm nay bao nhiêu tuổi? Ta nghĩ người cũng không phải giống thân thể biểu hiện là chàng trai 17 tuổi đi?” Lusena gắt gao nhìn chăm chăm Edward, sợ hắn không trả lời.

Edward cảm thấy có chút quái bách, hắn uyển chuyển thay đổi cách trả lời: “Ta sinh ra ở Anh quốc khi nữ hoàng Victoria qua đời được một năm.”

“Nữ hoàng Victoria?” Lusena có kiến thức lịch sử cũng không tệ lắm, bởi vậy cô rất nhanh tính toán ra tuổi của Edward: “Kia chẳng phải là 104 tuổi? Trời ạ!”

“Như thế nào? Người sợ hãi?” Edward trên mặt lộ ra một cái tươi cười mười phần có ý uy hiếp.

“Không, đương nhiên không, người là bạn tốt của ta, ta như thế nào sợ hãi người đâu?” Lusena vội vàng lấy lòng nói.

“Ta chỉ là đùa một chút.” Edward thoải mái mà cười cười, trong lòng lại bởi vì Lusena trì hoãn cảm thấy thực thất bại. Nếu hiện tại ngay cả cha mẹ Lusena đều trở thành thành viên trong gia tộc Cullen, như vậy, hắn có lý do gì cùng Lusena tiếp tục bảo trì khoảng cách. Nhưng, Edward cũng thật sự không biết, như thế nào lại cùng Lusena có quan hệ “Bạn tốt”.

“Kia vậy bọn Alice thì sao? Bọn họ bao nhiêu rồi?” Lusena lại bắt đầu tò mò.

“Này ta cũng không dám nói cho người, Alice biết thì sẽ tức giận.” Edward nhún vai.

“Úc, ta đã quên, vẫn không cần biết.” Lusena đáng yêu bưng kín lỗ tai.

Hai người liếc nhau, đều nở nụ cười.

“Carlisle gọi, chúng ta mau đi xuống đi.”

“Ân? Ta như thế nào không nghe thấy?” Lusena có chút kỳ quái nhìn xung quanh.

“Thính lực của ma cà rồng so với nhân loại tốt hơn.” Edward giải thích nói.

“A? Kia còn có phương diện nào so với nhân loại mạnh hơn không?” Lusena hóa thân thành cục cưng hiểu học.

“Tốc độ cùng lực lượng, để ngày nào đó ta có thể làm mẫu cho người một chút.” Edward mỉm cười nói.

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá!” Lusena kích động.

Đi ra cửa phòng, Edward bỗng nhiên dừng lại cước bộ, giới thiệu nói: “Đây là phòng ta.”

“Phòng của người? Ừ, ta còn tưởng là phòng sách. Như thế nào lại không có giường? Hơn nữa bên kia còn có một cái cửa.” Lusena lại một lần nữa kinh ngạc.

“Ma cà rồng không cần ngủ, mà cánh cửa kia là để ta di chuyển.”

Lusena tỏ vẻ hôm nay thật đúng là biết được rất nhiều kiến thức.

11. Chương 11: Dẫn Đường

Trong phòng khách —

Carlisle hướng vợ chồng Khải Phổ Lao Đặc theo thứ tự giới thiệu thành viên trong nhà hắc, đợi mọi người chào hỏi xong, hắc mới tiếp tục nói: “Andrew|Andre, ta không thể không nói cho người, xét thấy các người là bị Edward chuyển hóa, dựa theo luật của ma cà rồng, sau này người cùng Dana trở thành thành viên nhà Cullen.”

“Nói cách khác, chúng ta muốn sửa họ thành Cullen?”

“Ta nghĩ đúng vậy.”

“Chúng ta đây quan hệ là?”

“Tựa hồ làm anh em có vẻ thích hợp. Các người không ngại làm cô chú bọn nhỏ đi?” Carlisle mỉm cười hỏi.

“Đương nhiên không, cảm tạ các người đã cứu ta cùng Dana, nếu không ta thật không biết Lusena sẽ ra sao.” Andrew|Andre cùng Dana liếc nhau, đều thấy trong mắt đối phương thấy được sự lo lắng đối với con gái.

“Đúng vậy, làm cha mẹ, ta cùng Carlisle đều hiểu suy nghĩ các người.” Esme dặt tay Dana, vỗ nhẹ an ủi nói.

“Vốn hắc để Edward dẫn đường các người, bất quá, làm người đứng đầu, vẫn để ta thay hắc nói các người biết một ít cấm kỵ cùng luật của ma cà rồng.” Nhìn hai người đều gật gật đầu, làm ra biểu tình nguyện nghe, Carlisle mới nói tiếp “Luật quan trọng nhất của ma cà rồng, chính là không thể để con người biết thân phận mình.”

“Kia Lusena?” Andrew|Andre cùng Dana lại bắt đầu lo lắng.

“Này cũng là điều ta muốn nói, con của chúng ta Alice có năng lực tiên đoán, thời gian trước con bé thấy được Lusena sẽ cùng Edward một chỗ. Ta nghĩ, các người hiểu được ý cùng một chỗ là gì, phải không?”

“Ta nghĩ đúng vậy, kia Lusena cũng sẽ bị Edward chuyển hóa phải không?” Andrew|Andre biểu tình có chút nghiêm túc.

“Này chúng ta không thể xác định, mấu chốt muốn xem quyết tâm Lusena muốn cùng một chỗ với Edward.” Carlisle nói chuyện nhìn nhìn trên lầu, lúc này trong phòng khách chúng ma cà rồng đều có thể nghe rõ lầu hai Lusena nói chuyện cùng Edward. Đương nhiên, trong phòng Edward cũng có thể nghe được lầu một.

“Đúng vậy, chúng ta bảo bối còn nhỏ, còn không biết việc này.” Andrew|Andre giọng điệu thoải mái.

“Còn có một chút, ở gần Fox có nơi gọi là La Push, các người biết không?”

Cảm giác được Carlisle nghiêm trọng, Andrew|Andre cũng nghiêm túc: “Đúng vậy, chỗ thuộc bộ tộc Quileute, có vấn đề sao?”

“Đó là nơi ở của Billy Black, bọn họ là hậu duệ của người sói. Các người phải biết là, người sói cùng ma cà rồng là địch nhân, nếu có người sói tới gần, các người sẽ nghĩ được một cỗ mùi thối gay mũi.”

“Bởi vậy chúng ta hẳn là cẩn thận người của Billy?” Dana tiếp lời nói.

“Không, nhà Cullen chúng ta đã cùng Billy kí điều khoản hòa bình, bọn họ đáp ứng, chỉ cần chúng ta không hút máu người quanh Fox, bọn họ sẽ không đến công kích chúng ta.”

“Chúng ta đây cần làm gì?”

“Ngày mai cùng ta đến nơi của Billy, ta phải nói cho bọn họ Cullen gia tộc lại nhiều hơn hai thành viên.”

“Tốt.”

“Tiếp theo ta muốn nói là vấn đề trong ma cà rồng, gia tộc đứng đầu là nhà Volturi.”

“Volturi?”

“Đúng vậy, gia tộc bọn họ định ra cũng như chấp hành luật lệ của ma cà rồng. Nhưng, chúng ta hai cái gia tộc quan hệ cũng không đặc biệt thân thiện. Nhà Volturi cho rằng Cullen gia tộc uy hiếp đến địa vị bọn họ, vẫn muốn mượn cơ diệt trừ chúng ta. Nay Cullen gia tộc thêm hai thành viên, bọn họ nhất định sẽ có hành động.”

“Chúng ta đây kế tiếp hẳn là làm sao bây giờ?” Dana hiển nhiên không nghĩ tới trở thành ma cà rồng còn có quan hệ phức tạp như vậy.

“Ta nghĩ để Jasper đến huấn luyện các người, hẳn là người chiến đấu mạnh nhất trong chúng ta.”

“Úc, Jasper, chúng ta đến luận bàn một chút.” Emmett không muốn thừa nhận Jasper so với chính mình lợi hại hơn, lập tức đánh Jasper, hai người chạy ra bên ngoài liền bắt đầu đánh.

Nhìn ra Andrew|Andre cùng Dana kinh ngạc, Esme mang cười nói: “Bọn nhỏ luôn có sức sống như vậy, các người từ từ sẽ quen.”

“Ta nghĩ chúng ta có thể đem Edward cùng Lusena kêu xuống.” Carlisle đứng lên, hướng Andrew|Andre vươn tay phải: “Hoan nghênh gia nhập Cullen.”

“Đúng vậy, Dana, Carlisle bình thường vẫn ở bệnh viện, bọn nhỏ đến trường, hiện tại người đã đến rồi, ta cuối cùng cũng có bạn.” Esme cũng tiến lên ôm Dana.

“Ba mẹ –” Lusena một chút chạy nhanh đến hướng Andrew|Andre cùng Dana.

Dana đã muốn đem Cullen một nhà trở thành người nhà, bởi vậy đối với việc Lusena chạy nhanh cũng không có phản ứng.

Một nhà ba người ẩm áp nói chuyện, Carlisle đột nhiên ra tiếng nói: “Lusena, ta nghĩ cha mẹ người chỉ có thể trước ở nơi này.”

“Vì cái gì?” Lusena ủy khuất nhìn về phía Carlisle.

“Tuy rằng Andrew|Andre cùng Dana tựa hồ không giống ma cà rồng mới sinh vì nghĩ được máu người mà mất đi lý trí, nhưng, ta không thể không nhắc người, nhà người còn có bảo mẫu cùng lái xe. Hơn nữa, đối bọn họ mà nói, vợ chồng Khải Phổ Lao Đặc đã chết.”

Nghe xong Carlisle trong lời nói, Andrew|Andre đối Lusena phân phó nói: “Lusena, người đem hai người bọn họ sa thải đi, bọn họ tiếp tục ở bên chúng ta chỉ gặp nguy hiểm.”

Hiểu được sự tình nghiêm trọng, Lusena cũng không nói thêm gì, chính là đáp ứng nói: “Tốt, ba ba, ta sẽ.”

Lusena về nhà, phát hiện Ellie cùng William còn ngồi trên sofa chờ mình.

Vừa thấy Lusena trở về, Ellie lập tức đứng lên, vui vẻ nói: “Tiểu thư, cô rốt cục đã trở lại, ta cùng William đều thực lo lắng.”

Nghĩ đến chuyện chính mình phải làm, mặt Lusena không chút thay đổi, thản nhiên “À” một tiếng.

Hai người nghĩ đến Lusena còn thương tâm vì ba mẹ đều mất, bởi vậy cũng không để ý.

“Ellie, William, các người từ ngày mai liền rời Fox đi.”

“Tiểu thư?” Hai người nghi hoặc nhìn Lusena.

“Các người không cần chiếu cố ta.”

“Không được, tiểu thư, chúng ta như thế nào có thể rời cô!” Ellie nhanh chóng đến bên Lusena, nắm hai tay cô, kích động nói.

“Cullen một nhà đã đồng ý nhận nuôi ta, bọn họ sẽ chiếu cố ta.” Lusena rút hai tay ra, lấy ra trên người chỉ phiếu: “Đây là lần cuối ta đưa tiền cho các người.”

“Không, Lusena, cô là ta nhìn lớn lên, ta không thể ở lúc cô bất lực nhất mà mặc kệ cô!” Ellie càng thêm kích động.

Lusena lại vẫn là một bộ bình tĩnh, cô nhìn William đứng giữa sô pha: “William, người đem xe đi, ta hẳn là không cần.” Nói xong, Lusena đi thẳng lên lầu, không nhìn người phía sau thương tâm quỳ rạp trên đất Ellie cùng im lặng William.

Trở lại phòng, Lusena lẳng lặng nhớ lại thời gian trải qua cùng hai người từ trước đến giờ, Ellie, William, thực xin lỗi, ta chỉ có thể làm vậy.

Sáng ngày hôm sau, Lusena đi vào nhà ăn, phát hiện hai người còn chưa rời đi.

“Tiểu thư, ta nghĩ làm cho cô bữa sáng cuối này, sau đó đưa cô đến trường rồi đi.” Ellie ánh mắt có chút sưng đỏ, thanh âm cũng có chút khàn khàn, hiển nhiên là đã khóc một buổi tối.

Lusena không thể cự tuyệt.

Đi vào trường, Lusena xuống xe, đối hai người bên trong nghiêm túc nói: “Không cần cùng ta liên hệ, cũng đừng lo lắng, ta sẽ ổn.”

Nhìn theo hai người rời đi, Lusena tính xoay người rời đi, mới phát hiện không biết khi nào Edward đã đứng cạnh.

“Người nói bọn họ có thể hay không vùng trộm trở về tìm ta?” Đã biết Edward đọc được suy nghĩ, Lusena tự nhiên muốn tận dụng.

“Ta nghĩ sẽ không, dù sao bọn họ đều có gia đình. Không cần lo lắng, bọn họ cũng sẽ ổn.” Edward an ủi nói.

“Ta hiểu được.”

12. Chương 12: Huấn Luyện

Sáng hôm sau, sau khi năm anh em nhà Cullen đều đi học, Carlisle liền mang theo Andrew|Andre cùng Dana đi tới ranh giới của khu rừng.

Là địch nhân của ma cà rồng, đối với hơi thở của bọn họ tự nhiên nhóm người sói cũng rất miễn cảm. Bởi vì thể hệ tiếp theo người sói chưa đến thời kỳ biến thân, xuất hiện ở bờ bên kia là bảy sói lão nhân – vợ chồng Blake, Billy Black và Sarah Black. Đường nhiên, bọn họ giờ phút này đều là hình người.

“Đã lâu không thấy, bằng hữu ta.” Nhìn đến ba người xuất hiện, Carlisle nhiệt tình tiếp đón.

“Đúng vậy, đã lâu không thấy, bằng hữu của chúng ta, Carlisle. Không biết người lần này tới tìm chúng ta là vì cái gì?” Mở miệng là Billy Black, là Alpha- thủ lĩnh của người sói hiện nay.

“Billy, ta lần này tới là vì hướng các người giới thiệu thành viên mới của gia đình Cullen, Andrew|Andre Cullen cùng vợ hắn Dana Cullen.” Carlisle hơi nghiêng thân mình, hướng đối diện ý bảo hai người bên cạnh.

“Tốt, chúng ta đã biết, nếu không còn việc gì, các người trở về đi.” Tuy rằng Billy Black ở chung hòa bình với gia đình Cullen, nhưng cũng không đại biểu hai giống loài có thể giống bạn tốt mà thân mật.

“Đúng vậy, chúng ta lập tức rời đi.”

Andrew|Andre cùng Dana sớm nghĩ rời đi, bởi vì bọn họ tuyệt không quen mùi của người sói.

Về nhà, Carlisle liền xuất phát đi bệnh viện, lưu lại ba người Esme ở nhà.

“Ta mang bọn người đến rừng rậm đi, ta nghĩ các người đều không có thích ứng tốc độ của ma cà rồng.” Esme nhìn hai người, sau đó đề nghị nói.

“Tốt.” Andrew|Andre dắt tay Dana, đáp ứng nói.

Ba người lấy tốc độ không thể tin được, chạy ra ngoài cửa.

“Kỳ quái, vì cái gì ta nghe không được tiếng chim?” Dana vừa ra, liền nghi hoặc hỏi.

“Ha ha, người cũng biết chúng ta một nhà lấy máu động vật mà sống, động vật xung quanh bao gồm chim chóc đều bỏ chạy.” Esme cười trả lời.

“Esme, chúng ta đến, nhìn xem ai chạy nhanh, thế nào?” Dana từ khi biến thành ma cà rồng, không còn phiền não như khi còn làm người, tính tình càng thêm vui vẻ.

“Tốt, thật lâu không có chơi một chút.” Esme vui vẻ cười.

Andrew|Andre đứng một bên, đối với Esme bất đắc dĩ cười cười.

Giữa trưa, Jasper cùng Alice trở lại, vì huấn luyện Andrew|Andre cùng Dana, bọn họ dốc lòng làm giáo viên đầy nhiệt huyết.

Năm người đi ra khoảng trống trong rừng.

“Ta cùng Alice trước làm mẫu cho các người xem, ma cà rồng trong lúc chiến đấu, chủ yếu so là tốc độ, trước khi đối phương đụng tới người, người phải nhanh di động, cũng nhân cơ hội cấp đối phương một kích liền trúng.” Jasper đứng phía trước, cấp Andrew|Andre cùng Dana trước tiên giải thích.

“Chúng ta bắt đầu đi.” Alice đứng trước mặt Jasper, mỉm cười nói.

Alice vừa dứt lời, Jasper liền thấp thân mình, làm ra tư thế chuẩn bị chiến đấu. Giây tiếp, Jasper vọt lên.

May mắn Andrew|Andre cùng Dana đã là ma cà rồng, lấy nhãn lực hai người, đều có thể tinh tường nhìn đến động tác của Jasper cùng Alice. Jasper mỗi lần nhắm phía Alice, cô đều có thể lấy tốc độ nhanh hơn nhảy lên, đi đến phía sau Jasper, sau đó Jasper xoay người hướng bên sườn Alice, Alice lợi dụng động tác nhẹ nhàng như đang khiêu vũ né qua, Jasper mỗi lần đánh lén đều không chạm được cô.

Không biết qua bao lâu, Alice cười ha hả, cô cuối cùng nhảy lại, ghé vào lưng Jasper, quay đầu hắn lại, hôn lên.

“Không biết các người lúc còn là con người có hay không học chút kỹ xảo chiến đấu?” Chờ Alice theo lưng chính mình xuống, Jasper nhìn về phía Andrew|Andre, hỏi.

“Đúng vậy, làm người thừa kế, ta cùng Dana đều học một ít.”

“Vậy người đợi lát nữa là có thể dùng tới.” Jasper vừa lòng nói.

Kế tiếp là Andrew|Andre cùng Jasper tập luyện.

Ở phương diện tốc độ, Andrew|Andre tốc độ có thể nói là cùng Jasper tương xứng. Nhưng mà, cho dù từng học qua kỹ xảo chiến đấu, Andrew|Andre nhưng không có kinh nghiệm đối địch nhiều năm như Jasper, bởi vậy, Andrew|Andre vừa lên liền bị Jasper đánh bay đi ra ngoài.

Dana ở bên cạnh lo lắng nhìn, Esme phát hiện liền vội vàng an ủi bà: “Không có việc gì, đối thân thể ma cà rồng mà nói, đau đớn đó là không có việc gì.”

“Muốn đem ma cà rồng giết chết, bình thường chỉ có hai biện pháp: Đem thân thể hấn xé rách hoặc là dùng lửa đốt cháy.” Sau khi hai người kết thúc, Jasper bổ sung nói.

“Như vậy tình huống đặc biệt là?” Andrew|Andre nghe ra ý của Jasper, hỏi.

“Ma cà rồng có được thiên phú, tức năng lực đặc thù.” Jasper nói xong, nhìn về phía Alice.

“Đúng vậy, Andrew|Andre, chúng ta một nhà trước mắt có bốn ma cà rồng có thiên phú. Ta nghĩ đây là nguyên nhân chủ yếu khi mà Volturi kiêng kỵ gia tộc bọn ta.” Esme lời kéo Dana, hướng Andrew|Andre nói.

“Của ta thiên phú là tiên đoán, Jasper là cảm nhận cùng khống chế cảm xúc, Edward là đọc suy nghĩ, Airmate là sức mạnh.” Alice nhảy đến bên Jasper nói.

“Các người có thể được cứu, còn phải quy công cho năng lực tiên đoán của Alice.” Jasper cười sờ sờ tóc Alice.

“Ta đại biểu chúng ta một nhà, hướng cháu chân thành cảm ơn.” Andrew|Andre đối với Alice hơi hơi xoay người.

Alice nghịch ngợm quỳ gối về phía Andrew|Andre, năm người đều cười ha hả. Theo sau, Dana tò mò hỏi: “Ta đây cùng Andrew|Andre đều không có thiên phú?”

“Không thể khẳng định, năng lực của ta không phải là ngay từ đầu đã phát hiện.” Jasper trả lời.

Tiếp theo là đến phiên Dana. Jasper cũng không có bởi vì bà là phụ nữ mà nhẹ tay, một phen đánh nhau xong, Dana lập tức chạy đến bên chồng đáng thương hề hề tìm kiếm an ủi.

“Kế tiếp các người phân biệt cùng Alice và Esme luyện đi, ta ở bên cạnh hướng dẫn các người.” Không đợi Dana nghỉ ngơi trong chốc lát, Jasper liền lên tiếng nói. Đương nhiên, trên thực tế, Dana một chút việc đều không có.

Lúc Lusena theo Edward bọn họ trở về, Andrew|Andre cùng Lusena còn đang huấn luyện. Bất quá bởi vì Lusena lúc này vẫn là con người, bởi vậy cô hoàn toàn thấy không rõ động tác của bọn họ, chỉ cảm thấy từng đạo tàn ảnh ở trước mắt di chuyển.

“Không cần lo lắng, bọn họ thoát nhìn huấn luyện không sai.” Edward cảm nhận được Lusena trong lòng khẩn trương, an ủi nói.

Chờ Dana một vòng đánh nhau chấm dứt, Emmett nóng lòng muốn thử nói: “Dana, không ngại cùng ta luyện đi?”

Lúc này, Andrew|Andre bên kia cũng ngừng lại: “Không bằng ta trước đến thử xem.”

“Mẹ –” Nhìn đến Dana bắt đầu nghỉ ngơi, Lusena liền mở miệng kêu lên.

“Úc, thân ái tiểu Sena, hôm nay cảm giác thế nào? Ellie cùng William đi rồi sao?” Dana nhanh chóng đến bên Lusena, đem Lusena hoảng sợ.

“Đúng vậy, bọn họ đã đi. Mẹ người thật lợi hại!” Lusena sùng bái nhìn về phía mẹ chính mình.

“Sena đói bụng đi? Hôm nay mẹ bắt đầu nấu cơm cho người ăn.” Dana cười nói.

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá!” Lusena vui vẻ cực.

“Ta đến giúp người, về sau chúng ta ở nhà không có việc gì thì có thể vì Lusena nghiên cứu các loại mỹ thực.” Esme đến bên hai người mỉm cười nói.

Vừa mới đối luyện chấm dứt Emmett không có nhìn lầm sự hâm mộ trong mắt Rosalie.

Dana nói là làm liền, lập tức đã nghĩ mang theo Lusena cùng Esme cùng đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn, bất quá Esme ngăn cản bà: “Người cùng Andrew|Andre tạm thời cũng không thể rời đi rừng rậm, tuy rằng các người hiện tại tới gần Lusena cũng không có vấn đề, nhưng ta không thể cam đoan các người đến trong đám người sẽ bình thường.”

“Được rồi, người cùng Lusena đi, ta tiếp tục huấn luyện.”

Chờ Lusena nhìn đến cơm tối của chính mình, trời đều đã tối.

“Úc, mẹ, đã lâu chưa ăn đồ ăn người làm, ta thật chờ mong.” Lusena ngồi trên bàn ăn, vui vẻ nhìn về phía Dana.

“Đừng cười ngây ngô, nhanh ăn đi.” Dana cười vỗ nhẹ đầu Lusena.

Lusena vừa ăn một ngụm, liền ngừng lại: “Theo ta một người ăn, các người đều nhìn, ta cảm thấy có chút ngượng ngùng.”

“Không quan hệ, chúng ta đều đã quen.” Tuy là nói như vậy, mọi người vẫn đều rời đi. Rosalie lại hừ lạnh một tiếng, xoay người lên lầu.

Cơm chiều xong, Edward liền đưa Lusena về trần nhỏ, bởi vì ở ngoài phòng tối như mực, Lusena cho dù lưu lại cũng không nhìn được mọi người huấn luyện.

Trên thực tế, cũng không chỉ có Andrew|Andre cùng Dana cần huấn luyện, người nhà Cullen cũng đều cần, dù sao giả sử chiến tranh đã đến, liên lụy tới là toàn bộ gia tộc.

Cứ như vậy, Cullen một nhà vẫn huấn luyện đến sáng ngày hôm sau.

Mọi người cực khổ như thế, dùng lời Carlisle mà nói, chính là “Chúng ta cũng không biết Volturi khi nào thì đến, cũng không biết bọn họ sẽ có hành động gì, nắm chặt huấn luyện luôn cần thiết.” Mà dùng lời của Emmett mà nói thì là “Dù sao ma cà rồng không cần ngủ, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, không bằng đánh nhau, luyện tập.”

Vì thế, mấy ngày kế tiếp, Andrew|Andre cùng Dana liền không ngừng tiến hành huấn luyện “Cực khổ”.

13. Chương 13: Kinh Hi

Đảo mắt đến cuối tuần, Volturi còn không có phái người đến, Alice cũng không có thấy được nguy hiểm.

“Xem ra Volturi cũng không có tin tức nhanh như chúng ta tưởng tượng.” Emmett còn không có chứng kiến qua sự lợi hại của Volturi, bởi vậy trong giọng nói có chút khinh thường.

“Chỉ hy vọng như thế.” Carlisle nội tâm vẫn có chút lo lắng, nhưng cũng hy vọng Volturi không biết Cullen có thêm thành viên mới.

“Đừng nghĩ chuyện không tốt này, các người bình thường cuối tuần vốn không có hoạt động gì sao?” Dana cảm thấy mấy ngày nay đều cùng người đánh nhau rất buồn tẻ, rất muốn thả lỏng một chút.

“Nếu có sấm sét, chúng ta sẽ chơi bóng chày, đáng tiếc sắp tới cũng không có.” Alice cũng có chút nhàm chán.

“Vì cái gì nhất định phải có sấm sét?” Dana tỏ vẻ không hiểu, trời đầy mây đánh bóng chày chẳng lẽ không tốt sao?

“Đến lúc đó cô sẽ biết.” Alice nghịch ngợm nháy mắt, sau đó dắt tay Jasper, “Thân ái Jasper, chúng ta đi tìm Lusena đi, Lusena một người ở trong phòng nhất định cảm thấy thực nhàm chán.” Về phần Edward, Alice tin tưởng hẳn nhất định sẽ đi theo.

“Thân ái, chúng ta không đi giúp vui sao?” Emmett ôm chầm Rosalie, trêu đùa.

“Muốn đi thì chính người đi!” Rosalie giãy ra, có chút không kiên nhẫn nói.

“Được rồi, người không muốn thì liền không đi, chúng ta trở về phòng làm cái khác?” Emmett lập tức lấy lòng nói.

Rosalie trừng mắt nhìn Emmett một cái, xoay người rời đi.

Emmett đối với bốn người trong phòng khách bất đắc dĩ nhún nhún vai, cũng theo lên lầu.

“Esme, người cảm thấy chúng ta phải làm cái gì?” Dana quay đầu, chờ mong nhìn về phía Esme.

“Ngô, có lẽ chúng ta có thể đến làm một ít điểm tâm.” Thông qua vài ngày ở chung, Esme đã muốn biết Dana thích cái gì.

“Thật tốt quá!” Dana vui vẻ nói, lập tức lại đứng lên, “Ta còn không thể cùng người đi mua nguyên liệu sao?”

“Đương nhiên không thể. Andrew|Andre, người trăm ngàn để ý Dana, Esme, ta đưa người đi, vừa lúc ta muốn đi bệnh viện.” Carlisle mở miệng.

Andrew|Andre ôn nhu vuốt mái tóc dài của Dana, nhẹ giọng nói: “Ngồi với ta một lát, Esme rất nhanh sẽ trở về.”

Dana ngoan ngoãn gật đầu, rúc vào cái ôm của Andrew|Andre. Bất quá —

Khi thấy Esme trở về, Dana lập tức đứng dậy, chạy vội ra cửa, cầm túi đồ trên tay Esme, vui nói: “Chúng ta đến nướng bánh đi, cảm giác đã nhiều ngày không làm.”

Từ khi Dana tiến vào, phòng bếp rốt cục bắt đầu có nhân khí. Một đoạn thời gian trôi qua, mẻ bánh cookies mới đã ra lò.

“Này cookies thoát nhìn thật không sai, chúng ta ném thử đi?” Nói xong, Dana đã muốn cầm lấy một cái.

“Dana, chẳng lẽ người đã quên ma cà rồng không nhận ra hương vị?” Esme giọng điệu có chút nghiêm túc.

“Không, ta chỉ là có chút tò mò, cho dù thường không nhận ra hương vị, ta cũng muốn biết rốt cuộc có cảm giác gì.” Dana kiên định đem cookies bỏ vào trong miệng.

Esme ở một bên khẩn trương quan sát Dana phản ứng.

“Di, hương vị cứ nhiên không sai.” Dana ngạc nhiên nói.

“Cái gì? Người xác định người nói là thật sự?” Esme cảm thấy có chút kinh hách, là vì Dana khẩu vị kỳ lạ, hay là.....

“Đúng vậy, cùng cookies bình thường có hương vị giống nhau, không tin người có thể ném thử.” Dana đưa cho Esme một cái.

Esme nội tâm có chút không yên, bất quá nếu thử thì cũng là lại một lần thể nghiệm ăn sếp nữa, vì thế cũng đem bánh bỏ vào miệng.

Trong nháy mắt, Esme biểu tình biến thành mừng như điên, bà lại cầm lấy một khối nhâm nhi thưởng thức, kết quả vẫn giống nhau, bà nhanh chóng chạy ra khỏi phòng bếp: “Rosalie! Rosalie! Mau xuống! Thật không dám tin tưởng! Úc, thượng đế!”

“Esme, làm sao vậy?” Rosalie nhìn hiện tại Esme có thể xưng là điên cuồng nhú nhú mày, hỏi.

“Rosalie, người nhất định cũng không dám tin tưởng, ta vừa rồi cảm nhận hương vị cookies! Nhiều năm như vậy đây là lần đầu tiên!”

Dana bưng lên khay bánh, cũng đi ra phòng bếp: “Đúng vậy, Rosalie, có lẽ người nguyện ý ném thử một chút?”

Rosalie thân thể khẽ run lên, cô chậm rãi quay đầu, hướng ánh mắt nhìn Emmett bên người ý hỏi, hy vọng hẳn có thể xác định lời chính mình vừa nghe.

Emmett đối với Rosalie gật gật đầu, hẩn dất tay Rosalie: “Thân ái, chúng ta đi qua ném thử đi.”

Emmett trước cầm lấy một khối để vào miệng, Rosalie chờ mong nhìn về phía hẳn, kết quả Emmett lộ ra nụ cười mà Rosalie cho rằng là nụ cười đẹp trai nhất của hẳn.

Khi Rosalie vừa mới chuyển hóa thành ma cà rồng, từng không cam lòng ném thử rất nhiều thức ăn, đáng tiếc luôn thất vọng, cuối cùng biến thành tuyệt vọng. Lúc này đây, cô chỉ cảm thấy nội tâm lại dấy lên hy vọng. Rosalie kiềm chế nội tâm kích động, cũng thử cầm lấy một khối bánh.

“Úc, trời ạ! Dana, cô quá tuyệt vời!” Rosalie nhất thời bỏ đi hình tượng lạnh lùng, cô vui vẻ ôm Dana.

Emmett thấy Rosalie rốt cục mất đi sự nặng nề mấy ngày nay, cũng cảm kích nhìn về phía Dana.

Kế tiếp, ba người hưng phấn nhanh chóng đem bánh cookies ăn hết sạch sẽ, hoàn toàn quên đi mấy người còn lại.

Bữa tối, tất cả mọi người về tới nhà.

“Trời ạ! Mẹ, người như thế nào chuẩn bị nhiều thức ăn như vậy?” Lusena vừa vào cửa liền thấy trên bàn đủ loại đồ ăn, kinh ngạc nói.

“Đương nhiên là cho mọi người cùng ăn!” Dana đắc ý nói.

“Carlisle, người nhất định không biết ban ngày đã xảy ra cái gì. Chúng ta có thể cảm nhận hương vị của đồ ăn do Dana làm!” Thấy tất cả mọi người có chút nghi hoặc khi bước vào, Esme đến bên Carlisle giải thích.

“Thật vậy chẳng? Ta cũng muốn ném thử!” Alice nhảy bổ đến bên cạnh bàn, xé ra một khối thịt gà, để vào trong miệng. “Là thật, Jasper mau tới đây ném thử!”

“Tốt lắm, chúng ta đều ngồi xuống đi.” Carlisle lên tiếng nói.

Bữa cơm này mọi người ăn đến thực vui vẻ, đương nhiên, nhóm ma cà rồng là vì nhiều năm trước tới nay rốt cục có thể ném vị thức ăn, mà Lusena là cảm thấy rốt cục có thể cùng mọi người ăn cơm.

“Ta nghĩ, đây là thiên phú của Dana.” Sau khi ăn xong, Carlisle mỉm cười nói.

“Dana thật đúng là món quà trời ban cho chúng ta, Rosalie, người nói phải không?” Esme cảm khái nói.

“Àn.” Rosalie đến bây giờ vẫn bị vây trong sự kích động.

“Andrew|Andre, ta cũng có thiên phú!” Nghe được Carlisle kết luận, Dana cao hứng.

“Đúng vậy, thân ái, người giỏi quá!” Andrew|Andre cũng không keo kiệt khen Dana.

“Esme, về sau người cũng phải giúp ta, nhiều người như vậy, ta một người nấu không hết.”

“Đương nhiên!” Esme cười trả lời.

Spoil:

“Tháng mười, trường học bắt đầu chuẩn bị vũ hội Halloween...”

“Edward, người do dự cái gì? Người xem, nhiều người như vậy đều mời Lusena.”

14. Chương 14: Bạn Nhảy

Tháng mười, trường học bắt đầu chuẩn bị mở Halloween party(vũ hội, buổi tiệc), đi trong vườn trường, Lusena tổng có thể nghe được đủ âm thanh tìm kiếm bạn nhảy.

Giữa trưa, Lusena vẫn cùng bọn Jessica dùng cơm. Vừa ngồi xuống, Mike bên cạnh liền khẩn cấp hỏi Lusena: “Lusena, người tìm được bạn nhảy trong party Halloween chưa?”

“Không, còn không có, làm sao vậy?”

Mike vốn nghĩ bạn nhảy của Lusena nhất định là Edward, bất quá giờ phút này nghe Lusena trả lời, hắn tự nhiên không muốn bỏ qua cơ hội tốt này: “Như vậy, không biết ta có vinh hạnh mời người làm bạn nhảy không?”

“Ách,” Lusena nhìn về phía Jessica còn đang lấy cơm, cô biết Jessica thích Mike, cho nên cô uyển chuyển cự tuyệt nói: “Ta nghĩ nhất định có cô gái đang mong lời mời của người.”

“Được rồi, ta biết, không quan hệ.” Mike miễn cưỡng cười cười.

Ở trong nhận thức của mọi người, thời gian ăn trưa là thời điểm duy nhất mà Lusena sẽ không cùng một chỗ với Edward. Vì thế, vẫn chú ý một bàn này, sau khi phát hiện Mike mời thất bại, một vài chàng trai lục tục đi lại, thử mời Lusena. Bởi vì Lusena cũng không nghĩ trở thành bạn nhảy của người lạ, bởi vậy tất cả đều cự tuyệt.

Xa xa ở một bàn ăn —

“Edward, người do dự cái gì? Người xem, nhiều người như vậy đều mời Lusena.” Alice nhìn không được, nghĩ lập tức đem Edward kéo đến bên Lusena, mời cô.

“Không, ta chỉ muốn nhìn xem cô ấy có thể hay không đáp ứng người khác, tuy rằng kết quả làm người ta vừa lòng, Nhưng lý do cự tuyệt cũng không làm ta vui vẻ.” Edward đem ánh mắt nhìn chằm chằm Lusena thu hồi, nhẹ giọng nói.

“Lý do gì?” Alice tò mò hỏi.

Edward liếc cô một cái, không có trả lời.

Hôm nay buổi chiều chỉ có một tiết, sau khi tan học, Lusena ngồi trên xe Edward. Từ khi William(bác lái xe của Lusena, người bị cô đuổi đi vì lý do an toàn, chương 11), Lusena vẫn là do Edward chở.

“Chúng ta trước không trở về nhà.” Edward mở miệng nói.

“Chúng ta đây đi đâu?”

“Đi một nơi có nắng.” Edward quay đầu đối với Lusena cười.

Lusena bị Edward tươi cười mê hoặc, một hồi lâu mới phản ứng lại: “Ma cà rồng không sợ ánh mặt trời sao?”

“Không sợ.” Edward lại hướng Lusena lộ ra tươi cười mê người.

Lusena yên lặng quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ, không tính lại quan tâm Edward.

Edward vận dụng thuật đọc tâm, phát hiện Lusena trong lòng cư nhiên giận dữ, không khỏi cảm thấy có chút thất bại, hắn bắt đầu hối hận khi nói cho Lusena thiên phú chính mình.

Edward đem xe lái ra quốc lộ 110, trên đường quẹo vào một con đường nhỏ, sau đó ở cuối đường dừng lại.

“Muốn thử nghiệm một phen tốc độ nhanh của ma cà rồng không?” Sau khi xuống xe, Edward đi đến trước mặt Lusena, đưa lưng về phía cô, hơi hơi ngồi xổm xuống.

Lusena nhìn ra ý đồ của hắn, cô biết Edward muốn công cô, lúc này Edward chỉ mặc áo sơ mi, Lusena rõ ràng cảm nhận được thân thể Edward vừa lạnh lại vừa cứng, cô không tự giác run một chút, giờ khắc này, Lusena mới khắc sâu ý thức: Đây là ma cà rồng, cùng nhân loại khác nhau rất lớn.

Cảm giác được Lusena khác thường, Edward giọng điệu trầm thấp hỏi: “Người sợ ta?”

“Không, ta chỉ là có chút không quen.” Lusena nhanh chóng trả lời, hơn nữa cánh tay buộc chặt, không mặt trên lưng Edward gật đầu kiên định.

Edward không hề dấy dưng, nói một câu “Nhắm mắt lại”, liền công Lusena ở trên lưng chạy xuyên qua cây cối.

Edward bước chân thực vững vàng, bởi vì nhắm mắt lại, Lusena cũng không cảm thấy có bao nhiêu kích thích, nguy hiểm, tuy rằng bên tai có tiếng gió nhắc nhở là tốc độ hiện giờ rất nhanh. Lusena chung quy kiểm chế không được lòng hiếu kỳ, chậm rãi mở ra hai mắt, chỉ cảm thấy trước mắt màu xanh bay tứ tung, giống như tùy lúc đều có thể đụng trúng cây to. Lusena sợ hãi, trái tim ở bên trong đập nhanh.

Edward cảm giác được, lập tức ngừng lại, nhẹ nhàng buông Lusena, đem cô ôm vào trong lòng, nhẹ giọng an ủi: “Không có việc gì, hiện tại không có việc gì.”

Một hồi lâu, Lusena mới bình tĩnh trở lại, mặt cô ửng đỏ rời đi Edward ôm ấp: “Còn rất xa sao? Ta có thể hay không chính mình đi qua?”

“Không xa, người xem đã có ánh nắng chiếu qua giữa khe hở của lá cây.”

Edward nắm tay Lusena đi vào một nơi không có cây cỏ, nói là không, nhưng phía dưới đất cũng đủ loại cỏ nhỏ, chẳng qua nơi này không có lá cây che, ánh mặt trời chiếu thẳng xuống dưới, không khí như đều bị nhuộm thành màu vàng.

“Edward, thật đẹp! Người dẫn ta đến, là muốn làm cho ta thưởng thức cảnh đẹp sao?” Lusena cảm thán, vui vẻ nhìn về Edward.

“Không, ta muốn cho người xem cái khác.” Edward biểu tình có chút nghiêm túc.

Lusena không rõ Edward vì cái gì dùng ánh mắt thận trọng nhìn mình, nhưng cũng thận trọng đứng lên: “Người muốn cho ta xem cái gì?”

Edward tựa hồ hít sâu một hơi, chậm rãi đi ra nơi có ánh mặt trời.

Lusena bị cảnh tượng trước mắt sợ ngây người: làn da trắng của Edward ở dưới nắng sáng lấp lánh, thật giống như trăm ngàn viên kim cương nhỏ được khảm lên. Áo sơ mi rộng mở, lộ ra thân hình tựa như điêu khắc thành, cơ ngực, cánh tay hần sáng lấp lánh. Hần tựa như một pho tượng hoàn mỹ, bóng loáng như đá cẩm thạch, sáng lạn như nước được điêu khắc mà thành.

“Lusena, người nguyện ý trở thành bạn nhảy của ta không?” Edward đến gần Lusena, lấy một tư thế dụ hoặc, hỏi.

“Ta nguyện ý.” Lusena đã hoàn toàn thất thần. (Linh~Ling: Sắc nữ kia, giống mình ghê.*Tim bay tùm lum*)

Thẳng đến khi bên tai vang lên tiếng cười sung sướng của Edward, Lusena mới thanh tỉnh lại, lập tức ý thức được chính mình vừa rồi nói gì, toàn bộ mặt đều hồng lên khiến tiếng cười Edward lớn hơn nữa.

Lusena then quá thành giận, xoay người liền bỏ đi.

“Từ từ,” Edward đuổi theo Lusena, giữ chặt tay cô, “Người đi chậm như vậy, mặt trời lặn đều chưa xuống núi, đến, ta công người đi.”

Lusena trừng mắt Edward vài giây, cuối cùng vẫn khuất phục.

Buổi tiệc hóa trang Halloween rất nhanh đã đến, Emmett cùng Rosalie sắm vai là Pharaong cùng nữ hoàng Ai Cập, Jasper cùng Alice giả dạng là vương tử cùng công chúa tinh linh, Edward là hóa trang giống loài của hắn, coi như là ma cà rồng, về phần Lusena, ở Dana mãnh liệt đề cử, cô không thể không đem chính mình thành mỹ nhân ngư (nàng tiên cá).

Thẳng đến khi thay đồ, Lusena mới biết được mẹ chính mình đề cử có bao nhiêu đáng sợ. Cầm bộ quần áo lên, Lusena phát hiện chính mình hoàn toàn không thể đi, chỉ có thể nhảy từng bước nhỏ, cô khóc không ra nước mắt nhìn về phía Dana.

“Tiểu Sena của mẹ thật xinh đẹp, bộ quần áo này thực thích hợp với người!” Dana làm bộ như không thấy thấy ánh mắt Lusena, tán dương.

“Đúng vậy đúng vậy, Lusena người mặc bộ này nhất định sẽ kinh diễm toàn trường!” Alice ở một bên phụ họa nói.

“Nhưng, mặc thành như vậy ta đi như thế nào? Như thế nào khiêu vũ?” Lusena cuối cùng vẫn nói ra một câu.

“Không phải còn có Edward sao? Ta tin tưởng hẳn sẽ ôm người đi, về phần khiêu vũ, ta nghĩ hẳn sẽ không để ý.” Dana vui vẻ nói xong.

Lusena chỉ có thể âm thầm nghĩ, nhất định phải nghĩ cách làm cho Edward cự tuyệt.

Bất quá, hiển nhiên, Edward đồng ý chuyện này. Lúc này, Lusena chính là đứng cạnh Edward, bên ngoài sân nhảy, thường thức người khác khiêu vũ.

Mới đến vũ hội, Jessica liền đến trước mặt Lusena, vui vẻ nói: “Lusena, Mike mời ta làm bạn nhảy, ta cảm thấy hẳn nhất định cũng sẽ thích ta!”

“Thật vậy chẳng? Chúc mừng người, Jessica!” Lusena cười chúc mừng Jessica.

“Oa A, Lusena, người hôm nay cũng thật xinh đẹp!” Jessica cao thấp đánh giá Lusena, tự đáy lòng khen ngợi.

“Cám ơn, người cũng vậy.” Lusena vui vẻ tiếp nhận rồi.

“Tốt lắm, ta muốn đi tìm Mike, chúc người chơi vui vẻ!” Đại khái là cảm giác Edward tồn tại bên cạnh quá mạnh mẽ, Jessica vội vàng chào Lusena.

“Tốt, tạm biệt.”

Vũ hội bắt đầu, Lusena phát hiện mọi người mình quen đều vui vẻ khiêu vũ.

“Chẳng lẽ người một chút cũng không muốn khiêu vũ sao?” Lusena thích khiêu vũ, đáng tiếc hiện tại chỉ có thể buồn bực đứng một bên.

“Trên thực tế, ta tham gia nhiều vũ hội, người không thể tưởng tượng được, không kém cái này.” Edward thỏa mãn ôm eo Lusena, đương nhiên, hẳn có lý do: Phòng giữa Lusena đứng không vững.

“Lusena, ta phát hiện có nhiều nam sinh đều vụng trộm nhìn về phía người.” Alice chân nhảy bước không ngừng, chuyển vòng đi đến bên Lusena.

“Ta không phải vách tường hoa.” Lusena có chút ủy khuất nói.

“Có lẽ chúng ta có thể trước tiên rời đi?” Edward mỉm cười đề nghị nói.

“Thật sự có thể?” Lusena kích động xác nhận, cô đã khẩn cấp muốn rời đi.

Edward ôm lấy Lusena, cố ý hạ giọng nói: “Đương nhiên có thể, công chúa nhân ngư của ta.”

15. Chương 15: Diễn Xuất

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Tiến vào tháng 12, mọi người đều bước vào thời gian khẩn trương ôn tập.

“Lusena, thật có lỗi khi đã quấy rầy người, bất quá, chuyện này chỉ có người có thể giúp ta.” Bởi vì hôm nay là trời nắng, Edward cũng không có đến trường, giữa lúc chuyển lớp, Lusena đang một mình đi đến lớp tiếp theo, Angela bỗng nhiên chạy tới vội vàng nói.

*Ở Mỹ, mỗi môn học được dạy ở các phòng học khác nhau. Học sinh học xong môn này sẽ tự đi qua phòng khác để học những môn tiếp theo.

“Xảy ra chuyện gì?” Lusena quan tâm hỏi.

“Người có biết, trước khi chúng ta nghỉ một ngày sẽ có một bữa mừng giáng sinh, mà trong đó có một tiết mục múa bale là vở “Kẹp hạt dẻ”, chúng ta cảm thấy người thích hợp diễn vai nữ chính, ta nghĩ, nếu người

không bận ôn tập thì có thể giúp ta, được không?” Angela hai tay xoa vào nhau, khẩn cầu nhìn về phía Lusena.

Cùng Angela nhìn nhau trong chốc lát, Lusena cuối cùng bại trận, gật đầu đáp ứng.

“Lusena, người thật tốt!” Angela kích động ôm Lusena, “Như vậy, mỗi ngày sau khi tan học cùng cuối tuần, chúng ta ngay tại phòng vũ đạo tập luyện đi. Ân, hôm nay tan học liền bắt đầu.”

“Tốt, ta sẽ đứng giờ đi.”

Sau khi tan học, mặt trời còn chưa lặn xuống, bởi vậy, Edward cũng chưa tới đón Lusena.

Lusena nghĩ, đợi lát rồi cùng Edward giải thích là được rồi, vì thế, trực tiếp đi vào phòng vũ đạo.

Lúc này, trong phòng vũ đạo đã có không ít người. Angela đã đến, cô vừa thấy Lusena đã hưng phấn chạy tới lôi kéo Lusena giới thiệu nói: “Lusena, người này diễn vai hoàng tử, Alec · Kim Ni, Alec, đây là Lusena Khải Phổ Lao Đặc, học sinh cấp ba mới chuyển trường, người hẳn là nghe qua đi?”

“Đúng vậy, thật cao hứng nhận thức người, Khải Phổ Lao Đặc tiểu thư.” Alec là chàng trai rực rỡ như ánh mặt trời, khi hắn cười liền lộ ra hai cái lúm đồng tiền thật sâu, làm cho người ta liếc mắt một cái liền đặc biệt có hảo cảm.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức người, Kim Ni tiên sinh.” Lusena đối với Alec mỉm cười.

“Ai nha, hai người các người câu nệ như vậy làm cái gì, trực tiếp xưng tên thì tốt rồi, trong khoảng thời gian này các người cần phải hảo hảo bồi dưỡng sự ăn ý a.” Angela nhìn hai người, lo lắng dặn dò nói.

“Tốt, chúng ta biết, Angela.”

“Tốt lắm, ta đi trước an bài những người khác, các người nói chuyện trong chốc lát.” Angela nói xong liền rời đi.

“Lần này đạo diễn là Angela?” Nhìn Angela bận rộn, Lusena không khỏi tò mò hỏi Alec.

“Thoạt nhìn đúng vậy. Lusena, người thích ballet sao?” Alec nghiêng đầu hỏi.

“Thích a, ta mỗi ngày đều dành ra một ít thời gian luyện ballet.” Nhắc tới thứ mình thích nhất — ballet, Lusena không khỏi có chút hưng trí bừng bừng.

“Ha ha, ta cũng thực thích ballet, chính xác ra, ta từ lúc 6 tuổi liền yêu ballet.”

“Ta cũng giống vậy.” Gặp gỡ người có sở thích giống mình, Lusena vui vẻ.

Hai người liền từ chuyện ballet mà nói chuyện vui vẻ, chợt nghe Angela kêu: “Lusena, Alec, đến bên này.”

“Trong khoảng thời gian này mọi người trước hết tách ra luyện tập, đợi đến khi trước thời gian diễn một tuần, mọi người lại cùng nhau tập. Lusena cùng Alec, các người hai người trước luyện tập bài nhảy đôi đi, trước hết đem sự ăn ý bồi dưỡng.”

Mọi người đều dựa theo Angela an bài mà hành động.

“Chúng ta bắt đầu đi.” Alec nói.

Nên may mắn trường có phòng vũ đạo cũng đủ lớn, cho dù mọi người đồng thời luyện tập, cũng sẽ không có vẻ chật chội.

Chờ Edward đi vào trường, thông qua thuật đọc tâm thật vất vả tìm được Lusena, nhìn đến chính là Alec đang ôm Lusena múa.

Dù đã biết được hai người chính là đang tập luyện, nhưng Edward vẫn nhịn không được tức giận. “Lusena!” Hắn cao giọng gọi.

Lusena nghe vậy lập tức ngừng lại, phát hiện là Edward đến đây, lập tức vui vẻ đi qua: “Edward, hiện tại trời đã tối sao?”

“Đúng vậy, người hôm nay đồng ý tham gia?” Edward nhìn mọi người tập luyện, sau đó hỏi.

“Đúng vậy, lần này người phụ trách là Angela, ta đến giúp nàng.”

“Lusena, đây là bạn trai người?” Alec đi tới, tùy ý hỏi.

“Đương nhiên không phải.” Lusena lập tức phủ nhận nói, cô cùng Edward xác thực không phải là loại quan hệ này, vẫn dừng cho mọi người hiểu lầm.

“Xin chào, ta là Alec Kim Ni.” Alec chủ động hướng Edward giới thiệu chính mình.

“Chào, Edward Cullen.” Xuất phát từ lễ phép, Edward vẫn đáp lại, tiếp theo nhìn Lusena, “Lusena, chúng ta mau trở về thôi, Dana đã đem cơm chiều chuẩn bị tốt, mọi người đều đang chờ người.”

“Tốt, ta đi chào Angela.” Lusena lập tức xoay người hướng Angela.

“Ta đây cũng theo các người rời đi.” Alec đối Edward cười cười.

Edward lạnh lùng nhìn Alec liếc mắt một cái, tùy ý dựa vào cửa phòng, không có trả lời.

Ba người đi vào bãi đỗ xe.

“Như vậy, ngày mai gặp.” Alec ngồi trên xe Buick, tạm biệt Edward và Lusena.

“Ân, ngày mai gặp, Alec.” Lusena cười hướng Alec phát phát tay.

Trên xe, Edward nhìn Lusena rõ ràng còn đang đắm chìm trong vui vẻ khi tìm được tri kỷ, bất mãn mở miệng nói: “Vui như vậy?” (Có người ghen kìa!!!)

Lusena sững sốt một chút, lập tức nghĩ đến Edward đang nói cái gì: “Đúng vậy, Alec nhảy rất khá.”

“Vậy người mỗi ngày đều phải cùng hắn một chỗ tập luyện?” Edward cố gắng khống chế giọng điệu chính mình.

“Đúng vậy, Angela nói vẫn cần luyện đến diễn xuất.”

“Nói cách khác còn hơn nửa tháng?” Edward chung quy nhịn không được, giọng điệu cao hơn.

Lúc này, Lusena mới phát hiện Edward khác thường: “Edward, người tức giận? Ánh mắt của người lại biến thành màu đen.”

“Không, ta không sao.” Edward nhanh chóng khôi phục bình thường.

“Thật vậy chăng?” Lusena nghi ngờ nói.

Edward khước miệng cười tỏ vẻ chính mình thật sự không có tức giận.

Lusena thấy vậy đành phải thôi.

Ngày hôm sau sau khi tan học —

“Hắc, anh em, như thế nào chỉ có một mình người? Lusena đâu?” Emmett ngạc nhiên nói.

“Cô đi tập luyện.” Edward giọng điệu có chút tối tăm.

“Ha ha! Ai kêu người không nhảy ballet.” Alice rõ ràng có chút vui sướng khi người khác gặp họa.

Liền ngay cả Rosalie cùng Jasper cũng cười khê.

Edward không để ý tới bọn họ, một mình lái xe bỏ đi.

“Các người đoán, hắn có thể hay không bắt đầu học ballet?” Alice cười nói.

“Nói không chừng a.” Emmett nói xong, lại cười ha hả.

Trên thực tế, Edward xác thực nghĩ tới muốn tự học ballet. Không may, nhìn mặt đất bị mũi chân mình tạo ra hố, Edward thật sâu cảm thấy ma cà rồng là không thích hợp múa ballet. (Sức mạnh thực khủng bố *.*.)

Mấy ngày này, Lusena nhắc tới Alec nhiều nhất, nếu không phải tin tưởng chính mình thuật đọc tâm, Edward hoài nghi Lusena là thích Alec.

Nghĩ đến anh chị em nhà mình giễu cợt, Edward cảm thấy có chút ảo não, hẳn chính là chờ, chờ Lusena chính mình thông suốt. Chỉ cần Lusena không có sinh ra hảo cảm với Alec, hẳn cũng đủ kiên nhẫn chờ đợi.

Rốt cục tới ngày diễn xuất, tiết mục [Kẹp hạt dẻ] bị sắp xếp đầu tiên, bởi vậy, Lusena sớm đi tới hậu trường để trang điểm.

“Oa A, Lusena, da người thật tốt!” Bạn học hóa trang cho Lusena, Laura sợ hãi than nói.

“Thật vậy chẳng? Cảm ơn người!” Lusena vui vẻ nói.

“Đương nhiên, không giống chúng ta, trên mặt có thiệt nhiều tàn nhang.” Laura đau khổ nói.

“Đúng vậy đúng vậy.” Những người khác đều đồng ý nói.

“Khẩn trương sao?” Trước khi lên đài, Alec nhẹ giọng hỏi.

“Có một chút, người thì sao?” Dù không phải lần đầu lên sân khấu diễn xuất, Lusena vẫn nhịn không được có chút khẩn trương.

“Ta cũng vậy, chúng ta cùng nhau cố lên!” Alec vỗ vỗ vai Lusena.

“Àn!” Lusena nặng nề gật đầu.

Dưới sân khấu nhìn buổi biểu diễn, Edward chỉ cảm thấy giận không thể tả, vì cái gì cái kia Alec có thể thân mật ôm Lusena như vậy? Còn có thể cầm chân của cô, đem cô nâng lên? Váy ballet thiết kế thật đúng là rất không hợp! Cư nhiên còn có “Hôn lễ”!

Diễn xuất phi thường thành công, Lusena đổi quần áo đến bên Edward, muốn cùng hắn chia sẻ vui sướng, lại phát hiện sắc mặt Edward rất sắc mặt, không khỏi lo lắng hỏi: “Edward, người làm sao vậy?”

“Ta không thích người Alec Kim Ni này.” Edward hai mắt nhìn thẳng Lusena, còn nói nghiêm túc.

“Vì cái gì? Ta cảm thấy hắn thực tốt a.”

“Trực giác.” Edward ra vẻ thần bí ở bên tai Lusena nói nhỏ.

Lusena nghi hoặc, bất quá, nếu Edward nói như vậy, cô vẫn chú ý thì tốt hơn. (Một em cừu thơ ngây đã bị dụ. 0~0)

Diễn xuất sau khi kết thúc, liền bắt đầu chính thức khai tiệc.

Dù mọi người cùng đi lên trấn trên để chơi, Lusena vẫn không theo mọi người mà nói lời tạm biệt.

“Lusena, người thật sự không tính cùng chúng ta đi Los Angeles chơi sao?” Jessica bọn họ sớm kế hoạch tốt sẽ đi ra ngoài du lịch trong thời gian nghỉ đông, lại hỏi Lusena.

* Ngoài nghỉ hè, học sinh bên đây còn được nghỉ đông và nghỉ xuân. Tùy theo từng trường mà có thời gian nghỉ khác nhau.

“Đúng vậy, ta không đi.” Lusena tỏ vẻ chính mình đi qua Los Angeles rất nhiều lần.

“Vậy được rồi, chúng ta đi, tạm biệt, Lusena.”

“Tạm biệt.”

Đây là xe Buick.

16. Chương 16: Bella

“Người nghe nói chưa? Con gái của cảnh sát trưởng Swan muốn chuyển tới trường chúng ta.”

“Ân, nghe nói là một người đẹp.”

“Oa, nói như vậy chúng ta học kỳ này có hai mỹ nữ chuyển trường!”

“Đáng tiếc một người đã thuộc gia đình Cullen.”

“Đúng vậy, người tiếp theo cũng không thể để bọn họ cướp đi!”

Gần đây, mọi nơi trong trường, đều vang lên tiếng thảo luận về chuyện này.

Lusena nhớ tới bác cảnh sát Swan tốt bụng, làm hết phận sự, cô cảm thấy tiểu thư Swan cũng nhất định là một người tốt bụng. (Linh~ Ling: là một người phiền phức thì đúng hơn đó Lusena).

“Edward, người không tò mò tiểu thư Swan sắp chuyển đến Swan là người như thế nào sao?”

“Không, Lusena, ta chỉ đối với người cảm thấy hứng thú.” Edward dừng bước lại, nửa thật nửa đùa nói.

“Ân?” Lusena khó hiểu, mở to mắt nghi hoặc nhìn về phía Edward, “Chúng ta nhận thức lâu như vậy, chẳng lẽ người không phải đã hiểu hết về ta sao?” Hơn nữa người còn có thuật đọc tâm, Lusena ở trong lòng yên lặng bỏ thêm một câu.

“Ha ha.” Edward cười cười, không nói gì thêm.

Ở trong sự chờ đợi của mọi người, tiểu thư Swan vào sáng sớm cuối tuần đã đến trường học.

Tuy rằng đã sớm nghe nói, bắt quá bởi vì khác lớp, Lusena toàn bộ buổi sáng đều không có gặp qua tiểu thư Swan trong truyền thuyết.

Giữa trưa, Lusena cứ theo lẽ thường một mình tìm bàn trống, cô biết, Jessica bọn họ sẽ đến ngồi cùng cô.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, Mike liền chạy lại đây: “Lusena, người biết không? Ta thấy Bella! Cô ấy cũng thật xinh đẹp!” Bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nhanh chóng bổ thêm một câu “Đương nhiên, không có xinh đẹp bằng người.”

“Bella? Chính là tiểu thư Swan?” Lusena còn không biết tiểu thư Swan gọi là gì.

“Đúng vậy, Isabella Swan, tên đầy đủ.” Mike giải thích nói.

“Lusena, Mike, giới thiệu các người, đây là Isabella Swan, học sinh mới chuyển đến của chúng ta.” Jessica lôi kéo Bella, vui vẻ giới thiệu hai bên, “Bella, đây là hai người bạn tốt của ta, Lusena Khải Phổ Lao Đặc cùng Mike Newton.”

Lusena rất cục gặp được người giống mình, học sinh mới chuyển trường trong học kỳ này, bề ngoài của cô ấy rất đẹp, mái tóc nâu dài quăn, ánh mắt nâu đen, chính là làn da tái nhợt giống như sinh bệnh. Nhìn ra cô hiện tại đang bị sự nhiệt tình của Jessica biến thành không biết làm sao, Lusena thân thiện chào: “Xin chào, tiểu thư Swan, ta là Lusena Khải Phổ Lao Đặc, người có thể gọi ta Lusena.”

“Người cũng có thể gọi ta Bella.” Bella có chút khấn trương vuốt vuốt tóc phía sau.

“Bella, người nhớ rõ ta sao? Ta là Mike, ta cùng người ra khỏi lớp sau tiết đầu.” Mike hào hứng nói.

“Đương nhiên nhớ rõ, Mike.” Bella ngại ngùng cười cười.

“Chào, các người đều ở đây. Úc, đây là học sinh mới chuyển trường đi? Xin chào, Angela Weber, bảo ta Angela thì tốt rồi.” Angela đối với Bella mỉm cười nói.

“Xin chào, ta là Bellas Swan, người cũng gọi ta Bella đi.”

“Bella, người biết không? Lusena cũng là học sinh năm nhất chuyển trường, cô ấy chính là so với người đến sớm hơn một học kỳ.” Jessica bỗng nhiên nhớ tới, cười đối Bella nói.

Bella nghe xong, vui mừng nhìn về phía Lusena, tuy rằng so với chính mình sớm hơn một học kỳ, nhưng cùng là học sinh chuyển trường, Bella vẫn đối Lusena

Có hảo cảm.

Lusena mỉm cười đối Bella gật gật đầu.

Mấy người đang dùng cơm, luôn nhạy cảm Bella đột nhiên nhận thấy được có người nhìn chằm chằm chính mình, khác với những người khác vùng trộm chú ý, cô hơi khó chịu ngẩng đầu tìm kiếm, lại thấy ở một bàn ăn cách bàn mình xa nhất có vài người có thể nói là cực kỳ xinh đẹp, tiếp theo, Bella phát hiện, nhìn chằm chằm chính mình là một chàng trai ngồi giữa bọn họ.

Ở lúc Bella nhìn qua, Edward nhanh chóng thu hồi tầm mắt chính mình, bất quá nội tâm còn nghi hoặc.

Lúc ăn trưa, Edward luôn yên lặng ngồi ở vị trí của chính mình, dùng lời Alice mà nói, là “Nghe lén ” Lusena cùng những người khác nói chuyện cùng với ý nghĩ của họ. Lần này tự nhiên cũng không có ngoại lệ. Nhưng mà, Edward rất nhanh phát hiện một chuyện làm hắn ngạc nhiên — hắn đọc không ra suy nghĩ của cô gái mới tới kia. Vì thế, Edward tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía cô, hy vọng có thể tìm ra nguyên nhân, đáng tiếc trừ bỏ phát hiện làn da của cô tái nhợt không giống người thường, cái gì khác cũng không phát hiện.

Edward lúc này nội tâm có chút phức tạp, từ lúc biến thành ma cà rồng, hắn còn không có gặp được người có thể chống lại thuật đọc tâm của hắn. Edward quyết định sau khi về nhà, tìm Carlisle thương lượng một chút.

Bella ở lúc Edward thu hồi tầm mắt, cũng quay lại, làm bộ tự nhiên hỏi:“Bọn họ là ai?”

“Ai?” Jessica lập tức ngẩng đầu, theo ánh mắt Bella nhìn thấy được người khiến cô tò mò,“Bọn họ là gia đình Cullen, theo thứ tự là Emmett Cullen, Rosalie Hale, Jasper Hale, Alice Cullen cùng Edward Cullen.”

Thì ra hắn gọi Edward, Bella trong lòng nhắc lại.

“Bọn họ..... Bộ dạng thật đẹp.” Bella cố gắng dùng giọng điệu nhẹ nhàng bâng quơ che dấu nội tâm hồi hộp.

“Đúng vậy!” Jessica khanh khách cười rộ lên tỏ vẻ đồng ý,“Bất quá, bọn họ tất cả đều cùng một chỗ — ta là chỉ, Emmett cùng Rosalie, Jasper cùng Alice, đương nhiên, còn có Edward cùng Lusena.” Nói xong, Jessica cười lấy tay đụng Lusena, cười hỏi:“Ta nói đúng không?”

Gặp ánh mắt Bella chuyển đến chính mình, Lusena không biết tại sao lại cảm thấy có chút áp lực:“Jessica, người nói cùng một chỗ, chẳng lẽ là cái kia ý tứ?”

“Đúng vậy.” Jessica khẳng định trả lời.

“Như vậy, ta nghĩ người nói sai rồi, ta cùng Edward cũng không phải cái quan hệ này.” Lusena theo bản năng nhìn về phía Edward, phát hiện hắn tựa hồ đang lừa mình, Lusena không hiểu sao lại cảm thấy có chút chột dạ, lập tức quay lại.

Động tác hai người, Bella đều thấy, cô ần ần cảm thấy quan hệ hai người hẳn là không đơn giản.

Trước khi bọn Lusena ăn xong, năm người nhà Cullen đã rời đi.

“Lusena, người cùng gia đình Cullen đều rất quen thuộc sao?” Nhìn theo bọn họ rời đi, Bella tiếp tục hỏi.

“Àn, làm sao vậy?” Lusena không biết cô như thế nào lại hỏi cái này.

“Không, không có gì. Ta chỉ là tùy tiện hỏi.” Bella tận lực tỏ vẻ không để ý nói.

Lusena gật gật đầu, không nói gì.

Tiết đầu buổi chiều, Bella, Lusena và Angela giống nhau, đều là tiết sinh học, bởi vậy ba người đang đi đến phòng học.

Bởi vì Bella còn muốn hướng giáo viên tự giới thiệu, Lusena cùng Angela trước trở lại chính mình chỗ ngồi.

Vừa vào chỗ, Lusena liền quay đầu nhìn Edward bên cạnh: “Người vừa rồi là tức giận sao?”

“Không, ta không có tức giận.” Edward bình tĩnh trả lời.

Lusena không tin, cố chấp nhìn chăm chăm Edward, sau đó mới phát hiện ánh mắt hắn lúc này cư nhiên là màu đen, cô tinh tường nhớ rõ nhà Cullen — bao gồm cha mẹ của mình—ánh mắt đều là màu vàng. Lusena không khỏi kinh ngạc nói: “Màu mắt người như thế nào thay đổi?”

Edward vừa định nói cái gì, bỗng nhiên che mũi, cả người căng thẳng, ánh mắt phần nộ nhìn chăm chăm Bella trước lớp.

Lusena chú ý tới, ánh mắt Edward càng tối, trong mắt hắn như nổi lên gió lốc. Nhìn ánh mắt Edward, Lusena không biết như thế nào liền cảm thấy đó là ánh mắt ma cà rồng muốn hút máu, vì thế, giọng nói của cô mang theo sự vội vàng: “Edward, người làm sao vậy?”

Edward tựa hồ thanh tỉnh một ít, hắn đem ánh mắt chuyển hướng Lusena, muốn dời đi lực chú ý.

Lúc này, trong phòng học không ai phát hiện Edward khác thường, trừ bỏ Lusena cùng người bị trùg Bella. Đương nhiên, thầy Barner cũng không có phát hiện, hần còn chưa nói xong:“Hần là nên điều chỉnh một chút chỗ ngồi. Ngồ, Edward cùng Lusena, thành tích các người là tốt nhất, không biết các người giữa ai muốn giúp bạn mới? Không đúng, Lusena cũng có thể xem như học sinh mới, như vậy, Bella, người cứ ngồi ở bên Edward. Lusena, ta nghĩ, người cũng không để ý một người ngồi thêm?”

“Thật có lỗi, thầy Barner, Edward thân thể có chút không thoải mái, ta nghĩ dẫn hần xuống phòng y tế.” Lusena không có thời gian để ý tới thầy Barner yêu cầu điều chỉnh chỗ ngồi, nhìn ra Edward đang chịu đựng, cô thầm nghĩ lập tức dẫn hần rời đi.

Thầy Barner lúc này mới chú ý tới Edward đang khó chịu, tuy rằng trong lòng không vui khi bị hai người bỏ qua, nhưng vẫn phát tay, cho phép bọn họ ra ngoài.

Lusena đỡ Edward cánh tay, cảm giác cơ thể hần cứng ngắc, thấp giọng hỏi nói:“Edward, người hiện tại cảm giác thế nào? Có thể đi sao?”

Edward gật gật đầu, đứng lên, nếu không phải lo lắng đến người trong phòng học, hần đã sớm chạy ra ngoài cửa.

Hai người lấy tốc độ người bình thường đi ra cửa, Lusena vừa định thở phào, ai biết, đi đến trước người Bella đang đứng trước quạt, Edward cư nhiên không khống chế được bỏ tay ra khỏi Lusena, bóp cổ Bella.

Thấy được hành động của Edward, Lusena cũng không cố kỵ cái gì, tay nhanh chóng che miệng Edward, la lớn:“Edward!” Tay kia thì cố gắng đem Edward kéo trở về.

May mắn, Edward rất nhanh phục hồi tinh thần lại, hần kéo tay Lusena, mang theo cô chạy đi ra ngoài. Đương nhiên, trong phòng học những người bị lưu lại vẫn còn sống sờ, không biết đang nghĩ cái gì.

Hai người vẫn chạy đến bãi đỗ xe mới dừng lại, lúc này Lusena đã mệt, thở hồng hộc, bất quá cô vui sướng phát hiện, Edward không hề căng thẳng nữa.“Edward, người đã không có việc gì sao?”

Edward không có trả lời, chính là đem Lusena ôm vào lòng, vùi đầu vào cổ Lusena.

“Edward, người làm sao vậy? Còn khó chịu sao?” Lusena lại bắt đầu lo lắng.

“Thực xin lỗi.” Edward rầu rĩ nói.

“Người vì cái gì muốn dẫn ta ra đây nói?” Lusena khó hiểu.

“Ta vừa rồi mất đi lý trí, cái kia mùi máu của tiểu thư Swan đối với ta rất hấp dẫn.” Edward không thể chấp nhận loại chuyện này phát sinh ở chính mình, càng không thể chấp nhận hành động bóp cổ cô gái vừa

rồi.

“Kia làm sao bây giờ? Cô ấy ít nhất sẽ ở Fox đãi một năm.”

“Người cách xa cô ấy ra.” Edward cảnh cáo nói.

Lusena vừa định phản bác, bất quá lo lắng đến Edward, cô vẫn đồng ý rồi: “Được rồi. Bất quá, người hiện tại là đang làm gì?” (Anh vẫn còn ôm chị kìa)

Cảm giác được Edward thân mình cứng lại một chút, Lusena trong nháy mắt nghĩ đến hẳn lại khó chịu: “Làm sao vậy? Lại khó chịu sao?”

Edward thấp giọng cười rộ lên, sau đó giải thích nói: “Mùi của người có thể làm cho ta bình tĩnh lại.”

“Di, thật vậy chẳng?” Lusena cảm thấy có chút vui, hơi hơi rụt cổ.

“Đừng nhúc nhích, lập tức sẽ tốt.” Edward khước miệng mỉm cười, lại giả bộ thống khổ nói.

Vì thế, Lusena liền thật sự ngoan ngoãn nghe lời.

17. Chương 17: Ca Giả

Về nhà, Esme kinh ngạc nhìn hai người: “Xảy ra chuyện gì? Các người như thế nào lại về sớm như vậy?”

“Bạn mới khiến Edward không khống chế được.” Lusena giải thích.

“Cái gì?” Esme càng thêm khó hiểu.

“Ở trường chúng ta có học sinh mới chuyển tới, ta vừa rồi cư nhiên điên cuồng muốn hút máu cô gái đó.” Edward ảo não trả lời.

“Trời ạ! Kia rốt cuộc như thế nào?” Esme lo lắng Edward đã bại lộ thân phận ma cà rồng chính mình.

“Esme, đã không có việc gì, Edward đứng lúc chạy ra phòng học.” Nhìn ra Esme lo lắng, Lusena an ủi nói.

“Vậy là tốt rồi, chờ Carlisle trở về, lại nói với hắn.” Esme yên tâm.

Edward mang theo Lusena đi vào phòng chứa đàn piano, để cô ngồi trên sofa, sau đó cầm tay phải cô, cúi đầu hôn, ôn nhu nói: “Thân ái Lusena, thỉnh cho phép ta đàn cho người một bài, biểu đạt nội tâm ấy này của ta.”

“Edward, người hôm nay làm sao vậy? Người không cần hướng ta giải thích à.” Lusena nghi hoặc hành động của Edward.

Edward bị Lusena mở lớn ánh mắt, nghi hoặc nhìn mình thì nở nụ cười, ngồi xuống trước đàn dương cầm, hai tay để lên phím đàn, cười đối Lusena nói: “Hôm nay người vì ta lần đầu tiên trốn học, ta tự nhiên muốn tỏ vẻ một phen.”

“Người nghe được? Ta không phải.....” Lusena muốn nói chính mình không phải bởi vì giận Edward mới nghĩ như vậy.

“Ta biết.” Edward đem ngón trỏ đặt trên môi, làm động tác chó có lên tiếng.

Tiếng đàn dương cầm nhẹ nhàng vang lên, giai điệu chậm rãi, duyên dáng quanh quẩn toàn bộ căn phòng, Lusena nghe ra là bản Bella’s lullaby, toàn thân thả lỏng dựa vào sofa, nhắm mắt thưởng thức. Edward đánh đàn dương cầm thực chuyên nghiệp, hơn nữa đánh ra tiếng đàn tựa hồ chứa đầy tình cảm, Lusena nghe được thì rất thích, khóe miệng không tự giác lộ một chút mỉm cười.

Lusena không biết, khi cô nhắm mắt, ánh mắt Edward không rời cô.

Một bản kết thúc, Edward nhẹ giọng nói xong: “Thích không? Ta biết người thích nhạc có giai điệu nhẹ nhàng, liền cố ý chọn bản này.”

Lusena mở to mắt, vui vẻ trả lời: “Ta chưa từng nghe qua bản nào hay hơn bản do người đánh!” Lúc này, Lusena kinh ngạc phát hiện: “Edward, ánh mắt của người lại biến trở về màu vàng, vừa rồi là chuyện gì xảy ra?”

“Chúng ta một nhà bởi vì hút máu động vật, bởi vậy mắt có màu vàng, mà mà cà rồng hút máu người thì sẽ có màu đỏ. Bất quá, khi chúng ta sắp sửa uống máu hoặc tức giận, ánh mắt sẽ biến thành màu đen.” Edward giải thích nói.

“Như vậy, vậy người ngay lúc đó là tức giận.” Lusena khẳng định nói. (Lúc ở nhà ăn, Chương 16)

“Ta đã quên.” Edward vô tội nhìn về phía Lusena.

Lusena cùng Edward đối diện vài giây, bất đắc dĩ nói: “Được rồi.” Sau đó giọng điệu lại đầy hào hứng: “Người có thể lại đàn mấy bản cho ta nghe không?”

“Rất vui lòng.” Edward mỉm cười.

Buổi chiều rất nhanh đi qua, Carlisle ở thời gian cơm chiều đã về nhà.

“Carlisle, Edward gặp vấn đề khó.” Esme vừa thấy Carlisle đã đi qua.

“A?” Carlisle nhìn về phía người vừa tới phòng khách, Edward.

“Ta hôm nay ở trường học thiếu chút nữa cần cổ bạn học.” Edward giọng điệu rất thấp.

“Vì cái gì?” Carlisle biết Edward không phải là người không lý trí như vậy.

“Cô gái đó mới tới, mùi máu của cô mãnh liệt hấp dẫn ta, so với người bình thường lại có sức dụ hoặc lớn hơn, làm cho ta khó có thể cự tuyệt.” Edward kể lại cho Carlisle nghe.

“Trách không được khi chúng ta trở về nghe được có người đang nói xấu người.” Alice bỗng nhiên nói.

“Nói gì?” Lusena cảm thấy hần là liên quan chuyện Edward ôm Bella.

“Đại khái là nói hần bắt cá hai tay. Đã có người, còn muốn theo chân bọn họ giành bạn mới.(Ý là đã có Lusena, còn giành Bella)” Alice vui sướng khi người gặp họa, không nhìn ánh mắt Edward đang tràn ngập tức giận.

“Các học sinh thực nhiều chuyện.” Lusena cảm khái nói.

Carlisle trầm tư trong chốc lát, sau đó giọng điệu nghiêm túc nói: “Edward, người có lẽ gặp được ca giả của chính mình.”

“Ca giả?” Edward ngơ ngác lặp lại. Mọi người trong nhà Cullen lo lắng nhìn hần.

“Ca giả là cái gì?” Dana hỏi.

“Mỗi ma cà rồng đều có một ca giả, máu của ca giả rất quyến rũ đối với ma cà rồng, hơn nữa, sau khi hút máu, sức mạnh của ma cà rồng sẽ được nhân đôi.” Carlisle giảng giải nói.

“Có tác dụng phụ sao?” Lusena nhìn mọi người lo lắng, đoán.

“Không, hoàn toàn không có.” Carlisle trả lời.

“Kia chẳng phải là tốt sao? Các người lo lắng cái gì?” Lusena rất ngạc nhiên.

Cái này, mọi người ánh mắt đều nhìn Lusena.

“Chẳng lẽ có liên quan tới ta?” Lusena tiếp tục đoán nói.

“Với người một chút quan hệ cũng không có, Lusena.” Edward khẩu khí có chút cứng rắn, nói xong liền rời đi.

Lần đầu tiên bị Edward đối xử như vậy, Lusena cũng sợ nhìn mọi người.

“Không có việc gì, Lusena, ta nghĩ Edward chính là bởi vì chuyện ca giả, trong lòng có chút khó chịu.” Esme an ủi nói.

“Ta hiểu được.” Lusena nhẹ giọng nói.

“Tốt lắm, Lusena, để Esme đưa người về. Một ngày kế tiếp, Edward hẳn là không đến trường học, người giúp hắn ghi bài. Ân, Rosalie bọn họ sẽ đưa đón người.” Carlisle mở miệng nói.

“Đúng vậy, Lusena, chúng ta ngày mai buổi sáng sẽ đón người, đừng lo lắng, đi về trước đi.” Alice phụ họa nói.

Đợi hai người rời đi, Alice khẩn cấp muốn đoán một chút tương lai của Edward cùng Lusena, lại kinh ngạc phát hiện, chính mình cái gì cũng nhìn không ra.

“Alice?” Jasper lo lắng kêu lên.

“Ta không sao, Jasper.” Alice cười cười.

“Alice, người thử tách Edward cùng Lusena ra rồi xem có chuyện gì.” Carlisle đề nghị nói.

“Tốt.” Alice nghe lời, kết quả – “Trời ạ! Ta không thấy được chuyện về Lusena.”

“Tại sao có thể như vậy?” Edward đột nhiên vọt ra.

“Không biết.” Alice buồn rầu lắc lắc đầu.

“Xem ra vấn đề ra là ở trên Lusena, Edward, người đi nhìn xem Lusena hay không đã an toàn về nhà.”

Carlisle nói chưa hết câu, Edward đã đến ngoài cửa.

Edward đuổi tới phía ngoài rừng, thấy Esme đang cùng Lusena đứng trước cửa nói lời từ biệt.

“Lusena, hảo hảo nghỉ ngơi, cái gì cũng đừng nghĩ.” Esme nói xong, vừa định rời đi, lại quay lại: “Người xem, Edward đuổi theo đến đây.”

Edward nghe được Esme nhắc tới chính mình, chỉ đành từ trong bóng tối đi ra.

Esme lái xe rời đi, cố ý đem không gian lưu lại cho hai người.

“Lusena, thực xin lỗi, ta vừa rồi không nên giận chó đánh mèo lên người.” Edward vừa mở miệng thì chính là giải thích.

“Ha ha, Edward, người hôm nay một ngày liền hướng ta nói qua ba lần xin lỗi, mà ta kỳ thật mỗi lần cũng không để ý.” Nghe được Edward giải thích, Lusena nở nụ cười.

Edward cũng cười lên, hần an tâm phát hiện chính mình còn có thể nghe thấy suy nghĩ của Lusena.

“Edward, đối với chuyện ca giả, người tính làm sao?” Lusena hỏi.

“Kỳ thật còn có một chuyện người không biết, thường thì, sau khi ma cà rồng gặp được ca giả chính mình, đều lựa chọn chuyển hóa thành bạn hữu. Bất quá người yên tâm, ta sẽ thận trọng. Người sớm một chút nghỉ ngơi đi, ngủ ngon!” Không để Lusena có cơ hội nói, Edward đã nhanh chóng biến mất ở trong bóng đêm.

Edward sau khi về nhà, liền nói cho Carlisle bọn họ, Lusena cũng không có cái gì khác thường.

Phòng khách một mảnh im lặng, cuối cùng vẫn là Carlisle lên tiếng nói: “Chúng ta vậy yên lặng quan sát đi.”

“Carlisle, còn có một việc, ta hoàn toàn không thể nghe được suy nghĩ của cô gái kia.” Edward giọng điệu có chút phức tạp.

“Trời ạ!” Esme cả kinh kêu lên.

“Edward, đối với điểm này, ta nghĩ người không cần để ý, mỗi loại năng lực đều có khắc tinh. Liền như Alice hiện tại là giống nhau, các người đều rất ỷ lại thiên phú chính mình, như vậy cũng không tốt.” Carlisle nói.

“Tốt, Carlisle, chúng ta sẽ sửa lại.”

Ngày hôm sau, tới đón Lusena quả nhiên là Rosalie cùng Alice, đương nhiên, Emmett cũng theo sau.

“Buổi sáng tốt lành, Lusena.”

“Buổi sáng tốt lành, mọi người.”

“Lusena, kỳ thật vừa rồi Edward muốn đón người, bắt quá bị ta ngăn trở, thật vất vả mới có cơ hội cùng Lusena đi học, ta cũng không muốn bỏ qua.” Sau khi lên xe, Alice vui vẻ cùng Lusena nói chuyện.

Lúc ăn trưa, Bella vẫn cùng bọn Lusena dùng cơm.

“Bella, người có cái gì muốn nói sao?” Phát hiện Bella ngồi bên cạnh có bộ dạng nhiều lần muốn nói lại thôi, Lusena liền chủ động hỏi.

“Ách, ta là muốn hỏi, Edward hẳn hiện tại thế nào?” Bella cuối cùng vẫn hỏi ra.

“Người gọi hẳn là Edward?” Lusena cảm thấy kỳ quái, Edward hẳn là không cùng Bella nói chuyện nhiều đi, càng không thể cùng cô trao đổi tên.

“Úc, thực xin lỗi, là tiên sinh Cullen.” Bella lại bắt đầu khẩn trương long tóc.

“Hắn không có việc gì, nhưng mấy ngày nay không thể đi học.” Lusena không hề truy cứu, đáp.

“Là vì ta sao?” Bella tiếp tục hỏi.

Tuy rằng đây là sự thật, nhưng Lusena không biết chính mình vì cái gì trong lòng có điểm mất hứng, bởi vậy giọng nói của cô không còn ôn hòa: “Không, chính là chút vấn đề cá nhân, bắt quá, đối với hành vi thất lễ ngày hôm qua, ta còn muốn hướng người giải thích.”

“Không, không quan hệ.” Đại khái là nhớ đến chuyện ngày hôm qua, mặt Bella đỏ lên.

Bởi vì Bella có màu da tái nhợt, Lusena thực dễ dàng phát hiện, hơn nữa chính mình trong lòng cứ nhiên có chút khó chịu, chẳng lẽ là bởi vì Edward ôm qua cô ấy? Hoặc là bởi vì Bella là Edward ca giả? Lusena bắt đầu rối rắm, cô cảm thấy cảm giác này không đúng. (Linh~Ling: Đây gọi là ghen đó.~)

Lúc nhìn thấy Edward, Lusena vốn đã muốn quên lại bắt đầu rối rắm. Bắt quá cô nhanh chóng nhớ tới Edward có thuật đọc tâm, bắt đầu trong lòng giận dữ.

Đáng tiếc suy nghĩ nhanh hơn, Edward đã hoàn toàn biết chuyện Lusena muốn giấu, hẳn vui vẻ, cảm thấy

thành công có được Lusena sẽ là một ngày không xa.

Vì thế, mọi người phát hiện, cả đêm, Edward đều bị vây trong trạng thái hưng phấn mà không hiểu lý do.

Spoil: Chương sau sẽ có tiến triển trong tình cảm của hai người. tìm bay

18. Chương 18: Thông Suốt

Lại là một buổi sáng, tới đón Lusena là Edward. Lusena phát hiện, mỗi khi Edward tới đón, cô luôn không thấy bóng dáng hai chiếc xe kia.

“Người xác định người đụng Bella vẫn có thể không chế được chính mình sao?” Vừa lên xe, Lusena liền hỏi.

“Đương nhiên, ta đã quen mùi của cô ấy, trừ phi cô bị thương đổ máu, bằng không ta sẽ không lại không khống chế được.” Edward cười trả lời.

Lusena hơi chút yên tâm.

Sau khi tiết đầu kết thúc, Lusena đi ra phòng học, phát hiện trên bầu trời hạ xuống vô số bông tuyết nhỏ.

“Trời ạ! Tuyết rơi!” Lusena không khỏi vọt ra ngoài, vươn hai tay muốn tiếp được bông tuyết.

“Người thích tuyết?” Edward hỏi.

“Cũng không phải đặc biệt thích, chính là đột nhiên nhìn thấy, có chút kích động thôi.” Lusena thu tay lại, cùng Edward hướng tới phòng học tiếp theo.

“Hắc, Lusena!” Giọng nói của Mike từ bên tai vang lên.

Lusena xoay người, phát hiện Mike đang cùng vài cái nam sinh ném tuyết.

“Úc!” Mike tránh thoát một cái banh tuyết, đối với Lusena mời nói: “Lusena, muốn hay không cùng chúng ta chơi? Rất thú vị!”

“Ta nghĩ không được, tiết tiếp theo của ta lập tức sẽ bắt đầu.” Lusena nhìn nhìn đồng hồ, cự tuyệt nói.

“Úc, thiếu chút nữa đã quên, Eric, dừng, chúng ta nên đến lớp học.” Mike đối với một nam sinh còn muốn hướng hấn ném nói.

Toàn bộ buổi sáng, người trong trần nhỏ đều hưng phấn mà bàn luận trận tuyết — hiển nhiên, đây là trận tuyết đầu đông năm này.

Trong các lớp học, tùy ý có thể thấy được các học sinh đang ném tuyết. Đi trên đường, Lusena vẫn thật cẩn thận, banh tuyết nơi nơi bay tới bay lui, cô sợ chính mình sẽ bị ném trúng, vẫn phải dựa vào Edward ôm cô rồi đi mới tránh được một kiếp.

Tới đại sảnh, hai người hướng đối phương vượt bông tuyết trên người xuống, Edward còn cố ý dặn một lần: “Nhớ kỹ, không cần cùng Bella quá mức thân mật.”

“Tốt, ta sẽ.” Lusena cũng cam đoan.

Lúc Mike đến cạnh Lusena, cậu còn hưng phấn trong trận ném tuyết vừa rồi: “Lusena, người biết không? Những người vừa mới chơi ném tuyết với ta, đều bị ta ném thật sự thảm, nhất là Eric, ta dám cá, chờ tuyết trên người hấn hòa tan, hấn nhất định ướt toàn thân.”

“Mike, người giỏi quá!” Nhìn Mike lúc này có bộ dạng chờ mong được khen ngợi, Lusena mở miệng nói.

Chờ Jessica cùng Bella đến, Lusena phát hiện Bella bên tai đều đỏ hồng.

“Bella, người làm sao vậy?” Mike dẫn đầu hỏi.

“Ta không sao.” Bella nói xong, tiếp theo liền lẹ tay lấy một ly nước.

“Người chỉ lấy một ly sô đa?” Mike kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, ta hiện tại không có khẩu vị.” Bella miễn cưỡng cười cười.

“Là không thoải mái sao? Muốn hay không đi y tế.” Mike sốt ruột.

“Vừa rồi đến phòng ăn, ta đã muốn hỏi qua, cô không muốn xuống phòng y tế.” Jessica đứng trước Bella nói, Lusena nghe ra giọng nói của cô đối Mike bất mãn.

Mike thấy Bella gật đầu, không hề nói nữa.

“Bella, người đang nhìn cái gì?”

Lusena đang im lặng dùng cơm, bỗng nhiên nghe được Jessica nói. Cô tò mò ngẩng đầu, phát hiện Bella nhanh chóng gục đầu xuống, tuy rằng chỉ có một cái chớp mắt, nhưng Lusena có thể xác định, phương hướng Bella nhìn vừa rồi là bàn của Edward.

“Bella, Edward Cullen vừa rồi nhìn chăm chăm người.” Jessica cười nói. Từ khi chuyện Edward ôm Bella truyền ra, các học sinh đều cảm thấy Edward lại coi trọng học sinh mới.

Lusena nhìn qua, Edward cũng không có nhìn về nơi này, mà là đang cùng bọn Emmett vui đùa ẩm ỉ. Emmett hướng tới bốn người kia lắc lắc đầu, tóc của hắn tựa hồ dính đầy tuyết. Mà Rosalie cùng Alice đều trốn một bên.

“Hắn nhìn qua không tức giận, đúng không?” Lusena nghe thấy Bella khẩn trương hỏi.

“Không, hắn là tức giận sao?” Jessica hoang mang hỏi.

“Ta cảm thấy hắn chán ghét ta.” Bella nói xong, thoát nhìn có chút chán nản chống cằm.

“Cullen một nhà không thích bất luận kẻ nào..... Ân, bọn họ thậm chí không chú ý bất luận kẻ nào, càng miễn bàn đến thích.” Jessica an ủi nói.

“Không, ta cho rằng Edward Cullen thực thích Lusena.” Mike lập tức phản bác nói, còn đối với Lusena nở nụ cười.

“Các người đều không có nhìn đến cảnh hắn ôm Bella, ta càng cảm thấy hắn thích Bella.” Một bên Angela chen vào nói.

Vì thế, hai người không coi ai ra gì liền tranh luận.

Lusena muốn ngăn Mike, càng muốn phản bác lời “Edward thích Bella” của Angela, Nhưng lời nói bên miệng lại có chút do dự, Bella là Edward ca giả, tương đương với mục tiêu nhất định tồn tại, có lẽ Edward cuối cùng sẽ thích Bella? Lusena nhìn một bên Bella, cô tựa hồ khi Angela mở miệng liền ngẩng đầu lên, Nhưng cô ấy không có ngăn hai người đang tranh luận.

Phát hiện Lusena nhìn về chính mình, Bella cố lấy dũng khí, đem vấn đề đã sớm muốn hỏi ra: “Lusena, người có biết vì sao Edward lại ôm ta không?” (Linh~ Ling: Để hút máu chị đây, không phải vì thích đâu. Ed là của Sena)

Nghe xong lời này, Lusena không biết chính mình có cảm xúc gì. Cô không lên tiếng nhìn chăm chăm Bella, thẳng đến khi Bella lại bắt đầu vuốt tóc, cô mới chậm rãi mở miệng: “Không, ta không biết.” Tiếp theo, Lusena cúi đầu, tiếp tục dùng cơm, không tính lại quan tâm người bên cạnh.

Lúc này, Lusena nhanh chóng dùng cơm, lấy có đi đến lớp trước để chuẩn bị bài, rồi đi nhà ăn.

Đi vào phòng học, Lusena cũng không có giống như ngày thường hướng Edward tới, mà là đi đến bàn trống gần cửa cuối lớp ngồi xuống. Lusena thừa nhận chính mình là giận chó đánh mèo, cô nghĩ, dù sao thầy Banner vốn đã nghĩ để Bella ngồi bên cạnh Edward, vậy thì ngồi đây cũng không sao.

Lusena nghĩ đến Edward sẽ ít nhất chủ động lại hỏi chính mình, Nhưng hẳn chính là vẫn chống đầu, giống như không biết chính mình đã vào phòng học. Đáng thương Lusena hoàn toàn quên Edward có thuật đọc tâm.

Bella tiến phòng học, liền phát hiện Edward bên người không có ai, kỳ quái nhìn quanh phòng học, kết quả ở phía sau thấy Lusena. Bella không biết vì sao trong lòng có chút chờ mong, rõ ràng Edward thoát nhìn thực chán ghét chính mình. Vì thế, Bella giống như thần nhiên ngồi bên cạnh Edward.

Vốn các học sinh đang nhìn đến Lusena cùng Edward rất cục tách ra, nội tâm liền hiện lên các loại dự đoán, hiện tại nhìn thấy Bella ngồi ở vị trí của Lusena còn cô thì ngồi phía sau, toàn bộ phòng học đều sôi trào, mọi người đều thảo luận quan hệ của ba người.

May mắn, thầy Banner đứng lúc đi vào phòng học, ngăn lại mọi người.

“Xin chào!” Bella đang chuyên chú nhìn hình ảnh bài học, thì nghe được một giọng nói bình tĩnh, tựa như tiếng đàn.

Bella mạnh mẽ ngẩng đầu, phát hiện quả nhiên là Edward hướng chính mình chào hỏi, cô có chút thụ sủng nhược kinh(được yêu thương mà nơm nớp lo sợ), ngơ ngác nhìn Edward, không nói.

“Ta là Edward Cullen, lúc trước là ta thất lễ, không biết hiện tại giải thích còn kịp không?” Edward mỉm cười nói.

Bella lúc này đầu óc một mảnh hỗn loạn, xem biểu hiện lễ độ của Edward, nhìn hắn mỉm cười mê người, chẳng lẽ hắn kỳ thật cũng không chán ghét chính mình? Chẳng lẽ chính mình hoàn toàn nghĩ sai rồi?

“Người..... Xin chào! Ta là Bellas Swan, người có thể gọi ta là..... Bella.” Bella lắp bắp nói.

Edward trên mặt vẫn lộ vẻ tươi cười, nhưng không có tiếp nhận câu đầu của Bella:“Tiểu thư Swan, người còn chưa trả lời có hay không nhận câu giải thích của ta.”

“A, ta nhận, ta cũng không có giận dữ với người.” Bella nhanh chóng trả lời.

Lúc này thầy Banner bắt đầu bố trí nội dung của buổi học: Hai người một tổ tiến hành thí nghiệm, tìm ra từng cái tế bào của cả rết thuộc thời kỳ nào trong chu kỳ tế bào, cũng như vẽ lại trên giấy. Đương nhiên,

thứ tự đã bị thay đổi.

“Con gái trước?” Edward rất phong độ dò hỏi.

Lusena cảm thấy chính mình hoàn toàn không thể chuyên tâm học, cô luôn tìm lòng không được nhìn về phía Edward, nhìn hẩn mỉm cười cùng Bella nói chuyện. Lusena chỉ cảm thấy hình ảnh kia thực chói mắt, cô thậm chí cảm thấy chính mình ghen tị Bella, ghen tị cô ấy đương nhiên được Edward chú ý. Ghen tị? Lusena ngây người một chút, vì cái gì muốn ghen tị? Lập tức lại nghĩ đến một từ khác: Ghen. Ghen? Cảm xúc hiện tại có thể giải thích là vì Bella ăn dấm chua? Ân? Chẳng lẽ.....

“Tiểu thư Khải Phổ Lao Đặc, thời gian chỉ còn lại có một nửa, người hiện tại không có bạn cùng làm, nếu không bắt đầu, nội dung này sẽ hoàn thành không được.” Thầy Banner không biết khi nào đi đến bên cạnh Lusena, gặp Lusena đang cúi đầu ngẩn người, liền nhắc nhở nói.

“Đúng vậy, thầy, ta lập tức bắt đầu.” Lusena lập tức điều chỉnh trạng thái, bắt đầu quan sát từng miếng cắt, đem kết luận vừa rồi còn không có kịp nghĩ sâu quặng ra sau đầu.

Lusena không biết, ở lúc cô cơ hồ kết luận, Edward vui mừng nhìn về phía cô.

Bất quá, Edward nhất định thất vọng rồi, suy nghĩ của Lusena bị thầy Banner đánh gãy.

Tan học, Edward cùng Bella cùng nhau đi ra phòng học, Lusena xấu hổ không biết có nên hay không đi theo. Hoàn hảo, Bella còn có lớp khác, cô rất nhanh liền rời đi.

“Lusena, về nhà.” Edward thấy Lusena còn không có rời đi, chủ động đi tới, lôi kéo tay cô, hướng bãi đỗ xe đến.

Lusena tùy ý để Edward nắm, dọc theo đường đi đều không lên tiếng.

Đợi hai người đều lên xe, Lusena nhẹ nhàng mà mở miệng: “Edward, người không phải đã quyết định đem Bella chuyển hóa?”

“Rốt cục hỏi ra?” Edward đối với Lusena một nhướng mi, “Cả một giờ học người cũng chỉ ra kết luận này?”

“Chẳng lẽ không đúng sao? Ta xem người cả tiết đều cùng Bella vừa nói vừa cười.”

“Thân ái Lusena, người là đang ghen sao?” Edward trêu đùa.

“Nào có!” Lusena phản xạ có điều kiện phản bác nói, tiếp theo sắc mặt ửng đỏ, cô nhớ tới kết luận khiếp sợ mình có được khi ngẩn người ở tiết vừa rồi.

“Ta tất cả đều nghe được.” Edward nghiêng thân mình, một tay ôn nhu vuốt tóc Lusena, một tay hơi ôm lấy cô, lấy giọng điệu mê hoặc lòng người nói “Lusena, người không có gì muốn nói với ta sao?”

“Ta..... Ta không biết.” Lusena cảm thấy chính mình sắp trầm luân trong ánh mắt thâm tình của Edward, cố gắng giãy dụa.

Lusena nghĩ đến Edward còn có động tác khác, ai ngờ, hần thu hồi hai tay, ngồi thẳng lại, đem xe khởi động.

Màu bạc Volvo dừng lại ở trong chỗ sâu trong rừng rậm.

“Đi lên, ta công người.” Edward ngồi xuống trước mặt Lusena.

Lusena nghe lời Edward nói, có lẽ là tâm trạng khác nhau, Lusena cảm thấy lúc này đây, ghé vào trên lưng Edward, chỉ cảm thấy vô cùng an tâm, làm cho người ta không nhin được mà muốn mỉm cười.

Edward công Lusena trên lưng đi tới một cây cổ thụ gần như là cao nhất trong rừng, nhẹ nhàng đem Lusena đặt trên một cành cây to khỏe, hai tay sửa lại thành ôm cô.

Lúc Edward buông chính mình, Lusena mới mở hai mắt, phát hiện chính mình cứ nhiên đứng trên một cây cổ thụ cao, dưới chân chính là một nhánh cây, không khỏi hét lên một tiếng, gắt gao ôm lấy Edward.

“Đừng sợ, tin tưởng ta.” Edward ôn nhu nói, nhẹ nhàng vỗ lưng Lusena.

Nghĩ đến có Edward bên người, Lusena chậm rãi bình tĩnh trở lại.

“Người xem.”

Theo lời Edward nói, Lusena nhìn về phía trước, lúc này trận tuyết lớn mặc dù đã nhỏ lại, lại vẫn có thể thấy rõ nhiều bông tuyết. Lúc trước tuyết bao trùm ở trên lá cây, giờ lá không chịu nổi áp lực nghiêng xuống, tuyết liền chảy xuống đến phía dưới, theo thứ tự đi xuống.

Đứng trên một gốc cây to, nhìn ra xa, cảm giác tuyệt vời khi đứng trên đỉnh núi nhìn ra xa.

“Thích không? Nếu người thích, ta mỗi ngày đều mang người đến đây.” Edward ở bên tai Lusena thấp giọng nói.

Lusena cảm thấy có chút ngại ngùng, cố ý không mở miệng, mà là gật gật đầu, tránh né cảm giác này.

“Lusena, chúng ta tiếp tục đề tài vừa nói trong xe đi.” Tâm tư cẩn thận của Lusena tự nhiên Edward hoàn toàn hiểu, hần cười khẽ nói.

Lusena ần ần đoán được Edward muốn nói cái gì, nội tâm có chút chờ mong.

Edward cúi đầu, lại ở bên tai Lusena nói nhỏ: “Lusena, ta yêu ngươi.”

Lusena thân mình khẽ run, cô không thể tin liền ngẩng đầu, cư nhiên là “Yêu”, cư nhiên là thâm trầm yêu như vậy, Lusena vốn tưởng rằng Edward chỉ nói “Thích”.

“Lusena, ma cà rồng cả đời chỉ có một bạn lữ, một khi yêu, dù có chết cũng không buông.” Edward thâm tình nói.

Lusena có chút không dám nhận lời, cô còn không rõ ràng cảm xúc của chính mình đối Edward có hay không đạt tới yêu.

“Không quan hệ, ta có thể chờ ngươi.” Edward hôn nhẹ lên hai má Lusena.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Thiết tình không nghĩ sẽ viết cảm tình diễn..... Hôm nay sẽ phản giáo, phía dưới tiến vào không chừng khi đổi mới giai đoạn, hy vọng mọi người lượng giải ~ bất quá ta ít nhất hội chu cang! Lại nói rõ: Bài này sẽ không hổ! Ta nhất định sẽ cho Lusena cùng Edward một cái mỹ mãn kết cục!

19. Chương 19: Ở Chung

Khi Edward cùng Lusena vào nhà, mọi người trong phòng rất nhanh phát hiện không khí xung quanh hai người trở nên khác thường.

“Em trai, làm không tệ, so với ta tưởng tượng còn mau hơn!” Emmett phản ứng đầu tiên, nặng nề vỗ vai Edward.

“Tiểu Sena, ngươi sớm như vậy đã vứt bỏ ba mẹ sao? Ngươi xem, ba Andrew|Andre đều thương tâm.” Dana nói xong, ôm lấy Andrew|Andre để tìm an ủi.

“Mẹ –” Lusena bất mãn nói.

“Tốt lắm, không đùa, các ngươi xác định là bắt đầu hẹn hò sao?” Dana nhìn Lusena.

Lusena nghiêng đầu nhìn Edward liếc mắt một cái, cùng lúc hần cũng đang nhìn về phía chính mình, bị

thâm tình trong mắt hần đả động, Lusena then thùng quay đầu, hướng Dana gật gật đầu.

“Thật tốt quá! Lusena, về sau chúng ta chính là người một nhà!” Alice chạy đến trước mặt Lusena, nắm tay Lusena, cao hứng nói.

Jasper đứng sau Alice, đối Lusena ôn hòa cười.

“Edward, ta nghĩ, bắt đầu từ đêm nay ngươi sẽ không đưa Lusena về lại nhà cũ đi?” Emmett đối với Edward ái muội cười cười.

Edward không nói, nhưng ý uy hiếp đầy đặc được lộ ra bởi răng nanh của hần.

Lusena nghe hiểu ý Emmett, xấu hổ bỏ tay Edward ra, ngồi cạnh Dana.

“Có lẽ sắp tới chúng ta có thể tham gia một hôn lễ long trọng đi?” Esme vui mừng đối Carlisle nói.

“Đương nhiên, tốc độ của Edward giữa chúng ta là nhanh nhất.” Carlisle khó được khi nổi hứng, trêu Edward. (Linh~Ling: Trong gia đình Cullen, tốc độ của Edward là nhanh nhất, Emmett là mạnh nhất. Carlisle dùng cái này để trêu Edward)

Đối với Carlise, Edward tất nhiên không thể phản ứng lại giống vừa rồi đối với Emmett, vì thế hơi có chút đáng thương nhìn Lusena.

Lusena chịu không được ánh mắt này, chậm rãi trở về bên cạnh Edward.

Edward vừa lòng dẫn Lusena vào phòng mình, cùng cô ngồi xuống sofa màu đen, sau đó ôm cô vào lòng. Edward từ rất sớm đã muốn lẳng lẳng ôm Lusena như vậy, nay nguyện vọng rốt cục thực hiện. Nhưng —

“Edward, cho ta xem răng nanh của ngươi được không?” Tình huống bất ngờ vừa rồi khiến cô không nhớ tới, hiện tại yên tĩnh, Lusena liền nghĩ tới, cô hưng phấn nhìn về phía Edward.

“Lusena,” Edward giọng nói tràn ngập bất đắc dĩ, “Răng nanh chỉ khi có uy hiếp cùng uống máu mới có thể xuất hiện.”

“Vậy ngươi uy hiếp ta thử xem.” Lusena hiển nhiên đối ranh nanh của ma cà rồng rất hiếu kỳ.

“Không được, ngươi sẽ bị dọa chết khiếp.” Biết rõ uy hiếp của ma cà rồng đối với những sinh vật khác có ảnh hưởng rất lớn, Edward không hy vọng nhìn thấy bộ dáng sợ hãi mình của Lusena.

“Được rồi.” Lusena thỏa hiệp rồi ôm lấy Edward, đem mặt dán tại ngực Edward.

“A! Edward, tim đập, người không có tiếng tim đập!” Lusena kinh ngạc phát hiện.

“Đúng vậy, Lusena, ma cà rồng đều không có tim đập, cũng không có hô hấp.” Edward bình tĩnh trả lời.

Lusena biết Edward vẫn cảm thấy tự ti khi nói về thân phận ma cà rồng, bởi vậy cô không có hỏi nữa, chính là đối Edward cười cười tỏ vẻ hiểu được.

Buổi tối, Edward vẫn đưa Lusena về nhà. Bất quá, lần này hắn không có giống những lần trước là ở cửa cùng Lusena nói lời tạm biệt rồi rời đi, mà là theo Lusena vào trong.

Khi Lusena luyện múa, Edward ở một bên thưởng thức kỹ thuật nhảy nhẹ nhàng của cô; khi Lusena đánh đàn, Edward ở một bên lắng nghe cô đàn ra tiếng đàn nhẹ nhàng trong sáng; khi Lusena đọc sách, Edward làm cho cô tựa vào chính mình, lẳng lẳng làm bạn với cô; khi Lusena chuẩn bị ngủ —

“Edward, người còn không rời đi sao?” Vẫn bị Edward nhìn ôn nhu chăm chú, tuy rằng trong lòng Lusena vui sướng, nhưng vẫn cảm thấy có chút không quen, bởi vậy, khi sắp sửa đi vào giấc ngủ, cô hỏi.

“Không, người ngủ đi, ta ngồi ngay đây.” Edward nhẹ giọng nói.

Cho dù biết Edward là ma cà rồng cũng không cần ngủ, Lusena vẫn nói: “Bình thường người đã đi về sớm, hôm nay lưu lại cũng đủ lâu, mau trở về nghỉ ngơi đi!”

Nghe xong Lusena nói, Edward thấp giọng nở nụ cười. Thấy Lusena nghi hoặc nhìn mình, Edward vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve hai má Lusena, mỉm cười nói: “Trên thực tế, ta chưa bao giờ rời đi, Lusena, mỗi tối, ta đều ở đây.”

Lusena trong nháy mắt buồn ngủ biến mất, trừng lớn ánh mắt nhìn Edward: “Người..... Người là nói, người thừa dịp sau khi ta ngủ, quay trở lại?”

Edward cười gật gật đầu.

“Vậy người là vào bằng cách nào?” Lusena tỉnh tường nhớ rõ cửa sổ hoặc là cửa chính đều không có dấu vết bị hư.

“Ta có chìa khóa.” Edward đắc ý nói.

“Người!” Lusena không biết nên nói cái gì.

“Tốt lắm, ngủ đi, ngủ ngon!” Edward vỗ vỗ đầu Lusena.

Bị tiếng nói dịu dàng của Edward cuốn hút, cơn buồn ngủ của Lusena ập tới, mơ mơ màng màng nói một câu: “Ngủ ngon”.

Sáng sớm, khi Lusena mở hai mắt, phát hiện Edward còn ngồi bên giường, còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh cô cũng sốt một chút.

“Sớm, Lusena.” Edward cúi đầu, đối Lusena lộ ra tươi cười mê người.

“Sớm, Edward.” Lusena ngơ ngác trả lời.

“Mau đứng lên đi, bữa sáng đã chuẩn bị tốt.”

“Người trở về?” Hiển nhiên, bữa sáng nhất định là do Dana chuẩn bị.

“Đúng vậy, ta vừa trở về.”

Lúc này Lusena mới phát hiện, trên tóc, quần áo Edward đều dính rất nhiều bông tuyết.

“Bên ngoài còn tuyết?” Tối gần Edward, có thể cảm giác được cái lạnh nhẹ nhẹ.

“Àn, trên mặt đất đã đóng một lớp tuyết dày.”

Dùng xong bữa sáng, hai người đi ra khỏi phòng, Lusena kinh ngạc phát hiện, thật đúng là một trận tuyết lớn, đem nóc xe, mặt đường đều nhiễm trắng.

“Úc, trời ạ! Như vậy có phải là không đi xe được?”

“Ngô, ta nghĩ, chúng ta đi bộ tới trường.” Edward mở dù ra, tay trái nắm tay Lusena, tay phải cầm dù, cùng Lusena đi đến trường.

Hai người mới vừa đi đến bãi đỗ xe, chỉ nghe một tiếng thét kinh hãi chói tai vang lên, ngay sau đó là một mảnh tiếng thét chói tai, nhanh chóng xoay người, phát hiện cư nhiên là một chiếc xe tải màu xanh không khổng lồ đang ở bãi đỗ xe điên cuồng mà xoay tròn, nó sắp đụng vào phía sau xe tải đỏ của Bella.

Edward nhìn Bella ngơ ngác đứng sau xe Chevrolet, nghĩ đến anh chị em hắn đang ở gần đây, nếu Bella đổ máu, cái thứ nhất không khổng lồ chắc chắn định là Jasper, mà chính mình..... Chính mình nhất định cũng sẽ bị dụ hoặc. Không suy nghĩ nhiều, Edward ném dù trong tay xuống, bay vọt ra ngoài, ngay khi xe

tải đung đến liền một phen đẩy Bella ra, tay kia liền chặn lại để ngừng nó, khiến trên thân xe để lại một vết cắt thật sâu. Nhưng mà, nguy hiểm còn chưa giải trừ, Edward ngay sau đó một tay túm Bella, đem cô ném ra chỗ khác. Lúc này tại chỗ đó, chỉ nghe “Choang” một tiếng, kiếng xe tải vỡ ra, rớt đầy đất — có thể tưởng tượng, giả sử Edward không có lỗi Bella ra, cô giờ phút này sẽ bị thương. Edward lúc này mới bình tĩnh lại, hẳn không có người thấy mùi máu khảm nghiệm tự chủ của hắn, vì thế hắn không hề để ý tới Bella, bước nhanh tới Lusena.

Bốn phía hoàn toàn im lặng, vài giây sau, lại vang lên một tiếng thét chói tai. Khi có phản ứng lại, mọi người lập tức kêu tên Bella, có mấy cái người chạy lại Bella, bắt đầu kiểm tra cô có hay không bị thương.

“Mau! Đem Taylor trong xe tải đi ra!” Không biết là ai nói một câu.

Người chung quanh rồi ren lên.

Lusena đứng trên hành lang một mình, lẳng lặng nhìn mọi chuyện xảy ra trước mắt, cô không biết mình đang nghĩ gì, cô chỉ biết là, Edward cứ nhiên quyết định mạo hiểm nguy cơ bị lộ thân phận ma cà rồng để cứu Bella. Chuyện Bella là Edward ca giả, vẫn là vết sẹo trong lòng Lusena, bởi vậy, khi nhìn thấy Edward tới gần Bella, cô sẽ cảm thấy sợ hãi, sợ hãi Edward bị Bella hấp dẫn, sợ hãi Edward quyết định xa cách chính mình.

Phục hồi tinh thần lại, Lusena đã thấy Edward hướng chính mình đến, mặt cô không chút thay đổi né tránh hắn vài giây, sau đó xoay người bước đi.

“Lusena!” Edward chạy lại, đuổi theo Lusena, giữ chặt tay cô, ngăn cô rời đi.

Nhưng vào lúc này, tiếng xe cứu thương vang lên.

“Người không cần đi cùng sao?” Lusena bình tĩnh hỏi.

“Thân ái Lusena, tuy rằng thấy người vì ta mà ghen, ta thực vui vẻ, nhưng, xin người tin tưởng ta được không?” Edward không nhìn cảnh hỗn loạn phía sau, ôn nhu ôm Lusena, gắt gao nhìn chăm chăm mắt cô, thấp giọng nói.

“Ta tin tưởng người, nhưng ta không tin chính mình.” Ca giả dù sao cũng tương đương với linh hồn bạn lữ.

“Lusena, không cần nghĩ như vậy, người chỉ cần tin tưởng ta là tốt rồi, chỉ cần tin tưởng ta.” Nói xong, Edward nhẹ nhàng hôn trán Lusena.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Chẳng lẽ thật sự phát triển quá nhanh sao? Không nghĩ khi viết lại thành như vậyo[]o

20. Chương 20: Hoài Nghi

Khi Edward cùng Lusena tới phòng học, gần như trong phòng không có người.

“Ta nghĩ, đa số mọi người đều đến bệnh viện thăm Bella.” Edward khẳng định nói.

Lusena không nói, yên lặng trở lại chỗ ngồi, cô còn chưa phục hồi tinh thần sau sự rung động trong cái hôn vừa rồi, trong lòng vừa xấu hổ vừa giận dữ nghĩ, vì cái gì Edward hiện tại phản ứng như cái gì cũng chưa xảy ra, mà chính mình lại, ách, ngồi xuống chỗ cũ?

Nghe thế, Edward cười ôm chầm Lusena, cố ý ở bên tai cô nói nhỏ: “Trên thực tế, ta đã, ăn, trở về chỗ ngồi đầu.”

Lusena mặt liền đỏ lên, nhưng mà, không giống trước kia đẩy Edward ra, mà là đem mặt chôn trong ngực Edward, không dám lộ ra.

Edward vui sướng khi thấy Lusena thay đổi, nhưng không có nói toạc ra, mà chính là sung sướng đem Lusena ôm chặt.

Tiết thứ nhất là lớp nghiên cứu xã hội học của thầy Brown, nội dung của học kỳ là về chính phủ Mĩ. Thầy Brown là một thầy giáo già, nghiêm túc, ông cũng không biết chuyện vừa xảy ra ở bãi đỗ xe, bởi vậy, nhìn thấy trong phòng học chỉ có không đến một nửa học sinh, ông cau mày, nhưng cũng không nói thêm gì, bắt đầu lấy giọng điệu buồn tẻ vô vị giảng các sự kiện có trong sách giáo khoa.

Khi thầy Brown vào lớp, Lusena đã khôi phục thái độ bình thường, ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm túc nghe thầy Brown giảng bài.

Không biết bắt đầu từ lúc nào, Edward liền thích cảm giác ngồi im lặng một bên nhìn dáng vẻ học bài của Lusena, hẳn cảm thấy Lusena như vậy thật đáng yêu. Khi giảng đến một ít sự kiện lịch sử, không đợi Lusena đặt câu hỏi, Edward sẽ tự giảng giải lại cho cô.

Khi lớp đã trôi qua một nửa, các học sinh đều đã trở lại. Thầy Brown bình tĩnh để bọn họ vào phòng, bất quá, khi mọi người đều ngồi xuống, thầy Brown tàn khốc nói: “Những học sinh mới vào, ngày mai giao cho ta một bài viết về bộ máy hoạt động của nước Mĩ, dài ba trang. Đừng nghĩ sẽ trốn được, ta đã nhớ kỹ tên các người.”

“Úc, không!” Trong phòng học một mảnh khốc thét vang lên.

Thầy Brown không nhìn bọn họ oán giận, tiếp tục giảng bài.

Tan học, các học sinh đều nghị luận chuyện Edward cứu Bella. Mọi người càng thêm cho rằng Edward chân đứng hai thuyền, một bên xả thân cứu Bella, một bên lại cùng Lusena dính một chỗ.

Chuyện này, Edward cùng Lusena đều nghe thấy, nhưng hai người đều hiểu, ra mặt làm sáng tỏ ngược lại lại đưa tới càng nhiều phỏng đoán, bởi vậy, hai người đều không có phản ứng gì với lời mọi người nói.

Lúc ăn cơm trưa, Mike bỗng nhiên mở miệng: “Lusena, người cùng Edward có phải hay không đã xác định quan hệ?”

Lusena xấu hổ, gật gật đầu.

“Ha ha, ta đã nói rồi!” Mike có vẻ thật cao hứng, nhìn đến ánh mắt nghi hoặc của Lusena, vì thế nói thêm, “Ta hôm nay cảm giác không khí xung quanh các người không giống ngày thường.”

Rõ ràng như vậy sao? Lusena âm thầm tự hỏi.

“Kia Bella vậy làm sao bây giờ?” Jessica tuôn ra một câu như vậy. Vừa nói xong, Mike cùng Angela liền lấy ánh mắt khác thường nhìn cô bạn, mà cô còn không hề phát giác.

“Quan hệ gì tới Bella sao?” Lusena hy vọng mọi người có thể không đem chuyện Bella cùng Edward gộp chung một chỗ, bởi vậy quyết định đem sự tình nói ra, hơn nữa cô không nghĩ mất đi ba người bạn này.

“Ách,” Jessica chợt hiểu ra, ngượng ngùng nói, “Thực xin lỗi, ta chỉ là cảm thấy Bella có chút thích Edward, lúc trước người cùng Edward còn không có cùng một chỗ, ta vừa rồi không kịp phản ứng lại mới nói như vậy, không có ý gì, Lusena, người hội tha thứ cho ta đi?”

Lusena cười cười: “Đương nhiên, chỉ cần các người về sau không hề nói lại chuyện này thì tốt rồi.”

“Ta cam đoan!” Jessica giơ lên tay phải kiên định nói. Mặt khác hai người kia cũng cam đoan.

Im lặng vài giây, bốn người đồng thời cười.

Suốt một ngày, Bella đều không có xuất hiện ở trường học.

Buổi tối, Carlisle nghiêm túc hỏi Edward về chuyện cứu người lúc sáng: “Edward, con lúc ấy thật đứng bên cạnh Bella sao?”

“Không, con cùng Lusena đứng trên hành lang phòng học. Làm sao vậy?” Edward nghi hoặc nói.

“Con như thế nào có thể trước mặt mọi người bại lộ năng lực chính mình?” Carlisle kinh ngạc nhìn Edward.

“Carlisle, chúng ta quan sát qua, không ai phát hiện hành động bất thường của Edward. Bất quá, Edward thật là xúc động.” Emmett thu liễm thái độ vui đùa như ngày thường.

Tất cả mọi người đều lấy ánh mắt không đồng ý nhìn Edward.

“Ta tin tưởng Edward làm như vậy là có lý do.” Lusena nắm chặt tay Edward, kiên định nhìn mọi người.

“Đúng vậy, Edward, nói cho chúng ta biết, lý do là gì?” Esme ôn nhu mở miệng.

“Là vì máu của Bella.”

Edward nói tới đây, mọi người đều hiểu được, bọn họ thầm nghĩ nếu từ phía xa mà xuất hiện trong nháy mắt sẽ khiến người khác hoài nghi, hoàn toàn không có chú ý tới hậu quả khi Bella bị thương.

“Nếu là như thế, như vậy chúng ta cũng không lo lắng, lúc Bella ở bệnh viện đã im lặng không nhắc tới con, ta nghĩ, cô bé sẽ không đem chuyện này nói cho bất luận kẻ nào.”

Nghe được lời Carlisle nói, tâm trạng lo lắng của mọi người đều buông xuống.

Sáng ngày hôm sau, Edward cùng Lusena ở bãi đỗ xe đựng phải Bella, chính xác, là Bella cố ý đợi Edward.

“Tiên sinh Cullen, ta muốn nói chuyện với người, có thể chứ?”

“Ta nghĩ, chúng ta không có gì để nói.” Edward không muốn cùng Bella tiếp xúc nhiều, lạnh nhạt nói. Nói xong, Edward nắm tay Lusena, muốn bỏ Bella qua một bên tiếp tục đi.

“Ta nhìn thấy, người lúc ấy cùng Lusena đứng trên hành lang phòng học, căn bản không có khả năng nhanh như vậy chạy tới cứu ta.” Bella nói với âm thanh chỉ để ba người nghe được.

Edward dừng lại cước bộ, bình tĩnh nói: “Chúng ta không ở nơi đó.”

“Không! Ta nhớ rõ, các người là ở chỗ này.” Bella kích động phản bác.

“Bella, chúng ta đứng bên cạnh người, là ta đem người cứu ra.” Edward xoay người, nhìn thẳng, đem ánh mắt có ý uy hiếp trừng Bella.

“Ta thực cảm kích người đã cứu ta, nhưng ta muốn biết sự thật, điều này đối với ta mà nói rất quan trọng.” Bella lớn mật nhìn thẳng Edward.

Lusena lo lắng nhìn Edward, màu mắt hắc đã bắt đầu tối đi, không khỏi lạnh giọng đối Bella nói: “Tiểu thư Swan, người đã cảm kích Edward, vậy đừng nên tiếp tục hỏi. Chuyện này liền qua đi.”

“Ta xác định người cần bản không ở bên cạnh ta, Taylor cũng nói hắc không thấy người, hơn nữa, ta tình tường nhìn thấy tay người ở trên thân xe để lại vết sâu, mà tay người lại không bị thương.” Bella không để ý đến Lusena khuyên bảo, cô phần nộ trùng mắt Edward, không ngừng cường điệu chuyện chính mình biết.

Edward không có nói tiếp, phòng bị nhìn Bella.

Lusena kinh ngạc khi thấy Bella ở lúc gặp nguy hiểm còn có thể quan sát nhiều điểm đáng ngờ như vậy, nhưng cô phải đánh mất ý niệm trong đầu Bella, vì thế cô ôn hòa mở miệng: “Bella, người biết thì có ích lợi gì đâu?”

“Ta nói với những người khác, Edward đã cứu ta, hắc trùng hợp ngay bên cạnh ta, ta không thích nói dối, bởi vậy ta hy vọng có thể có một lý do để ta làm như vậy.” Bella chờ mong nhìn về phía Lusena, cô tin tưởng, Lusena nhất định biết chút cái gì.

“Ta nghĩ, người vì cái gì muốn nói dối, đây không phải câu người hỏi chính mình sao? Cũng không có người yêu cầu người làm như vậy, người vì cái gì hội chủ động nói dối?” Lusena thấy Bella không có truy vấn Edward, mà là đem lực chú ý chuyển hướng chính mình, liền ôn hòa thay Bella phân tích.

“Ta vì cái gì lại chủ động nói dối?” Nghe xong Lusena nói, Bella mê hoặc, thì thào lặp lại.

“Chính là như vậy, đáp án trên người người, nếu không còn việc gì khác, chúng ta đi trước?” Lusena lén lút nắm chặt tay Edward, cô biết chính mình thành công.

Bella ngơ ngác gật đầu, để hai người rời đi.

Tiết sinh học, do thầy Barner yêu cầu, Edward chỉ phải tiếp tục cùng Bella ngồi cùng bàn. (Linh~Ling: ta ghét ông thầy này.)

Tiết trước, Bella tựa hồ nghĩ thông suốt, không tiếp tục chất vấn Edward, về mặt cô ôn hoà chào hỏi Edward, hơn nữa xin lỗi về hành động buổi sáng của mình.

Nếu Bella chủ động chào hỏi, Edward cũng không thể lạnh lùng nhìn cô, huống chi, Edward sợ Bella sẽ biết được sự thật, cũng đem mọi chuyện truyền ra, bởi vậy, hắc có chút thân thiện gật đầu.

Một tiết trôi qua, hai người bình an vô sự.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Phát hiện thời điểm Bella xuất hiện sai lầm rồi..... Khả năng phía trước phải thêm mấy chương, thật đúng là thật có lỗi ~ hơn nữa chương trước và sau cũng phải thay đổi..... còn bỏ thêm chút nội dung ~

21. Chương 21: Cự Tuyệt

“Lusena, người lo lắng sao? Người cùng chúng ta đi bãi La Push không?” Giờ cơm trưa, ngay khi Jessica ngồi xuống liền hỏi.

Ở tuần đầu khi Bella đến, đám Jessica liền mời Bella đi bãi La Push. Đương nhiên, Lusena cũng bị bọn họ mời, bắt quá, Lusena cũng không có lập tức đồng ý, mà là trở về cùng Edward thương lượng một chút.

“Ta nghĩ, ta không đi, Edward hứa, ngày đó sẽ mang ta đi nơi khác.” Lusena uyển chuyển từ chối.

“Oa, quả nhiên là cặp đôi đang trong tình yêu cuồng nhiệt, nhất định là đi hẹn hò đi?” Jessica chọc, cô phát hiện, khi Lusena nhắc tới Edward, tươi cười trên mặt cũng trở nên ngọt ngào.

Lusena mỉm cười gật gật đầu, cô tự nhiên nhìn ra Bella trong nháy mắt trở nên khác thường. Tuy rằng tin tưởng Edward, nhưng khi nhìn đến Bella đối Edward ngày càng chú ý, Lusena vẫn cảm thấy có chút chua xót, cô cảm thấy, thoát nhìn như chính mình đoạt đi hạnh phúc thuộc về Bella.

“Tốt lắm, không nói chuyện đó nữa. Lusena, Bella, các người biết không? Còn có hai tuần nữa là vũ hội mùa xuân mà nữ sinh sẽ mời bạn nhảy.” Angela hưng phấn nói xong.

*Vào vũ hội mùa đông hay Halloween, v.v bạn nam sẽ mời bạn nữ nhưng vào vũ hội mùa xuân thì ngược lại.

Lusena thấy, khi nghe Angela nói, Jessica cùng Mike biểu hiện ra động tác giống nhau đến kì lạ. Bất quá, một cái là vụng trộm nhìn Mike, một cái là vụng trộm nhìn Bella. Nhìn quan hệ tình cảm ba người rồi rằm, Lusena trong lòng thở dài, tiếp theo mở miệng: “Ta nghe Alice nói qua.”

“Vậy người đã mời Edward?” Angela ánh mắt sáng long lanh nhìn Lusena.

“Còn không có, ta còn không biết ngày đó có thể hay không sẽ đi.” Lusena nhẹ nhàng lắc đầu. Nghĩ đến lần vũ hội Halloween chỉ có thể đứng một bên, Lusena không biết chính mình hay không bắt đầu đối vũ hội sinh ra bóng ma tâm lý. Tuy rằng hiện tại nghĩ lại, khi đó cùng Edward thân mật tiếp xúc cũng là điều không sai.

“Kia Bella thì sao? Người nghĩ muốn mời ai sao?” Angela đem ánh mắt đầu hướng một bên Bella.

“Không, ta căn bản không tính đi.” Nghe được Angela hỏi, Bella trong đầu lập tức hiện ra bóng dáng Edward, nhưng, thông qua mấy ngày nay quan sát, cô bắt đầu tuyệt vọng, nghĩ chính mình không có cơ hội. Nhất định thất bại, Bella ảm đạm nghĩ.

“Vì cái gì?” Mike lo lắng hỏi, nghe ra Bella ảm đạm, hần nghĩ đến Bella hần gặp chuyện phiền toái.

“Bởi vì tuần đó ta muốn đi Seattle.” Bella giải thích nói.

“Người không thể tìm cuối tuần khác đi sao?” Mike oán giận nói.

“Thật có lỗi, không thể, ta đã lên kế hoạch rồi.” Bella khẳng định nói.

Sau đó, năm người đều tự tâm sự, cũng không nói vấn đề này nữa.

Buổi chiều tiết đầu là tiết sinh học của thầy Banner.

Tiến vào phòng học, Lusena đối Edward cười chào hỏi xong, liền tự ngồi phía sau gần cửa cuối lớp. Mà Bella, nay cô đã có thể tự nhiên ngồi bên cạnh Edward, cũng hướng hần chào hỏi.

Đi học, Edward phát hiện, Bella vẫn bị vây trong trạng thái đứng ngồi không yên. Bất quá, hần thuật đọc tâm đối Bella không có hiệu quả, hơn nữa, hần tuyệt không quan tâm Bella nghĩ gì, bởi vậy, hần cũng không biết Bella đang bất an vì cái gì.

Bella cúi đầu, gắt gao nắm tay, nghĩ đến khi ăn trưa Lusena nói “Còn không có mời Edward”, cô không ngừng mà hít thở sâu, không ngừng nhắc nhở chính mình, Edward đối chính mình là bất đồng, cô có thể cảm giác được. Qua một hồi lâu, Bella mới ngẩng đầu, cô quay đầu nhìn Edward, nhẹ giọng nói: “Tiên sinh Cullen, người có biết hai tuần sau là vũ hội mùa xuân, cái mà nữ sinh sẽ mời bạn nhảy không?”

“Đúng vậy, làm sao vậy?” Edward không chút nào để ý hỏi.

“Ta nghĩ..... Ta nghĩ.....” Bella không yên nhìn Edward, đã mở miệng, lại không biết nên nói tiếp như thế nào.

Lúc này, thầy Banner kêu Edward: “Tiên sinh Cullen?” Tựa hồ là muốn Edward trả lời vấn đề.

“Axit Carbocyclic.” Edward đứng lên, nhanh chóng đáp.

Thầy Banner vừa lòng, gật đầu để Edward ngồi xuống.

“Tiểu thư Swan, người vừa rồi muốn nói gì?” Edward sau khi ngồi xuống nhìn Bella, hẳn có lẽ đoán được Bella muốn nói cái gì.

“Ta nghĩ mời người làm bạn nhảy của ta.” Bella vuốt vuốt tóc, tiếp theo nhìn chăm chăm Edward nói.

“Tiểu thư Swan, người hẳn là nhìn ra được, ta cùng Lusena đã là một cặp, nếu tham gia vũ hội, ta chỉ đi cùng cô ấy, người hiểu chưa?” Edward hy vọng nhân cơ hội này đánh mất ý niệm trong đầu Bella.

“Chẳng lẽ ta một cơ hội cũng không có sao?” Bella chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Ta cùng Lusena tốt lắm, không cần người tham gia.” Edward lạnh lùng nói.

“Ta hiểu được, thật có lỗi.” Tuy rằng đã sớm đoán được đáp án, Bella vẫn cảm thấy có chút bi thương.

Edward không để ý tới Bella, thoát nhìn cô đã quyết định buông tha. Nghĩ vậy, Edward tìm lòng không được nhìn về phía sau, phát hiện Lusena cũng đang nhìn về phía hắn. Không cần sử dụng thuật đọc tâm, Edward cũng có thể cảm giác được, Lusena tin tưởng chính mình. Vì thế, Edward hướng Lusena lộ ra nụ cười ôn nhu, vui sướng khi cô tin mình.

Bởi vì tin tưởng cho dù Edward cùng Bella ngồi cùng bàn, hai người cũng sẽ không có chuyện gì xảy ra, Lusena ngay từ đầu còn chăm chú nghe thầy Banner giảng bài, thẳng đến khi ông điểm danh để Edward đứng lên trả lời câu hỏi, Lusena mới đem lực chú ý chuyển đến trên người Edward cùng Bella. Nhìn thấy dáng vẻ của Bella, Lusena đại khái có thể đoán được bọn họ nói cái gì. Nghĩ đến, Edward đã cự tuyệt Bella. Cho nên, Lusena giống như ngày thường nhìn Edward cười.

Sau khi tan học, nhìn bóng dáng mất mát của Bella, Lusena trêu Edward: “Edward, anh thương tổn một tâm hồn yếu ớt của cô gái a.” (Linh~Ling: mình sẽ đổi cách xưng hô giữa 2 người cho nó tình cảm nha.)

Edward chính là mỉm cười ôm chặt Lusena, cũng không nói gì.

“Như vậy, tiết tiếp theo của lớp sinh học, anh sẽ trốn tiết, phải không?” Hai người trên đường đến bãi đỗ xe, Lusena đột nhiên mở miệng.

“Đương nhiên, anh cũng không có dũng khí ngồi thử trong một căn phòng tràn ngập mùi máu tươi.” Edward trả lời, lập tức nghĩ đến, “Không bằng hai chúng ta cùng trốn học đi? Anh mang em đến phía sâu trong rừng rậm một lát.”

“Không cần.” Lusena quyết đoán từ chối.

“Ha ha, anh biết rồi.” Edward nhìn Lusena nở nụ cười.

Khi Lusena cùng Edward đến bãi đỗ xe, xe tải màu đỏ của Bell đã đi rồi. Hai người liếc nhau, đều cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Khi tiết sinh học lần trước kết thúc, thầy Banner đã thông báo nội dung của tiết tiếp theo, bởi vậy, giờ sinh học trong hai tuần này, đa số mọi người đều có biểu hiện anh dũng hy sinh.

“Đúng vậy, đừng lo lắng, chỉ cần dùng kim châm nhẹ nhàng rồi dùng đầu ngón tay xoa là được.” Ban nạp tiên sinh tùy ý nói, sau đó, ông đi xuống bục giảng, kiểm tra từng học sinh.

Lusena đang cẩn thận tiến hành theo yêu cầu của giáo viên, bỗng nhiên nghe được thầy Banner gọi Bella, giọng điệu tựa hồ có chút kinh hoảng. Lusena tò mò nhìn, đã thấy Bella suy yếu đứng cạnh bàn, thoát nhìn sắp té xỉu.

“Có ai có thể mang Bella đi xuống y tế?” Thầy Banner hô.

“Em!” Mike xung phong, lập tức đến bên cạnh Bella, một tay đỡ bên hông Bella, một tay đem cánh tay Bella kéo qua vai mình, chậm rãi đỡ Bella ra ngoài phòng học.

Nhìn đến Bella đã được đưa xuống phòng y tế, thầy Banner yên tâm, để các học sinh tiếp tục làm thí nghiệm.

Nhìn ra Bella không có trở ngại, Lusena cũng bình tĩnh. Lập tức nhàm chán nghĩ, Bella vừa rồi thoát nhìn như là thiếu máu, như vậy, giả sử Bella biến thành ma cà rồng, cô ấy có thể hay không có sắc mặt bình thường uống máu? Còn có, may mắn Jessica không cùng lớp với bọn họ, nếu không, nhìn thấy hành động này của Mike, cô ấy sẽ thương tâm.

Bất quá, Lusena cũng không có nghĩ nhiều, cô tiếp tục lấy mẫu vật.

Mãi cho đến khi tiếng chuông tan học vang lên, Bella cùng Mike đều không có quay lại phòng học.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Thoạt nhìn sẽ không hắc Bella Vì tác phẩm kiến cái đàn:204517400, hoan nghênh các vị đến thêm ~

22. Chương 22: Kinh Biến

Sáng cuối tuần, Dana cứ theo thường ngày kéo Andrew|Andre cùng luyện tập.

Tuy rằng biến thành ma cà rồng, nhưng điều này cũng không gây trở ngại cho việc Dana sáng sớm chạy trong rừng. Bất quá, cũng chỉ giới hạn trong “Rừng rậm”, bởi vì, Carlisle đã dặn qua hai người — trăm ngàn không thể chạy ra ngoài.

Andrew|Andre không nhanh không chậm theo sau Dana, ôn nhu nhìn phía trước Dana vui vẻ chạy phía trước. Bỗng nhiên, trong không khí truyền đến một mùi máu ngọt ngào của con người, Andrew|Andre cảm thấy chính mình còn có thể chịu được, bởi vậy có chút lơ đãng. Nhưng mà, hần phát hiện, Dana ở phía trước đột ngột ngừng lại, ánh mắt đỏ lên, đối với nơi truyền ra mùi máu lộ ra răng nanh.

Chưa để Andrew|Andre ngăn cản, Dana đã hành động, giờ này khắc này, bà cảm thấy toàn thân đều hưng phấn khi ngửi được hương vị máu ngọt ngào như thế, bà khẩn cấp muốn tìm được kia chủ nhân của dòng máu này, sau đó đem nó hút sạch sẽ.

Ở lúc Dana mất đi lý trí, chạy nhanh hết sức, Andrew|Andre chỉ có thể mạo hiểm chạy phía sau bà, hoàn toàn không có năng lực ngăn bà lại.

Rất nhanh, Dana tìm được con mồi mình muốn, bà ẩn nấp gần đó, nghĩ, lập tức có thể nếm được hương vị ngon lành kia.

Bella vào ngày hôm qua ở bãi La Push, nghe Jacob kể chuyện về ma cà rồng, cả người vẫn bị vây trong trạng thái hoảng hốt, mà đêm đó, cô liền gặp ác mộng, mơ thấy Edward lộ ra răng nanh.

Bella bình tĩnh vì sợ, sau đó tìm đọc mọi thông tin nhắc tới ma cà rồng, đa số kết luận đến “Ma cà rồng rất nguy hiểm”. Cô bối rối mà cảm thấy áp lực, liền quyết định đi ra ngoài thư giãn.

Bella nghĩ, một nhà Cullen có thể hay không chính là ma cà rồng? Cô đem thông tin tra được so sánh với Edward, trong lòng liền lập tức phát hiện sự giống nhau: Tốc độ, lực lượng, vẻ ngoài xinh đẹp, làn da tái nhợt, màu mắt dễ chuyển màu.....

Bella không dám nghĩ tiếp, ngẩng đầu, phát hiện chính mình cứ nhiên bất tri bất giác(không để ý) đã đi sâu vào rừng rậm, xung quanh là những cây to, cao lớn không biết tên, thân cây đều bao trùm thực vật rậm rạp, tươi tốt.

Bella bình tĩnh trở lại, cô ngồi xuống một gốc cây to, im lặng tự hỏi chính mình kế tiếp nên làm gì bây giờ. Chờ Bella phục hồi tinh thần lại, trước mặt cô xuất hiện một người phụ nữ. Bởi vì sắc trời âm u, hơn nữa chính mình đang bị đối phương nhìn xuống, Bella nhất thời không thấy rõ khuôn mặt người trước mắt.

Bella vừa định hỏi, thân thể lại bị đối phương thoải mái nhấc lên, ở lúc chính mình còn chưa phản ứng được, đã bị đối phương lấy một tay đỡ lấy ót, tay còn lại đỡ lấy bả vai.

Trong đầu óc đều là ba chữ “Ma cà rồng “ khiến Bella trong nháy mắt liền đoán được thân phận đối phương, lại có chút không thể tin được, cô âm thầm nghĩ, chẳng lẽ trong rừng rậm thật sự có một đám ma cà rồng? Bella tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, cô hiểu được chính mình trốn không thoát.

Ngay tại lúc Dana hưng phấn muốn nhắm nháp mỹ vị trước mắt, Andrew|Andre rốt cục đuổi tới, hấn kinh hoảng hô lên “Dana! Không!”, sau đó nhanh chóng xông lên dùng một bàn tay gắt gao che miệng Dana lại, tay kia thì gắt gao ôm eo bà, càng không ngừng ở bên tai Dana nhẹ giọng gọi bà.

Không biết qua bao lâu, Dana dần dần tìm về lý trí.

Nhìn người trước mắt, ánh mắt Andrew|Andre cùng Dana đều phức tạp. Đối mặt loại tình huống này, hai ma cà rồng mới sinh hoàn toàn không biết nên xử lý như thế nào.

Bella cũng không dám mở miệng, vì thế, song phương cứ như vậy giằng co.

“Xảy ra chuyện gì?” Đột nhiên, giọng nói Edward vang lên.

Vừa mới vào rừng rậm, Edward liền ngửi thấy mùi máu của Bella, hấn cơ hồ lập tức nghĩ đến Dana sẽ nổi lên dục vọng muốn hút máu, trong lòng bất an hấn liền nói Lusena “Có việc đi trước” Liền chạy vội ra ngoài.

Nhìn đến song phương đều bình tĩnh mà đối diện đứng, Edward trong lòng nhất thời nhẹ nhàng thở ra, đương nhiên, thông qua thuật đọc tâm, hấn biết Andrew|Andre cùng Dana trong lòng cũng không bình tĩnh, nhất là Dana, bà vì chính mình vừa rồi không khống chế được mà cảm thấy ảo não.

Tuy rằng đã biết được chuyện gì mới xảy ra, bất quá, Edward vẫn muốn thử Bella trước, nhìn xem cô rốt cuộc có nhìn ra thân phận bọn họ hay không.

“Edward –” Nhìn thấy Edward xuất hiện, Dana có chút không biết làm sao gọi tên hấn.

“Nói như vậy, các người quả nhiên là cùng nhau?” Bella có chút tức giận hỏi, cô cảm thấy, hôm nay, chính mình có thể biết được sự thật mà mình đang đau khổ đi tìm.

“Ta không biết người đang nói cái gì.” Edward quyết định trước giả ngu.

“Lúc này người không thể lại trốn tránh! Ta biết rõ vừa rồi xảy ra cái gì!” Bella kiềm chế không được dùng giọng điệu bèn nhọn nói.

“Như vậy, vừa rồi xảy ra cái gì?” Edward vẫn một bộ dáng lạnh nhạt.

“Bà –” Bella chỉ vào Dana, “Bà vừa rồi muốn uống máu ta, ta đã biết, các người đều là ma cà rồng!”

“A?” Edward biểu tình bắt đầu trở nên nghiêm túc, lại vẫn dùng giọng điệu chẳng hề để ý nói, “Người xác định? Nói như vậy, người may mắn thoát khỏi ma cà rồng?”

Nhận thấy được Edward trong lời nói có sự châm chọc, Bella cảm thấy chính mình sắp hỏng mắt, lại không thể không giả bộ trấn định: “Có lẽ các người là Tư Đặc Đồi Virginia (Ta không biết đây là gì nữa)? Ta tra qua, đây là loại ma cà rồng đối với loài người có thể coi như là bạn bè.”

“Phải không? Như vậy, người tính làm như thế nào?”

“Ta sẽ không nói cho người khác, ta chỉ hy vọng người có thể chính miệng nói cho ta biết sự thật.” Bella biết Edward bọn họ lo lắng cái gì, trong lòng cô cũng hiểu được, đem người khác liên lụy vào là không tốt.

“Sự thật? Người không phải đã biết sao?” Edward nhận thấy được lảng tránh đã vô dụng, vì thế dùng giọng điệu chán ghét hỏi.

“Quả nhiên, các người đều là ma cà rồng!” Bella kích động nói.

“Tiểu thư Swan!” Edward lộ ra răng nanh, uy hiếp nói, “Hy vọng người có thể tuân thủ hứa hẹn chính mình.”

“Đương nhiên, ta sẽ.” Bella bị cả kinh lui ra một bước nhỏ, lại cố gắng đứng thẳng nói.

“Tốt lắm, như vậy, người có thể rời đi, hy vọng không cần gặp lại người trong rừng rậm.”

Ngay tại lúc Bella muốn rời đi, Lusena xuất hiện, cô nghi hoặc nhìn không khí không bình thường giữa bốn người: “Phát sinh chuyện gì?”

“Lusena, người đều biết bọn họ đều là ma cà rồng, phải không?” Nhìn bên ngoài, Bella nhìn ra Lusena vẫn là con người, bởi vậy, đối mặt Lusena, Bella hoàn toàn có thể trấn tĩnh xuống.

Lusena không có lập tức trả lời Bella, mà là nhìn về phía Edward, cô còn không rõ tình huống hiện tại, không biết chính mình nên trả lời như thế nào.

Ở lúc Lusena nhìn qua, Edward liền mở miệng: “Cô đương nhiên biết.” Nói xong, Edward đi đến bên Lusena, vươn tay, gắt gao ôm cô.

“Chẳng lẽ người không sợ hãi sao? Bọn họ nhưng là ma cà rồng!” Nhìn đến Lusena một chút phản ứng cũng không có, Bella rõ ràng nóng nảy. “Như vậy, người ở trước mặt ma cà rồng nói này nói nọ, vì cái gì cũng không cảm thấy sợ hãi?” Lusena hỏi ngược lại.

“Đó là bởi vì –” Bella ngập ngừng cả người.

“Tiểu thư Swan, ta nghĩ, người hẳn nên rời đi!” Edward đánh gãy lời Bella.

“Tốt, ta đi trước, gặp lại sau, Lusena, tiên sinh Cullen.” Phục hồi tinh thần lại Bella nhanh chóng hướng hai người tạm biệt, sau đó liền hướng trần nhỏ chạy, hiển nhiên, cô cố ý bỏ qua hai người Andrew|Andre cùng Dana. Bất quá, Bella vừa chạy vài bước lại ngừng lại: “Ta cam đoan, ta sẽ không đem chuyện này nói cho bất luận kẻ nào!”

Đợi Bella đi rồi, Dana mới đỡ xuống khuôn mặt tao nhã, lộ ra biểu tình hoảng hốt: “Edward, làm sao bây giờ? Ta đây là gặp rắc rối đi? Có phải hay không trái với quy tắc của ma cà rồng?”

“Không, Dana, người trước tỉnh táo lại, ta nghĩ, chuyện này chúng ta trước nói cho Carlisle.”

“Àn, thân ái, người trước không nên gấp gáp, chúng ta về trước, tìm Carlisle thương lượng.” Andrew|Andre trấn an Dana.

“Đúng vậy, mẹ, Bella đã hứa sẽ không nói cho người khác, sự tình không có tệ như người nghĩ.” Lusena cũng đi tiến lên trước, ôm cánh tay Dana an ủi nói.

Bốn người về nhà, đem chuyện vừa trải qua hướng Carlisle nói lại một lần.

“Thật đúng là kỳ quái, cái kia tiểu thư Swan sớm như vậy lại tiến vào rừng rậm làm cái gì?” Emmett một tay ôm má, trầm ngâm nói.

“Ai biết được, Edward lại nghe không được suy nghĩ của cô.” Alice ngồi trên ghế tựa, hai chân đung đưa, tùy ý nói.

“Tốt lắm, hiện tại mấu chốt là, tiểu thư Swan rốt cuộc có hay không đem thân phận chúng ta tiết lộ ra ngoài?” Esme lo lắng nói.

“Ta nghĩ, chúng ta chỉ có thể bình tĩnh chờ, dù sao, quyền chủ đạo nằm trên tay tiểu thư Swan, hơn nữa, chúng ta cũng không thể đối cô làm cái gì.” Carlisle tổng kết nói.

“Thật có lỗi, đều là do ta, sau này ta sẽ ngoan ngoãn ở nhà.” Dana thành khẩn nói.

“Dana, đây là cái ngoài ý muốn, người không cần tự trách, chúng ta đều không có trách người.” Esme lời kéo tay Dana, ôn nhu nói.

“Alice, người có thể đoán được tương lai tiểu thư Swan không?” Rosalie đột nhiên lên tiếng.

“Có thể, bất quá chỉ có một chút, đều là chút việc vặt trong cuộc sống.” Alice đáp.

“Kia hẳn là không có vấn đề lớn, bất quá, các người ở trường học cũng không thể kích thích cô, để phòng

ngừa cô ấy đột nhiên thay đổi chủ ý, hiểu chưa?” Carlisle dạn dò nói.

“Yên tâm đi, chúng ta hiểu được!” Mọi người nhất trí đáp.

“Đúng rồi, Andrew|Andre, người là như thế nào chống cự dụ hoặc từ mùi máu của tiểu thư Swan?” Người này giờ không lên tiếng, Jasper bỗng nhiên nhắc tới.

“Đúng vậy, ngay cả Jasper cũng không thể hoàn toàn chống cự được.” Alice cũng hiểu được nên liền kinh ngạc.

“Chẳng lẽ lại là một cái thiên phú?” Emmett đoán.

Vì thế, mọi ánh mắt đều hướng Andrew|Andre.

“Ta cảm thấy, cái này hương vị này vẫn trong phạm vi chịu được của ta.” Andrew|Andre thành thực nói ra cảm giác lúc đó của chính mình.

“Có lẽ, đây là thiên phú của Andrew|Andre — có thể chống lại dụ hoặc từ máu.” Carlisle giọng điệu phức tạp nói.

“Thật vậy chẳng? Andrew|Andre cũng có thiên phú! Thật sự là quá tốt!” Dana thối bay u buồn vừa này, vui vẻ nói xong, “Esme, chúng ta làm tiệc chúc mừng, hôm nay bữa tối làm phong phú chút thế nào?”

“Tốt, ta đi chuẩn bị.”

Vì thế, trong nhà không khí trở nên thoải mái.

23. Chương 23: Ngoài Ý Muốn

“Lusena, chúng ta tính tối nay đi cảng Thiên Sứ dạo phố, dù sao, hiện tại hẳn là nên bắt đầu chọn lựa đám vũ hội. Người muốn hay không cùng đi với chúng ta?” Jessica vừa thấy Lusena, hứng phần nói.

“A, nhanh như vậy đã đến vũ hội?” Nếu Jessica lúc này không nói, Lusena sẽ quên luôn chuyện này.

“Lusena, người sẽ tham gia vũ hội đi?” Angela chờ mong hỏi.

“Ách..... Trên thực tế, ta còn chưa cùng Edward nói đến chuyện này.” Lusena có chút ngượng ngùng nói.

“Trời ạ! Lusena, người thật đúng là.....” Jessica không biết nên nói cái gì với Lusena.

“Như vậy, ta đợi Edward, sau khi tan học trả lời các người thế nào?”

“Tốt.” Jessica gật gật đầu, lập tức nhìn Bella, “Bella, người vẫn không tính đi vũ hội sao?”

“Đúng vậy.” Bella nhìn Lusena liếc mắt một cái, sau đó đáp lại.

“Vậy người đêm nay có rảnh không? Không bằng cũng theo chúng ta đi dạo đi? Người hẳn là còn chưa có đi cảnh Thiên Sứ, là đi?” Jessica đề nghị nói.

“Này..... Ta phải hỏi Charles.” Bella do dự trả lời.

Mấy người đang trò chuyện, Lusena phát hiện Edward đã muốn đứng dậy, chuẩn bị rời đi, vì thế nhanh chóng ở trong lòng gọi hắn. Khi Edward nhìn về phía mình, Lusena cho hắn một cái mỉm cười, sau đó hướng đám người Angela tạm biệt, bưng đồ ăn lên, rồi đi qua.

Alice bọn họ sớm rời đi, bởi vậy, lúc này, bàn ăn chỉ có một mình Edward.

“Cùng em ngồi một lát đi.” Đi đến bên cạnh Edward, Lusena mở miệng nói.

“Tốt.” Edward cười cười, cùng Lusena ngồi xuống.

“Edward, Alice cùng Rosalie trước kia đều tham gia vũ hội mùa xuân sao?” Lusena tay phải nhẹ nhàng cầm ly sữa, thấp giọng hỏi.

“Đúng vậy, Alice thích nhất là tham gia vũ hội, mà Rosalie bình thường đều đi cùng cô.” Edward đã biết Lusena muốn làm gì, nhưng cũng vẫn trả lời cô.

“Vậy là nói lần này cũng sẽ tham gia?”

“Ta nghĩ đúng vậy.” Edward sung sướng nhìn Lusena có chút không được tự nhiên.

“Một khi đã như vậy, lúc này, Edward, anh có nguyện ý làm bạn nhảy của em không?” Lusena buông cái ly, nhìn thẳng Edward, mỉm cười hỏi.

“Không, Lusena.” Nhìn ra Lusena nghe đến hai câu này thì trong mắt có sự khiếp sợ, Edward nhẹ ôm chặt cô, trong giọng nói chứa đầy ý cười, “Anh là nói, không chỉ là lúc này đây, kế tiếp mỗi một vũ hội, anh đều sẽ trở thành bạn nhảy của em. Lusena, em phải nhớ kỹ, anh sẽ vĩnh viễn là bạn nhảy của em, vĩnh viễn.”

“Ân, chúng ta nên đi phòng học.” Lusena lại một lần nữa bị tình cảm của Edward làm cho cảm động.

Lúc Lusena cùng Edward tới phòng học, Bella đã ngồi ở chỗ của chính mình.

Nhìn hai người ở trước cửa phòng học, lại nhớ đến lời mình lúc trước ở trong tiết sinh học nói với Edward, Bella nhất thời cảm thấy chính mình thật đúng là không tốt — rõ ràng đã cảm giác được Edward không giống người bình thường, vì cái gì lại khẩn cấp hướng hân biểu đạt hảo cảm chính mình?

Bella không khỏi nhớ tới tiết sinh học đầu tiên, Edward có hành động kỳ lạ — hân lúc ấy, chẳng lẽ.....

“Tiên sinh Cullen, người chưa nói cho ta biết, lúc ta mới tới nơi này trong tiết sinh học đầu tiên, người hành động như vậy, là vì muốn hút máu ta sao?” Nghĩ đến điểm này, Bella liền lập tức hỏi.

“Đúng vậy.” Edward thần nhiên đáp — nếu Bella đã biết thân phận chính mình, ra kết luận này cũng không khó.

Nghe được Edward khẳng định, Bella bỗng nhiên cảm thấy có chút nghĩ mà sợ, lập tức lại cảm thấy ảo não, chính mình khi đó lại nghĩ đến hân là đối chính mình có hảo cảm!

Bella không có nói nữa, nguyên tiết đều chìm đắm trong suy nghĩ của bản thân.

Tan học —

“Alice, Rosalie, các người chuẩn bị tốt đầm cho vũ hội sao?” Vừa thấy hai người, Lusena liền hỏi.

“Còn không có, chúng ta đều đang chờ người, nhìn xem người chừng nào thì mới có thể mời Edward!” Alice nắm tay Lusena, chế nhạo nói.

“Ta giữa trưa đã mời qua.” Lusena đối Edward mỉm cười.

“Thật tốt quá! Chúng ta đây hôm nay đi chọn lễ phục đi? Vừa lúc hiện tại thời gian còn sớm.” Alice vui vẻ nói.

“Tốt, bắt quá, ta muốn trước cùng bọn Jessica nói một tiếng, bọn họ giữa trưa mời qua ta đêm nay cùng bọn họ đi cảng Thiên Sứ mua quần áo.”

Cuối cùng, chỉ có bốn người đi cảng Thiên Sứ cảng — Alice, Rosalie, Lusena cùng Edward. Jasper cùng Emmett đều tỏ vẻ chính mình không thích hợp đi mua quần áo.

Cảng Thiên Sứ có một cửa hàng quần áo lớn, bốn người mục đích chính là nó. Bởi vì hôm nay là đầu tuần, người trong cửa hàng cũng không nhiều, bởi vậy, ba người Lusena có thể tận tình thử quần áo chính mình nhìn trúng.

Quá trình chọn lựa phục thực vui vẻ, Alice cùng Rosalie đều có ánh mắt thưởng thức vô cùng tốt, Lusena đối với điều này rất vui, ba người mượn cơ hội này lại mua thêm một ít quần áo mặc bình thường. Mà chàng trai duy nhất, Edward, chỉ có thể bất đắc dĩ theo sau ba người hưng phấn, trong tay đầy bao lớn bao nhỏ.

Các cô gái đi dạo phố, rất cuộc cần rất nhiều thời gian, nhất là trong đó còn có hai ma cà rồng tràn đầy tinh lực.

Đợi cho ba người rất cực thỏa mãn, đến lúc về nhà, cốp xe đều bị nhét chặt cứng đồ. Đương nhiên, ba người mua không chỉ là quần áo chính mình, có mấy bộ là cho bạn nhảy.

Khi Edward chở Lusena sắp sửa ra khỏi cảng Thiên Sứ, Lusena đột nhiên khẩn trương kêu:“Dừng xe!”

“Làm sao vậy?” Lập tức dừng xe, Edward nghi hoặc nhìn Lusena.

“Edward, anh có nghe thấy tiếng thét chói tai không?” Lusena vừa nói, vừa cố gắng tìm ra nơi phát ra âm thanh.

“Đúng vậy, anh nghe được.” Edward tùy ý trả lời, hẳn đương nhiên biết đã xảy ra cái gì, Nhưng, chuyện này cũng không phải chuyện hẳn có thể quản.

“Chúng ta đi nhìn xem được không?” Lusena khẩn cầu nói, cô cảm thấy người thét chói tai nhất định gặp nguy hiểm, chính mình không thể thấy chết mà không cứu.

“Vậy được rồi, em ở trong xe, anh một người đi.” Edward đáp ứng, xuống xe quay lại nhắc nhở Rosalie cùng Alice, sau đó liền chạy hướng màn đêm.

“Lusena, ngươi biết không? Trên thực tế, phát ra tiếng thét chói tai là tiểu thư Swan.”Sau khi Edward rời đi, Alice cũng xuống xe, đi vào chỗ ngồi phía trước, cùng Lusena tán gẫu.

“Các người đều nghe ra?”

“Chủ yếu là bởi vì mùi máu cô.” Rosalie cũng đã đi tới, giải thích nói.

“Ngươi để Edward đi cứu cô ấy, không sợ bọn họ trong lúc đó phát sinh cái gì sao? Đừng quên,tiểu thư Swan cũng biết thân phận Edward.” Alice tò mò nhìn Lusena.

“Ta tin tưởng Edward.” Lusena kiên định nói.

“Lại là những lời này.” Alice bắt đầu dĩ lắc đầu.

“Người không sợ tiểu thư Swan sẽ đối Edward làm cái gì sao?” Rosalie hỏi.

“Không sợ,” Lusena lắc đầu, lập tức lại nhấn mạnh, “Ta tin tưởng Edward.”

Alice cùng Rosalie cũng không nói chuyện.

Không biết qua bao lâu, bóng dáng Edward mới xuất hiện trước mặt ba người — chỉ thấy cả người Edward tản ra khí lạnh đi phía trước, mà Bella, cúi đầu, yên lặng theo phía sau, quần áo trên người cũng có chút hỗn độn.

[Xảy ra chuyện gì?] Lusena lén lút ở trong lòng hỏi Edward.

“Lúc ta đuổi tới, nhìn thấy vài đứa con trai.....” Edward đã mở miệng.

“Không được nói!” Edward còn chưa nói xong, Bella liền thét chói tai đánh gãy hẳn.

Bất quá, nghe đến mấy từ này, lại liên hệ đến bộ dáng Bella lúc này, ba người trong lòng đều hiểu được.

“Bella, đã không có việc gì, chúng ta trước đưa người về nhà, đêm nay nghỉ ngơi tốt là được.” Lusena an ủi, chậm rãi tới gần Bella, muốn mang cô lên xe.

“Không cần lại đây!” Bella sợ hãi lui về sau vài bước, đề phòng nhìn Lusena.

Nhìn thấy phản ứng kịch liệt của Bella, Lusena chỉ phải dừng lại cước bộ, nhìn Edward với ý xin giúp đỡ.

“Lên xe.” Edward mở cửa xe, lạnh lùng đối Bella phân phó.

Bella ngơ ngác làm theo lời Edward, lên xe ngồi.

Bốn người đem Bella đưa đến nhà cô, trong nhà có ánh sáng, thoát nhìn Charles hiện tại ở nhà.

Lusena nhìn bộ dáng Bella chật vật, vẫn nhìn không được nhắc nhở nói: “Nếu người không muốn để cảnh sát Swan lo lắng, như vậy, người hiện tại nên lấy lại tinh thần, ít nhất trước đem quần áo sửa sang lại một chút.”

“Cám ơn người, Lusena.” Bella tựa hồ là từ hoảng sợ bình tĩnh lại, bắt đầu chỉnh sửa quần áo chính mình.

“Như vậy thoát nhìn mới đúng, Bella, hy vọng ngày mai có thể thấy người đã trở nên tốt hơn.” Lusena mỉm cười đối Bella nói.

“Ân, ta sẽ, các người trở về đi, đêm nay thật đúng là cảm ơn!”

Nhìn Bella vào nhà, mấy người mới lên xe rời đi.

Trên xe, Lusena thỉnh thoảng lại “Vụng trộm” hướng Edward.

“Hiện tại biết ghen? Vừa rồi là ai để anh đi cứu người?” Nghe được nội tâm Lusena không được tự nhiên, Edward không khỏi đối Lusena nhướng mi cười nói.

Trừng mắt, liếc một cái liền rõ ràng Edward là đang giễu cợt chính mình, Lusena xoay mặt đi, không tính lại quan tâm hắn.

“Tốt lắm, anh vừa rồi chính là dọa những người đó, sau đó để tiểu thư Swan đi theo ta, này cái gì cũng đều không có.” Edward vội vàng lấy lòng nói.

“Thật sự? Bella cũng không có nói gì với anh?” Lusena quay đầu, hồ nghi nói.

“Nói như vậy, xác thực có.”

“Cô ấy nói cái gì?” Lusena hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Edward, hỏi.

“Anh cứu cô ấy, cô ấy tự nhiên muốn theo ta nói lời cảm ơn.” Edward nhìn bộ dáng khẩn trương mở lớn hai mắt của Lusena một lúc, sau đó bỗng nhiên cười khế.

Lusena nhanh chóng tỉnh ngộ lại, Edward là đang đùa chính mình, thở phì phì trừng mắt Edward, nói không ra lời.

Edward ý cười càng sâu.

24. Chương 24: Vũ Hội

Thứ sáu cuối tuần buổi vũ hội diễn ra đúng thời gian.

Đây là một buổi vũ hội ngoài trời, lúc này vũ hội còn không có chính thức bắt đầu, các học sinh tập năm tập ba tụ tập các góc, kích động trò chuyện.

“Mau nhìn, gia đình Cullen đến!” Không biết là ai đột nhiên hô một tiếng.

Mọi người nhất thời im lặng xuống, không hện mà cùng nhìn lối vào, chỉ thấy năm người nhà Cullen cùng Lusena đi đến.

Đi đằng trước là cặp đôi Rosalie cùng Emmett, đêm nay, hai người đều mặc lễ phục màu đen — Rosalie mặc một chiếc váy đuôi cá ôm ngực màu đen, làn váy thật dài thướt tha trên đất, giống nhau là đóa hoa nở rộ, cô kéo Emmett, bước chân mềm mại thông dong mà tao nhã, mái tóc dài màu vàng rối tung phía sau lưng, trước người mang một sợi dây chuyền kim cương lấp lánh, cả người tản ra sự thành thực mê người. Emmett mặc bộ lễ phục màu đen vừa người, nhưng mà áo sơ mi bên trong lại cởi hai nút phía trên, lộ ra dây chuyền giống Rosalie, giống dây chuyền bạc dành cho tình nhân, tay không bị Rosalie kéo thì tùy ý để trong túi, biểu hiện một cảm giác không thể bị kiềm chế.

Kế tiếp là Edward cùng Lusena. Edward mặc một bộ vest màu xám, bên trong là áo sơ mi hồng nhạt, khiến làn da trắng nõn càng thấy rõ, vẻ mặt hần thản nhiên, lộ ra một tia lạnh lùng, chỉ có khi nhìn Lusena mới có thể hiện ra một chút ôn nhu. Mà Lusena, một thân váy dài màu lam nhạt, xương quai xanh xinh đẹp như ẩn như hiện, tóc dài của cô không giống như Rosalie để rối tung, mà là tỉ mỉ búi lên, không có thêm trang sức, khuôn mặt thủy chung mang theo nụ cười dịu dàng, càng hiện ra sự thanh tú, thanh lịch.

Cuối cùng là Alice cùng Jasper. Váy dài vàng nhạt trên người Alice như bộ lễ phục trong cung đình, chân mang một đôi giày màu trắng nhỏ, lúc này cô giống như một cô công chúa nhỏ trong sáng mà đơn thuần, mái tóc ngắn màu đen như có sinh mệnh đung đưa theo bước chân nhẹ nhàng của cô. Bên cạnh là Jasper một thân áo bành tô vàng nhạt, thân hình thon dài, khiến hẳn lộ ra khí chất so với vương tử còn tôn quý tao nhã hơn.

Bọn họ đều là sáng rọi khiến người người nhìn theo.

Thẳng đến khi người chủ trì lên sân khấu, bắt đầu tuyên bố vũ hội bắt đầu, mọi người mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại.

Mở màn đó là một bài hát sống động mười phần [Sadie Hawkins Dance](bài hát này chủ yếu nói về việc con gái mời con trai tới vũ hội), các nữ sinh đều lôi kéo bạn nhảy vào sân.

Không may, Lusena trước kia không có nhảy qua điệu nhảy này, vũ đạo cô học đều giống vũ đạo của ballet. Bởi vậy, khi bọn Alice đều bắt đầu nhảy, Lusena còn ngơ ngác đứng tại chỗ không có phản ứng.

“Ha ha —” Nhìn bộ dáng buồn rầu của Lusena, Edward sung sướng nở nụ cười.

“Anh không có nhắc nhở em.” Lusena ánh mắt tràn ngập lên án.

“Anh cũng không biết em hoàn toàn không có tiếp xúc qua cái này.” Edward vô tội nhìn lại.

“Kia làm sao bây giờ?” Lusena thất bại nói.

“Không sao, đi theo anh, anh dạy cho em.” Edward nhẹ nhàng dắt tay Lusena, dẫn cô vào sân nhảy.

“Lusena, đừng đứng im, đến, theo mình đi chuyển.” Alice đi lại, cấp Lusena làm mẫu.

“Đây không phải là khiêu vũ truyền thống, có thể tùy ý nhảy.” Rosalie cũng nói.

Lusena bắt chước mọi người động tác, chậm rãi thả lỏng thân thể, dần dần, cô tựa hồ thăm dò đến phương pháp, vui vẻ chính mình nhảy bài nhạc này: “Edward, này thật đúng là rất thú vị!” Lusena vui vẻ nói.

Edward say mê nhìn Lusena tươi cười sáng lạn, hắn cảm thấy, giờ phút này Lusena giống như là đứa trẻ vừa học được một trò chơi vui, tràn ngập cảm giác mới mẻ đối với mọi việc.

Kế tiếp là một bài hát mạnh mẽ với giai điệu nhanh, [Lavita](Linh~ Ling: Mình không tìm được bài này. Sr mn).

“Edward, chẳng lẽ bài hát trong vũ hội đều như vậy sao?” Lusena tò mò hỏi.

“Không phải, vẫn sẽ có những bài nhảy cổ điển, dù sao, đây vẫn là chưa đến một nửa vũ hội.” Edward giải thích nói.

Khi bài hát [The Magic Key] vang lên, Lusena rất cực nhó tới chỗ kỳ quái: “Edward, không phải anh đều thấy mấy ca khúc này thực Ồn sao?” Cô nhớ rõ Edward từng nói qua chính mình đối âm nhạc hiện nay rất phản cảm(Chương 7).

“Các bài hát ở vũ hội anh có thể chịu được, bởi vì, ít nhất anh có thể thông qua khiêu vũ phát tiết ra.” Edward một bên nhảy theo bước chân Lusena, một bên cười cười, tỏ vẻ chính mình không ngại.

Rất cực, bài hát có tiết tấu chậm [That Girl] vang lên, sân nhảy không còn là một mảnh sôi trào, nữ sinh nhảy có chút mệt đều mang theo bạn nhảy nghỉ mệt.

“Lusena, mệt sao? Muốn hay không ăn một chút?” Phát hiện Lusena đã bắt đầu đổ mồ hôi, Edward sẵn sóc hỏi.

Lusena nhẹ nhàng gật đầu, ngay cả khi nhảy bài hát thứ ba, cô xác thực thở có chút hỗn hển.

“Alice khiêu vũ thật tốt!” Lusena đứng bên ngoài sân nhảy lẳng lặng thưởng thức kỹ thuật nhảy của mọi người, bỗng nhiên tán thưởng nói.

“Xác thực, con bé làm người ta cảm giác như không có lúc nào là không khiêu vũ. Vũ đạo đại khái là thứ trừ Jasper, con bé yêu nhất.” Edward cũng cảm khái nói.

“Alice nhìn qua luôn vui vẻ.”

“Àn, anh nghĩ, đây là bởi vì, em ấy là người duy nhất giữa chúng ta đem mọi chuyện khi vẫn còn là con người toàn bộ đều quên.”

“Toàn bộ quên?” Lusena kinh ngạc lặp lại.

“Đúng vậy. Khi chuyển hóa thành ma cà rồng, trường hợp xảy ra việc mất trí nhớ vẫn có khả năng.”

Khi bài hát này chấm dứt, bọn Alice cũng dừng nhảy.

“Lusena, cảm thấy sao? Vũ hội này chơi vui không?” Alice hưng phấn dò hỏi.

“Đúng vậy, ta đã bắt đầu thích vũ hội như vậy.” Lusena cũng hưng phấn trả lời.

Mọi người nghỉ ngơi một chút rồi tiếp tục nhảy ở bài hát tiếp theo.

“Lusena, không nghĩ tới người cũng sẽ nhảy loại phong cách này.” Trong sân nhảy, Mike đến bên cạnh Lusena cùng Edward, ngạc nhiên nói.

“Đúng vậy đúng vậy, ta cũng nghĩ người chỉ biết khiêu vũ truyền thống.” Jessica phụ họa nói.

“Trên thực tế, ta ngay từ đầu cũng nghĩ như vậy.” Lusena cười nói, “Bất quá, không thể không nói, cảm giác toàn thân thả lỏng như vậy cũng thực không tồi.”

Vũ hội này kết thúc với bài [So Close].

Khi âm nhạc vang lên, Edward đối với Lusena làm động tác như một quý ông lịch thiệp, ôn nhu mở miệng: “Shall we?” (Linh~ Ling: Ảnh mời chị nhảy giống video của bài này trong phim Enchanted)

Lusena mỉm cười đem tay mình để vào tay Edward.

Đây là bài hát cực kỳ lãng mạn, hết thấy mọi bước nhảy chính là xuất phát từ bản năng, Lusena chỉ cảm thấy trong mắt mình chỉ có đôi mắt màu vàng mê người của Edward.

“So close, so close, and still so far.”

Thăng đến khi nốt nhạc cuối cùng chấm dứt, hai người vẫn không rời mắt khỏi đối phương.

Bị đôi mắt đầy thâm tình của Edward hấp dẫn, Lusena trong đầu trống rỗng, cô không tự chủ được nhắm mắt lại, nghiêng người qua..... Thăng đến lúc đụng tới đôi môi lạnh lẽo của Edward, Lusena mới đột nhiên bừng tỉnh mở to hai mắt.

Chăm chú nhìn Lusena, Edward cũng lấp bắp kinh hãi, hắn chưa từng nghĩ tới Lusena sẽ chủ động hôn mình, hơn nữa, hắn vừa rồi cũng không có đọc được suy nghĩ của cô — bởi vì Lusena kỳ thật cái gì cũng chưa nghĩ. Bất quá, Edward cũng không có né tránh.

Nhìn đến khuôn mặt Lusena trong nháy mắt đỏ lên, Edward trong mắt hiện ra ý cười đầy ôn nhu. Hắn không để Lusena có cơ hội lùi bước, một bàn tay nhẹ nâng gáy Lusena, đôi môi chạm nhẹ môi cô, giọng nói trầm thấp vang lên: “Lusena, tin tưởng anh.” Tiếp theo, liền thật sâu hôn xuống.

Edward hôn bá đạo mà lại ôn nhu, sự lạnh lẽo từ nụ hôn cũng không để Lusena cảm thấy khó chịu, ngược lại làm người ta cảm thấy thoải mái. Lusena dùng hết sức đáp lại Edward, bỗng nhiên một trận mê muội, hai chân như nhũn ra, cơ hồ chống đỡ không được, may mắn Edward đứng lúc ôm sát eo cô.

Hai người đều thật sâu đắm chìm tại cái hôn thâm tình này, không biết qua bao lâu.....

“Oa A —” Chung quanh dần dần vang lên đủ loại âm thanh.

Bình tĩnh lại Lusena mặc dù cảm thấy có chút ngượng ngùng, nhưng cũng thản nhiên cùng Edward sóng vai rời sân nhảy.

Edward lại một lần nữa vui sướng phát hiện Lusena thay đổi, không khỏi ôm chặt Lusena, lại hôn xuống.

Linh~ Ling: Thật là lãng mạn, ta cũng muốn ah!!!!

*Các bài hát trong vũ hội:

Sadie Hawkins Dance: <https://www.youtube.com/watch?v=txy5wV42Hqo>

The Magic Key: <https://www.youtube.com/watch?v=TQV-0fwwCQM>

<https://www.youtube.com/watch?v=gVmIuclgHoU>

25. Chương 25: Bóng Chày

“Đêm mai sẽ có một trận bão lớn.” Một tháng sau, Alice ở trong bữa tối bỗng nhiên kích động nói.

“Như vậy, Andrew|Andre, Dana, ngày mai có thể để hai người kiến thức một chút bóng chày của ma cà rồng.” Emmett hưng phấn nói.

“Trên thực tế, ta đối bóng chày cũng không phải rất quen thuộc.” Dana do dự nói.

“Không sao, người có thể trước cùng ta đứng một bên nhìn, ta là trọng tài, đến lúc đó có thể giải thích cho người.” Esme mỉm cười nói.

“Con có thể cùng đi xem không?” Lusena chờ mong dò hỏi, cô rất tò mò về hoạt động thể thao của nhóm ma cà rồng.

“Đương nhiên có thể, bất quá, em nên ngoan ngoãn ở bên cạnh Esme.” Edward ôm chầm Lusena, cười khê ở bên tai cô.

Sau bữa tối ngày hôm sau, một nhà Cullen liền xuất phát, mười người cùng nhau chạy vào sâu trong rừng rậm, chỉ thấy mấy đạo tàn ảnh. Đương nhiên, Lusena là được Edward công chạy. Chỉ chốc lát sau, mọi người tới đến một mảnh rừng rộng rãi.

“Tốt lắm, mọi người bắt đầu chuẩn bị ra sân.” Esme lên tiếng nói.

Vừa dứt lời, mọi người trừ bỏ Esme cùng Dana, đều chạy vội ra ngoài.

“Bóng chày có 4 vị trí cần chú ý: Gôn, chốt gân 1, chốt gân 2 và chốt gân 3, phân thành hai đội, phân biệt là đội tấn công cùng đội phòng thủ, vốn mỗi đội hẳn là có 9 người, bất quá, bởi vì chúng ta không đủ người, nên mỗi đội chỉ có ba hay bốn người, quy tắc cụ thể thì đợi lát nữa các người thấy rồi nói.” Phát hiện trong sân mọi người đã chuẩn bị tốt, Esme dừng câu chuyện lại, đối với bên trong hỏi: “Các người đã phân chia đội xong sao?”

Carlisle tay làm động tác “ok”.

“Các người xem, hiện tại Carlisle, Edward, Alice, Jasper là phòng thủ, Emmett, Rosalie, Andrew|Andre là tấn công. Alice là người ném bóng, Jasper là người đỡ bóng(người ngồi phía sau người đánh để chụp banh), Carlisle là người phòng thủ phía trong vòng, Edward là phòng thủ ngoài, lần đầu tiên là Emmett

đánh bóng.”

Theo Esme một tiếng “Bắt đầu”, Airmate lập tức chuẩn bị tốt tư thế đánh bóng, chỉ thấy Alice cong chân trái lên, hai tay nắm chặt bóng đặt bên hông, bỗng nhiên, tay phải nhẹ nhàng vung lên, trái bóng lao nhanh liền bị Jasper chụp được.

“Đây là Emmett thất bại?” Dana hỏi.

“Đúng vậy, bắt quá hần còn hai lần.” Esme dịu dàng giải thích.

Jasper ném bóng cho Alice, Alice mỉm cười, lại đem trái bóng ném ra lần nữa.

Lúc này, Emmett chuẩn xác đánh trúng, phát ra tiếng đánh to như sấm. Tiếp theo, hần liền chạy nhanh như gió qua các chốt.

“Trách không được chỉ chơi bóng chày khi có bão.” Nghe âm thanh vang dội như thế, Dana không khỏi cảm khái nói.

“Ha ha, tiếp theo có thể còn to hơn.” Esme sung sướng nói.

“Esme, con hoàn toàn thấy không rõ chuyển động của mọi người.” giọng nói Lusena có chút uể oải vang lên.

“Úc, đúng vậy, con hiện tại chỉ có thể dựa vào động tác của bọn họ mà đoán.”

“Không sao, Sena, mẹ đến nói cho con, hiện tại banh đã bay vào rừng cây.” Dana một tay kéo Lusena, tay kia thì chỉ hướng trái banh.

Lúc này, Edward nhảy cao chụp trái banh, theo rừng cây bên cạnh chạy ra, trên mặt tràn đầy tươi cười làm người ta không thể bỏ qua.

*Theo luật, nếu đối phương bắt được bóng bạn đánh, bạn sẽ bị “Out”(Ra ngoài, phải đến lượt tiếp theo mới được đánh lại.)

Emmett bị knockout, kế tiếp đến phiên Andrew|Andre.

Chỉ chốc lát sau, Dana cùng Lusena rốt cục hiểu được âm thanh “Càng to ” chỉ cái gì — Andrew|Andre sau khi đánh banh khi đang chạy qua chốt đầu tiên, Carlisle thành công bắt được bóng do Andrew|Andre đánh ra, hai người ở chốt gần thứ nhất đụng vào nhau, âm thanh kia, nghe giống như là hai khối thiên thạch va chạm. Lusena thật lâu sau vẫn bị chấn động.

Andrew|Andre hiển nhiên không có thói quen đụng chạm, hấn sững sốt một chút, vì thế, Carlisle phía trước chạm đến chốt đầu tiên.

*Sau khi đánh được bóng, phải chạy tới chốt gôn đầu tiên trước khi bóng tới tay đối thủ ở chốt gôn đầu thì mới được tính điểm, nếu không sẽ bị out. Đây là trong trường hợp bóng lăn xuống đất.

Andrew|Andre tất nhiên là bị knockout, hấn đối với Carlisle bất đắc dĩ cười cười, sau đó đi tới bên cạnh Dana.

“Để ta thử đi.” Thấy người cuối cùng ở đội tấn công, Rosalie cũng thất bại, Dana nóng lòng muốn thử.

Mọi người thương lượng một chút, quyết định để Dana vào đội tấn công, trở thành cầu thủ thứ tư.

Như cũ Alice là người ném banh, cô nghịch ngợm đối Dana nói: “Cô cần phải thấy rõ ràng.” Còn chưa nói xong, banh đã lao tới.

Banh đầu tiên, Dana không có đánh trúng.

Banh thứ hai, Dana vẫn không có đánh trúng.

“Ba ba, ba đi giúp mẹ đi.” Không đành lòng nhìn đến bộ dạng mắt mắt của Dana, Lusena không khỏi năn nỉ Andrew|Andre.

“Đừng lo lắng, Lusena, mẹ con không có hoàn toàn chuẩn bị tốt liền muốn ra sân, tự nhiên gặp thất bại, để bà nhớ kỹ điều này cũng tốt.” Andrew|Andre mỉm cười xoa đầu Lusena.

“Được rồi, ba đi qua.” Nhìn đến ánh mắt năn nỉ của Lusena, Andrew|Andre không khỏi thỏa hiệp. Hấn đến bên cạnh Dana, điều chỉnh tư thế đánh bóng của Dana, sau đó nói: “Dana, tập trung, em chỉ cần nhìn bóng là tốt rồi!”

Lần này, Dana rốt cục đánh trúng, bà đánh ra một cú banh cao, bất quá, vẫn bị Edward bắt được.

“Người đã làm rất tốt, theo chúng ta đánh mấy lượt nữa sẽ không có vấn đề.” Nhìn Dana thất vọng, Esme ôn nhu an ủi nói.

“Tốt, chúng ta tiếp tục.” Dana tràn đầy ý chí chiến đấu nói.

Tiếp theo đến phiên đội Alice, bốn người đều phòng thủ thành công, nhất là Edward, tốc độ của hấn là nhanh nhất, ở lúc Emmett ném bóng về, hấn đã nhanh như tia chớp vượt qua hai chốt.

Trận đấu được diễn ra liên tục, điểm số hai đội cũng không đoạn biến hóa. Không thể không nói, Dana lúc bắt đầu có khó khăn, đến lúc sau, cũng có thể vì đội mình kiếm vài điểm.

Mấy người đang đánh để giành điểm, bỗng nhiên, Alice dừng động tác, thở dốc. Những người khác thấy thế, cũng ngừng lại.

“Làm sao vậy?” Esme mang theo Dana cùng Lusena đi qua, khăn trương hỏi.

“Bọn họ, bọn họ tới so với dự tính của ta còn sớm hơn, dự tính lúc trước có sai sót.” Alice thấp giọng nói.

Tất cả mọi người đều hiểu được “Bọn họ” chỉ ai, vài ngày trước, Alice cũng đã báo cho mọi người biết, cô thấy có ma cà rồng hướng thị trấn Fox đi tới. Quan trọng hơn, những kẻ này là dân du mục, đem con người thành đồ ăn.

“Tình huống có gì thay đổi?” Jasper tới gần Alice, lo lắng hỏi.

“Tựa hồ là nghe được chúng ta chơi bóng, vì thế thay đổi hướng đi.” Alice ảo não trả lời.

“Edward, người cảm giác được gì?” Carlisle nhìn về phía Edward đang có vẻ mặt nghiêm trọng.

“Bọn họ trong vòng năm phút sẽ đến, hơn nữa, bọn họ muốn gia nhập trận đấu.” Edward trầm giọng nói.

“Người trước mang Lusena rời đi.” Andrew|Andre thận trọng nói, hẳn không hy vọng con gái chính mình sẽ bị thương.

“Không, không kịp rồi, bọn họ có ba người, con hiện tại mang theo Lusena chạy ngược lại càng khiến bọn họ thêm hứng thú.” Nói xong, Edward đem Lusena kéo đến bên người, làm ra tư thế bảo hộ.

“Hừ! Làm cho bọn họ đến đây đi, chỉ có ba người, chúng ta nhưng là gấp ba bọn họ.” Emmett khinh thường nói, hẳn đối thực lực người nhà mình rất tin tưởng.

“Như vậy, chúng ta tiếp tục trận đấu,” Carlisle bình tĩnh lên tiếng, “Mọi người mỗi người đều có vị trí và trách nhiệm riêng, Esme, em thay thế Edward ra sân, Edward, bảo hộ tốt Lusena.”

“Yên tâm.” Edward nghiêm túc nhìn Andrew|Andre cùng Dana bảo đảm.

Nhất thời, phía ngoài chỉ còn lại hai người Lusena cùng Edward, Edward đem nón cùng áo khoác của chính mình mặc vào người Lusena, kiên định lại dịu dàng nói: “Anh sẽ không để em gặp chuyện không may, tin tưởng anh, Lusena.”

“Em biết, bắt quá, Edward, anh vì cái gì còn không đem em chuyển hóa? Nếu anh đem em chuyển hóa, sẽ không cần lo lắng chuyện có ma cà rồng đi vào nơi này.” Lusena nghiêm túc nhìn Edward nói.

Edward thân thể rõ ràng căng cứng, lúc sau, hắn trầm tĩnh lại, nhẹ nhàng vuốt ve cổ Lusena: “Anh chỉ là muốn chờ em lớn thêm một ít nữa, em còn quá nhỏ.”

“Nhưng, anh cũng ở 17 tuổi bị chuyển hóa, em sắp được 18 rồi!” Lusena phản bác nói.

“Hiện tại không phải lúc thảo luận, chờ chuyện này chấm dứt, ân?” Edward ở bên tai Lusena nói nhỏ.

Lusena lập tức bị giọng nói trầm thấp của Edward mê hoặc, bắt quá, cô cũng hiểu được hiện tại tình thế ác liệt, vì thế ngoan ngoãn gật đầu, lẳng lặng đứng bên người Edward, nhìn mọi người căng thẳng chơi phía trước.

Đột nhiên, mọi người đồng thời dừng lại, nhanh chóng chạy lại bên người Edward cùng Lusena, hướng phía trước nhìn.

Edward lại đề phòng tiến lên nửa bước, chặn thân hình Lusena lại, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cái phương hướng kia.

Linh ~ Ling: Thông tin về bóng chày nè mọi người. <https://bongchay.vn/so-luoc-ve-mon-bong-chay/>

26. Chương 26: Mục Tiêu

Chỉ trong chốc lát, theo phương hướng mọi người nhìn, ba ma cà rồng đi ra.

Cầm đầu là một người đàn ông cao lớn tóc vàng, bắt quá, hắn mới vừa đi ra, liền lập tức lui trở về, đi theo sau một người đàn ông khác có mái tóc quần đen dài. Ma cà rồng thứ ba là một phụ nữ, cô có một mái tóc vàng rối tung.

Đội ba người đến gần, Lusena mới phát hiện, đôi mắt của bọn họ có màu khác với màu vàng như gia đình Cullen, là một loại màu đỏ sẫm như rượu. Bọn họ mặc quần áo thoát nhìn giống người bình thường đi du lịch — bọn họ đều mặc quần bò cùng áo khoác ngoài không thấm nước.

Một nhà Cullen đều đứng thẳng, cảnh giác cũng như không tỏ ra thân thiện với ba ma cà rồng mới này.

Người đàn ông tóc đen ở phía trước nhìn bộ dáng đề phòng của Carlisle, thoải mái nở nụ cười. Hắn dừng bước ở một khoảng cách mà hắn tự nhận là an toàn, giọng điệu bình thản đối với mọi người giới thiệu: “Ta là Lauren, bọn họ là Victoria cùng James.” Nói xong, chỉ chỉ hai người bên cạnh.

Đối phương đã biểu đạt ra thiện ý, Carlisle cũng chỉ có thể lễ phép đáp lại: “Ta là Carlisle, bọn họ là người nhà của ta, Esme, Andrew|Andre cùng Dana, Emmett cùng Rosalie, Edward cùng Lusen, còn có Jasper cùng Alice.”

“Ta nghĩ, chúng ta vừa rồi nghe được âm thanh chơi bóng, có lẽ các người không ngại gia tăng thêm vài tên đội viên?” Lauren nói thẳng đề nghị của bản thân.

“Thật đáng tiếc, trên thực tế, chúng ta muốn chấm dứt trận bóng này, nếu có lần sau, chúng ta nhất định vui vẻ mời các người.” Carlisle phối hợp giọng điệu thân thiện của Lauren, nói.

“Không sao, chúng ta cũng không chỉ là vì gia nhập trận bóng mà đến.” Lauren lắc lắc đầu, tỏ vẻ không ngại, “Chúng ta vừa mới đều rất ngạc nhiên, đến tột cùng là ai ở gần đây, dù sao, người biết không, chúng ta đã thật lâu không có gặp được đồng loại.”

“Chính như các người chứng kiến, chúng ta là người sống ở khu vực này, theo chúng ta ở đây gần ba năm, ngẫu nhiên sẽ có một ít khách đi qua.”

“Định cư? Các người sao làm được?” Lauren giật mình hỏi, ba người bọn họ dọc theo đường đi đều lưu lạc, ngay cả dừng lại rửa mặt chải đầu đều không có.

“Có lẽ các người hội nguyện ý đến nhà chúng ta nghỉ?” Carlisle thân thiện hỏi.

Nghe được Carlisle mời, James cùng Victoria nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được sự đồng ý trong mắt đối phương.

James mỉm cười mở miệng: “Điều này nghe không tồi, thật vất vả gặp được đồng loại, chúng ta cũng muốn theo các người hảo hảo trao đổi một phen.”

“Vinh hạnh cho ta, bất quá, hy vọng các người tận lực tránh săn bắn tại khu vực này, chúng ta ở nơi này, cũng không muốn người khác hoài nghi.” Lo lắng bọn họ sẽ ở lâu, Carlisle đề nghị.

“Đương nhiên,” Lauren gật gật đầu, lập tức tò mò hỏi, “Như vậy, các người là ở nơi nào săn bắn?”

“Ngay tại rừng Olympia gần đây.” Carlisle tùy ý trả lời.

“Chỗ đó sẽ có người sao?” Victoria hoài nghi hỏi, cô cảm thấy Carlisle là đang lừa gạt ba người mình.

Carlisle chính là cười cười, không trả lời.

Lúc này, ba người mới phát hiện, một nhà Cullen đều có màu mắt khác với mình.

“Các người cư nhiên là người ăn chay!” Bộ dáng vốn đang thoải mái, vẻ mặt Lauren lập tức trở nên ngưng trọng lên.

“Không đúng, nhỏ kia là loài người.” Victoria nhanh chóng phát hiện Lusena khác biệt.

“A? Ma cà rồng cùng loài người ở một chỗ?” James tuy là cười nói, giọng điệu có chút nguy hiểm.

Không khí nháy mắt trở nên khẩn trương, cho dù Jasper cực lực muốn khống chế, nhưng cũng hoàn toàn không có cách nào.

“Chẳng lẽ các người đã quên quy tắc của ma cà rồng sao?” Victoria uy hiếp.

“Ta nghĩ, này cũng không phải là chuyện của các người.” Carlisle giọng điệu không còn ôn hòa, hẳn đã chuẩn bị tốt tư thế đánh nhau.

Nghे xong lời Carlisle nói, James cười lạnh một tiếng, vừa định có động tác, lại bị Lauren ngăn lại.

Lauren đại khái là phát hiện thực lực giữa địch và ta cách xa, đánh bừa chỉ biết bên ta sẽ bị thương tổn, vì thế vội vàng đối Carlisle nói: “Chúng ta lập tức rời đi.”

James không cam lòng trừng mắt nhìn Lauren liếc mắt một cái, bắt quá, một đường đi, Lauren đều là người có mưu kế trong ba người bọn họ, hẳn không thể không nghe theo Lauren, mang theo Victoria xoay người đi. Sắp đến gần rừng rậm, James tựa hồ quay đầu lại nhìn Lusena liếc mắt một cái.

“Edward?” Sau khi ba người hoàn toàn rời đi, Lusena phát hiện Edward có sắc mặt không tốt, lo lắng gọi hắn.

“Con nghe được cái gì?” Carlisle biết bọn James sẽ không bỏ qua như vậy, mà Edward nhất định là bởi vì nghe được suy nghĩ của bọn họ mới có thể như vậy.

“James đã nhìn ra Lusena đối chúng ta rất quan trọng, hẳn đối với việc này thực cảm thấy hứng thú, tính bắt sống cô, đến uy hiếp chúng ta.”

“Không, hẳn không có khả năng, chúng ta có 9 người.” Emmett trước sau như một tràn đầy tin tưởng.

“Nhưng James là một thợ săn, một khi bị hắn coi trọng, cho dù gặp khó khăn, hẳn cũng sẽ không buông tha cho.” Rosalie nhún mày nói.

“Chỉ cần chúng ta không rời Lusena, hẳn sẽ không có cơ hội.” Andrew|Andre nói xong, lôi kéo Dana đi tới phía sau Lusena.

“Không, con không thể để cái tai hoạ ngầm này tồn tại, chúng ta phải giết hắn!” Edward kịch liệt nói.

“Victoria thoát nhìn cùng James là một đôi, giết James, anh cho là Victoria sẽ buông tha anh?” Alice hiển nhiên không đồng ý điều Edward vừa nói, cô lập tức phản bác.

“Như thế nào? Anh cũng muốn giết Victoria?” Cẩn thận nhìn vẻ mặt Edward, Alice bỗng nhiên kích động nói.

“Alice, con hiện tại có thể nhìn thấy cái gì?” Tại thời điểm này, vẫn là Carlisle có vẻ tỉnh táo nhất.

“Bọn họ ngửi thấy được mùi máu của tiểu thư Swan, Lauren tựa hồ muốn đem cô ấy chuyển hóa, hơn nữa...”

“Hơn nữa cái gì?”

“Hơn nữa tiểu thư Swan thoát nhìn cũng không chống lại.”

Tất cả mọi người kinh ngạc, rõ ràng lúc trước Bella còn chán ghét ma cà rồng, vì cái gì hiện tại lại tự nguyện biến thành quỷ hút máu?

“Bella là ca giả của Edward, nếu cô ấy bị những người khác chuyển hóa, có thể hay không sẽ có vấn đề?” Lusena nghĩ một chút, khẩn trương hỏi.

“Ta nghĩ sẽ không, trước kia chưa từng nghe qua chuyện này.” Carlisle lắc đầu, nói.

“Chúng ta đi cứu cô ấy.” Esme tràn đầy tình yêu lại phát tác.

“Cô ấy là tự nguyện, chúng ta vì cái gì còn đi cứu cô ấy?” Rosalie cảm thấy nếu Bella là tự nguyện bị cắn, cho dù đi qua cứu, cô ấy cũng sẽ không cảm kích.

“Mặc kệ nói như thế nào, chúng ta phải biết ý của cô ấy, không thể cứ như vậy mặc kệ cảnh sát Swan.” Esme kiên trì nói.

“Được rồi, Esme, em và anh cùng đi, Jasper, Alice, các con cũng đi.” Cuối cùng Carlisle lên tiếng nói.

“Carlisle, ta nghĩ, hiện tại vấn đề là Sena nên làm cái gì bây giờ?” Mắt thấy mọi người đều chú ý đến người khác, Dana không khỏi cao giọng nói.

“Kể tiếp mọi người cũng đừng đến trường, ta sẽ cùng trường học giải thích, đều ở nhà, chờ xem mọi chuyện

như thế nào. Andrew|Andre, người cảm thấy như thế nào?” Carlisle suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng nói.

“Như vậy cũng tốt.” Andrew|Andre trầm ngâm nói.

Nguyên cuối tuần, Bella đều ở nhà, không có ra ngoài.

Tối chủ nhật, Bella ăn cơm chiều xong, bỗng nhiên nhận được điện thoại của Jessica, cô hưng phấn mà hướng Bella miêu tả chuyện ở vũ hội. Toàn bộ đều xoay chung quanh hai người Edward cùng Lusena, Jessica tựa hồ cũng không nghĩ đến chuyện Bella từng thích qua Edward.

Nghe Jessica miêu tả, Bella chỉ cảm thấy trong lòng có cảm giác mát mát, tuy đã biết Edward là ma cà rồng, tuy rằng chính mình đối ma cà rồng rất sợ hãi, nhưng, cô không thể phủ nhận Edward đối chính mình có sức hấp dẫn, nghĩ đến chuyện Edward không thích chính mình, thực vẫn cảm thấy sầu não.

“Bella, đã trễ thế này, con muốn đi đâu? Vừa mới là ai gọi điện?” Nhìn Bella muốn ra ngoài sau khi nhận điện thoại, Charles không khỏi mở miệng hỏi.

“Ách, là Jessica gọi tới, bạn ấy muốn con đến nhà chơi một chút, con lập tức sẽ trở lại.” Bella không nghĩ tới sẽ bị Charles phát hiện, bất an trả lời.

“Jessica Stanley?” Charles nhớ rõ tựa hồ có một cô gái như vậy.

“Đúng vậy.”

“Đi đi, nhớ rõ sớm một chút trở về.” Charles dặn dò nói.

“Con sẽ, ba.” Bella nhanh chóng chạy ra ngoài.

Bella đi ra ngoài, nhìn ngõ nhỏ tối đen dọc theo đường đi, thật sâu hối hận, cô nhớ tới chuyện buổi tối hôm đó, bỗng nhiên cảm thấy có chút sợ hãi. Bất quá, cô lại nhớ đến Edward, là Edward chạy tới cứu mình. Nếu đêm nay chính mình cũng gặp phiền toái, hẳn còn có thể đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh mình không?

Edward, Bella ở trong lòng khẽ gọi.

Bất tri bất giác, Bella đi tới trấn nhỏ bên cạnh Fox, đèn đường mờ nhạt kéo dài đến cuối đường. Lúc này một chiếc xe trên đường cũng không có, Bella dọc theo ven đường lặng lẽ đi.

“Xem, chúng ta tìm được cái gì? Một cô gái, cô gái có dòng máu ngon lành.” Một giọng nói sung sướng đánh vỡ cảnh ban đêm yên tĩnh.

Bella xoay người, động tác kịch liệt như vậy khiến cô cảm thấy có chút choáng váng, cô nhìn bóng dáng cao lớn che mặt phía trước, chịu đựng thân thể không khỏe, cảnh giác hỏi: “Các người là ai?”

“Chúng ta? Không, chúng ta là ai cũng không quan trọng, người chỉ cần biết rằng, ta sẽ là bạn đời của người là được.” Lauren cô đơn đã lâu, mỗi ngày nhìn James cùng Victoria trước mặt mình có bộ dáng như keo như sơn bộ dáng, hẳn cảm thấy chịu không nổi, bởi vậy, mỗi khi gặp được cô gái đi một mình, hẳn đều muốn chuyển hóa, trở thành bạn đời của mình, tiếc nuối là, mỗi một lần hẳn đều thất bại. Hẳn có dự cảm, lúc này đây, nhất định sẽ thành công.

“Người đang nói cái gì?” Bella tức giận hỏi.

“Ha ha, người khi tức giận cũng thật đáng yêu, ta thích.” Lauren không thèm để ý Bella đang tức giận, trêu đùa nói.

“Người rốt cuộc muốn làm gì?” Bella bắt đầu không kiên nhẫn.

“Không biết người có hay không gặp qua cái này?” Lauren để lộ ra răng nanh chính mình.

“Người, người là ma cà rồng?” Bella kinh nghi nói.

“Thì ra người biết, như vậy, người cùng nhà Cullen là cái gì quan hệ?” Đứng yên ở một bên James bỗng nhiên kích động, bóp cổ Bella hỏi.

“Không, chúng ta một chút quan hệ cũng không có.” Nhìn vẻ mặt dữ tợn của đối phương dữ tợn, Bella ý thức được hẳn cùng gia đình Cullen có chút mâu thuẫn, vì thế vội vàng giải thích.

“Không có? Vậy người là như thế nào biết chuyện về ma cà rồng?” James cười lạnh nói.

“Bọn họ muốn cắn ta.” Bella tận lực bày tỏ chính mình là vô tội.

“A, quả nhiên là đồ ăn chay, đừng tới cái hương vị của loài người liền nhận không được sao?” Lauren khoe miệng gợn lên một chút tà ác cười, “James, buông nhỏ đó ra.”

Biết Lauren kế tiếp muốn làm cái gì, James thu tay lại, mang theo Victoria đứng ở một chỗ xa hoen.

“Người tên gì?” Lauren xoa gáy Bella.

“Bella, Bellas Swan.” Bella sợ run đáp.

“Bella, người phải nhớ kỹ, về sau người không mang họ Swan, ta là Lauren Boris, người về sau chính là phu nhân Boris.”

“Không, người không thể như vậy!” Bella thét chói tai.

“Không thể? Chẳng lẽ người không muốn biến thành ma cà rồng sao? Người sẽ không già đi, nữ sinh không phải đều thích điều này sao?”

“Biến thành ma cà rồng?” Bella dừng lại, ngơ ngác lặp lại, cô bỗng nhiên nghĩ, có phải hay không biến thành ma cà rồng, chính mình sẽ có năng lực đoạt lại Edward?

“Đồng ý?” Bởi vì Lauren tính đem đối phương biến thành bạn đời chính mình, bởi vậy hắn kiên nhẫn chờ đợi.

Bella nhẹ nhàng gật đầu.

Lauren không chần chờ, khi Bella vừa gật đầu hắn liền cắn lên, cho dù Bella bị đau đến giấy dựa, hắn cũng không có nhả ra.

27. Chương 27: Nguy Cơ

“Rầm” một tiếng, Lauren bị đánh bay ra ngoài, tuy rằng đã cảm giác được có ma cà rồng đang tiếp cận, nhưng đang uống máu, hắn hoàn toàn không kịp phản ứng.

“Ta nghĩ, người với chúng ta đã hứa hẹn qua, sẽ không tại khu vực này đi săn.” Carlisle lạnh lùng nhìn chằm chằm Lauren đang đứng trên cây.

“Ha ha,” Lauren thoải mái cười, “Cô gái này không giống vậy, người không thể cướp đoạt quyền lợi đi tìm bạn đời của ma cà rồng.”

James cùng Victoria không biết đi nơi nào, một mình Lauren đối mặt bốn người Carlisle, tự nhiên không có phần thắng, bởi vậy, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Bạn đời?” Alice kinh ngạc nhìn về phía cô gái ở một bên bởi vì chồng đỡ không được, té ngã trên mặt đất, Bella.

Đúng vào lúc này, Bella thống khổ hét lên, những người khác theo tiếng hét nhìn lại, chỉ thấy Bella cuộn thân mình, càng không ngừng lấy tay xé rách tóc chính mình, bộ dáng đã bắt đầu vặn vẹo.

Tất cả mọi người biết Bella đây là bắt đầu chuyển hóa, vì thế đều lẳng lặng chờ đợi.

Không biết qua bao lâu, Bella dần dần bình tĩnh trở lại, cô ngẩng đầu phất lên, trong mắt lóe ra màu hồng điên cuồng.

“Cáp! Thật sự thành công!” Lauren hưng phấn kêu to, nhanh chóng xông lên, ý đồ mang đi Bella.

“Buông!” Bella tức giận gạt tay Lauren, bỗng nhiên sững sốt, ngơ ngác nhìn tay mình, đây là sức mạnh của ma cà rồng?

“Tiểu thư Swan, không biết kế tiếp cháu có tính toán gì không?” Esme ôn hòa hỏi Bella còn đang ngẩn người.

“Tính toán?” Nhìn mấy người bên cạnh, Bella đại khái đoán được thân phận của Esme, khó hiểu hỏi ngược lại.

“Trời ạ! Chẳng lẽ người không nghĩ qua cha mẹ của người sao?” Alice trừng lớn mắt nhìn Bella.

“Charles, Renee, úc, đúng vậy, vậy phải làm sao bây giờ?” Bella hoảng sợ, cô vừa rồi chính là nhất thời xúc động, hoàn toàn không nghĩ tới Charles còn đang chờ mình ở nhà cùng với Renee yêu lặng quan tâm mình ở nơi xa.

“Cô không cần phải xen vào, Bella, người hiện tại phải theo ta rồi đi!” Nhìn ra Bella đang dao động, Lauren ép buộc kéo tay Bella.

“Không, ta vì cái gì phải đi theo người?” Bella cố gắng giãy dụa, nhưng như thế nào cũng giãy không ra.

“Người là của ta!” Nhìn Bella vừa rồi rõ ràng là xuất phát từ tự nguyện muốn được mình chuyển hóa, vậy mà giờ lại phản kháng, Lauren bắt đầu tức giận rồi.

Bella hiểu được bằng vào sức mạnh của chính mình sẽ phản kháng không lại Lauren, liền cầu cứu nhìn về phía đám người Carlisle.

“Trên thực tế, dựa theo quy tắc của ma cà rồng, cháu là bị hấn chuyển hóa, vậy nên phải nghe theo hấn.” Esme tuy rằng đồng tình Bella, nhưng cũng chỉ có thể tỏ vẻ chính mình cũng bất lực.

Bella vừa định nói, bỗng nhiên, cô nhận thấy được thân thể khác thường, một cơn khát mãnh liệt tràn ngập toàn thân, giống như mỗi một tế bào trên thân thể đều đang kêu gào “Máu..... Máu.....” Một giây trước khi mất đi lý trí, Bella nghĩ đến, chính mình hiện tại hoàn toàn có thể cảm nhận được thống khổ lúc trước của Edward khi cố gắng khắc chế dục vọng uống máu của bản thân.

“Ta nghĩ, ta nên mang cô ấy đi ăn cơm.” Biết một nhà Cullen sẽ không lại nhúng tay, Lauren có chút thân thiện nói tạm biệt bốn người.

“Hy vọng người có thể tuân thủ ước định giữa chúng ta.” Carlisle cũng mỉm cười gật gật đầu.

“Đương nhiên, ta sẽ dẫn cô ấy đi xa nơi này.” Nếu Bella có thể kiên trì cho đến lúc đó, Lauren trong lòng yên lặng bỏ thêm một câu.

Nhìn Lauren dẫn Bella đi xa, bọn Carlisle mới an tâm về ngôi nhà trong rừng rậm.

“Xảy ra chuyện gì?” Vừa tiến vào phòng khách, Esme liền phát hiện sắc mặt mọi người không được tốt lắm.

“Vừa rồi James cùng Victoria đến đánh lén.” Emmett giải thích.

“Trách không được lúc này chúng ta không thấy bọn họ.” Alice bỗng hiểu ra.

“Đáng tiếc không thể giết hắn!” Edward oán hận nắm chặt tay. Lusena bên cạnh lập tức lấy tay xoa hắn, khiến cho hắn dần dần bình tĩnh lại.

“Sao lại thế này?” Carlisle nghiêm túc hỏi.

“Là như vậy –” Dana bắt đầu miêu tả chuyện vừa xảy ra.

James cùng Victoria nhìn thấy Lauren thành công uống máu Bella, liền lén lút rời đi.

“Chúng ta đang đi đâu?” Victoria nhìn ra James là có mục tiêu, không khỏi ngạc nhiên hỏi.

“Gia đình Cullen.” James lộ ra một chút tươi cười quái dị.

“Anh điên rồi? Bọn họ có nhiều người như vậy!” Victoria cả kinh kêu lên.

“Chúng ta sẽ không có việc gì.” James tự tin nói.

Hai người nhanh chóng hướng rừng rậm chạy tới, bỗng nhiên, hai người đồng thời ngừng lại. Là mùi của Lusena, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái.

Bọn họ nhìn về phòng nhỏ bên cạnh rừng rậm, bên trong tựa hồ một người đều không có. Vì thế, hai người phá cửa sổ vào, ý đồ tìm ra tin tức đối chính mình có lợi.

“James, mau nhìn!” Victoria hưng phấn kêu James.

James vội vàng tới gần Victoria, nhìn tấm hình trong tay cô, mắt lộ ra tinh quang: “Nguyên lai là như vậy.”

“Chúng ta đây kế tiếp nên làm như thế nào?”

“Trước tiên xem có còn những tấm như vậy hay không.”

Cuối cùng, hai người mang đi rất nhiều hình chụp thành viên gia đình Lusena.

James cùng Victoria ở trong rừng rậm cẩn thận phân biệt mùi Lusena lưu lại, sau đó đứng ở phía xa nhìn đến căn nhà trong rừng rậm ngừng.

Dựa vào nhiều năm kinh nghiệm là thợ săn cùng cảm giác của ma cà rồng, James lập tức xác định vị trí của Lusena, hần nhặt lên một cục đá nhỏ, hướng Lusena ném.

Khi cục đá bay được một nửa đường, đám người Edward đã nhận ra, không kịp nghĩ nhiều, Edward nói câu “Bảo vệ Lusena” liền chạy vội ra ngoài. Emmet vội đuổi theo.

Hai người vừa ra khỏi phòng liền cảm giác được James cùng Victoria, lập tức truy đuổi bọn họ.

Bởi vì Edward có tốc độ cực nhanh, bởi vậy, hần rất nhanh liền đuổi kịp hai người James.

James cùng Victoria hiển nhiên không nghĩ tới tốc độ của Edward nhanh như vậy, rơi vào đường cùng, hai người chỉ có thể dừng lại ứng chiến, bất quá trong lòng đều âm thầm may mắn, hoàn hảo chỉ có hai người đuổi tới.

Emmett không lâu sau liền chạy tới.

Lúc này Emmett chống lại Victoria, Edward chống lại James.

James bằng vào nhiều năm kinh nghiệm đối địch, cho dù Edward dùng tới thuật đọc tâm cũng không làm gì được hần. Mà Emmett cũng thế, Victoria so với hần dự đoán nhanh nhẹn hơn nhiều.

Mấy người đang đấu kịch liệt, bỗng nhiên, trên người James cùng Victoria ảnh chụp rớt ra, Edward trong nháy mắt thấy rõ người trong ảnh, ngay ra một lúc, chờ hần phản ứng lại, James đã mang theo Victoria

chạy ra một khoảng xa.

Đợi Edward lại đuổi theo hai người James, bọn họ đã chạy vào khu vực quản lý của tộc Luis, Edward chỉ phải dừng lại, trơ mắt nhìn hai người chạy xa. Bởi vì, một nhà Cullen đã ước định là không thể bước vào khu vực này.

“Đáng chết!” Vẫn chậm một bước, Emmett không khỏi mắng giện.

“Trở về đi.” Thẳng đến khi bóng dáng hai người hoàn toàn biến mất trong bóng tối, Edward mới mở miệng nói.

“Xem ra bọn họ đã đi qua phòng nhỏ bên cạnh rừng rậm.” Esme khẳng định nói.

“Đúng vậy, Lusena không thể trở về nơi đó.” Giọng nói của Andrew|Andre tràn ngập lo lắng.

“Kia tiểu Sena cùng mẹ ngủ, mẹ đã lâu không có cùng tiểu Sena ngủ.” Bởi vì không có nhiều phòng dư, Dana tự nhiên không thể để Lusena nhanh như vậy liền cùng Edward ở chung một phòng, bởi vậy kích động nói.

“Xi.” Nhìn đến Edward trong nháy mắt buồn bực, Alice không khách khí bật cười.

Ngay sau đó, những người khác cũng cười lên.

“Vậy quyết định như vậy, Edward, con đi đem đồ Lusena dùng mang lại đây đi.” Carlisle nhin cười nói.

“Tốt, Carlisle.” Edward bất đắc dĩ nhìn Lusena liếc mắt một cái, sau đó ra ngoài.

“Carlisle, James bọn họ tiến vào khu vực người sói, không có vấn đề sao?” Dana nhớ tới điểm này, lập tức hỏi.

“Ta nghĩ sẽ không, theo ta biết, thể hệ này mới chỉ có một người biến thân được, này không tạo thành uy hiếp gì.”

“Thật là tiện nghi bọn họ!” Dana không cam lòng nói.

“Bọn họ hẳn là còn đến, chúng ta trong khoảng thời gian này phải cảnh giác.” Andrew|Andre nhú mày nói.

“Alice, Bella thế nào?” Lusena bỗng nhiên tò mò hỏi.

“Cô ấy bị Lauren chuyển hóa thành công, hiện tại hẳn là đang uống máu.”

“Trời ạ! Kia về sau cô ấy sẽ thế nào?” Lusena kinh ngạc che miệng nói.

“Ai biết được, này muốn xem chính cô ấy.” Alice không sao cả nhún vai.

Lusena gật gật đầu, đúng là như vậy.

28. Chương 28: Kế Hoạch

Khi Bella khôi phục lý trí, phát hiện chính mình đang ở trong một ngõ nhỏ âm u, trước người là một khối thi thể lạnh như băng, cô hoảng sợ lui về sau vài bước, nhất thời có chút không biết tình huống trước mặt là sao.

“Hiện tại cảm giác thế nào?” Bên cạnh bỗng nhiên vang lên giọng nói quen thuộc.

Bella vội quay đầu, thấy đúng là Lauren, cô đề phòng đứng thẳng, hỏi: “Đây là chỗ nào?”

“Cảng Thiên Sứ.” Lauren trả lời.

“Cảng Thiên Sứ?” Bella hoài nghi nói, cô một chút cũng không tin Lauren không đem chính mình đi nơi xa hơn.

“Đúng vậy, xem ra năng lực tự chủ của người không tốt như ta nghĩ.” Lauren liếc mắt nhìn thi thể trước mắt, “Đây là cái thứ ba dọc theo đường đi.”

Thấy Bella không tin, Lauren nói tiếp: “Đương nhiên, ta cũng nhận không được chia xẻ một ít.” Nói xong, Lauren khoa trương liếm liếm răng nanh mình.

Thấy một màn như vậy, Bella sợ hãi che hai mắt: “Nhất định không phải như thế! Không phải như thế!”

“Đủ! Tha thứ của ta là có giới hạn. Từ giờ trở đi, người tốt nhất ngoan ngoãn theo ta,” Lauren tạm dừng một chút, hung tợn trừng mắt Bella, “Không cần nghĩ đến việc chạy trốn, người nên biết, chúng ta là thợ săn, người sẽ trốn không thoát! Còn có, người sẽ không muốn biết thủ đoạn của chúng ta đâu.”

“Vì cái gì là ta?” Bella lớn tiếng hỏi, cô cảm thấy cách đối xử không đếm xỉa tới ý kiến của mình là không công bằng.

“Chẳng lẽ cha mẹ người không nói với người, buổi tối không nên ra ngoài một mình sao? Hơn nữa, người không thể tưởng tượng máu chính mình là cỡ nào mỹ vị, nếu không phải nhà Cullen xuất hiện, ta nghĩ, người hiện tại cũng sẽ giống hần.” Lauren lấy chân đạp đạp thi thể, tùy ý nói.

“Các người cùng nhà Cullen rốt cuộc có thù hận gì?” Nghĩ đến người đàn ông lúc trước không chần chừ mà bóp cổ mình, Bella không khỏi tò mò.

“Thù hận? Không, chúng ta cũng không có thù hận gì,” Không đợi Bella hỏi lại, Lauren liền không kiên nhẫn nói, “Chúng ta đi thôi, đuổi kịp!”

“Người muốn mang ta đi đâu?” Bella tức giận nói.

“Đi tìm James cùng Victoria, chính là đôi vợ chồng người thấy lúc trước.” Lauren không đợi Bella kịp phản ứng, xoay người bước đi, hần biết, Bella nhất định theo kịp.

Bella cứ chạy theo Lauren một đường như vậy, Lauren cũng không có để cô có thời gian cảm nhận sức mạnh cùng tốc độ của ma cà rồng, cô vài lần định lặng lẽ dừng lại hoặc chạy hướng khác hần, đáng tiếc, mỗi lần đều bị Lauren phát hiện ngay lập tức.

“Không cần nghĩ muốn chọc giận ta!” Lauren nhanh chóng nắm cổ tay Bella, dường như là kéo cô đi.

Hai người đi vào rừng cây phía ngoài cảng Thiên Sứ.

“Bạn của ta, chúng ta đã đợi thật lâu.” Nhìn thấy Lauren xuất hiện, James khẽ cười nói, lập tức nhìn Bella đang đứng một bên, “Chúc mừng người, rốt cục tìm được bạn đời của mình.”

“Đây là Bella, về sau chính là thành viên trong chúng ta, Bella, bọn họ là James cùng Victoria.” Lauren một phen ôm chầm Bella, giới thiệu hai bên.

Bella khó chịu giãy dụa, lại bị Lauren ôm chặt hơn.

“Xem ra, bạn gái nhỏ của chúng ta không biết nghe lời!” Victoria tới gần Bella, một tay nâng cằm cô nói.

“Người buông!” Bella giãy dụa càng kịch liệt.

“Người biết người tên Khải Phổ Lao Đặc Lusena sao?” James nhìn chăm chăm Bella trong chốc lát, đột nhiên hỏi.

Nghe được tên Lusena, Bella rõ ràng cứng ngắc một chút, hành động nhỏ này lập tức bị James phát hiện.

“Các người rất quen thuộc phải không?” James tiến thêm một bước hỏi.

“Không, quan hệ giữa chúng ta chính là bạn học, không thân lắm.” Bella nhanh chóng phản bác.

“A?” James hiển nhiên không tin lí do này của Bella, “Như vậy, người có đồng ý giúp chúng ta một chuyện nhỏ không?”

“Chuyện gì?” Bella thuận miệng hỏi.

“..... Chính là như vậy, thế nào? Người đồng ý không?” James giản lược nói kế hoạch của mình, lẳng lặng chờ Bella trả lời.

“Ta vì cái gì phải giúp các người?”

“Người thích Edward, không phải sao?”

“Người như thế nào biết?” Bella trong lòng căng thẳng, cô chưa từng cùng người khác nói qua, như thế nào lại bị bọn hắn phát hiện!

“Quả nhiên vẫn là đứa nhỏ, người biểu hiện rõ ràng như vậy, làm sao chúng ta có thể không nhìn ra.” Victoria cười nhạo nói.

“Như vậy, người không nghĩ đem Edward đoạt lấy sao?” James tiếp tục dụ hoặc nói.

“Như thế nào, các người hiện tại là đang giựt giây để bạn đời của ta theo đuổi người cô ấy yêu sao?” Lauren nghe thế, khó chịu nói.

“Chúng ta đều biết, cô ấy sẽ trốn không thoát, không phải sao?” James không chút nào để ý, trấn an Lauren.

“Ta sẽ không thương tổn Lusena.” Bella nhưng không có để ý tới cuộc nói chuyện của hai người, kiên định nói.

“Thương tổn? Không, chúng ta cam đoan sẽ không thương tổn cô ấy.”

“Ta vì cái gì phải tin tưởng các người?”

“Chúng ta đem cô gái kia lại đây, sau đó người đem cô cứu về, như vậy, Edward chẳng lẽ không dịu dàng với người thêm sao?”

Bella không thể không thừa nhận, chính mình bị thuyết phục, vốn dĩ, biến thành ma cà rồng chính là muốn có tư cách đứng bên cạnh Edward, nếu cứ theo bọn Lauren rời đi, chẳng phải là một chút hy vọng đều không có?

“Chúng ta hành động bây giờ?” Bella dò hỏi.

“Nóng vội như vậy cũng không tốt, chẳng lẽ người nghĩ những người nhà Cullen giờ này đều đã ngủ?” Victoria khinh bỉ nhìn Bella liếc mắt một cái.

Sáng sớm hôm sau, Bella liền một mình xuất phát.

Vừa chạy vào rừng rậm, cô liền gặp Jacob đang tìm chính mình(Bella).

“Bella?” Jacob vui mừng nhìn người trước mắt.

“Jacob? Em như thế nào lại ở đây?” Bella có chút ngạc nhiên.

“Chúng ta đều đang tìm chị, Charles nói chị biến mất một buổi tối.” Jacob kích động nói, muốn tới gần Bella, bỗng nhiên, hắn dừng lại, “Trên người chị có mùi gì rất khó ngửi?”

Bella nghe vậy, nâng lên cánh tay cẩn thận ngửi: “Không có a. Em ngửi được cái gì?”

“Không được, em chịu được không được mùi này!” Jacob thống khổ lui về phía sau vài bước.

Bella tất nhiên bị tổn thương nhìn chằm chằm Jacob.

“Úc, Bella, thực xin lỗi, em không phải cố ý, Nhưng, mùi này thật sự làm em rất khó chịu.” Jacob giải thích, lại như thế nào cũng nhận không được phải rời đi.

“Jacob!” Bella muốn tới gần Jacob.

“Không! Không cần lại đây!” Jacob la lớn.

“Em — quên đi, chị đi trước, lúc khác gặp!” Bella thật sự chịu không nổi Jacob có thái độ như vậy, xoay người bỏ đi.

Buổi sáng, một nhà Cullen vừa dùng bữa sáng xong, liền cảm giác được có ma cà rồng đang tiếp cận.

“Là tiểu thư Swan.” Edward khẳng định nói.

“Cô ấy như thế nào sẽ xuất hiện tại đây? Nhưng lại là một người!” Emmett kinh ngạc nói.

“Cô ấy không có khả năng tránh được bọn James đuổi bắt, chẳng lẽ có âm mưu?” Alice đoán nói.

“Trước nhìn xem cô bé muốn làm cái gì.” Carlisle nói xong, đứng dậy ra ngoài phòng.

Chỉ chốc lát sau, mọi người liền thấy được Bella xuất hiện trước mắt.

“Lusena, ta rất cực thấy người!” Bella vui sướng đi lên phía trước, muốn chạm vào Lusena.

Andrew|Andre đứng đầu ngăn Bella lại, lạnh lùng mở miệng: “Tiểu thư Swan, cô muốn làm gì?”

Bella vì vậy ngừng lại, chờ mong nhìn về phía Lusena: “Lusena, hiện tại chỉ có người có thể giúp ta. Charles phát hiện ta cả đêm cũng chưa về nhà, hiện tại nhất định nổi điên nhờ cả trấn tìm ta, ta hiện tại không thể xuất hiện trước mặt hắn, người có thể giúp ta nói với hắn một tiếng không?”

“Tiểu thư Swan, con là như thế nào từ trong tay bọn Lauren trốn ra?” Carlisle bình tĩnh hỏi.

“Con không biết, con liều mạng chạy trốn, bọn họ cũng không thể bắt được con.” Bella mê mang đáp.

Mọi người nhìn nhau liếc mắt một cái, chẳng lẽ lại là một loại thiên phú?

“Người muốn ta nói như thế nào với Charles?” Lusena cảm thấy dù việc Bella đến đây có bấy hay không, thì việc nói với Charles một tiếng là quan trọng nhất.

“Ta cũng không biết, người giúp ta an ủi hắn một chút đi, hoặc là, người nói tới hôm qua người gặp qua ta, lúc ấy ta vẫn còn tốt lắm.” Bella nói xong, bỗng nhiên kích động nói, “Úc, hiện tại Renee cũng có thể biết ta mất tích, ta nên làm gì bây giờ?”

“Không có việc gì, ta sẽ tìm Charles nói chuyện, người không cần lo lắng.”

“Sớm biết như vậy, vì cái gì còn tự nguyện chuyển hóa thành ma cà rồng?” Rosalie cười lạnh nói.

“Rosalie, cho dù Bella không muốn, cô ấy vẫn sẽ bị cắn.” Esme dịu dàng ngăn lại Rosalie.

Mấy người đang giằng co, bỗng nhiên mọi ma cà rồng đều cảm nhận được động tĩnh trong rừng.

“Không tốt, là cảnh sát.”

Mà theo bọn họ đến gần, sắc mặt Bella dần dần lộ vẻ thống khổ.

“Giúp ta, ta nhin không được.” Bella khẩn cầu Carlisle.

“Esme, Alice, các người mang cô bé vào nhà, để cô ấy uống chút ‘Đồ uống’.”

Khi Charles đuổi tới, nhìn thấy chính là hai người đang đem Bella vào nhà, hắn không khỏi kích động nói: “Tiên sinh Cullen, ông có thể nói cho ta biết con gái của ta vì cái gì ở nơi này của ông không?”

“Chúng ta ở trong rừng rậm thấy cô bé bị thương, hiện tại đang chuẩn bị khám cho cô bé.”

“Bella bị thương? Ta phải đi xem nó!” Giọng nói Charles tràn ngập lo lắng.

“Không, ông hiện tại không thể đi vào.” Carlisle ngăn lại Charles.

“Vì cái gì?” Charles tức giận hỏi.

Đúng vào lúc này, tiếng hét đầy thống khổ của Bella vang lên.

“Các người đối con gái của ta làm cái gì?” Charles muốn xông qua, Carlisle nhưng không có tránh đường, “Tránh ra!”

“Cảnh sát Swan, có thể mời các người trước rời đi không? Ta cam đoan, ta sẽ dẫn tiểu thư Swan hoàn toàn mạnh khỏe đi gặp người.” Carlisle dịu dàng khuyên.

“Con gái của ta đang đau đớn, người lại muốn ta rời đi?” Charles không thể tin nói.

Tiếng hét của Bella không ngừng truyền vào tai mọi người. (Linh~Ling: Bella phiền phức quá. Đuổi cô ấy ra đi.)

“Carlisle!” Esme cao giọng gọi.

Carlisle vào phòng, nhìn dáng vẻ Bella không khống chế được, không khỏi nhú mày nói: “Như vậy hoàn toàn vô dụng, các người mang cô bé từ cửa sau rời đi.”

“Vì cái gì lại không có âm thanh? Bella làm sao vậy?” Nhìn Carlise từ trong phòng đi ra, Charles vội vàng hỏi.

“Ta chỉ là cho cô bé thuốc an thần, cô hiện tại đã ngủ say.”

“Ta muốn đi xem Bella.” Charles lại muốn tiến vào, lại bị Carlisle ngăn lại, vì thế hắn bắt đầu tức giận rồi, “Tiên sinh Cullen, người làm cái gì vậy?”

“Ta thật có lỗi, cảnh sát Swan, người tạm thời không thể vào.” Carlisle không thay đổi sắc mặt, như trước ngăn trở động tác của Charles.

“Hừ! Tiên sinh Cullen, hành động hiện giờ của người khiến ta cảm thấy, các người muốn làm chuyện xấu với con gái của ta. Chẳng lẽ ta là một người cha, ngay cả quyền đi thăm con gái của mình đều không có sao?” Charles giận dữ nói.

“Ta hoàn toàn có thể hiểu tâm trạng của ông, nhưng chúng ta thật sự không có cách nào để người đi qua.”

“Tốt! Tốt lắm! Tiên sinh Cullen, ta vốn nghĩ đến gia đình người cũng không tệ lắm, hiện tại xem ra, các người thật sự như lời đồn ở trong trấn nhỏ, là người đáng sợ.” Nói xong, Charles quay đầu nhóm cảnh sát bên cạnh, “Đem bọn họ mang về cục đi.”

“Cảnh sát Swan, chẳng lẽ ông tình nguyện tin một người xa lạ, cũng không tin người sống nhiều năm ở trấn nhỏ như chúng ta sao?” Người vẫn đứng một bên không mở miệng, Edward bỗng nhiên nói.

“Ta chỉ biết, ta tận mắt thấy các người mang đi Bella của ta, nhưng lại không cho ta thấy cô bé!”

“Cảnh sát Swan, Bella thật sự không có việc gì, bạn ấy vừa mới còn nhờ cháu hướng ngài giải thích, làm cho ngài an tâm.” Lusena nhin không được, lập tức mở miệng, hy vọng Charles có thể thu hồi lời vừa nói.

“Trừ bỏ cô bé này, những người khác đều mang đi!” Charles nhìn Lusena liếc mắt một cái, sau đó nói.

“Không!” Edward là người đầu tiên phản đối, tuyệt đối không thể để một mình Lusena lưu lại, “Carlisle!”

“Cảnh sát Swan, một khi đã như vậy, để cháu cũng đi theo đi.” Lusena biết Edward đang lo lắng cái gì, không khỏi tiến lên từng bước, bình tĩnh nói.

“Tốt lắm, cháu ngồi xe bác.”

29. Chương 29: Bị Bắt

“Jasper, Alice vẫn nhìn không ra tương lai của Lusena, phải không?” Trên xe cảnh sát, Edward nhẹ giọng hỏi Jasper ngồi bên cạnh.

“Em nghĩ vậy, đối với điểm này, cô ấy vẫn luôn tự trách.” Jasper lộ vẻ lo lắng nói.

“Đáng chết! Rốt cuộc là có chuyện gì?” Edward nóng giận gầm nhẹ.

“Có lẽ là bởi vì người sói?” Emmett đoán.

“Hắn là sẽ không, Lusena không có khả năng sẽ ở một chỗ với người sói.”

Chờ gia đình Cullen ý thức được nguy cơ, đánh ngất cảnh sát, vội vàng xuống xe, Lusena đã bị James bọn họ cướp đi.

Edward là người thứ nhất đuổi theo.

Những người khác nhìn về phía xe của cảnh sát Charles, chỉ thấy Charles bị đánh ngất ở ghế lái.

“Mọi người đều đuổi theo đi, chuyện còn lại để ta xử lý.” Giọng nói của Carlisle không còn bình tĩnh, hắn biết, lúc Charles tỉnh lại, nhất định càng hoài nghi nhà Cullen. Thị trấn Fox thực thích hợp để ma cà rồng sinh sống, hắn không hy vọng nhanh như vậy lại phải chuyển nhà một lần nữa.

Edward không có chạy xa, đã bị Victoria cùng Lauren ngăn cản.

Ba người nhanh chóng đánh nhau.

Edward ưu thế ở chỗ tốc độ nhanh cùng thuật đọc tâm, nhưng mà, thuật đọc tâm của hắn cũng là có hạn chế, càng là người quen thuộc thì hắn nghe được càng rõ ràng, đồng thời ở tình huống cùng hai người không quen đánh nhau, thuật đọc tâm cũng không có nhiều tác dụng.

Bất quá, ba người không đánh lâu, những người còn lại trong gia đình Cullen đã chạy tới.

“Edward, nơi này giao cho chúng ta, em mau đuổi theo James.” Đang nói chuyện, Emmett cho Lauren một quyền.

Edward không có dừng lại lâu, lập tức chạy theo hướng James thoát đi.

“So với trong tưởng tượng của ta thì nhanh thôi.” Cảm giác được có người đuổi theo chính mình, James liền dừng lại, xoay người khẽ cười nói.

“Buông cô ấy ra!” Edward tức giận nói. Nhìn cảnh James ghì cổ Lusena, hai mắt Edward lập tức trở nên đen kịt,

“Ta không thích, ngươi có thể làm gì ta?” James khiêu khích, cánh tay càng siết chặt hơn.

Lusena bị đau nhăn mặt lại, nhưng không có hướng Edward kêu cứu.

Vừa định có động tác, Edward nháy mắt đứng lại.

[Không cần lo lắng cho em, Edward, em không hy vọng anh bởi vì em mà bị người khác uy hiếp.] nhìn ra Edward do dự, Lusena không có mở miệng, trong lòng nghĩ.

“Ngươi muốn cái gì?” Tỉnh táo lại, Edward nhìn ra mục tiêu của James không phải là Lusena, liền hỏi.

James không có trả lời câu hỏi của Edward, mà là thông thả nói: “Ta cả đời lấy đuổi bắt làm niềm vui, không ai có thể hủy diệt thú vui này của ta, nhưng mà, rất nhiều năm trước, có một lần, cũng là lần duy nhất, con mồi mà ta muốn chạy thoát trước mặt ta. Ta cho tới bây giờ đều không rõ điểm này, có ma cà rồng như si mê cùng con người làm bạn, cái lão ma cà rồng đó đem con mồi ấy chuyển hóa, sau đó ta không còn lý do để tiếp cận. Ngươi gọi là Edward đi? Ta nghĩ, ngươi biết con mồi trốn thoát mà ta nói đến là ai.”

“Là Alice.” Edward khẳng định nói.

“Đúng vậy, ta ngày đó thấy cô ấy trước khi bị chuyển hóa, đến giờ còn kinh ngạc. Cô ấy năm đó quả thật rất đẹp. Ta vẫn như cũ cảm thấy hối hận, còn chưa kịp cắn một ngụm. Nhưng từ khi biến thành ma cà rồng, mùi của cô ấy liền không thể hấp dẫn ta nữa.” James thở dài nói.

“Ngươi muốn làm gì?” Edward cảnh giác hỏi.

“Ta nghĩ muốn trao đổi. Ngươi để Alice một mình tới gặp ta.”

“Không có khả năng!”

“A? Như vậy, ngươi nhất định không ngại ta đem cô bé đến lâu đài Volterra(Nơi nhà Volturi ở) đi.”

[Edward, không cần nói cho Alice, tin tưởng em, em sẽ không ngoan ngoãn bị hắn đưa đến Ý.]

Edward hai mắt nhìn chăm chăm Lusena, Lusena cũng cứ như vậy nhìn chăm chăm Edward.

Nhìn thấy hai người “Liếc mắt đưa tình”, James không khỏi thấp giọng nở nụ cười: “Tiểu thư Khải Phổ Lao Đặc, ta thật đâu muốn để người cảm thấy đau lòng? Bạn trai của người là người nhu nhược. Khi một ma cà rồng cùng loài người yêu nhau, hắn sẽ gặp phải hai lựa chọn, hoặc là đem cô gái ấy chuyển hóa, hoặc là trơ mắt nhìn cô ấy già đi, chết dần đi. Bạn trai của người đến bây giờ còn không có đem người chuyển hóa, là vì cái gì đâu?”

“Hắn không phải người nhu nhược! Hắn chính là muốn đem ta chuyển hóa ở thời khắc quan trọng mà thôi.” Lusena theo bản năng phản bác lại.

“Phải không? Kia hắn cũng thật lãng mạn, trách không được sau khi Bella biến thành ma cà rồng còn đối hắn nhớ mãi không quên.”

“Hãy bớt nói nhảm đi! Dù sao chúng ta là không có khả năng đem Alice cũng giao cho người!” Edward cường ngạnh lên tiếng, đánh gãy cuộc nói chuyện giữa hai người.

“Hừ! Ta chờ tin tức của người, các người chỉ có một ngày để suy nghĩ.” James không hề nhiều lời, mang theo Lusena rời đi, “Không cần nghĩ lại đuổi theo, nếu ta phát hiện các người, cô gái này có bị thương hay không, ta cũng không thể cam đoan.”

[Edward, tin tưởng em, không cần lo lắng cho em!] Lusena nhìn Edward.

Chờ đến khi bọn Emmett tìm được Edward, hắn đã lâm vào trạng thái điên cuồng — hắn bừa bãi đánh nát một gốc cây lại một gốc cây cổ thụ khác.

“Edward, tỉnh táo lại.” Jasper vận dụng thiên phú, khiến trong lòng Edward dễ chịu hơn chút.

“Edward, cháu không cần tự trách, đây không phải lỗi của cháu.” Dana nhẹ giọng nói, nhìn thấy Lusena bị bắt, bà cùng Andrew|Andre trong lòng cũng rất khó chịu, Nhưng, này không thể trách bất luận kẻ nào, mọi người đều hết sức.

“Không, chính là ta sai, ta không nên rời khỏi cô ấy, ta đáp ứng một tác cũng không rời cô ấy.” Edward thống khổ bưng kín mặt.

“James nói gì?” Rosalie quan tâm hỏi, cô sớm đã đem Lusena thành em gái chính mình.

Edward nhìn Rosalie, không nói gì.

“Edward, cháu làm sao vậy? Là vì James nói ra yêu cầu vô lý sao?” Dana lo lắng hỏi.

“Hắn tạm thời sẽ không làm gì Lusena, mục tiêu của hắn là Alice, hắn hy vọng Alice một mình đi cứu Lusena.”

“Alice?” Nghe được tên Alice, Jasper tức thì khẩn trương.

“Đúng vậy, James nói, Alice là con mồi duy nhất trốn thoát trong tay hắn.”

“Bởi vậy, hắn hiện tại là muốn bù lại tiếc nuối nhiều năm?” Emmett chọc ghẹo, lại đổi lấy một cái khủy tay của Rosalie.

“Mặc kệ nói như thế nào, chúng ta trước tìm Carlisle thương lượng một chút. Edward, James còn nói cái gì không?” Andrew|Andre hỏi.

“James còn nói, nếu ngày mai hắn không thấy Alice, hắn sẽ mang theo Lusena đi tìm nhà Volturi.”

“Hắn muốn hủy gia tộc bọn ta!” Emmett tức giận đánh hướng lên đại thụ bên cạnh.(Linh ~ Ling: Tội nghiệp mấy bác đại thụ quá. Đứng im mà cũng bị đánh.)

“Chúng ta nhanh đi tìm Carlisle.” Rosalie vội vàng nói.

Lúc mấy người tìm được Carlisle, hắn đang bắt đặc dĩ nhận chất vấn của cảnh sát Swan.

“Người nhà của người rút cuộc đi nơi nào? Vì cái gì lại đánh đồng sự của ta rồi chạy trốn?”

“Cảnh sát Swan, ta đã nói rồi, Lusena có nguy hiểm, bọn họ đều đi cứu cô bé.”

“Người như thế nào không nói cho ta biết, các người đem Bella cùng Lusena đều bắt cóc?” Charles cười lạnh nói.

“Carlisle, xảy ra chuyện gì?” Lúc này, Esme cùng Alice cũng đã trở lại.

“Tốt, xem ra người nhà người đều đến đông đủ, phu nhân Cullen, ta tận mắt thấy bà đem Bella mang đi, bà có thể nói cho ta biết con bé hiện tại đang ở đâu không?” Đối mặt phụ nữ, thái độ của Charles hơi dịu đi chút.

“Chúng ta vì phát hiện không thấy con bé, mới chạy tới đây.” Esme đáp.

“Hừ! Nói dối! Tất cả đều là nói dối!”

“Cảnh sát Swan, cho chúng ta hai ngày, sau hai ngày, chúng ta nhất định sẽ đem tiểu thư Swan đưa đến trước mặt ông.” Edward đi đến trước mặt Charles, khẩn cầu nói.

“Hai ngày? Hai ngày cũng đủ để các người chạy ra nước Mỹ!”

“Vậy một ngày, một ngày cũng được!”

“Làm sao để ta tin các người?” Nhìn bộ dáng thành thật của Edward, Charles không khỏi dịu lại.

“Ta cùng Alice lưu lại.” Jasper bỗng nhiên nói.

“Jasper?” Alice nghi hoặc nhìn Jasper, trong chốc lát, cô đã biết chuyện Lusena bị bắt, như vậy, tại lúc mấu chốt này, cô cùng Jasper như thế nào có thể cái gì cũng không làm, chính là bị lưu lại như con tin?

Andrew|Andre nhìn Jasper một cái, sau đó đối với Charles nói: “Đúng vậy, để hai người bọn họ ở lại, chúng ta không có khả năng bỏ lại người nhà.”

“Tốt lắm, sau ngày mai, ta nhất định phải nhìn thấy Bella, nếu không, ta sẽ đem chuyện này giao cho FBI xử lý.” Charles lưu lại những lời này, liền mang theo hai người Jasper cùng Alice tự nguyện lưu lại, rồi khỏi.

“Xảy ra chuyện gì? Vì cái gì Jasper lại làm như vậy?” Esme khó hiểu nhìn về phía Edward.

Carlisle cũng nhìn về phía Edward, đợi hắn trả lời.

Edward đem chuyện vừa xảy ra kể lại một lần nữa.

“Như vậy, Esme, tiểu thư Swan đi nơi nào?” Carlisle trầm tư trong chốc lát, sau đó hỏi Esme.

“Chúng ta mang theo cô bé ăn cơm, sau khi cô bé chạy đi, em cùng Alice càng quan tâm tình huống bên này, vì thế trước hết quay trở lại.”

“Kia Victoria cùng Lauren đâu?” Carlisle nhìn về phía Emmett.

“Lauren bị chúng ta xử lý!” Emmett hưng phấn nói, sau đó bộ dáng lại biến thành ảo não, “Nhưng, cái kia Victoria tựa hồ đặc biệt giỏi về chạy trốn, chúng ta vài người cũng không thể ngăn lại ả.”

“Xem ra, biện pháp hiện tại duy nhất, chỉ có xin giúp đỡ từ người sói.” Sau khi im lặng một lúc, Carlisle bắt đầu nói.

“Carlisle?” Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía Carlisle.

“Lusena ở trong tay hắn, chúng ta tiếp cận hắn không được, chỉ có dựa vào người sói, hắn không thể giam giữ được Lusena khi người sói tiếp cận.” Carlisle bình tĩnh phân tích.

“Chúng ta đây như thế nào cùng nhóm người sói giải thích chuyện này?”

“Ta nghĩ, chúng ta chỉ cần đem việc gặp được Bella nói cho bọn họ, là có thể.” Carlisle mỉm cười nói.

30. Chương 30: Bị Thương

Jacob gần đây rất khó chịu, thân thể liên tục nóng lên, hắn biết, đây là dấu hiệu hắn sẽ biến đổi. Mà hôm nay, sau khi trở mắt nhìn Bella tức giận rồi đi, thân thể hắn phản ứng càng mạnh liệt.

Jacob cảm thấy trong cơ thể mình ẩn ẩn có cái gì muốn đi ra, hắn chỉ có thể lập tức trở lại trong bộ lạc, không có thời gian đem việc nhìn thấy Bella nói cho Charles.

Không bao lâu, trong tộc liền truyền đến tin gia đình Cullen đến.

Lúc này đây, đi ra nghênh đón là Sam, người đứng đầu thế hệ này trong tộc người sói, đương nhiên, cũng bao gồm Jacob sắp biến thân.

“Không biết cả gia đình người lần này đều đến đây, là muốn làm cái gì?” Sam dẫn đầu mở miệng hỏi.

“Chúng ta muốn cùng các người hợp tác.” Carlisle thân thiện trả lời.

“Hợp tác?” Sam khó hiểu hỏi.

“Các người chắc biết chuyện cảnh sát Swan điên cuồng tìm kiếm con gái?” Carlisle không nhanh không chậm nói.

“Bella? Cô ấy làm sao?” Nghe thấy đối phương nhắc tới Bella, Jacob kích động hỏi.

“Cô ấy cùng Lusena, cũng chính là người nhà chúng ta, bị ba gã ma cà rồng ngoại lai bắt đi rồi.” Nhìn ra

sự khó hiểu từ nhóm người sói, Carlisle giải thích chuyện vừa xảy ra.

Thông qua Carlisle, Jacob đã biết tình huống của Bella, nhưng trong lòng hắn lại ảm ảm cảm thấy sự thật không phải như thế, mùi trên người Bella.....

Không thể không nói, mùi từ một đám ma cà rồng vô cùng kích thích người sói, mọi người chỉ nghe Jacob hét một tiếng đau đớn, sau đó liền thấy bàn chân hắn bắt đầu dài ra, bắp chân ngấn lại, sau đó là đùi bắt đầu thay đổi, tiếp theo là xương kéo dài ra, phía dưới lưng đằng sau xuất hiện một cái đuôi thật dài, cuối cùng toàn bộ thân thể bắt đầu co lại, biến hình, hơn nữa bao trùm toàn thân là một bộ lông thật dày, màu rậm nắng.

“Jacob biến thân, các người mau rời đi!” Sam biết rõ người sói vừa biến thân thành công sẽ mất kiểm soát, hắn không nghĩ bởi vậy đánh vỡ trạng thái hòa bình giữa hai gia tộc, vì thế trầm giọng đối một nhà Cullen nói.

“Không, vừa lúc để ta tới thử năng lực ở thế hệ này của các người.” Chưa nói dứt câu, Edward đã xông lên đánh Jacob vừa biến thân xong.

Lúc này toàn bộ người sói cùng lúc đều bắt đầu biến thân.

“Các người xin yên tâm, Edward tuyệt đối sẽ không làm hắn bị thương.” Nhìn ra ý cảnh cáo từ nhóm người sói, Esme lập tức tiến lên trấn an.

Nhóm người sói không có tham gia chiến đấu, nhưng cũng không có khôi phục trạng thái đã hóa lớn.

Qua một hồi lâu, động tác đánh nhau của hai người dần dần chậm lại, cuối cùng, Edward lắc mình trở lại phía sau Carlisle, mà Jacob, cũng im lặng đi tới bên cạnh tộc nhân.

“Thế nào? Các người nguyện ý cùng ta hợp tác không?” Carlisle lại nhắc tới lời đề nghị vừa rồi.

Này mọi người sói đều nhìn về phía Jacob vừa mới biến thân trở lại.

Jacob cùng bọn họ nhìn nhau trong chốc lát, lập tức nặng nề mà gật đầu.

“Người nếu đã đều đồng ý, như vậy, chúng ta đến thương lượng một chút kế hoạch đi.” Carlisle trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa.

Bên kia —

Lusena bị James đưa đến một kho hàng cũ nát.

“Người hình như không sợ ta.” Buôn Lusena ra, James tìm tòi nghiên cứu hỏi.

“Ta tin tưởng, trong thời gian ngắn, người sẽ không làm ta bị thương.” Lusena mỉm cười nhìn James.

“A? Thật là thú vị, xem ra cái kia Edward vẫn có chút ánh mắt, lựa chọn người mà không phải con bé Bella có mùi máu ngọt ngào đến cực điểm.”

“Này cùng người không quan hệ, không phải sao?” Lusena như trước vẫn thản nhiên bộ dáng.

“Ha ha,” James cười khẽ, “Như vậy, hy vọng người có thể ngoan ngoãn chờ ở đây một ngày, không cần làm cái gì thừa thãi.”

“Người là ma cà rồng cường đại, mà ta chỉ là con người yếu ớt, người cảm thấy, ta có thể làm cái gì?” Lusena vô tội nhìn James.

“Tốt nhất là như vậy.” Nói xong, James liền đi ra khỏi kho hàng, lẳng lặng đứng.

Không lâu sau, Victoria xuất hiện. Ầ cùng James nhẹ giọng thảo luận cái gì.

“Ta đói bụng!” Lusena bỗng nhiên lớn tiếng nói với hai ma cà rồng ở phía cửa.

“Ta nghĩ, loài người còn không có yếu đến nỗi một ngày không ăn cơm sẽ chết.”

“Thực đáng tiếc, ta nhất định sẽ.” Lusena khẳng định nói.

“Phải không?” James hoài nghi nhìn Lusena.

Hai người cứ nhìn nhau như vậy, vẫn đứng một bên Victoria là người đầu tiên chịu không nổi nói: “James, anh vẫn đi tìm chút đồ ăn cho cô ấy đi.”

James kinh ngạc nhìn về phía Victoria, nhưng vẫn không nói gì đi ra ngoài.

“Victoria, người cùng James luôn luôn lưu lạc sao?” Nhìn thấy James hoàn toàn rời đi, Lusena bắt đầu cùng Victoria luôn có dáng vẻ cao cao, nói chuyện.

Victoria khinh miệt nhìn Lusena liếc mắt một cái, không nói gì.

“Người không thể để ta cả ngày đều ngồi ngốc đi, ta là con người.” Lusena nhấn mạnh nói.

Thấy Victoria vẫn không quan tâm mình, Lusena cũng không có nổi giận, tiếp tục nói: “Người nhất định thực yêu James đi, cam tâm tình nguyện cùng hắn bốn ba, lại không có xây dựng một ngôi nhà.”

“Nhà? Hừ! Người biết cái gì?” Victoria rốt cục trả lời.

“Trên thực tế, ta chỉ là muốn hỏi một chút cảm giác năm đó của người năm đó, ta nghĩ, lúc đó nhất định James đã là ma cà rồng, lúc tìm được thì người vẫn là con người đi? James có phải hay không lập tức đã đem người chuyển hóa?”

“Đương nhiên!” Tựa hồ là nhớ tới chuyện cũ, bộ dáng Victoria mang theo chút sung sướng.

“Edward đến bây giờ đều không có chuyển hóa ta, người nói, đây là không phải ý hắn không thương ta?” Lusena giống như cảm xúc hạ xuống nói.

“Người theo ta nói chuyện này để làm gì?” Victoria cảnh giác nhìn Lusena.

“Ta thật vất vả mới tìm được một người có thể hiểu cảm giác của ta, người không thể cùng ta tâm sự sao?” Lusena lộ ra bộ dáng bị tổn thương.

“Ta lại không biết chuyện giữa các người.” Victoria xoay người qua.

“Ta đây nói cho người nghe —” Lusena lại vui vẻ lên.

“Quả nhiên, James nói đúng, một nhà Cullen đều là người nhu nhược! Kẻ ăn chay? Hừ! Thật đúng là đã mất mặt ma cà rồng!” Nghe xong chuyện của Lusena, Victoria cười lạnh nói.

“Vậy người nói, ta nên làm cái gì bây giờ?”

Khi James trở về, cảnh hắn nhìn thấy đó là hai người đang nói chuyện vui vẻ với nhau.

“Victoria?” James nghi hoặc hỏi, nếu không phải tin tưởng tình cảm nhiều năm giữa hai người, hắn sẽ phải hoài nghi Victoria đã phản bội mình hay không.

“Không có việc gì,” Victoria khôi phục lại tâm trạng, tiếp nhận đồ ăn trong tay James, ném cho Lusena, “Nhanh ăn đi.”

Nhìn thấy Lusena bắt đầu ăn, James cùng Victoria như cũ đi ra kho hàng đợi.

Lusena cớm nước xong, liền đứng lên đi chung quanh kho hàng.

“Người đang làm cái gì?” James nháy mắt xuất hiện trước mặt Lusena, đề phòng hỏi.

“Sau khi ăn xong tản bộ a, các người nhất định đã quên thói quen tốt này của con người.” Lusena dừng lại, tùy ý trả lời James.

James lập tức bị Lusena thái độ chọc giận, hấn bóp cổ Lusena, đem cô để trên vách tường, lạnh giọng nói: “Đừng tưởng rằng ta thật sự không dám giết người.”

“James!” Ngay tại thời điểm Lusena bắt đầu khó thở, giọng nói Victoria kịp thời vang lên.

“Hừ!” James hung hăng đem Lusena ném trên mặt đất, “Ngoan ngoãn ở đây đợi.”

Lusena đối với Victoria cảm kích cười, sau đó định tự mình đứng lên.

“Ngô —” Lusena cảm thấy tay chân mình nhất định là bị gãy rồi.

“Xứng đáng!” Victoria hừ lạnh, lại vẫn dằn dò, “Không cần lộn xộn, trừ phi người hy vọng thân thể chính mình nát hân.”

“Ít nhất so với chết tốt hơn.” Khuôn mặt Lusena dù đã tái nhợt, vẫn miễn cưỡng cười nói.

Victoria trừng mắt nhìn Lusena một cái, sau đó đi ra ngoài tìm James.

Hai người không ra ngoài lâu, Lusena mơ hồ nghe thấy được bên ngoài có tiếng đánh nhau, trong đó có cả tiếng rống của dã thú.

Không bao lâu sau, Lusena liền nghe được giọng nói chính mình rất quen —

“Lusena!” Edward chạy vội tới bên người Lusena, thấy rõ tình trạng của cô, run run nắm tay cô hỏi, “Em bị thương ở đâu? Anh không thể đụng vào em sao?”

“Em không sao, Carlisle sẽ chữa khỏi cho em. Em nghĩ, anh hiện tại thật sự là không thể di chuyển em.” Nhìn thấy Edward, Lusena chỉ cảm thấy vô cùng an tâm, cô còn có thể cười an ủi Edward.

“Thực xin lỗi, anh không bảo vệ em tốt, để em bị thương!” Edward nhẹ nhàng nắm tay Lusena, nói.

“Không, Edward, anh không cần nói với em thực xin lỗi, chúng ta trong lúc này không cần nói những lời này, không phải sao?”

“Lusena –” Edward dùng tay kia nhẹ nhàng vuốt ve hai má Lusena.

“Úc, Sena! Con làm sao vậy?” Lúc này, giọng nói đầy hoảng hốt của Dana vang lên.

“Ba, mẹ –”

“Để ta xem.” Carlisle ngồi xuống bên cạnh Lusena, xem xét trong chốc lát, sau đó nói, “Khả năng có nhiễm chỗ gãy xương, tình huống cụ thể còn phải vào bệnh viện cẩn thận kiểm tra.”

“Mẹ, không sao, con còn sống, không phải sao?”

“Sena –”

“Tốt lắm, Dana, chúng ta vẫn mau nghĩ biện pháp đưa Lusena đi bệnh viện đi.” Andrew|Andre nhẹ giọng nói.

Cuối cùng, trải qua kiểm tra tổng quát, bác sĩ kết luận, Lusena có thể hoàn toàn khôi phục, chỉ cần cô nghỉ ngơi ba tháng.

Nằm trên giường bệnh, Lusena đã biết chuyện hôm nay —

Nhóm người sói đem James giết chết, mà Victoria, ngay tại lúc người sói sắp giết chết ả, Bella bỗng nhiên xuất hiện, vì thế, ngay khi mọi người phân tâm, Victoria lại trốn thoát.

Jacob rất cục cựa khẳng định suy đoán của mình, Bella đã biến thành ma cà rồng, hắn không biết chính mình kế tiếp nên đối mặt cô ấy như thế nào, cũng không biết nên đem chuyện này nói cho Charles như thế nào. Bất quá, mặc cho đám người sói phản đối, hắn vẫn đem Bella mang về nhà mình.

31. Chương 31: Ngọt Ngào

Trong bệnh viện —

“Carlisle, con thật sự phải nằm im như vậy trong ba tháng sao?” Tay chân Lusena đều bị bó bột, cả người nằm trên giường bệnh, ai oán hỏi.

“Không, chỉ cần một tháng là tốt rồi, sau đó con có thể bắt đầu hoạt động nhẹ, ta tin tưởng, bác Esme sẽ chăm sóc con tốt.” Carlisle ôn hòa đáp.

“Lusena! Lusena!” Lúc này, cửa phòng bị đẩy mạnh ra, Alice kích động chạy vào, cô lập tức chạy đến bên Lusena, “Lusena, người hiện tại cảm thấy thế nào?”

“Ta không có việc gì, Alice.” Lusena đối Alice cười cười.

“Lusena, thực xin lỗi, ta đều biết rồi, là vì ta, người mới có thể bị James bắt đi, hơn nữa, ta còn không đi cứu người.” Alice vẻ mặt cầu xin, muốn chạm Lusena, nhưng lại không biết nên đặt tay ở đâu.

“Alice, đây không phải lỗi của người, nếu người đến chỗ James, ta mới không vui!” Lusena giả vờ giận dữ.

“Jasper, các con được cảnh sát Swan thả?” Esme hỏi Jasper ở phía sau.

“Đúng vậy, hình như là bởi vì nhóm người sói đem tin tức của Bella nói cho ông ấy.” Jasper đáp.

“Như vậy, hiện tại mọi người cũng không sao, trước đi ra ngoài đi.” Carlisle hướng mọi người nháy mắt chỉ Edward.

Từ lúc đưa Lusena vào bệnh viện đến bây giờ, Edward vẫn không nói qua một câu.

Mọi người đều phát hiện Edward khác thường, vì thế yên lặng rời phòng bệnh.

“Edward –” Lusena nhẹ giọng gọi Edward đứng trong góc cúi đầu, không biết suy nghĩ gì.

Edward nghe thấy Lusena gọi thì ngẩng đầu, đôi mắt hiện ra màu đen thâm trầm.

“Anh còn đang tự trách?” Lusena nói nhỏ.

“Em bị thương nặng như vậy, anh cái gì cũng đều làm không được.” Edward thống khổ nói, rồi chậm rãi đi đến bên cạnh Lusena.

“Anh như thế nào lại nói cái gì cũng làm không được, kể tiếp em cần anh chăm sóc em a!” Lusena vui cười.

“Anh khẳng định bác Esme sẽ chăm sóc em tốt.” Edward mặt không chút thay đổi nói.

“Nói như vậy, anh là không muốn sao?” Lusena bĩu môi nói.

Edward bất đắc dĩ nhìn Lusena liếc mắt một cái: “Esme vừa nghe được lời em nói đã đi về rồi.”

“Anh sẽ không rời đi, phải không?” Lusena chờ đợi nhìn Edward.

Edward lẳng lặng vuốt ve tóc Lusena, sau đó dịu dàng nói: “Đúng vậy, anh sẽ vĩnh viễn bên cạnh em, cho dù là bại lộ thân phận ma cà rồng của anh, anh cũng sẽ không rời em.”

Hai người lúc này im lặng, sau một lúc, Lusena thấp giọng nói: “Edward, anh biết không? Nhìn thấy anh tự trách như vậy, em thực đau lòng, em nghĩ, đây là yêu đi? Edward, em đã yêu anh!”

“Em nói gì?” Edward vui mừng lại mang theo chút không xác định hỏi.

“Em nói, em yêu người!” Lusena hai mắt dừng trên người Edward, thâm tình nói.

Nghe được câu khẳng định của Lusena, Edward lập tức kích động ngồi xuống giường.

“A!” Lusena kinh hô ra tiếng. Lúc Edward ngồi xuống không cẩn thận đụng phải Lusena, do đó động đến vết thương của cô.

“Anh —” Edward vội vàng mở miệng, muốn nói.

“Không được nói xin lỗi!” Lusena lập tức đánh gãy lời hắn.

“Như vậy, em cũng đừng chịu đau, trước mặt anh không cần chịu đựng.”

“Nếu không phải sợ anh tự trách lần nữa, em cần gì phải chịu đựng đâu?” Lusena nghịch ngợm thè lưỡi.

Edward bất đắc dĩ cười cười: “Tốt lắm, ngoan ngoãn nghỉ ngơi trong chốc lát đi, anh ngay tại đây.” Nói xong, Edward cúi xuống khẽ hôn trán Lusena.

Lusena nghe lời nhắm hai mắt lại, chỉ chốc lát sau, liền ngủ say.

Đêm khuya —

Lusena vừa mở mắt liền thấy được Edward ngồi im lặng bên giường.

“Tỉnh?”

“Em ngủ bao lâu rồi?” Dáng vẻ Lusena còn có chút ngơ ngác.

“Hiện tại đã rạng sáng.” Edward mỉm cười đáp.

“Trách không được em đói như vậy.” Lusena nhú mày nói.

“Trước uống ly sữa đi.” Edward cẩn thận đem Lusena nâng dậy, tiếp theo bưng ly sữa lên, chậm rãi giúp Lusena uống.

Đợi Lusena đem sữa uống hết, Edward hỏi: “Dana chuẩn bị ít đồ ăn cho em, anh giúp em hâm nóng lại.”

“Không cần, em ăn táo là tốt rồi.” Lusena nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Vì thế, Edward cầm lấy một quả táo, cẩn thận lột vỏ.

“Trái táo này xấu thật!” Lusena không khách khí chế nhạo nói.

“Ừ, thừa dịp trong khoảng thời gian này nên luyện tập một phen.” Edward bình tĩnh tiếp lời.

“Ha ha, em sẽ cho anh nhiều cơ hội luyện tập.” Lusena nở nụ cười.

“Nhanh ăn đi.” Edward dùng quả táo ngăn miệng Lusena lại.

Một khoảng thời gian sau —

“Edward, em ngủ không được, anh kể cho em chuyện trước kia của anh đi?” Lusena đối với Edward trừng mắt nhìn.

“ Trước kia? Không có gì hay để nói.” Edward bình tĩnh nói.

“Nhưng em muốn biết, chuyện em trải qua từ khi sinh ra đến giờ, anh đều biết, đúng không?”

Bộ dáng của Edward như nghĩ đến chuyện gì buồn cười: “Xác thực, Dana nói chuyện với anh rất nhiều.”

“Này không công bằng, bởi vậy, anh cũng nên nói cho em biết, nếu không, em đi hỏi bọn Emmett.” Lusena uy hiếp nói.

Biết rõ tính của Emmett, nếu để hắn nói cho Lusena, không biết sẽ xuất hiện câu chuyện xưa thuộc dạng gì, vì thế, Edward chủ động mở miệng: “Anh là người đầu tiên trong gia đình được Carlisle chuyển hóa, lúc ấy cha mẹ anh cùng anh đều bị nhiễm dịch cúm ở Tây Ban Nha, bọn họ đều qua đời, bất quá, mẹ anh trước khi mất cầu xin Carlisle cứu anh, bởi vậy, anh biến thành quỷ hút máu. Khi đó anh mới 17 tuổi, còn đang trong thời kỳ phản nghịch, đi theo Carlisle làm sai không ít chuyện, Carlisle là một người thầy dạy tốt về nhân sinh, ông dạy anh rất nhiều.....”

“Edward, ngày em 18 tuổi, anh đem em chuyển hóa, được không? Em thực sợ hãi, từ lúc bị James bắt, em đã bắt đầu sợ hãi, em sợ sẽ không còn được gặp lại mọi người, sợ anh bởi vì em gặp chuyện không may mà ấy nấy, tự trách, càng sợ anh sẽ tiếp tục cô đơn, Edward, em vĩnh viễn muốn ở cùng anh, hơn nữa, em một chút cũng không hy vọng anh lại vì sự an toàn của em mà lo lắng.” Lusena khẩn cầu nhìn Edward.

“Anh đồng ý em.” Edward dịu dàng hôn Lusena.

Cứ như vậy, Lusena ở trên giường bệnh vượt qua hai tháng yên tĩnh. Có khi, bọn Jessica sẽ đến nói chuyện cùng Lusena, cùng cô nói một chút chuyện trong trường học, bao gồm chuyện Bella bị đuổi học. Mà mọi người trong nhà cũng sẽ thường xuyên đến thăm cô.

Sau khi xuất viện Lusena đã khôi phục ổn định, thạch cao sớm đã gỡ ra, nhưng mọi người vẫn kiên trì không để Lusena tới trường. Bởi vậy, Lusena vẫn ở nhà dưỡng bệnh trong một tháng tiếp theo.

Lúc này đây, mọi người nhất trí tán thành để Lusena vào phòng Edward. Trong hai tháng vừa qua, Andrew|Andre cùng Dana đều đem việc Edward săn sóc chăm sóc Lusena để trong mắt, bọn họ cảm thấy, hiện tại có thể an tâm mà đem Lusena giao cho Edward.

Đi vào bên trong phòng Edward, Lusena phát hiện, sofa màu đen kia không thấy nữa, mà vị trí đó là một chiếc giường đôi.

Ý thức được chính mình sắp cùng Edward ngủ trên một cái giường, Lusena mặt không khỏi có chút nóng lên.

“Không cần lo lắng, anh cái gì cũng sẽ không làm.” Edward từ phía sau ôm Lusena, cầm để trên vai cô, thấp giọng nói.

Mặt Lusena trong nháy mắt hồng rực.

“Ha ha! Tốt lắm, không nên đứng, nằm trên giường nghỉ ngơi một lát đi.” Edward nắm tay Lusena đi đến bên giường.

“Em đều đã nằm hai tháng, không muốn nằm nữa.”

“Vậy em muốn làm gì?”

“Em muốn khiêu vũ.” Lusena chờ mong nói.

“Này không được.”

“Nhưng em muốn nhảy,” Nhìn đến bộ dáng không động đậy của Edward, Lusena khẽ kéo ống tay áo hắn, đáng thương hề hề nhìn hắn, “Em lâu như vậy không có nhảy, để cho em nhảy trong chốc lát đi?”

“Được rồi, chỉ một chút.” Edward bại trận, đồng ý.

Lusena vui vẻ từ trong phòng chọn một bài hát, sau đó liền đứng tại chỗ bắt đầu nhảy.

Bất quá, vừa đem hai tay giơ lên, Lusena liền cảm thấy có chút không khoẻ, nhưng cô không có dừng lại, định tiếp tục nhảy.

Edward luôn chú ý Lusena, tự nhiên phát hiện điểm này, hắn lập tức tiến lên ngăn lại.

Ai ngờ, Lusena nhưng lại khóc lên.

Edward thở dài, nhẹ nhàng đem Lusena ôm vào lòng, an ủi nói: “Không có việc gì, chỉ cần một tháng thì tốt rồi, không có việc gì.”

“Em hiện tại có phải hay không thực vô dụng?” Lusena nức nở hỏi.

“Không phải.” Edward trả lời.

“Em thực tùy hứng?”

“Không phải.”

“Em khóc có phải hay không rất khó xem?”

“Phải.”

“Anh nói cái gì?”

“Bởi vậy, không cần khóc.”

“Edward, anh thực sẽ không biết an ủi người khác!”

“Anh chỉ muốn học cách an ủi em là tốt rồi.” Edward nâng tay, nhẹ lau nước mắt còn lưu lại trên mặt Lusena.

Lusena nín khóc mỉm cười.

Buổi tối —

Edward từ trong phòng tắm đi ra, nhìn đến Lusena nằm trên giường giả bộ ngủ, không khỏi lại nổi lên ý muốn đùa cô. Hắn tự nhiên nằm xuống giường, vươn tay ôm thắt lưng cô, làm bộ như không phát hiện thân thể cô trong nháy mắt cứng ngắc, ở cổ cô thoải mái cọ cọ. Gặp Lusena không có phản ứng, khóe miệng Edward gợi lên ý cười xấu xa, bàn tay đang ôm thắt lưng Lusena theo đường cong cơ thể cô chậm rãi đi xuống, thẳng đến mép váy ngủ.

Lusena nhin không được cắn chặt môi dưới, dùng hết sức không cho chính mình né tránh, trái tim vì khẩn trương mà sắp nhảy ra khỏi cổ họng.

Edward bị bộ dạng thấy chết không sờn của cô mà nở nụ cười.

Nghe được tiếng cười của Edward, Lusena mở choàng mắt, nháy mắt hiểu được chính mình bị đùa giỡn, vì thế tức giận xoay lưng lại, không tính quan tâm hắn.

Cười đủ Edward lập tức lẩn qua, thấp giọng ở bên tai Lusena nói: “Ngủ đi, ít nhất trước khi vết thương của em trở nên tốt hơn, anh sẽ không đối với em làm cái gì.” Nói xong, ôm Lusena rồi điều chỉnh tư thế để cô cảm thấy thoải mái.

Ở trong cái ôm của Edward cũng không ấm áp nhưng lại làm người ta an tâm ôm ấp, Lusena rất nhanh liền nặng nề đi vào giấc mộng.

32. Chương 32: Quá Mức

Bella chịu đựng cảm giác không khỏe đối với mùi của người sói cùng tâm trạng buồn bực từ đáy lòng, đi theo đám người Jacob trở lại bộ tộc người sói.

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Chị như thế nào lại biến thành ma cà rồng?” Sau khi Jacob cùng những người khác tạm biệt, lập tức lôi Bella vào phòng mình.

“Vậy em như thế nào lại biến thành người sói?” Bella không muốn trả lời vấn đề này, vì thế hỏi ngược lại.

“Bella! Chị có biết bác Charles lo lắng nhiều cho chị không? Chị như thế nào có thể có thái độ không sao cả như vậy?” Nhìn ra Bella đang trốn tránh, Jacob kịch liệt nói.

“Vậy em cảm thấy chị nên thế nào? Chạy đến trước mặt bác Charles nói con đã biến thành ma cà rồng?” Bella cũng bị thái độ Jacob làm tức giận.

“Nếu chị không nói cho em biết sự thật, em làm sao có thể giúp chị giấu bác Charles?” Thái độ của Jacob dịu lại.

“Chị –” Hiểu được Jacob là đang quan tâm mình, Bella muốn mở miệng nói cho hắn, lại có chút do dự.

“Là ai chuyển hóa chị?” Jacob trực tiếp hỏi ra vấn đề bản thân muốn biết.

“Lauren, hắn với ma cà rồng tụi em vừa giết là đi cùng nhau. Bất quá đến bây giờ chị cũng chưa nhìn thấy hắn.” Bella nhú mày nói, trong lòng nghĩ, không biết hắn lại đang đùa giỡn cái gì.

“Lauren? Nếu em nhớ không lầm, hắn đã bị gia đình Cullen giết.”

“Giết?” Bella kinh ngạc nói, lập tức vui sướng, “Thật sự là quá tốt! Chị không bị hắn ra lệnh!”

“Kể tiếp chị có tính toán gì không?” Nhìn Bella vui vẻ như vậy, Jacob cũng không nhịn được mỉm cười.

“Chị sẽ trở thành người nhà Cullen.” Bella thần nhiên đáp.

“Em nghe nói, Charles bởi vì chị, đem bọn họ bắt lại, chị cảm thấy bọn họ sẽ đồng ý sao?”

“Bác sĩ Cullen là người tốt, chị tin ông sẽ.”

“Hừ! Cho dù bọn họ đồng ý, ở đó chị cũng sẽ không có thời gian tốt đẹp, chị thật đúng là quá ngây thơ rồi!” Jacob không thể giải thích Bella như thế nào lại ngu như vậy. (Linh~Ling: Em đồng ý với anh. Jacob, anh thật thông minh.)

“Chị ngây thơ? Em nghĩ rằng chị không phát hiện đám người sói bọn em chán ghét chị sao? Em lúc trước nói, ma cà rồng là thiên địch của người sói, hiện tại, thân phận hai chúng ta đối lập, chẳng lẽ em cảm thấy chị ở đây sẽ có cuộc sống vui vẻ sao?” Bella hoàn toàn không ngờ, Jacob lại không đồng ý với ý nghĩ của mình.

“Nói như vậy, chị về sau sẽ đối xử với em như kẻ địch sao?” Jacob buồn bã nhìn Bella.

“Không, Jack, chị không có. Mặc kệ biến thành cái gì, chúng ta đều là bạn tốt.” Bella gần như là lập tức phủ định nói, thái độ kiên định của cô làm cho cảm xúc của Jacob dịu đi chút.

“Bạn tốt? Nếu là bạn tốt, như vậy, chị liền nói cho em biết, chị thích Edward Cullen?” Jacob kìm nén buồn bực trong lòng, bình tĩnh hỏi.

“Em biết?” Bella mãi kinh ngạc, quên phản bác.

“Chúng ta có quan hệ tốt như vậy, em đương nhiên có thể nhìn ra, chị nói cho em biết, chị biến thành ma cà rồng, có phải hay không bởi vì hắn?” Jacob nín thở đợi Bella trả lời, hắn cỡ nào hy vọng nguyên nhân Bella bị chuyển hóa chính là bởi vì bất lực khi đối mặt ma cà rồng, hoàn toàn xuất phát từ việc bị bắt.

Nhưng, Jacob nhất định thất vọng rồi, hắn nhìn thấy Bella cúi đầu, hiển nhiên là cam chịu lời hắn nói.

“Tốt lắm, tốt lắm! Chị hiện tại muốn đi Cullen cũng bởi vì hắn?” Jacob tiến thêm một bước hỏi.

Bella chần chờ nhìn Jacob liếc mắt một cái, sau đó chậm rãi gật gật đầu.

“Chị chẳng lẽ không biết hắn đã có người yêu?” Jacob không thể tin hỏi lại.

“Chị biết, Nhưng chị không cam lòng, chị muốn thử thêm một lần.”

“Chị! Còn nói chị không ngại thơ, chị ôm ý nghĩ như vậy đi tìm bọn họ, không sợ bọn họ đem chị ném ra?”

“Em không cần khuyên chị, chị đã không còn đường lùi.”

“Không được, chị theo em đi, theo em đi tìm bác Charles, em tin tưởng, bác sẽ không bởi vì chị biến thành ma cà rồng liền vứt bỏ chị.” Đối mặt Bella như vậy, Jacob thật đúng là không biết nên làm cái gì cho tốt, chỉ có thể lôi Charles ra, hy vọng Bella có thể bởi vậy mà đồng ý.

“Không cần! Chị bây giờ còn không thể gặp bác, chị còn chưa khống chế được dục vọng hút máu.” Bella hất tay Jacob, Jacob ở trạng thái con người có sức mạnh kém hơn so với Bella đã biến thành ma cà rồng.

“Em đi nói cho Charles chị ở chỗ em, để bác ấy an tâm.” Hiểu được chính mình không thể thuyết phục Bella thay đổi chủ ý, Jacob không muốn nhiều lời nữa, xoay người hướng ra phía ngoài đi, đến cửa, Jacob ngừng lại, cảnh cáo nói, “em sẽ để bọn Sam nhìn chị.”

Jacob một mình đi tìm Charles nói chuyện, không biết hắn nói với Charles cái gì, Charles chẳng những không có kiên trì muốn gặp Bella, ngược lại còn thay Bella làm thủ tục thôi học.

Sau khi Jacob rời đi, Billy tìm Bella nói chuyện, nội dung đơn giản là nhìn đến mặt mũi của bạn tốt nên đồng ý để cô lại đây, nhưng trăm ngàn không thể cùng nhóm người sói xung đột. Tiếp theo, có thể là do nghĩ con gái với nhau sẽ dễ nói chuyện, nhóm người sói thể hệ trẻ phái ra người con gái duy nhất trong nhóm — Leah · Clearwater đến cảnh cáo Bella. Cũng hy vọng cô không cần ở trong này gây chuyện, về phương diện còn lại là hy vọng Bella không cần tổn thương đến tình cảm của Jacob.

Trong khoảng thời gian ngắn bị nhiều người thuyết giáo, trong lòng Bella tự nhiên cảm thấy thực khó chịu, nhưng đang ở dưới mái hiên nhà người khác, cô không thể không nhịn xuống, trong lòng lại đang lên kế hoạch chạy trốn.

Nhưng mà, lời Jacob lúc gần đi hiển nhiên không phải là vô ích, chỉ cần Bella chạy đến gần con sông(ranh giới với nhà Cullen), lập tức có người sói chạy tới chặn lại.

Rơi vào đường cùng, Bella chỉ đành phải ngoan ngoãn ở trong bộ tộc người sói đợi.

Trong khoảng thời gian này, đại khái là do phối hợp bên trong của Jacob có tác dụng, quan hệ giữa Bella cùng bọn Leah dần dần dịu đi. Có lúc mọi người nhìn thấy Bella, cũng có thể thân thiện nói chuyện với nhau vài câu.

Một ngày này, Bella giống như ngày thường lui tới, ngồi trên cây cổ thụ, lẳng lặng nhìn mọi người chơi đùa trên bờ cát.

“Bella, Bella —” Giọng nói vội vàng của Seth từ phía xa truyền tới.

Bella lập tức chạy lại, khó hiểu nhìn Seth: “Seth, xảy ra chuyện gì?”

“Edward Cullen đã chạy vào rừng rậm.” Không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Seth không giống như chị gái Leah của mình, hy vọng Bella có thể cùng Jacob ở một chỗ, hẳn là người sói duy nhất đồng ý đem tin tức của Edward nói cho Bella.

“Người xác định?” Bella vui vẻ hỏi.

“Phải, ta tận mắt thấy.” Seth khẳng định gật đầu, tiếp theo bộ dáng phức tạp dò hỏi, “Người muốn đi tìm hắn sao?”

“Đương nhiên!”

“Nhưng người trốn không được.”

“Một khi đã như vậy, người vì cái gì muốn đem tin tức này nói cho ta biết?” Bella trực giác Seth sẽ giúp mình.

“Chúng ta đều biết người không thương Jacob, để người tiếp tục ở bên cạnh anh ấy, ta chỉ biết người sẽ tổn thương đến anh ấy.” Seth nghiêm túc nói.

“Ta hiểu, ta thực xin lỗi hân.” Bella bị thương cúi đầu.

“A, hiện tại nói cái đó có ích lợi gì! Tóm lại, ta sẽ nghĩ biện pháp để người ra ngoài —”

Seth còn chưa nói xong, Bella liền kích động nói: “Seth, cảm ơn người!”

“Nhưng, nếu người chạy ra, rồi bị bọn Jacob bắt lại, ta sẽ không xen vào.” Seth nói tiếp lời vừa bị Bella đánh gãy.

“Ta vẫn muốn cảm ơn người.” Bella thành khẩn nói.

“Thời gian cụ thể ta sẽ báo cho người, người chuẩn bị đi.” Nói xong, Seth xoay người rời đi.

Bella đứng tại chỗ, hai tay nắm chặt, Edward, chờ em.

33. Chương 33: Chú

Ngay khi Bella còn đang lo lắng, chờ đợi kế hoạch của Seth, có một nhóm người khác đang len lút hướng nhà Cullen tới.

Abraham · Khải Phổ Lao Đặc, chú của Lusena, em trai Andrew|Andre · Khải Phổ Lao Đặc, từ lúc “thi thể” của Andrew|Andre cùng Dana bỗng nhiên biến mất, hân liền vận dụng mọi thể lực điên cuồng tìm kiếm hai người, đương nhiên, còn có Lusena sớm bị hai vợ chồng đưa đi.

Một ngày kia, Abraham đang cùng vợ con đi chơi, bỗng nhiên, hân nhìn thấy một người quen, không kịp nghĩ nhiều, hân lập tức sai người đi theo đi theo người nọ, hơn nữa điều tra rõ tình trạng gần đây của bà.

Cái người quen kia từng là bảo mẫu của gia đình Khải Phổ Lao Đặc — Ellie. Abraham qua nhà anh trai nhiều lần, tự nhiên nhận ra “bà già” này. Hân nghĩ, có lẽ hân có thể từ Ellie tìm được manh mối.

Buổi tối, nghe được tay sai báo lại, ý nghĩ của Abraham đã khẳng định. Nghe nói, Ellie rời đi New York một khoảng thời gian, ngày mà bà về lại New York là lúc Andrew|Andre cùng Dana mất tích trước đó không lâu.

Abraham biết đây không phải là trùng hợp, hân khẩn cấp để cho tay sai đem người nhà của Ellie bắt lại,

tính ép bà khai ra.

Kết quả làm Abraham thực vừa lòng, nhìn thấy cháu trai mình bị người kèm hai bên, Ellie bắt đắ dĩ đồng ý với yêu cầu chỉ đường của Abraham.

Một đám người tới Fox, lại phát hiện ngôi nhà nhỏ trong rừng rậm không có một bóng người. Cũng may Ellie lúc trước cùng hàng xóm có quan hệ tốt, thông qua hàng xóm, Ellie đã biết Lusena gần đây đều ở tại nhà Cullen.

Vì thế, một đám người lại hướng phía bên trong rừng rậm đi vào.

Abraham không biết, một nhà Cullen đã sớm biết hấn sẽ đến. Người “chào mừng” hấn đến, chính là một nhà anh trai hấn, người hấn truy lùng rất lâu.

“Úc! Andrew|Andre, Dana, anh chị còn sống? Thật sự là quá tốt!” Tuy rằng có nghĩ là hai người đều không chết, nhưng Abraham vẫn giật mình một chút, bắt quá hấn lập tức điều chỉnh thái độ bản thân, làm bộ như vui vẻ khi thấy anh trai cùng chị dâu của mình.

Đối mặt Abraham “nhiệt tình” như vậy, mặt Andrew|Andre không chút thay đổi, mà Dana lại là tựa tiểu phi tiểu(cười như không cười).

Như đã quen với phản ứng này của hai người họ, Abraham chuyển hướng Lusena đứng một bên không lên tiếng:“Lusena, chú đã một năm không gặp cháu đi, lại trở nên đẹp hơn, chú còn lo lắng không có cơ hội đưa cháu qua mừng cháu trưởng thành.”

“Hừ, quà của người ta không nhận nổi.” Từ cha mẹ, Lusena đã biết Abraham là hung thủ “giết” hai người, Lusena lập tức tức giận quăng lại một câu.

Nhìn thấy ngay cả Lusena cũng có thái độ như vậy, Abraham cười lạnh một tiếng:“Hừ! Nếu người đã muốn xé rách da mặt, như vậy, ta cũng không giả vờ nữa. Nói vậy, các người cũng biết mục đích lần này của ta?”

“Như thế nào? Người thật muốn đuổi tận giết tuyệt? Chỉ sợ người không có khả năng này!” Dana khinh miệt nhìn Abraham liếc mắt một cái.

Abraham hiển nhiên bị ánh mắt Dana kích thích, hấn đem tay phải giơ lên, ra lệnh.

“Abe, chờ một chút.” Andrew|Andre bỗng nhiên mở miệng.

“Như thế nào? Anh trai yêu dấu của ta, nếu người muốn cầu xin ta tha mạng cho, ta có lẽ có thể sẽ suy nghĩ một chút.” Abraham vẽ mặt đắ dĩ nói.

“Người cũng thấy đấy, chúng ta ba người tại cái trấn nhỏ có cuộc sống rất khá, một năm qua, chúng ta chưa bao giờ nghĩ tới sẽ trở về New York, người cần gì phải đuổi tới nơi này?” Andrew|Andre bình tĩnh nói.

“Người nói cái gì? Ta nghĩ người có thể đoán được, sau khi người rời đi, công ty sẽ biến thành cái dạng gì. Hiện tại người chân chính quản lý công ty đều là người, tất cả đều là người trung thành với người, nói cho cùng, không cần trở về New York, công ty còn không phải đều trong tay người!” Abraham kích động nói.

“Nếu người có năng lực quản lý công ty, bọn họ tự nhiên nghe theo người.”

“Người hiện tại là đang cười nhạo ta sao? Từ nhỏ đến lớn, người cái gì cũng hơn ta, hiện tại người đã chết, đám cổ hủ kia trong lòng cũng là người, dựa vào cái gì? Ta cũng là thành viên của gia tộc Khải Phổ Lao Đặc, bọn họ vì cái gì liên không ta!”

Nhìn Abraham có chút không khống chế được cảm xúc, ba người Andrew|Andre im lặng.

Không may, loại im lặng này càng tổn thương Abraham hơn, bất quá, hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài, mà là thay đổi đề tài: “Đáng tiếc, các người vẫn bị phản bội, muốn biết ta là như thế nào tìm được đến đây không?” Nói xong, hắn nhẹ nhàng vỗ tay.

Hai gã tay sai đem Ellie tiến lên phía trước.

“Lão gia, phu nhân, tiểu thư.” Bị dẫn tới Ellie cúi đầu, nhỏ giọng kêu.

“Ellie!” Lusena không tin, kêu ra tiếng.

“Thực xin lỗi, tiểu thư.” Ellie tự biết hiện tại giải thích cũng vô dụng.

“Ellie, chúng ta không trách người, tất cả nên kết thúc.” Andrew|Andre thở dài, lạnh lùng nhìn Abraham, “Động thủ đi.”

Vừa mới bắt đầu, có thể là ỷ vào nhiều người, Abraham chính là làm cho tay sai cùng bọn Andrew|Andre vật lộn, ai ngờ, không đến một phút đồng hồ, người hắn mang đến đều bị Andrew|Andre cùng Dana đánh ngã, hắn nhất thời không thể chấp nhận tình trạng như vậy, lắp bắp nói: “Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng.” Lập tức hô: “Đều đứng lên cho ta, bắn!”

Dana muốn đưa Lusena vào phòng cũng không còn kịp, bà chỉ có thể cùng Andrew|Andre phối hợp bảo vệ Lusena.

Carlisle sớm nói cho bọn họ biết, tốc độ của ma cà rồng so với súng lục bình thường còn nhanh hơn, bởi vậy, hai người mới có thể không hề cố kỵ cùng Abraham giằng co. Mà sự thật đúng là như vậy, hai người vừa mang theo Lusena trốn tránh, vừa dùng tay không đã thương mấy người, làm cho bọn họ không có thể

hành động.

“Dừng lại!” Abraham hét lên, sau đó nhìn chăm chăm vào Andrew|Andre, “Điều này không thể nào là năng lực của con người!”

“Đại khái là do thượng đế chiếu cố chúng ta, không chỉ giúp chúng ta tìm được đường sống trong chỗ chết, còn tặng cho chúng ta một ít năng lực đặc biệt.” Dana không chút nào để ý cười cười.

Abraham hoài nghi nhìn Dana, nhưng cũng biết chính mình không thể có được đáp án từ miệng bọn họ, đã biết lần hành động này xem như thất bại.

“Hừ, chúng ta đi!”

Thẳng đến khi đám người Abraham biến mất trong rừng cây, bọn Carlisle mới đi ra.

“Oa, vừa rồi hai người bảo vệ Lusena tránh viên đạn, dáng người thật đúng là rất đẹp!” Nhìn đến ba người không có bị thương, tâm tình Emmett khoái trá huyết sáo.

“Hắn sẽ không buông tha.” Giọng nói Andrew|Andre mang theo chút mỗi mệt.

Dana không có lên tiếng, chính là yên lặng ôm chặt ông.

“Hắn hiện tại hẳn là đối với năng lực của hai người nghi ngờ, lần sau gặp, phỏng chừng sẽ không đơn giản như vậy.” Giọng nói của Carlisle đầy lo lắng.

“Thật xin lỗi.” Andrew|Andre nhẹ giọng nói.

“Không, hai người cũng đều bất đắc dĩ, hơn nữa, chúng ta là người một nhà, chuyện gì chúng ta cũng cùng nhau đối mặt.” Carlisle mỉm cười nói.

Abraham ở trên đường trở về New York, không ngừng nhớ lại động tác của hai người Andrew|Andre cùng Dana, tốc độ bọn họ nhanh đến không thể tin được, hơn nữa, dễ dàng đem tay sai của hắn đánh ngã, đủ để chứng minh bọn họ có sức mạnh rất lớn. Nhưng, có cái gì có thể để một người bình thường biến thành như vậy? Chẳng lẽ thật sự như lời Dana nói, chính là kỳ tích? Không, không có khả năng, nhất định là có lý do.

Trở lại công ty, vừa ngồi xuống, Abraham liền nghe nói có một người phụ nữ muốn gặp mình. Mặc dù cảm thấy khó hiểu, hắn vẫn để thư ký đem vị kia mời vào.

Người vừa vào cửa, Abraham đã bắt đầu bắt động thanh sắc(im lặng, không có thay đổi) mà đánh giá cô ấy, vô luận là khí chất hay cách ăn mặc đều không phải là hạng nhất, vì thế, Abraham ngay khi mở miệng, thái độ liền mang theo chút khinh thường:“Không biết quý cô đây tìm ta là vì cái gì?”

“Ta hy vọng có thể cùng người hợp tác.” Người phụ nữ này mặc dù không vui với thái độ của Abraham, nhưng vẫn miễn cưỡng mỉm cười.

“A? Ta không biết ta có cái gì để cùng người hợp tác.” Abraham nhú mày.

“Ta biết, người hôm nay đi đến gia đình Cullen.”

“Cullen?” Bởi vì không gặp người nhà Cullen, bởi vậy Abraham có chút không kịp phản ứng.

“Đúng vậy, là gia đình Cullen, hai kẻ địch của chúng ta đã trở thành người một nhà, như vậy, chúng ta có cái lý do gì mà không hợp tác với nhau?”

“Ta dựa vào cái gì để tin tưởng người?”

“Chỉ bằng ta có thể cho các người năng lực chiến thắng bọn họ.”

“Năng lực? Người biết cái loại năng lực đó là cái gì?” Abraham lập tức đứng dậy.

“Đương nhiên, chỉ cần người nói một tiếng đồng ý, ta sẽ nói cho người.” Người phụ nữ dụ hoặc(dụ dỗ cùng mê hoặc) nói.

“Thành giao.” Abraham không chút do dự nói.

34. Chương 34: Hỗn Loạn

“Người nói gì? Xin lỗi, ta không nghe rõ.” Emmett kinh ngạc nhìn Bella trước mặt, không thể tin được cô có thể đưa ra yêu cầu này.

“Ta muốn mọi người cho ta ở cùng trong một khoảng thời gian.” Bella đem lời vừa nói lập lại một lần nữa.

“Hừ! Cái gì để người nghĩ, chúng ta sẽ để một kẻ đồng lõa như người ở đây?” Lúc này, Emmett không thể không cảm thấy may mắn, trong nhà chỉ có hắn cùng Andrew|Andre, những người khác đi làm, hoặc đi dạo phố, nếu không, lấy tính tình của Carlisle cùng Esme, không chừng Bella đã được lưu lại.

“Đồng lõa?” Bella khó hiểu nhìn Emmett.

“Người giúp James.” Emmett lạnh giọng nói.

“Không, là bọn hấn bức ta, ta cũng không muốn như vậy!” Bella lớn tiếng phản bác.

“Phải không?” Emmett từ chối cho ý kiến, xoay người vào nhà, không tính quan tâm tới Bella.

“Ta sẽ không rời đi! Ta sẽ đứng đây, đến khi bác sĩ Cullen trở về.” Nhìn bóng dáng Emmett, Bella không chút suy nghĩ liền mở miệng.

Nghe được Bella uy hiếp, Emmett thiếu chút nữa đã muốn tiến lên đánh cô một quyền, vẫn là Andrew|Andre đứng lúc ngăn cản hấn:“Để ả chờ đi, ta sẽ không để Carlisle đáp ứng.” Từ đầu tới cuối, đến một cái liếc mắt Andrew|Andre đều không cho Bella.

Không biết tự tin từ nơi nào, Bella cảm thấy bác sĩ Cullen nhất định sẽ cho mình ở lại, bởi vậy, Bella thật sự chờ ngay tại cửa.

Nhưng, Bella không chờ được Carlisle, lại chờ được một đám người cô không biết.

Trơ mắt nhìn James bị người sói giết, Victoria hận không thể cùng hấn chết đi, nhưng lòng báo thù khiến ả sống. Lúc đầu, cô nghĩ kẻ thù chỉ có đám người sói đáng giận kia, nhưng sau khi tra xét phụ cận một phen, cô phát hiện, lãnh địa của người sói là ở phía bên kia của Fox. Người sói không dễ dàng rời đi chỗ ở của chính mình, như vậy, vì cái gì khiến bọn hấn xuất hiện ở nơi gần mình cùng James? Trừ bỏ một nhà Cullen, Victoria không thể nghĩ đến lý do khác. Chết tiệt gia đình Cullen! Nếu không phải bởi vì Alice Cullen, bọn họ căn bản sẽ không lưu lại Fox, có lẽ hiện tại đã ở tại một trấn nhỏ mà hút máu tươi, tiếp tục cuộc sống kích thích mà tốt đẹp của bọn họ.

Nghĩ vậy, Victoria không khỏi nhớ tới Lusena lúc ấy nhắc tới “nhà”. Nhà? Chính mình làm sao lại không muốn có một ngôi nhà. Không, hiện tại nhớ tới điều đó có ích lợi gì? James đã chết! Đúng vậy, người có thể cho chính mình một ngôi nhà đã chết, đều là bởi vì Cullen! James, chờ xem, em sẽ báo thù cho anh, chờ sau khi báo thù xong, em sẽ đi tìm anh!

Suốt hai tháng, Victoria luôn luôn tại xung quanh Fox, cô không ngừng tìm kiếm cách báo thù, Nhưng, cô chỉ có một người, nàng cùng James không có bạn bè, bởi vậy, hiện tại cô tìm không thấy kẻ nào đến giúp.

Victoria có đôi khi sẽ đi căn phòng bên rừng rậm kia, tìm kiếm thứ có thể lợi dụng. Cô biết, Lusena sẽ không về lại đây. Cô còn có thể đem nơi này thành một nơi dừng chân, mượn cơ hội rửa mặt chải đầu.

Một ngày kia, Victoria vừa mới vào trong phòng không bao lâu, liền nghe được tiếng đập cửa. Cô lập tức tránh phía sau cửa theo dõi động tĩnh. Cô nghe ra, nhóm người này là tới tìm Lusena. Có lẽ, đây sẽ là cơ hội báo thù cho mình, Victoria âm thầm nghĩ.

Quả nhiên, chính mình không nghĩ sai, Victoria nhìn thấy đám người này từ trong rừng rậm bị thương, cô còn có thể nghe được kẻ cầm đầu mắng chửi. Cô nghĩ, hẳn đại khái biết người trước mặt có thân phận gì.

“Nếu kẻ địch của chúng ta đã trở thành người một nhà, vì cái gì chúng ta không hợp tác?”

Lúc người đàn ông trước mặt trong nháy mắt gạt đầu, Victoria lợi dụng tốc độ nhanh như gió đi tới bên người hắn, nhìn thấy trong mắt hắn có sự kinh ngạc, Victoria biết, hắn hiện tại đã tin tưởng mình.

“Như vậy, chúng ta hợp tác vui vẻ!” Victoria mỉm cười vươn tay phải.

Hai người đơn giản tự giới thiệu, Victoria liền đem thân phận chính mình cùng một nhà Cullen nói cho Abraham.

Chuyện tiếp theo như Victoria nghĩ, Abraham khẩn cấp muốn được chuyển hóa. Victoria không khỏi cười lạnh, vốn đang nghĩ cần phải dùng một phen võ mồm, không nghĩ tới người này đã nhận không được dụ hoặc như vậy.

Nhưng, Victoria không thể không thừa nhận, Abraham vẫn có một chút năng lực. Cô biến bọn bảo vệ của Abraham thành một bầy ma cà rồng mới sinh, cô chỉ phụ trách hướng dẫn Abraham, mà Abraham phụ trách những người còn lại.

Sau khi biến thành ma cà rồng, Abraham khinh thường việc đến công ty, hắn không hề xuất hiện ở công ty nữa, mà là chuyên tâm ở trong căn cứ bí mật huấn luyện.

Ngắn ngủn trong một thời gian ngắn, đội ngũ ma cà rồng mới sinh đã đạt tới trình độ Victoria muốn.

“Xem ra, đã đến lúc chúng ta nên xuất phát.” Victoria vừa lòng nói.

“Anh trai yêu dấu, không biết khi anh thấy bộ dạng em như vậy, có thể hay không chấn động!” Abraham đối với phía xa xa cười nhạo nói.

Một đám ma cà rồng từ New York đến Fox, chỉ cần nửa ngày thời gian.

“Các người là?” Bella mở miệng trước.

“Xin chào, tiểu thư Cullen, ta là –” Abraham nhìn thấy Bella đứng ở cửa, nghĩ cô chính là người nhà Cullen, vì thế có chút thân thiện chào hỏi.

“Không, cô ấy cũng không phải là cái gì tiểu thư Cullen!” Emmett từ trong phòng đi ra, tức giận lên tiếng.

Abraham tuy rằng đối với thân phận của Bella rất ngạc nhiên, nhưng hắn lập tức phát hiện phía sau Emmett là Andrew|Andre: “Lại gặp nhau, anh trai yêu dấu.”

“Người đang làm cái gì?” Dù sao cũng là em trai mình, nhìn đến hắn biến thành cái dạng này, Andrew|Andre nhìn không được thở dài nói.

“Ta đã sớm nói qua, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi, bất kể dùng cách gì!” Abraham oán hận nói.

“Như vậy, ngươi có thể hay không nói cho chúng ta biết, là ai đem ngươi chuyển hóa?” Emmett đứng một bên, đột nhiên hỏi.

“Ta nghĩ các ngươi nhất định biết, Victoria.” Abraham như là nghĩ đến cái gì, vui sướng khi người khác gặp họa, đáp.

“Người nói cái gì? Victoria!” Emmett khiếp sợ nói. Alice tuy rằng thấy được Victoria sẽ trở về, nhưng cũng không thấy được cô ta lại tạo ra một đội quân. Cô ta bằng cách nào tránh được tiên đoán của Alice?

Ý thức được sự tình đã không thể khống chế, Emmett cẩn thận hỏi: “Cô ta hiện tại ở đâu?”

“Người đã muốn biết, nói cho ngươi cũng được, cô ta nói, cô ta muốn đi tìm nhà Volturi.” Abraham đắc ý cười, giống như đã thấy được kết cục một nhà Cullen.

“Chết tiệt!” Airmate không khỏi tức giận mắng.

“Tốt lắm, tuy rằng không biết vì cái gì chỉ có hai người các ngươi, nhưng vừa đúng lúc, trước đem ngươi giết. Lên cho ta!” Abraham vung tay lên, cùng đồng bọn vọt lên.

Cho dù Emmett có sức chiến đấu rất mạnh, nhưng đối mặt một nhóm ma cà rồng mới sinh đã được huấn luyện, hắn có vẻ cố hết sức, may mà hắn còn có thể dựa vào sức mạnh đem một hai tên đánh bay ra ngoài. Nhưng mà, bên kia Andrew|Andre ứng phó so với Emmett càng gian nan hơn, chỉ chốc lát sau, hắn đã bị bốn tên ma cà rồng vây quanh bốn phía, Abraham đứng trước mặt hắn, âm trầm cười: “Vĩnh biệt, anh trai của ta.”

Ngay tại lúc Abraham muốn đỡ đầu Andrew|Andre xuống, một cỗ cường lực đem hắn đánh bay ra ngoài, do Bella, người bị mọi người bỏ qua một bên.

Áp lực trên người Andrew|Andre nhất thời giảm bớt, hắn biết hiện tại không phải lúc để phân tâm, không nhìn Bella, chuyên tâm đối phó ba kẻ còn lại.

“Người rút cuộc là ai?” Abraham tức giận rồi, vừa rồi nghe giọng điệu của Emmett, nghĩ Bella không thuộc một nhà Cullen, có lẽ còn có chút mâu thuẫn, cô ta như thế nào lại đột nhiên tấn công mình.

“Tương lai là người nhà Cullen!” Bella tự tin nói.

“Hừ! Như vậy, mục tiêu của chúng ta nhiều hơn một kẻ.” Abraham khinh miệt cười cười.

Không có trải qua huấn luyện gì, Bella không hề có sức phản kháng, nhưng, Abraham tựa hồ không vội mà giết cô, chính là không ngừng mà tra tấn, như đang phát tiết cái gì.

Nhưng, Abraham lập tức bối rối vì hành động chính mình mà hối hận, ở khi hắn còn không có phản ứng, hắn đã bị một con thú dữ đè xuống. Hắn nhanh chóng ý thức được trước mắt hắn chính là người sói, Victoria chính là bởi vì bỗng nhiên nghĩ đến người nhà Cullen cùng người sói có quan hệ, nên mới rời đội ngũ đi tìm Volturi.

Abraham sửng sốt, phát hiện kẻ đi theo chính mình cũng không thể chống lại người sói. Mà làm hắn khó hiểu là, Andrew|Andre cùng Emmett cũng đang đánh nhau với người sói. Một ý nghĩ, hắn dùng lực đẩy ra người sói trước mặt.

Một mảnh hỗn loạn.

Bella rốt cuộc bình tĩnh lại, cô chạy vội tới chỗ Andrew|Andre cùng Emmett, muốn ngăn cản người sói công kích bọn họ. Bella biết này con sói to lớn này là Leah, cô không nghĩ tới, Leah lại buông tha công kích hai người Andrew|Andre, sau đó công kích ngược lại cô, tuy rằng cô thấy Leah cũng không có dùng toàn lực.

Khi bọn Edward trở về, nhìn thấy tình cảnh quỷ dị như vậy: Emmett cùng Andrew|Andre “vui vẻ” ở bên cạnh xem, người sói cùng các ma cà rồng khác [thậm chí bao gồm Bella] đang đánh nhau. Nếu không phải nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Abraham, bọn Edward sẽ nghĩ đến chuyện này cùng gia đình mình không có quan hệ, bọn họ chính là trùng hợp ở trong này đánh nhau mà thôi.

Nếu là phiên toái của gia đình, hiển nhiên không thể giao cho người ngoài xử lý, trừ bỏ Edward cùng Lusena, những người khác lập tức gia nhập chiến đấu.

Lúc này đây, người sói tựa hồ là phân rõ bạn bè, không có lại công kích gia đình Cullen.

Nhìn cảnh đánh nhau trước mắt, Lusena không khỏi sợ hãi lui về sau vài bước. Thấy được điểm này, Edward một bên lo lắng nhìn thể cục, một bên gắt gao ôm cô.

Không thể không nói, cho dù máu của Lusena cực nhạt, nhưng đối với nhóm ma cà rồng mới sinh, vẫn có sự hấp dẫn không nhỏ. Bọn họ không ngừng hướng Lusena đánh tới, nhưng giữa đường lại bị chặn lại.

Không bao lâu, Abraham cùng đồng bọn đều bị giải quyết. Nhìn người thân của mình cứ như vậy chết đi, Andrew|Andre chỉ cảm thấy vô cùng đau buồn.

Nhưng, mọi người còn chưa kịp nghỉ, chờ đợi bọn họ là cuộc viếng thăm của ba kẻ đầy nguy hiểm.

35. Chương 35: Volturi

Vừa trải qua một hồi đại chiến nhóm người sói còn đang thở dốc, nhóm ma cà rồng cũng không có thời gian trao đổi tin tức, mọi người đều chăm chăm nhìn phía trước. Vẫn là con người Lusena cũng không có nhân lực như bọn họ, cô chỉ có thể thấy một màn khói dày đặc – màn khói đen dày đặc bao phủ đầy trên mặt đất, chậm rãi dâng cao, lan tỏa trên cổ. Nó bốc lên phía trước, càng vào bên trong thì càng đen hơn.

“Ân.” Đột nhiên từ trong đám sương khói truyền đến một giọng nói lạnh lùng.

“Hoan nghênh, Jane.” Giọng nói Carlisle bình tĩnh, nho nhã lễ độ.

Hình dáng màu đen càng ngày càng gần. Lusena lúc này mới thấy rõ người đến là năm ma cà rồng bao gồm Victoria, trừ Victoria bốn người còn lại đều khoác áo choàng đen, người đi đầu cao không qua hai thước Anh(cỡ 1m8), dáng người nhỏ bé, Lusena chỉ có thể miễn cưỡng thấy được khuôn mặt của cô trong tấm áo choàng đen. Lusena biết, cô chính là Jane trong lời nói của Carlisle.

Dừng lại, bốn người đều đem mũ cỡi ra, lộ ra khuôn mặt hoặc kiên nghị hoặc xinh đẹp.

Jane cũng không có lập tức đáp lại Carlisle, mà là từ trên mặt mọi người đảo qua một lần, sau đó dừng lại trên người sói.

“Xem ra Victoria nói không sai, các người cùng người sói quả nhiên có quan hệ tốt.” Jane nói với đám người sói cũng như nhà Cullen.

“Không, bọn họ chính là trùng hợp đi vào.” Edward lập tức giải thích.

Người sói tựa hồ chịu không nổi người khác nói xấu, đối với năm người Jane hú vài tiếng uy hiếp, sau đó xoay người chạy vào rừng cây.

Edward nhún vai, làm ra bộ dáng “Người xem”.

“Không, đừng tin tưởng hần, đây nhất định là do bọn họ đã thương lượng tốt.” Victoria sợ hãi Jane cho rằng mình lừa Volturi.

“À?” Jane từ chối cho ý kiến, lập tức nhìn về phía Lusena đứng bên cạnh Edward, “Đây là con người?” Tuy là hỏi, nhưng cũng đã dùng giọng điệu khẳng định.

“Cô ấy là người nhà của chúng ta.” Carlisle tiến lên từng bước, nhân tiện ngăn trở tầm mắt của Jane.

“Carlisle, thoát ly Volturi lâu như vậy, người đã quên luật của ma cà rồng rồi sao?” Jane mặt không chút thay đổi, nhìn chăm chăm Carlisle.

“Không, đương nhiên không có, cô ấy sẽ trở thành một thành viên trong chúng ta, ta cam đoan.” Carlisle bình tĩnh nói.

“Aro hướng người hỏi thăm, hơn nữa chúc mừng người, Carlisle, gia đình Cullen lại thêm hai người, ừ, không, là ba thành viên.” Jane cười rộ lên nhìn rất đẹp, nhưng bởi vì lời cô nói ra, mọi người lúc này đều không có tâm để thưởng thức.

“Nếu người có thể thay ta hướng hần hỏi thăm, ta rất cảm kích. Nhưng, ta nghĩ, người nói sai một chút rồi, chúng ta chỉ có hai thành viên này là mới, vị tiểu thư Swan này cũng không thuộc gia đình bọn ta.”

“Như vậy, cô ta chính là ma cà rồng mới sinh còn sót lại? Có phải hay không, Victoria?”

“Cô ta là bị Lauren, đồng bọn của ta chuyển hóa.” Nói xong, Victoria trừng mắt nhìn Bella một cái, ở trong mắt cô, Bella hiện tại là phản bội.

“Một khi đã như vậy, chúng ta đây đem cô ta mang về Volturi thế nào? Felix.” Jane hướng một người đàn ông cường tráng đứng phía sau bên trái cô gật đầu ý bảo.

Bị gọi tên Felix cười hướng Bella, nhưng lại bị cô giẫy ra.

“Không, ta không theo các người, bác sĩ Cullen, van cầu bác, giúp con.” Bella tuy rằng không biết Volturi là cái gì, nhưng cũng hiểu được đây là một nơi đáng sợ, vì thế, cô khẩn cầu nhìn về phía người có khả năng giúp cô nhất, Carlisle.

“Jane –” Carlisle biết rõ Volturi hắc ám, nếu không nắm đó hần cũng sẽ không bỏ đi.

Nhưng mà, không đợi Carlisle nói hết, Jane bắt đầu đối Bella sử dụng khả năng của cô(khả năng chỉ cần nhìn cũng khiến người khác đau đớn), cô chờ mong thấy biểu hiện Bella thống khổ kêu rên. Nhưng khiến cô kinh ngạc là, Bella một chút phản ứng cũng không có. Thử vài lần đều không có thành công, Jane bắt đầu kinh hoảng, cô gọi Alec, hy vọng hần thử khả năng của mình lên Bella(khả năng của hần là làm tê liệt

mọi giác quan của đối phương).

Ai ngờ, Bella như trước vẫn không có gì khác thường.

Jane cùng Alec liếc nhau, sau đó mỉm cười mở miệng: “Aro sẽ cảm thấy hứng thú với cô ta, thật có lỗi, Carlisle, ta nghĩ, người không thể giữ cô ta lại.”

Lúc trước Carlisle đoán Bella có được thiên phú nào đó, hiện tại nghe xong Jane nói, Carlisle khẳng định suy đoán của mình, hẳn hiểu được, chính mình không thể để cả gia tộc đều vì việc lưu lại Bella mà mạo hiểm bị Volturi đuổi giết.

“Xem ra tiểu thư Swan chỉ có thể theo các người đi.”

“Bác sĩ Cullen!” Bella khó có thể tin nhìn Carlisle, chờ đến khi cô muốn chạy trốn, cô đã bị Felix bắt được. “Buông!”

Felix cùng Emmett không sai biệt lắm, đều có được sức mạnh cường đại. Cho nên, cho dù Bella lại giãy dụa như thế nào, cô cũng không có khả năng chạy trốn.

Chuyện Bella đã được giải quyết, Jane lại đem đề tài dẫn tới trên người Lusena.

“Ta sẽ tại cuối tháng đem cô ấy chuyển hóa.” Edward hứa.

“Tháng sau? Quá dài, chúng ta cũng không thể cam đoan trong thời gian này có thể hay không lại xuất hiện chuyện xấu khác.” Jane nhíu mày lắc lắc đầu.

“Như vậy, người muốn thế nào?” Emmett không kiên nhẫn.

“Hiện tại.” Jane hướng Edward lộ ra một cái tươi cười như thiên sứ.

“Hiện tại?” Edward có chút chần chờ.

“Hoặc là, chúng ta đem cô ta mang về Volturi, để Aro quyết định.” Jane như trước cười.

Edward nắm tay Lusena chặt hơn, hẳn nghe được, Lusena ở trong lòng đồng ý. Nhưng, sao hẳn có thể ở trong trường hợp này mà chuyển hóa cô? Edward lại nhìn mọi người trong nhà, bọn họ đang nhìn mình cùng Lusena. Alice ở trong lòng tỏ vẻ chính mình bất lực, cô đã không thể đoán được tương lai của Lusena. Andrew|Andre cùng Dana lo lắng cho Lusena. Tất cả mọi người hiểu được, Jane là đang nghiêm túc, bọn họ không có lựa chọn thứ ba, trừ phi bọn họ muốn khơi mào chiến tranh giữa hai gia tộc. Còn nữa, nếu để Lusena gặp ba người đứng đầu Volturi, không biết sẽ xảy ra chuyện gì, bởi vậy, bọn họ chỉ có thể lập tức

chuyển hóa Lusena.

“Chúng ta có thể vào phòng không?” Edward trầm giọng hỏi.

“Đương nhiên.” Jane không có lý do gì để không đồng ý.

Sự tình phát triển thành như vậy, Bella hoàn toàn tuyệt vọng. Cô cùng Edward đã không có chút khả năng nào nữa. Cô dù không cam tâm cũng đành bất lực. Cô cuối cùng thật sâu nhìn mắt Edward, sau đó nhắm hai mắt lại.

Trong phòng mọi người đều đứng, trừ bỏ Lusena, cô im lặng ngồi trên sofa, khoe miệng mỉm cười, theo như cô thấy, đây là nghi thức, từ đây về sau, cô chân chính bước vào cuộc sống của Edward, cô rất cực có thể cùng Edward cả đời hứa hẹn.

Edward hai mắt thâm tình dừng trên người Lusena, hắn vươn tay phải, nhẹ vỗ hai má Lusena, chậm rãi cúi xuống, trước dịu dàng hôn bên gáy Lusena, giây tiếp theo, hắn lộ ra răng nanh của mình, không chút do dự cắn lên.

Edward cảm thấy, trên đời không có chuyện nào so với cái này đẹp hơn, uống máu người mình yêu, đây là Lusena, hắn nói chính mình. Từ nay về sau, không còn cái gì có thể đem mình cùng cô tách ra.

“Ngô –” Lusena cắn chặt răng, chịu đựng đau đớn.

Chỉ chốc lát sau, Edward lui lại, hắn ngồi trên sofa, đem Lusena ôm vào lòng.

Tất cả mọi người lẳng lặng đợi Lusena chuyển hóa, bọn họ nhìn Lusena đau đến run rẩy, nhìn thấy Edward ôm cô càng chặt.

Toàn bộ quá trình, Lusena đều trong lòng gọi tên “Edward”, mà Edward chỉ có thể không ngừng hôn môi, trán của Lusena.

Không biết qua bao lâu, Lusena dần dần bình tĩnh lại, cô vừa mở mắt đã thấy một đôi mắt đỏ xuất hiện.

Jane nhìn kỹ Lusena một lần, phát hiện cô không có gì khác thường, vì thế mở miệng: “Tốt lắm, chúng ta cần phải trở về. Mặt khác, hy vọng các người đảm bảo không cùng nhóm người sói cấu kết.”

“Ta cam đoan.” Carlisle nghiêm túc trả lời.

Jane gật gù đầu, xoay người đi ra khỏi phòng. Mấy người khác cũng đi theo.

“Từ từ, cứ như vậy đã xong?” Victoria muốn giữ chặt Jane.

“Đúng vậy, còn chưa xong.” Jane nhẹ giọng nói.

Victoria trong lòng vui vẻ, nghĩ đến Jane bắt đầu xử trí gia đình Cullen. Nhưng, cô lập tức ý thức được chính mình đã sai rồi. Bởi vì Jane nhìn chăm chăm cô, cô hét lên một tiếng, cuộn mình lại, chỉ cảm thấy chính mình đang ở trong biển lửa, như thế nào cũng không trốn thoát được. Hai tay cô găm chặt vào trong bùn đất, cả người so với lúc Lusena chuyển hóa còn muốn thống khổ.

Carlisle sớm đã quen trường hợp như vậy, trên mặt không có chút thay đổi. Nhưng mà, những người khác trong nhà Cullen hiển nhiên đều không chịu được, bọn họ đều nghiêng đầu, hận không thể ngay cả tai cũng có thể chặn lại.

“Mau dừng lại!” Bella chịu không nổi hô to. Nhưng Jane cũng không quan tâm.

Cuối cùng, Victoria kêu càng ngày càng yếu, cho đến khi không còn âm thanh.

“Ta nghĩ, phiền toái các người xử lý thi thể.” Jane bình tĩnh nói.

Carlisle trầm mặc gật đầu.

“Đi thôi.” Jane cuối cùng nhìn Lusena, liền mang theo bốn người rời đi.

Lúc này, Lusena nhìn không thấy là một lớp khói dày đặc nữa, mà là bóng người.

36. Chương 36: Thiên Phú

Sau khi nhà Volturi rời đi, một nhà Cullen thở dài nhẹ nhõm, không khỏi cảm thấy có chút buồn bã, lần này chuyện buộc phải chuyển hóa Lusena hoàn toàn vượt qua mong muốn của bọn họ, tuy rằng đây cũng không phải là chuyện xấu.

Nhìn Lusena với đôi mắt đỏ đậm, Edward vừa định mang cô ra ngoài kiếm ăn, bỗng nhiên dừng lại.

Có chuyện không đúng, Edward nhìn về phía mọi người, quả nhiên, bọn họ đều có bộ dạng mờ mịt.

“Carlisle!” Edward vội vàng kêu.

Carlisle nghe vậy nhìn về phía Edward, nhưng mà, trong nháy mắt, hấn lại có bộ dáng vô hồn.

Edward lập tức hoảng hốt, hấn không biết chuyện gì vừa xảy ra, hấn chỉ biết, hấn nghe không được suy nghĩ của mọi người trong nhà, mỗi lần suy nghĩ của bọn họ vừa toát ra, không đợi hấn nghe được, liền bỗng nhiên biến mất, hơn nữa, Edward có thể kết luận, suy nghĩ mỗi lần của bọn họ đều giống nhau.

Điều đó không có khả năng là do Volturi làm, Edward hiểu rõ bốn người hộ vệ nhà Volturi có năng lực gì, như vậy, cũng chỉ có —

Suy nghĩ ra nguyên nhân, Edward nhanh chóng lôi kéo Lusena rời khỏi nhà. Hấn mang theo Lusena một đường chạy nhanh, thẳng đến khi hai người đi vào nơi nhà Cullen thường săn bắn.

Dừng lại, không đợi Edward mở miệng, Lusena lập tức theo bản năng đuổi theo một đầu dã thú.....

Tạm không đề cập tới Edward có tâm trạng phức tạp như thế nào khi chăm chú nhìn Lusena đang săn bắn, bên này, nhóm Cullen đang nghiêm túc thảo luận.

Sâu sắc như bọn họ, tự nhiên đều phát hiện chuyện vừa rồi.

“Rất kỳ quái! Vừa rồi cảm giác giống như, đem ý nghĩ của chính mình bóp chết từ trong nôi.” Alice nhú mày nói.

“Ba nghĩ, chúng ta lại nghênh đón một ma cà rồng có thiên phú.” Carlisle mỉm cười, khẳng định nói.

“Người là nói Lusena?” Andrew|Andre đoán.

“Đúng vậy, chỉ có khả năng này.” Carlisle gật gật đầu, lập tức bổ sung, “Ma cà rồng mới sinh không khống chế chính mình được, ta nghĩ, Lusena cũng không ý thức được chính mình có năng lực như vậy.”

“Chẳng lẽ chúng ta đều không có biện pháp?” Emmett khoa trương ôm đầu mình.

“Không thể dạy tiểu Sena cách khống chế sao?”

“Nếu người đến lúc đó có thể giữ lại suy nghĩ bản thân.”

Hiểu được đó là một sự thật, mọi người nhìn nhau, đều thấy được sự bất đắc dĩ trong mắt đối phương.

Không thể không nói, Carlisle dự cảm là đúng. Lusena còn chưa vào nhà, bọn họ cũng không thể hoạt động như bình thường.

Đối với điều này, Edward vừa lo lắng vừa cảm thấy may mắn, thậm chí là đặc ý — hẳn là ngoại lệ duy nhất.

“Edward, mọi người đều làm sao vậy?” Lusena nhìn mọi người đang ngốc lảng, khó hiểu hỏi Edward.

“Lusena, em có cảm thấy chính mình có một loại năng lực đặc biệt không?” Edward nhìn thẳng Lusena, thận trọng hỏi.

“Năng lực đặc biệt?”

“Dường như em có thể lập tức khiến mọi người quên đi suy nghĩ của bản thân.” Đối với người có thể đọc được suy nghĩ của người khác như Edward mà nói, phát hiện điểm này, thật sự là dễ dàng.

“Trời ạ! Kia —” Lusena khó có thể tin chỉ vào bọn Carlisle.

“Bởi vậy, em phải học được cách khống chế năng lực này.”

Nghe vậy, Lusena nhắm mắt lại, cẩn thận cảm thụ lực lượng trong cơ thể, quả thật có một lực lượng kỳ lạ đang chuyển động. Cô mở mắt ra, nhìn Edward: “Em phải làm thế nào để khống chế?”

“Nói với chính mình, em không hy vọng suy nghĩ của bọn họ biến mất, thử đem lực lượng thu hồi lại.”

Lusena thử phương pháp Edward nói, kết quả: “Em làm không được.”

“Không sao, chuyện này chỉ có thể từ từ làm, tựa như lúc trước anh muốn khống chế thuật đọc tâm.” Edward nhẹ vỗ về mái tóc Lusena an ủi nói.

“Anh có thể khống chế?” Lusena thực kinh ngạc, cô vẫn nghĩ Edward hoàn toàn không thể khống chế được thuật đọc tâm.

“Chính là có thể phân rõ quan trọng hay không, làm nhạt âm thanh ồn ào mà thôi.” Edward nhẹ nhàng nói.

“Vậy anh dùng bao lâu thời gian?” Lusena lúc này quan tâm vấn đề này hơn.

Edward rõ ràng chần chờ một chút, sau đó trả lời: “Gần nửa năm.”

Lusena uể oải, chẳng lẽ cô phải trở mắt nhìn mọi người trong nhà giữ nguyên trạng thái như vậy.

“Chúng ta rời đi, hiện tại chỉ có phương pháp này.”

“Cái gì?”

“Chúng ta ở bên ngoài một khoảng thời gian, anh nghĩ, chúng ta ở ngôi nhà còn lại trong rừng hẳn là không có vấn đề.” Edward cười, giờ giờ điện thoại trong tay.

Lusena lúc này là thật sự ngây người, cô như thế nào không biết nhà Cullen còn một ngôi nhà khác?

“Chính là bình thường không đến mà thôi.” Edward cười khẽ, đứng dậy dắt tay Lusena, mang theo cô đi vào rừng cây.

Lusena vừa rời đi, đám người Carlisle liền bình thường lại, vừa rồi xảy ra cái gì bọn họ đều có thể cảm giác, chính là không thể có phản ứng gì. Vì thế, Carlisle liền gọi cho Edward, hơn nữa còn mở loa ngoài.

“Edward, Sena không có việc gì đi?” Cuộc gọi vừa được kết nối, Dana liền lo lắng hỏi.

“Cô ấy tốt lắm, bất quá tạm thời không khống chế được năng lực, con chỉ có thể mang theo cô ấy rời đi.” Edward giải thích nói.

“Con không bị ảnh hưởng?” Carlisle bỗng nhiên phát hiện chuyện này.

“Con nghĩ đúng vậy.” Giọng nói Edward mang theo sự sung sướng.

“Oa A.” Quả nhiên là một đôi, Emmett nghĩ.

“Carlisle, Lusena cần đối tượng để luyện tập.” Edward biết, không cần nhiều lời, bọn họ sẽ hiểu.

“Ta tới tìm các người.” Emmett nóng lòng muốn thử.

Jasper giữ chặt Emmett sắp chạy ra ngoài cửa, đối mọi người nói: “Chúng ta thay phiên, dù sao, cái cảm giác này một chút cũng không dễ chịu.”

Emmett rất nhanh tìm được Edward và Lusena.

“Lusena, cố lên! Ta tin tưởng người!” Hiện tại Lusena đã không phải là con người yếu ớt kia, bởi vậy, Emmett dùng sức bình thường như đối với ma cà rồng mà vỗ vỗ vai Lusena.

“Ân!” Lusena mỉm cười gật đầu, tập trung, cố gắng thu hồi lực lượng kia.

Một lúc lâu sau, Lusena rốt cục chịu không được, buồn bã đi về phía Edward.

“Không sao, vừa rồi trong nhảy mắt em đã thành công, luyện tập nhiều thêm thì sẽ tốt.” Edward an ủi, ôm chầm Lusena, mang theo cô rời đi, cùng đội đối tượng luyện tập tiếp theo — Jasper đã đến.

Đêm đó —

Tuy rằng ma cà rồng không cần ngủ, nhưng Edward lo lắng Lusena cả ngày không ngừng luyện tập, sẽ cảm thấy mệt nhọc, bởi vậy, hắn mang theo Lusena ngồi trên một cái cây to, để cô tựa vào vai mình nghỉ ngơi.

“Edward, có phải một ngày em chưa không chế được nó, là một ngày em không về nhà được?” Lusena nhẹ giọng hỏi.

“Tin tưởng anh, cũng tin tưởng bản thân, em sẽ khống chế được.” Edward hôn trán Lusena.

[Chỉ hy vọng như thế.] Lusena ở trong ngực Edward thoải mái cọ.

Lusena luyện tập vẫn có hiệu quả.

Ngày hôm sau, Lusena có thể thu hồi lực lượng trong một thời gian ngắn.

Ngày thứ ba, Lusena có thể kiên trì trong thời gian lâu hơn.

Vì thế, Carlisle gọi điện cho hai người: “Edward, con đem Lusena mang về đây đi, ba nghĩ, con bé còn phải học tập phạm vi khống chế năng lực.”

Cứ như vậy, Lusena không ngừng cố gắng cùng sự tích cực phối hợp của các thành viên, ở ngày thứ bảy, Lusena cơ bản tìm được cách khống chế.

“Nguy cơ” được giải trừ, Emmett lại bắt đầu không đứng đắn: “Lusena, này không công bằng, người để Edward cũng thử cái cảm giác này đi.”

“Đúng vậy, đúng vậy, Lusena, người bắt công a.” Alice phụ họa.

“Nói đúng, không thể để Edward chỉ nhìn chúng ta bị chê cười.” Esme mừng rỡ theo bọn nhỏ ồn ào.

“Nếu mọi người đều nói như vậy, như vậy –” Lusena nhìn chăm chăm Edward.

Vài giây qua đi, Lusena là người đầu tiên dời mắt, trời biết, cô rõ ràng là muốn vận dụng năng lực của chính mình, kết quả —

Edward đối với Lusena lộ ra tươi cười khiến cô si mê, sau đó đem cô gắt gao ôm vào lòng, ở bên tai cô thấp giọng nói: “Anh biết.” Edward sẽ không nói cho Lusena, hẳn vừa mới cố ý, cố ý nhìn cô say đắm.

Lusena rõ ràng nghe được mọi người trong nhà cười, cô cảm thấy xấu hổ cùng nóng nảy, mặc dù ma cà rồng sẽ không đỏ mặt, cũng không có tim đập.

Không khí đang thoải mái, nhưng mà, Alice đang cười tươi lại đột nhiên trắng bệch, bộ dáng có vẻ bối rối.....

37. Chương 37: Hữu Kinh Vô Hiểm(gặp Chuyện Kinh Sợ Nhưng Không Có Nguy Hiểm)

“Úc, Emmett, này cũng không giống người, khinh địch để Lusena đánh bại.” Alice ở trong lòng Jasper không khách khí giễu cợt Emmett, người đang cùng Lusena tỷ thí.

“Lusena, người đây là gian lận!” Emmett không quan tâm Alice, mà là trước hướng Lusena kháng nghị.

“Này coi như là năng lực của ta không phải sao? Như thế nào có thể tính là gian lận đâu?” Lusena vô tội nhìn Airmate.

“A!” Emmett tức giận rống to một tiếng, lập tức đánh về phía Edward đứng một bên quan sát, “Ta không cam lòng!”

Hai người nhanh chóng đánh nhau, không lâu sau, Emmett liền hối hận, hẳn vừa rồi quên người trước mắt cũng có năng lực gian lận.

Kết quả, đương nhiên là Emmett bị những người khác cười nhạo.

“Tốt lắm, mọi người tập trung, thời gian chúng ta còn không nhiều lắm.” Thoải mái trong chốc lát, Carlisle lên tiếng lại làm cho mọi người tiến vào giai đoạn huấn luyện khẩn trương.

Mọi người biết, lần này chỉ sợ không thể tránh một trận chiến khốc liệt

Vài ngày trước —

Một nhà Cullen đề phòng nhìn đám người sói trước mắt, thoát nhìn người sói thế hệ này đều đã tới.

“Cảnh sát Swan bị nhà Volturi bắt đi.” Edward đem tin tức mình đọc được nói cho người nhà.

“Vì cái gì?” Carlisle kinh ngạc hỏi, chẳng lẽ là Bella có chuyện?

Edward bỗng nhiên trở nên luống cuống, hấn tức giận gầm nhẹ.

“Edward, làm sao vậy?” Lusena lập tức đi ra phía trước, trấn an hấn.

“Cảnh sát Swan đã biết sự tồn tại của ma cà rồng, ông thậm chí muốn FBI tiêu diệt Volturi.” Edward khó khăn mở miệng.

Nhóm Cullen trong nháy mắt trở nên nghiêm túc, bọn họ đều hiểu được điều này có ý nghĩa gì. Nếu Volturi đã đem cảnh sát Swan mang đi, vậy chứng minh bọn họ đã biết được chuyện thân phận bị lộ. Cộng với cảnh tượng Alice mấy ngày trước thấy được, nhóm Cullen không thể không có một cái kết luận đáng sợ — Volturi coi đây là lý do để định tội cho bọn hấn, đại chiến sẽ bắt đầu.

“Carlisle, nhóm người sói hy vọng hợp tác cùng chúng ta, chống lại Volturi.” Im lặng trong chốc lát, Edward nói ra mục đích của nhóm người sói.

Hợp tác? Carlisle nhanh chóng trong đầu suy nghĩ về đối sách. Đầu tiên, bọn họ trốn không thoát, Demetri, người đứng đầu trong bốn thủ hạ nhà Volturi, có năng lực truy lùng, cho dù trốn xa, cũng sẽ bị Volturi tìm được. Tiếp theo, hấn không thể tìm hỗ trợ từ bạn bè, bị con người biết thân phận ma cà rồng, là điều cấm trong loài ma cà rồng, dù không phải bọn họ nói cho cảnh sát Swan, nhưng cũng thoát không được quan hệ. Chấp pháp nhà Volturi có thể bị thuyết phục, nhưng bạn của nhà Cullen sẽ không đồng ý chống lại Volturi. Còn nữa, Volturi sớm đã theo dõi nhà Cullen, bọn họ sớm hay muộn sẽ tìm cơ tấn công nhà Cullen. Như vậy, chỉ còn lại có —

“Ta đồng ý.” Carlisle thận trọng nói.

Liên minh kết thành, hai phương đều cố gắng đề cao sức chiến đấu.

Một nhà Cullen cùng nhóm người sói đều chuẩn bị tốt. Bọn họ đều nhìn chăm chăm phía bắc của rừng rậm.

Trước mặt đi tới giống như là một quân đội chuyên nghiệp, bọn họ nghiêm khắc đi tới.

Bên ngoài vòng tròn là màu xám, càng vào sâu màu càng đậm, thẳng đến vòng tròn trung tâm là màu đen. Mỗi khuôn mặt đều bị áo choàng bao trùm trong bóng tối. Hai chân bọn họ di chuyển tạo ra âm thanh giống như âm nhạc, là một loại không có cảm xúc do dự cùng phức tạp.

Đột nhiên, bọn họ như là nhận được chỉ thị, đội hình khép lại. Màu sắc thay đổi cùng đội hình khác nhau khiến bọn họ như đóa hoa đang nở rộ, nhưng vì dáng đi bọn họ quá mức nghiêm chỉnh cùng cứng nhắc, đến nỗi khó có thể so sánh như vậy – cái này càng giống mở ra một chiếc quạt, tao nhã nhưng cứng nhắc. Bóng người mặc áo choàng xám đứng bên ngoài tản ra, đồng thời, màu áo quần càng về trong thì càng đậm, mỗi một động tác đều giống nhau, như đã được huấn luyện.

Bọn họ tiến lên thông thả mà thận trọng, không chút hoang mang, không khẩn trương, không lo âu. Đây là một cảm giác để người khác cảm thấy bách chiến bách thắng.

Carlisle tiến lên, thân thiết chào hỏi: “Aro, bạn của ta, chúng ta đã hơn một trăm năm không gặp rồi?”

Aro cũng tiến về phía trước, giọng điệu cũng không thân thiện giống Carlisle: “Nói cho cùng, Carlisle, lâu như vậy không thấy, người đã quên luật của ma cà rồng sao?”

“A?” Carlisle căng thẳng.

“Không biết các người có quen người này hay không?” Aro vỗ nhẹ, lập tức còn có một ma cà rồng đem Charles dẫn lên, Charles nhìn có vẻ đã hôn mê.

Vừa thấy Charles, toàn bộ bày sới, đặc biệt Jacob, đều tức giận, may mắn bọn họ đều còn lý trí, biết hiện tại không phải thời điểm để khai chiến.

“Đương nhiên biết, hắn là cảnh sát ở Fox.” Carlisle ra vẻ thoải mái mà đáp.

“Ta từ trong ký ức của hắn thấy đến, hắn đã biết được thân phận ma cà rồng của chúng ta, thậm chí –” Nói đến này, Aro khinh miệt nở nụ cười, “Thậm chí, hắn muốn tiêu diệt chúng ta.”

“Trời ạ! Điều này sao có thể? Bất quá, hành động của nhà Volturi vẫn nhanh giống như trước đây.” Carlisle tiếp tục giả ngu.

Aro như có suy nghĩ, nhìn bày sới: “Ta nhưng thật ra có chút tò mò, người nếu không biết chuyện này, như thế nào lại chuẩn bị như vậy đầy đủ, thoát nhìn là đang chờ đợi chúng ta đến?” Nói xong, Aro vừa lòng nhìn Carlisle trở nên nghiêm túc, nói tiếp: “Ta thật đáng tiếc, Carlisle, hôm nay, ta không thể không dựa vào pháp luật, mang theo đội chấp pháp đến trừng trị nhà Cullen.”

Aro nâng tay phải, chuẩn bị phát ra lệnh khai chiến.

Bầy sói gào thét, chuẩn bị ứng chiến.

Thấy vậy, Lusena không chút do dự sự dụng thiên phú của chính mình, làm cho Aro không ngừng mà quên đi ý niệm này trong đầu.

“Aro?” Caius bên cạnh phát hiện Aro chậm chạp không có phát lệnh, khó hiểu gọi hắn.

Lusena tại lúc này ngừng lại.

Aro nhẹ nhàng mà đem tay phải buông xuống, hai mắt híp lại, lợi hại nhìn một nhà Cullen. Hắn tin tưởng trực giác chính mình, vừa rồi nhất định có người không chế được hắn. Nhưng mà, hắn nhìn không ra sự khác thường nào.

“Carlisle, tuy rằng không biết là vị nào trong nhà ngươi, nhưng ta không thể không sợ hãi, năng lực của hắn rất mạnh.” Aro quyết định trước thử một phen.

“Xác thực, vì năng lực này, mọi thành viên trong nhà chúng ta hợp lại cũng đánh không lại hắn.” Carlisle theo lời Aro nói dùng “hắn”.

“Ta thật tò mò hắn rốt cuộc là ai, Carlisle, không thể giới thiệu cho ta một chút sao?”

“Là ta.” Andrew|Andre đi đến bên cạnh Carlisle.

“Thật vậy chăng? Có lẽ ngươi nguyện ý lại biểu hiện kỹ năng này một lần nữa cho ta?” Aro vui vẻ đề nghị, hắn tựa hồ một chút cũng không chán ghét loại cảm giác này.

Lusena thuận thế lại làm cho Aro “hưởng thụ” một phen.

“Không, không phải hắn, là cô gái kia.” Yên lặng quan sát, Marcus đột nhiên lên tiếng.

“Ách a –” Tiếp theo vang lên là tiếng Lusena thống khổ.

“Chết tiệt! Là Jane!” Lời còn chưa dứt, Edward đã hướng Jane tiến lên.

Trừ bỏ Andrew|Andre cùng Dana, những người khác cũng đều đi lên, bọn họ mục tiêu không phải là Jane, mà là ba người Felix. Về phần nhóm người sói, khẩn cấp hướng kẻ ma cà rồng giữ Charles chạy đến. Đáng tiếc là, nhìn ra ý đồ của nhóm người sói, tên ma cà rồng kia đem Charles giết.

Nhóm người sói tức giận rồi, một hồi ác chiến bắt đầu.

Có lẽ là hoàn toàn bị chọc giận, tốc độ Edward so với bình thường nhanh hơn, khi bị Felix cùng Demetri ngăn lại, hắn đã tiếp cận Jane. Cho dù hắn không có va chạm vào Jane, cũng khiến Jane bị phân tâm, để Lusena từ trong thống khổ giải thoát ra. Bọn Emmett lập tức đuổi tới, mấy người tách ra đánh nhau.

“Sena –” Dana nhìn Lusena, bà vừa giải quyết những tên ma cà rồng hướng bên này chạy tới.

“Mẹ, con không sao.” Giọng nói Lusena còn có chút suy yếu, cô định đứng lên, nhưng cả cơ thể đều không còn sức lực.

“Phanh –” Lại đánh bay một tên khác, Dana vội vàng đem Lusena nâng dậy.

Hai người nhìn về phía mọi người trong nhà, bọn họ đã đem Alec giải quyết, Emmett đang đối diện Felix, Carlisle cùng Andrew|Andre chống lại Aro, những người khác tạm thời không có việc gì, Edward lợi dụng tốc độ đem Jane đùa giỡn.

Nhưng, người Volturi vẫn chiếm đa số, một nhà Cullen cùng nhóm người sói kiên trì không được bao lâu.

Lusena cảm thấy chính mình dễ chịu hơn một ít, lập tức giúp Edward đem Jane giết chết. Kế tiếp là Felix. Sau đó là Aro —

Làm Lusena ngoài ý muốn là, Carlisle cùng Andrew|Andre đành chỉ công kích, ông tựa hồ cũng không muốn giết Aro.

“Ma cà rồng cần người lãnh đạo.” Carlisle giải thích.

Vì thế, Lusena thu hồi năng lực chính mình.

“Dừng lại!” Aro giương giọng hô, vừa rồi tuy hắn không có suy nghĩ, nhưng hắn có thánh giác, tự nhiên nghe được lời Carlisle nói.

Mọi người dừng lại, hai phương đều trở về đội hình vừa rồi. Đương nhiên, bỏ qua thành viên đã hy sinh.

“Carlisle, người tốt.” Aro lúc này mới dùng tới giọng điệu nói chuyện cùng bạn bè. Hắn vẫn biết, Carlisle cũng không có dã tâm, nhưng luôn sợ hãi vạn nhất. Hiện tại, hắn rất cực có lý do để tin tưởng, nhà Cullen tuyệt đối sẽ không uy hiếp đến địa vị chính mình.

“Marcus, Caius, ta nghĩ, chúng ta đi trở về.” Aro mỉm cười nói.

“Ân.” Hai người gật đầu, bắt quá —

“Đám người sói kia không thể lưu lại.” Caius bắt mắt nói.

“Carlisle, ta nhớ rõ người hướng Jane cam đoan qua, người cùng đám người sói này cũng không phải là bạn bè?” Aro nhìn về phía Carlisle.

“Đúng vậy, chúng ta chính là ký kết hòa bình điều ước, nhưng ta hy vọng các người tạm thời không động đến bọn họ.” Carlisle thành khẩn nói.

“Không! Không có khả năng!” Caius kích động.

Aro nâng tay ý bảo Caius bình tĩnh trở lại, ý cười dần dần sâu hơn: “Carlisle, bạn cũ, cầu chúc các người có thể tìm được một địa phương khác thích hợp để ở lại.”

Tiếp theo, Aro mang theo đội quân rời đi.

“Trở về đi, các người cứ không được tiểu thư Swan.” Carlisle nhìn bảy sói không cam lòng, thở dài một tiếng.

Jacob tựa hồ bất mãn, muốn xông lên công kích Carlisle, nhưng lập tức bị đám Sam ngăn lại.

“Cư nhiên không sợ chết.” Emmett cười nhạo nói.

Giằng co trong chốc lát, nhóm người sói vẫn rời đi trước.

“Úc! Lusena, người giỏi quá!” Bình tĩnh lại, Alice ôm cổ Lusena hưng phấn nói.

“Đúng vậy, nếu không phải bởi vì Lusena có thiên phú như vậy, chúng ta chỉ sợ đều phải —” Esme may mắn nói.

“Đi thôi, kế tiếp chúng ta còn nhiệm vụ quan trọng hơn.” Carlisle dẫn đầu nắm tay Esme đi.

“Nhiệm vụ gì?”

“Đương nhiên là tìm nơi thoải mái khác, chúng ta chuyển nhà.”

“Như vậy, em cũng bắt đầu có cuộc sống trung học vạn năm?” Lusena đối với điều này vừa chờ mong lại sợ

hãi.

“Đúng vậy, thân ái, anh sẽ cùng với em.” Dứt bỏ mọi cố kỵ, Edward thản nhiên hôn lên trán Lusena.

“Em cảm thấy nhiệm vụ hàng đầu của chúng ta hẳn là tổ chức một hôn lễ mới đúng, Andrew|Andre, anh nói đúng không?”

“ Đúng vậy.” Andrew|Andre cũng vui mừng nhìn con gái chính mình cùng với con rể tương lai.

“Không, con cho rằng phải làm hai cái. Đúng không, Rosa thân ái?” Emmett cũng không hề ngượng ngùng.

Rosalie quyết đoán cho Emmett một khừ tay.

“Ha ha –” Tiếng cười trong rừng rậm vang lên không ngừng.

38. Chương 38: Chương Cuối

“Lusena Khải Phổ Lao Đặc, I promise to love you, every moment and forever. Would you do me the extraordinary honor of marrying me?” Trong phòng, Edward quỳ một gối xuống, mở ra hộp trang sức trong tay, lộ ra chiếc nhẫn tinh xảo không bị thời gian bào mòn bên trong.

Linh ~ Ling: “ Lusena Khải Phổ Lao Đặc, anh hứa sẽ yêu em, từng phút giây và mãi mãi. Em có thể cho anh vinh dự được cưới em không?”

“Edward?” Lusena kinh ngạc che miệng lại, không biết làm sao nhìn Edward. Tuy rằng sớm nghĩ đến sẽ có một ngày như vậy, nhưng đến lúc chân chính đối mặt, cô vẫn cảm thấy có chút bối rối.

Lusena chỉ có thể ngây ngốc tùy ý để Edward mang chiếc nhẫn kia vào ngón áp út của cô, nhìn hẩn ngời vào bên cạnh, sau đó nghe được hẩn ở bên tai mình than nhẹ:“Đây là của mẹ anh, thật đúng là thích hợp.”

“Edward?” Lusena nhìn nhẫn, lại nhìn Edward, cô cảm thấy chính mình trừ việc gọi tên Edward, cái gì cũng không nói ra được.

“Ngoan, nói em nguyện ý.” Edward một tay ôm Lusena, một tay nhẹ vỗ bàn tay mang nhẫn của Lusena, tiếp tục ở bên tai Lusena dụ dỗ.

“Em..... Em nguyện ý.” Lusena run run nói ra những lời này.

Không đợi Edward kích động, cửa phòng bị đẩy mạnh ra, Alice là người thứ nhất chạy vào, trong giọng nói là tràn đầy oán giận: “Lusena, người không nên nhanh như vậy chấp nhận Edward.”

“Đúng vậy, còn muốn xem trò hay?” Emmett đối với Lusena đảo mắt.

Liền ngay cả bốn người lớn cũng mang vẻ mặt chế nhạo.

“Ba mẹ –” Lusena không được tự nhiên kéo dài giọng nói.

“Sena, con mới 18 tuổi, ba mẹ chính là không hy vọng con nhanh như vậy liền lập gia đình.” Dana bất mãn nói.

“Dana, xem ra con gái bảo bối của chúng ta đã trưởng thành.” Andrew|Andre đầy ý cười nhìn Lusena đang rúc vào trong lòng Edward.

“Lusena, Edward, chúng ta vừa mới xác định nơi ở mới, đi bang Mecklenburg- Vorpommern ở Đức. Nhưng, trước đó, chúng ta nên đem hôn lễ của hai người tổ chức trước.” Alice hưng trí bồng bồng nói, cô đối với việc bố trí hôn lễ rất nhiệt tình, mọi hôn lễ của Emmett cùng Rosalie cũng đều là từ Alice thiết kế.

“Đúng vậy, ba tính đem mọi bạn bè của ba đến.” Carlisle đối hôn lễ này cũng thực chờ mong, dù sao, Edward là người thứ nhất được ông chuyển hóa, cũng là người cô độc trong thời gian dài nhất.

“Con có thể đem vài bạn học kia mời lại đây không?” Tuy rằng ở chung không lâu, nhưng Lusena vẫn hy vọng bọn Jessica có thể tới tham gia hôn lễ của chính mình.

“Không, chúng ta không thể cam đoan con có thể không chế dục vọng hút máu được.” Carlisle cẩn thận nói.

Không đành lòng nhìn bộ dáng uể oải của Lusena, Edward lập tức an ủi nói: “Không sao, chuyện này dù sao em cũng sẽ quen.”

Ngày kế tiếp rất bận rộn, đương nhiên, trừ hai người Lusena cùng Edward, là cặp đôi chuẩn bị cưới, bọn họ chỉ có nhiệm vụ duy nhất là bồi dưỡng cảm tình.

Rất cực, ngày mọi người chờ mong đã đến —

Một ngày này, rừng rậm trở nên náo nhiệt, bạn bè ma cà rồng từ khắp nơi cơ hồ ở thời khắc này cùng nhau tới hôn lễ. Carlisle trước đó có nói cùng nhóm người sói, một ngày này, nhóm người sói tuyệt không cùng những vị khách xảy ra xung đột.

Phía bên ngoài ngôi nhà được trang trí cẩn thận, ngẩng đầu có thể thấy được ngàn vạn đóa hoa trắng kết

thành vòng hoa. Khách ngồi hai bên, ở giữa là một lối đi được tạo thành từ những bông hoa trắng.

Bài hát Turning Page do Sleeping at last vang lên, mở đầu hôn lễ.

Lusena mặc áo cưới đuôi cá dài, khăn voan trắng che khuôn mặt, một tay cô cầm bó hoa, một tay khoác tay Andrew|Andre, theo tiết tấu chậm rãi của bản nhạc hướng Edward đang đứng cuối lối đi, mỉm cười nhìn cô. Giờ khắc này, Lusena bỗng nhiên cảm thấy, cô cùng Edward là tâm ý tương thông(thần giao cách cảm), bọn họ đều khẩn trương, nhưng đồng thời cũng đều chờ mong cùng vui sướng.

Andrew|Andre đem tay Lusena đặt vào tay Edward sớm đã chờ đợi.

Mặc áo đuôi tôm màu đen, Edward cho Andrew|Andre một cái hứa hẹn không tiếng động, sau đó lập tức nhìn Lusena, người sắp trở thành vợ của chính mình. Trời biết chính mình vừa rồi dùng hết bao nhiêu khí lực, mới không chế không chủ động đi xuống bậc thang ôm Lusena. Nhìn Lusena từng bước hướng chính mình đi tới, cảm giác được trong mắt cô chỉ có chính mình, Edward cảm thấy, thế giới âm đảm của hắn đến hôm nay đã ngập tràn ánh nắng.

Đảm nhiệm hôn lễ là bạn thân của Carlisle, nhìn cặp đôi trước mặt, hắn bắt đầu buổi lễ:“Ta nghĩ, các vị ở đây, không ai sẽ phản đối này cuộc hôn nhân của hai vị này đi? Như vậy, đến, nói theo ta: Ta, Edward · Cullen, trịnh trọng hứa hẹn, nhận Lusena · Khải Phổ Lao Đặc trở thành vợ của ta, từ hôm nay trở đi, dù nghèo khổ hay phú quý, bệnh tật hay khỏe mạnh, thịnh vượng hay gian nan, đều sẽ yêu em, tôn trọng em, quý trọng em, chung thủy với em, sống chết không rời. Tốt lắm, kế tiếp: Ta, Lusena · Khải Phổ Lao Đặc..... Thỉnh trao đổi nhẫn.”

Một đôi nhẫn này là do Alice tự mình thiết kế, sau đó đi làm. Mọi phụ nữ trong nhà kiên trì cho rằng, nhẫn kết hôn cùng với nhẫn đính hôn không thể giống nhau. Edward đem nhẫn mang vào ngón áp út bên trái Lusena, sau đó hôn nhẹ. Lusena cũng vậy.

“Ta hiện tại tuyên bố, hai người chính thức kết thành vợ chồng hợp pháp. Edward, con có thể hôn cô dâu của con.”

Dưới đài vang lên một mảnh âm thanh ồn ào.

Edward vươn tay ôm mặt Lusena, chậm rãi cúi xuống, nhẹ nhàng mà hôn môi cô, thở dài nói:“Em rất cực là của anh.” Nói xong, hắn buông hai tay, dùng sức ôm eo Lusena, làm nụ hôn này sâu hơn.

Lusena kim lòng không được mở hai tay, ôm cổ Edward. Cô nhiệt tình đáp lại hắn, nhờ vào thân thể của ma cà rồng, lúc này cô cũng không cần hô hấp, hoàn toàn có thể phối hợp với Edward.

Lúc này, hai người đem mọi thứ xung quanh đều xem nhẹ, thế giới giống như chỉ còn lại đối phương, chỉ có lúc này cảm xúc mới là chân thực.

Sau khi hôn lễ kết thúc đó là một hồi tiếp đãi khách quý, đây cũng là do Alice tử mĩ thiết kế.

Khi ánh mắt trời từ từ khuất sau rừng cây, khi Edward dẫn Lusena xuyên qua cánh cửa thủy tinh, những ngọn đèn được thắp sáng rực rỡ thắp trên ngọn cây, đem màu trắng của những đóa hoa tươi chiếu rọi. Nơi đó còn khoảng một vạt đóa hoa tươi, mùi thơm tràn ngập. Trên cây, hai lớp màn trắng mỏng được phủ nhẹ nhàng, bao phủ cả sân nhảy.

Giai điệu chậm lại, nhẹ nhàng giống như giữa đêm mùa hạ. Đám người ở trong ánh đèn dịu dàng vui vẻ.

Edward hướng Lusena giới thiệu những ma cà rồng đến chúc mừng, Lusena lúc này mới biết được, thế giới này số lượng ma cà rồng so với chính mình trong tưởng tượng còn nhiều hơn rất nhiều, hơn nữa, có nhóm cũng giống nhà Cullen là ma cà rồng ăn chay.

Chào hỏi mọi người xong, Edward ôm Lusena lẳng lặng khiêu vũ. Không biết nghĩ đến cái gì, hần bắt đầu ngây ngô cười.

“Anh cười cái gì?” Lusena ngạc nhiên hỏi, đây là lần đầu tiên cô thấy Edward cười như vậy.

“Phu nhân Cullen, không có điều gì so với việc có được em khiến anh vui hơn!” Edward dựa trán vào Lusena, hai mắt nhìn cô.

“Em cũng vậy.” Lusena nhẹ giọng nói, cô bị cặp mắt vàng này mê hoặc.

“Anh đã thông báo cho mọi người, hiện tại chúng ta có thể xuất phát.”

“Xuất phát?” Lusena có chút phản ứng không kịp.

“Em biết đó, tuần trăng mật.” Hai chữ “tuần trăng mật” bị Edward lấy giọng điệu thâm ý nói ra.

“Em nghỉ cùng ba mẹ gọi em.” Lusena ngượng ngùng.

“Không cần.” Edward dắt tay Lusena, trực tiếp đem cô lên chiếc Aston Martin V12 Vanquish mới.

“Chúng ta đi đâu?” Alice giữ bí mật rất tốt, đáng thương Lusena đến bây giờ cũng không biết chính mình sẽ đi hưởng tuần trăng mật.

“Một nơi chỉ có hai chúng ta.” Edward thần bí cười cười.

Lusena không hỏi, im lặng nhìn sườn mặt hoàn mỹ của Edward.

“Anh không thể tập trung lái xe.” Edward tuy là trách móc, nhưng trong mắt lại tràn ngập ý cười.

“Vậy không đi.” Lusena nghịch ngợm cười.

“Nói vậy, chỉ sợ Alice vĩnh viễn cũng không tha thứ chúng ta.” Edward mặt không chút thay đổi nói.

“Vậy anh chỉ có thể chịu đựng, dù sao, cho dù em không nhìn anh, anh cũng sẽ bị em ảnh hưởng đến, không phải sao?”

Hành trình xa xôi, trên đường hai người đổi máy bay hai lần, Lusena không thể không ở trên máy bay uống “đồ uống” đã được chuẩn bị để kìm lại dục vọng uống máu của chính mình.

“Còn có cái gì là anh không biết không?” Nhìn thấy Edward thuần thục điều khiển du thuyền màu trắng, Lusena nhin không được hỏi.

“Rất nhiều, ví dụ, ballet.” Edward thừa nhận, chính mình đối việc này vẫn luôn canh cánh trong lòng. (Linh~Ling: bạn nào không nhớ thì đọc lại chương 15 nha).

“Ha ha –” Lusena sung sướng nở nụ cười.

Lúc hai người tới nơi đã là đêm khuya. Đây là một hòn đảo nhỏ yên tĩnh.

“Hoan nghênh đến đảo Isle Esme.” Edward lấy tư thế mời hướng Lusena vươn tay phải.

“Đảo Isle Esme?” Lusena tự nhiên đưa tay trái cho Edward.

“Đúng vậy, đây là món quà Carlisle dành cho Esme.”

“Thật khiến cho người ta kinh ngạc.”

“Tốt lắm, ngày mai rồi hãy đi xung quanh đảo, chúng ta có việc quan trọng hơn cần hoàn thành.” Edward một tay xách hành lý, một tay cầm Lusena, rất nhanh chạy đi.

Đi vào phòng, không đợi Lusena quan sát bên trong, Edward lập tức ném hành lý, ôm lấy Lusena, đem cô đặt trên giường.

“Edward, chúng ta có thể trước tắm rửa không?” Bị Edward đặt ở dưới, Lusena không khỏi cảm thấy có chút khẩn trương.

“Có lẽ, bơi lội giữa đêm khuya là một ý kiến không tồi đi?” Edward thở sâu, cho dù hẳn không cần, nhưng vẫn dịu dàng đồng ý.

“Tốt.” Lusena đã không biết chính mình đang nói cái gì.

Edward cười khẽ, tiếp theo ôm Lusena ra bờ cát.

Bởi vì đang giữa mùa hạ, hai người mặc quần áo cũng không nhiều, Edward cởi ra áo sơmi, cứ như vậy mang theo Lusena xuống nước.

“A!” Bị nước biển ấm áp kích thích, Lusena trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại.

“Em không bơi?”

“Đương nhiên không!” Lusena trừng mắt nhìn Edward một cái, sau đó đẩy hắn ra, chính mình hướng một bên bơi đi.

Edward theo sát.

Hai người ở trong nước truy đuổi một khoảng thời gian. Không biết là ai ngừng lại trước, hai người ở trong nước ôm nhau.

Ngón tay Edward nhẹ nhàng dọc theo lưng Lusena miêu tả hình dạng.

“Edward.....” Lusena hai tay ôm chặt lấy Edward, đầu tựa vào vai hắn, hơi thở bắt đầu dồn dập.

“Bảo bối, đừng sợ.” Giọng nói Edward trầm lại, nhanh chóng cởi bỏ quần áo của Lusena, sau đó dùng sức, để Lusena càng thêm ôm chặt chính mình.

Khi da thịt chạm nhau khiến Edward thỏa mãn ra tiếng.

“Chúng ta..... về phòng, được không?” Giọng nói Lusena mềm nhũn, lời nói ra lại như một lời mời.

Tiếng nước vang lên thật lớn, Edward đã đem Lusena ôm trở lại trên giường, hắn không hề kìm nén chính mình, một bàn tay ở trên eo Lusena vuốt ve, khi nhẹ khi mạnh, khiến cho cơ thể cô run lên, tay kia thì nâng gáy Lusena, nặng nề mà hôn trán cô, tiếp theo là khoe môi, cắn, vành tai, xương quai xanh.....

Lusena cắn môi, ngón tay nắm khăn trải giường dần dần buộc chặt.

Đêm này còn rất dài rất dài.....

39. Chương 39: Ngoại Truyện 1: Đứa Nhỏ

Ven bờ hồ Schwerin ở phía tây bang Mecklenburg- Vopommern, Đức. Ánh sáng xung quanh hồ chi chít như sao trên trời, phong tình khác nhau, trong đó, xinh đẹp nhất là lâu đài Schwerin.

Giống như những địa phương khác, bang Mecklenburg- Vopommern cũng có được một tòa lâu đài cổ. Tòa lâu đài này là một trong những tòa lâu đài cổ xưa nhất ở Đức, và được xây dựng từ năm 1845, đến bây giờ gần 171 năm. Nơi này từng là nơi ở của công tước và đại công tước Schwerin. Nay tòa thành đã trở thành tòa nghị viện của bang, kiến trúc tuy rằng đã cổ xưa, không thể làm sống lại lịch sử khi hưng khi suy, nhưng vẫn làm người ta suy nghĩ sâu xa.

Tòa thành đứng sừng sững ở giữa hồ, chung quanh lộ ra phong cách cổ xưa. Mặt hồ mênh mông yên ả, từng đàn chim bay lượn; Giữa hồ, những bông hoa như ẩn như hiện, xung quanh là những ngôi nhà nhỏ nhỏ..... Phong cảnh tuyệt đẹp hòa lẫn nhau, không thể phân cách.

Sau khi tuần trăng mật chấm dứt, Lusena cùng Edward đi vào Mecklenburg- Vorpommern nhìn thấy chính là cảnh vật tuyệt đẹp như vậy.

Hai người xuất hiện, lập tức hấp dẫn phần đông ánh mắt người qua đường. Đương nhiên, không phải bởi vì vẻ đẹp bên ngoài của hai người xuất chúng, mà là bởi vì hai người đang hóa trang — hai người đều mặc trang phục quý tộc của thời Victoria. Quần áo mà Lusena mặc là váy dài phiền phức nhưng lại đẹp dễ cao quý, trang sức tinh xảo, dù che nắng cầm trên tay cùng bao tay đồng dạng tinh xảo; Mà Edward một thân bó sát tây trang màu đen, trên đầu đội mũ cao, hai tay mang bao tay trắng, nắm một cây gậy hoa lệ. Hai người sóng vai, chậm rãi đi bộ ở quảng trường Scott thơ mộng, giống như là quốc vương cùng vương hậu từ trong sách đi ra. Dù mọi người nhìn ra bọn họ mục đích là đến tòa lâu đài, nhưng lại sinh ra một cảm giác rằng hai người sắp trở lại cung điện của họ.

“Edward, bọn họ đang nghĩ gì?” Nhìn đến Edward trên mặt tươi cười càng ngày càng đậm, Lusena không khỏi tò mò hỏi.

“Bọn họ cho rằng, chúng ta là quốc vương cùng vương hậu của lâu đài Schwerin.” Edward nghiêng người đến bên tai Lusena, khi nói chuyện, đôi môi nhẹ chạm vành tai mẫn cảm của Lusena.

“Ngô —” Lusena bị kích thích hai chân mềm nhũn, được Edward ôm lại, trừng mắt nhìn hắn, rồi lập tức đi nhanh về phía trước, không tính lại quan tâm hắn.

Edward không nhanh không chậm theo sau Lusena, tùy ý Lusena ở trong lòng phát tiết bất mãn, cuối cùng nghe được một câu “Em nhất định sử dụng thiên phú thành công lên anh!”. Đến lúc này, Edward luôn không biết một đả kích quyết tâm của Lusena: “Không, em sẽ không thành công, thân ái.”

“Vì cái gì?” Lusena hỏi.

“Chỉ cần anh còn có thể nghe được tiếng lòng của em.” Edward trả lời.

Carlisle ở trấn nhỏ thuê được một ngôi nhà ở. Nhưng mà, Edward cùng Lusena như không thấy được nó, lập tức hướng trên núi đi đến.

Có lẽ là vì gần đây thường xuyên xuất hiện trường hợp du khách bị tử vong, nay khách du lịch cũng không nhiều, thì thể đều bị phát hiện trong rừng. Bởi vì Carlisle vừa đến Mecklenburg, cảnh sát địa phương không tin tưởng ông, bởi vậy, ông không có cơ hội quan sát thì thể.

Nhưng, Edward cùng Lusena đi vào lâu đài cổ, cũng không phải vì thăm dò, hoàn toàn là từ Alice. Lúc trước sau khi xác định muốn ở gần lâu đài, điều Alice đầu tiên nghĩ đến chính là các câu chuyện tình yêu có liên quan đến tòa lâu đài, cô lập tức đem chủ ý đánh tới hai người sắp cử hành hôn lễ. Alice thuộc phái hành động, có ý tưởng rồi, cô nhanh chóng thiết kế ra hai bộ trang phục cổ trang, hoàn thành xong, cô liền đem hai bộ đồ này đặt trong hành lý của hai người bọn họ, cũng lưu lại tờ giấy, nói cho hai người khi nào thì mặc.

“Chính là loại hiệu quả này! Đáng tiếc không thể mua tòa lâu đài này.” Khi Lusena kéo tay Edward bước vào cánh cửa nhỏ của tòa lâu đài, Alice cảm thán ra tiếng. Cô đã sớm lôi kéo mọi người trong nhà chờ ở tầng hai tòa thành, từ cửa sổ có thể dễ dàng nhìn thấy du khách.

Lusena cùng Edward sớm học được cách không nhìn ánh mắt xung quanh, bọn họ thông dong đi vào, mỉm cười với mọi người trong nhà: “Chúng ta đã trở lại.”

“Tốt lắm, Alice, tâm nguyện của người đã thỏa mãn, chúng ta có thể trở về sao?”

“Đương nhiên.” Alice vui nói.

Hiện tại nhà Cullen ở tạm ngôi nhà so với Fox có ý cổ kính hơn, đèn tường dọc hành lang, cầu thang được treo đầy hình. Khác với căn phòng sáng trưng ở trong rừng của Fox, nơi này có vẻ có chút u ám, càng giống như là nơi của ma cà rồng.

“Kế tiếp, Carlisle, ba không tính tiếp tục ở bệnh viện sao?” Lusena nghi hoặc hỏi. Carlisle đã đến đây được một tháng, nhưng thoát nhìn bọn họ vẫn luôn ở trong phòng.

“Không, chúng ta có là việc trọng yếu hơn cần hoàn thành.” Về mặt Carlisle có chút ngưng trọng.

“Cái gì?”

“Vừa đến đây, Alice liền thấy được, chúng ta ở tòa lâu đài cổ này được một đứa nhỏ.” Esme lộ vẻ lo lắng.

“Đứa nhỏ?”

“Đúng vậy, một em bé mới sinh.” Rosalie đầy vui vẻ nói.

“Trời ạ! Như thế nào lại được?” Lusena không thể tưởng tượng, trẻ con ở lâu đài cổ?

“Tầng hầm ở đó nhất định có đáp án chúng ta muốn.” Alice căn cứ hình ảnh xung quanh, phỏng đoán nói.

“Đúng vậy, chúng ta định đêm nay cùng đi xem.” Dana cũng có chút chờ mong với hành động đêm nay.

Buổi tối —

Một nhà Cullen thoải mái né bảo vệ lâu đài, đi vào tầng hầm. Không thể không nói, tầng hầm cách âm hiệu quả rất tốt, lấy thính lực của ma cà rồng, bọn họ cũng chỉ có thể nghe được hình như có người đối thoại.

Carlisle đoán đúng, bọn họ đứng đây không lâu, lập tức có người đi ra nghênh đón bọn họ.

Người tới tựa hồ cũng là ma cà rồng, hắn bắt quá đã ba mươi, nhìn thấy một nhà Cullen, hắn không có biểu hiện ra kinh ngạc gì, ngược lại thân thiện dẫn bọn họ xuống tầng hầm, dọc theo đường đi, càng không ngừng giải thích tình huống: “Mọi người tốt, ta là Gael, mấy tháng trước ta cùng bạn gái đến Mecklenburg du lịch, nhưng khi đi qua đây lại không cẩn thận bị ma cà rồng chuyển hóa, hắn đại khái không nghĩ tới ta chuyển hóa thành công, sau đó không lâu, ta giết hắn. Sau đó, ta chỉ có thể tránh ở tầng hầm âm u này, Camille Ly của ta mỗi ngày đều đến tòa lâu đài cổ tìm kiếm ta, ta không đành lòng, chỉ có thể hiện thân. Cô biết thân phận của ta, nhưng cô không hề e ngại, liều lĩnh theo ta ẩn cư. Ta không nghĩ tới là —” Nói đến này, Gael cơ hồ nghẹn ngào, “Ta không nghĩ tới, ngay tại hơn nửa tháng trước, Camille Ly, cô mang thai.”

“Mang thai?” Carlisle chấn kinh rồi, ông chưa từng nghe nói qua chuyện con người vì ma cà rồng mà sinh đứa nhỏ.

“Kia cô ấy hiện tại ở đâu?” Esme càng quan tâm chuyện này hơn.

“Cô ấy..... Cô ấy đã.....”

Đúng lúc này, tiếng trẻ con khóc nỉ non vang lên.

Rosalie chợt lóe, nháy mắt xuất hiện bên cạnh đứa trẻ. Cô si mê nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó, liều mạng áp chế tâm trạng kích động của chính mình, khống chế được sức mạnh trên tay, nhẹ nhàng đem đứa trẻ ôm vào ngực.

Mọi người sợ hãi phát hiện, đứa bé bị Rosalie ôm lấy lập tức ngừng khóc, đối với Rosalie vui cười.

“Ta nghĩ, các người đã đoán được ta muốn nhờ các người chuyện gì.” Gael sắc mặt bình tĩnh đi qua, đứng bên cạnh thi thể của cô gái vừa sinh đứa trẻ, “Camille Ly vì sinh con bé mà chết, ta tin tưởng, các người sẽ chăm sóc con bé tốt, các người mang con bé đi thôi.”

“Người –” Rosalie còn muốn nói cái gì đó.

“Nhìn ra được, người sẽ là người mẹ tốt, đem đứa nhỏ giao cho người, ta thực yên tâm.” Gael lúc này mới lộ ra một chút thần nhiên tươi cười.

Đứa trẻ trong lòng Rosalie tựa hồ ý thức được cái gì, con bé giãy dụa muốn hướng ba ba ôm ấp.

“Con gái ngoan, ba ba chăm sóc con không được, về sau, bọn họ chính là nhà của con.” Gael hôn trán con gái mình, rồi lập tức xoay người, không hề nói gì.

Rosalie nhìn Carlisle, muốn nghe một chút ý kiến của ông.

“Một khi đã như vậy, ta cam đoan, con gái của người sẽ khỏe mạnh trưởng thành.” Carlisle trịnh trọng hứa hẹn, sau đó mang theo mọi người trong nhà rời đi.

“Chúng ta không thể ở tại đây, này đối chúng ta mà nói là không tốt, chúng ta tới núi Alpes, ở nơi đó, có thể tránh đi rất nhiều tầm mắt.”

Một nhà Cullen đơn giản thu thập, sau đó nhanh chóng xuất phát.

Hơn ba giờ sau, một nhà Cullen tới ngôi làng Gimmelwand ở sâu trong núi Alpes.

“Phụ nữ ở lại đây, đàn ông theo ta đi bốn phía làm quen hoàn cảnh.”

Sau khi Carlisle rời đi, nhóm phụ nữ rất cực có thời gian nhìn đứa bé sắp trở thành gia đình của bọn họ.

“Esme, người không nghĩ là con bé có chút lớn sao?” Dana đã biết tình huống khi Esme vẫn còn là con người, bởi vậy, cô hỏi người cũng đồng dạng đã sinh qua trẻ con đứa nhỏ.

“Đúng vậy, có lẽ là do hỗn huyết?” Esme đoán.

“Con bé thật đáng yêu!” Alice ngạc nhiên đựng khuôn mặt tròn tròn, nhỏ xíu của đứa bé.

“Chúng ta có phải hay không nên cho con bé một cái tên?” Lusena đề nghị.

“Gọi là Camille Ly đi, vì kỷ niệm người mẹ vĩ đại của con bé.” Từ lúc nhìn thấy đứa nhỏ, Rosalie không hề là một người đẹp lạnh lùng, cô dịu dàng nhìn Camille Ly trong lòng.

Làm nhóm Cullen kinh ngạc là, tốc độ Camille Ly trưởng thành rất nhanh.

Một tuần sau, Camille Ly có thể rõ ràng kêu “mẹ mẹ”. Rosalie sau khi nghe được, vì vui quá mà khóc, cô được Camille Ly thừa nhận, cô hiện tại cũng là mẹ.

“Thân ái, cảm ơn con!” Rosalie kích động không ngừng hôn hai má Camille Ly.

Hai tháng sau, Camille Ly có thể đi vững vàng, nhưng cô vẫn như trước thích ở trong lòng Rosalie.

Emmett hằng ngày chính là đùa Camille Ly, hắn cố ý ôm Rosalie nhảy lên đại thụ, nhìn bộ dáng Camille Ly sốt ruột. Bất quá, hắn ngay sau đó không muốn đứng dậy, Camille Ly bị hắn kích thích cũng nhảy dựng lên, ngay lập tức dừng bên cạnh Rosalie.

“Trời ạ! Ly bảo bố, con thật đúng là thiên tài!” Rosalie mừng rỡ như điên, không chút nào keo kiệt thưởng cho Emmett một cái hôn.

Trong gia đình, Alice cùng Jasper phụ trách đem Camille Ly biến thành một tiểu thư xinh đẹp, Lusena cùng Edward phụ trách dạy Camille Ly đánh đàn cùng khiêu vũ, Dana cùng Esme phụ trách cấp Camille Ly các loại mỹ vị điểm tâm, Carlisle cùng Andrew|Andre phụ trách đến trấn mua nguyên liệu, mà cha mẹ trên danh nghĩa của Camille Ly phụ trách hai mươi bốn giờ ở bên cạnh cô.

Ở mọi người cùng nhau bồi dưỡng, không tới nửa năm, thoát nhìn như là đứa trẻ ba, bốn tuổi, Camille Ly đã thành một thực nữ đủ tư cách, cử chỉ tao nhã, dáng người tinh tế, mái tóc quăn, dài màu vàng cực kỳ giống Rosalie.

“Ba Emmett, ba làm như vậy mẹ sẽ mất hứng.” Mỗi khi Emmett muốn đùa dai, Ly lại cau mày, một bộ đại nhân nhỏ nhắn Emmett.

“Kia tiểu Ly sẽ nói cho mẹ sao?” Emmett làm bộ đáng thương nhìn Ly.

“Này biểu tình thật khó coi.” Mặt Ly nhăn càng lợi hại hơn.

“Kia như vậy thì sao?” Emmett đổi thành mặt quỷ.

“Mẹ mẹ –” Ly chạy vội ra cửa, tìm Rosalie để an ủi.

“Làm sao vậy, tiểu Ly?” Rosalie đau lòng nhìn hai mắt ửng đỏ của Ly.

“Ba ba Emmett.....” Ly lập tức đem Emmett bán đứng.

“Phải không?” Rosalie cười lạnh, tiếp theo buông Ly ra, “Ly ngoan, ở chỗ này chờ mẹ.”

Giây tiếp theo, tiếng kêu thảm thiết của Emmett vang lên.

Mọi người trong nhà Cullen đều vui sướng khi người khác gặp họa.

Ngày vui luôn trôi qua mau, bất tri bất giác, bốn năm đã trôi qua.

Một nhà Cullen chính mắt chứng kiến Ly từ trẻ con biến thành người trưởng thành. Lúc đầu, mọi người còn có chút lo lắng, nếu lấy tốc độ trưởng thành này của Ly, 15 năm sau, con bé sẽ biến thành một bà lão. Nhưng may mắn, Ly thoát nhìn đã ổn định, không trưởng thành nữa.

“Ly, con đã quyết định?” Edward là người quen thuộc tâm lý trưởng thành của Ly, hần đến bên cạnh Ly đang lẳng lặng nhìn phương xa.

“Đúng vậy, con rất ngạc nhiên, chú Edward.” Ly thành thực đáp.

“Con muốn đi nhìn cha con?” Edward hỏi tiếp.

Ly nhẹ nhàng gật đầu.

“Vậy đi thôi, Ly, con đã trưởng thành, là thời điểm nên đi xem thế giới bên ngoài.” Lusena mỉm cười cổ vũ Ly.

“Nhưng, con sẽ nhớ mẹ.” Ly buồn rầu nói.

“Ly, mẹ đương nhiên sẽ đi với con.” Rosalie đi tới, vẻ mặt vui mừng, “Mẹ còn suy nghĩ con chừng nào thì mới có thể quyết định cái này.”

“Mẹ –”

“Tiểu Ly, mẹ sẽ vĩnh viễn ở cùng con.” Emmett khó có lúc nghiêm túc.

“Àn.” Ly vui vẻ nở nụ cười.

Ba người trở lại Mecklenburg, nơi này đã phồn hoa trở lại, du khách rõ ràng gia tăng rất nhiều.

Đi vào tầng hầm, trừ bỏ âm thanh của mưa, không có tiếng động khác. Ly có dự cảm không tốt, bước nhanh xuống, quả nhiên, nơi mẹ qua đời, lúc này chỉ còn lại một đồng bụi.

Ba người đến gần dò xét một phen.

“Ly, xem ra cha của con đã tự thiêu.” Emmett nghiêm túc nói.

“Không –” Ly không tin lắm, cô run run nâng lên tro cốt.

“Đây là tâm nguyện của cha con.” Rosalie đau thương nói, cô chạy tới ôm Ly vẫn đang đắm chìm trong thống khổ.

Airmate từ bên ngoài mang đến một hủ tro cốt.

Ly nhận lấy, trầm mặc đem tro cốt để vào.

Sau khi ba người về nhà, tinh thần của Ly sa sút một khoảng thời gian, ngay cả Emmett đùa như thế nào đều không có vui.

“Trên thực tế, sau khi con được sinh ra đã bắt đầu có trí nhớ, con biết mẹ của con bởi vì sinh con mà chết, con cũng biết cha con có mâu thuẫn với con, ông chỉ biết bi thương nhìn mẹ con, lại chưa từng xem qua con. Vài ngày sau, ông tìm đến mọi người, muốn đem con cho đi. Cái hôn khi đó là hành động giống người cha nhất của ông. Ba Emmett, ba có biết vì cái gì con không thể tự nhiên gọi ba một tiếng ‘Ba ba’ không? Chính là bởi vì con cho rằng cha con còn sống, con còn có một tia chấp niệm với ông ấy. Nay, lý do này cũng bị phá vỡ.” Một ngày này, Ly bắt đầu nhẹ giọng kể ra.

“Ba chờ con gọi ‘Ba ba.’” Emmett có chút dùng sức vỗ vỗ vai Ly.

“Ba ba.” Ly rốt cục bình thường trở lại.

“Tốt lắm, bé ngoan, những người khác đều đi ra ngoài du ngoạn, chúng ta vì cái gì còn ở trong này? Đi thôi, ba mẹ mang con thưởng thức thế giới bên ngoài!” Rosalie ôm hai người quan trọng nhất của đời mình, cả đời này, rốt cục viên mãn đi?

40. Chương 40: Ngoại Truyện 2: Xuyên Qua

Bella bị đưa đến Volturi, đầu tiên cô nhìn thấy là ba đại trưởng lão.

“Nói như vậy, người mang về cho chúng ta một vị thiên phú giả khác?” Aro thân thiết tươi cười, thông thả tao nhã đi đến trước Bella, “Để cho ta nhìn xem, người có được thiên phú gì. Đến, đưa tay cho ta, không cần sợ hãi.”

Aro nắm chặt tay Bella, nhắm mắt lẳng lặng cảm thụ. Nhưng mà, hần cái gì cũng nhìn không ra.

“Thần kỳ, thật đúng là thiên phú thần kỳ, Felix, mang cô ấy đi tìm Chelsey, nếu hần cũng thất bại, như vậy, các người chỉ cần quan sát cô, hơn nữa, huấn luyện cô ấy.”

Bella vùng vẫy như thế nào cũng không được, nhưng cô vẫn không cam lòng, cô không nghĩ từ nay về sau chỉ có thể ở tại cái dạng cung điện này.

“Đừng nghĩ đến việc chạy trốn, người trốn không thoát, hơn nữa, người sẽ không nguyện ý biết kết quả bị bắt lại khi chạy trốn.” Felix hung hăng ném Bella xuống đất, “Chelsey, giao cho người.”

Tuy rằng sớm đã chuẩn bị tâm lý, nhưng nhìn thấy Bella vẫn không có phản ứng, hai người vẫn cảm thấy có chút kinh khủng.

“Xem ra chúng ta gặp được nan đề.”

Kế tiếp, Bella bị đưa đến trại huấn luyện. Cô phát hiện, những người nơi này đều không giống cô, bọn họ đều là tự nguyện gia nhập, ở chỗ này, cô tìm không thấy người có thể nói chuyện.

Bất quá, việc Bella muốn chạy ra khỏi Volturi cũng không có vì nguyên nhân này mà biến mất, cô bắt động thanh sắc quan sát chung quanh, yên lặng chờ đợi cơ hội để thoát đi.

Một ngày này, Bella bị dẫn ra ngoài, cô được biết Charles bị người nhà Cullen giết. Bella tin tưởng đây là không có khả năng, bác sĩ Cullen cùng ba mình có quan hệ tốt, ông cùng người nhà của ông sẽ không làm như vậy. Bella trực giác cho rằng Aro lừa cô, có lẽ Charles chính là bị Volturi sát hại? Từ điểm này, Bella điên cuồng mà nhắm phía Aro, đem hần đánh bay ra ngoài. Sau đó, cùng Felix đã phản ứng kịp, đánh nhau. Ưu thế của Jane cùng Alec trong chiến đấu đối mặt với Bella hoàn toàn không phát huy được, bởi vậy, bọn họ chỉ có thể đứng trước Aro bảo vệ hần.

Bella chính là một cái ma cà rồng mới được huấn luyện vài ngày, tự nhiên đánh không lại Felix có kinh nghiệm phong phú.

“Giết cô ta.” Aro mệnh lệnh.

Tất cả mọi người hiểu được ý Arrow, không thể vì mình dùng, như vậy, chỉ có thể hủy diệt.

==== ===== ngăn tuyến=====

Khi Bella tỉnh lại, cô đang nằm trên giường, cảnh giác quan sát bốn phía. Đây là phòng mình? Hơn nữa, cô bây giờ còn là con người? Bella lập tức đứng dậy, chạy xuống lầu.

“Bella, cho dù đây là ngày đầu con chuyển trường, con cũng không cần gấp như vậy.” Đang ngồi trước bàn ăn, Charles không đồng ý nói.

“Ngày đầu tiên?” Bella kinh ngạc nói. Cô nhìn di động, quả nhiên là ngày khai giảng. Nói như vậy, chính mình về tới lúc trước?

“Bella?”

“Ách, ba ba, con đi rửa mặt.” Bella chạy về phòng.

Trong phòng rửa mặt, Bella nhìn chính mình trong gương, không thể tin được, chính mình cứ nhiên đạt được cơ hội sống lại. Đây sẽ là một giấc mộng sao?

Bella kích động đi vào trường học. Cùng lần trước giống nhau, cô ở thời gian ăn cơm trưa được Jessica mời đến bàn của bọn họ. Nhưng, vì cái gì không có Lusena?

Kế tiếp, một nhà Cullen xuất hiện cũng cùng lần trước giống nhau, lại vẫn thiếu Lusena.

“Jessica, Lusena đâu?” Bella nhìn không được hỏi.

“Lusena? Cô ấy là ai?”

Jessica khó hiểu để Bella kinh hãi, chẳng lẽ đây thật là cảnh trong mơ của mình? Chính mình hy vọng Lusena biến mất chẳng lẽ ở trong mộng đã được thực hiện? Bởi vậy, trong mơ trung ta có thể cùng một chỗ với Edward?

Ở lớp sinh vật, Edward tuy rằng thống khổ, thân thể căng cứng, nhưng hắn cũng không có rời đi phòng học.

Một tuần sau, Edward trở lại trường học, thân thiện cùng chính mình nói chuyện.

Sáng sớm tuyết rơi nhiều, Edward mạo hiểm việc thân phận bị phát hiện chạy vội lại cứu chính mình(vụ

Taylor chuẩn bị đâm vào Bella).

Trong ngõ nhỏ ở cảng Thiên Sứ, Edward tìm được chính mình, hơn nữa cùng mình dùng bữa tối ở trong một nhà hàng.

Này tất cả tất cả, đều bị Bella ghi nhớ, lúc này đây, Edward chỉ có thể thuộc về cô. Vì thế, Bella rất cuộc khắc chế không được, cô hướng Edward nói hết tâm ý chính mình, hơn nữa tỏ vẻ chính mình không chút nào để ý thân phận ma cà rồng của hắn.

Dù Edward ngay từ đầu liều mạng kháng cự Bella, nhưng cuối cùng, hắn tiếp nhận Bella. Nhưng mà, hắn như thế nào cũng không đáp ứng mong muốn được chuyển hóa của Bella.

Chỉ cần ở một chỗ cùng Edward, có nguy hiểm gì, Bella cũng không sợ. Ba người James xuất hiện, Victoria báo thù, Volturi cảnh cáo.....

Bella thừa nhận, mãi cho đến khi Edward kết làm vợ chồng, sinh hạ Reneesme, cô mới cảm nhận được thế giới này là chân thật. Thì ra Edward có thuật đọc tâm, nghe không được suy nghĩ của ta, thì ra một nhà Cullen cũng không có khó tiếp xúc như trong tưởng tượng của cô.....

Nhưng, cô không thể tin được là, sau khi săn bắn, Edward cứ nhiên mang theo người cô tự cho là đã biến mất, Lusena xuất hiện!

==== =====ngăn tuyến=====

Sau khi Rosalie cùng Emmett mang theo Camille Ly rời đi, Lusena cũng cùng Edward đi du lịch thế giới. Đương nhiên, bọn họ du lịch không thể như người thường tùy tâm sở dục(tùy ý mà làm), bọn họ trước đó phải biết thời tiết nơi đó, sau đó lựa chọn ngày không nắng mới đi du lịch.

Hai người từ Đức đi thăm các lâu đài nổi tiếng, tiếp theo là ngôi làng cổ Kinderdij, nơi có nhiều cối xay gió cổ nhất ở Hà Lan, thành phố Paris ở Pháp, Luân Đôn ở Anh, Edinburg ở Scotland, nước Mỹ có khe vực Colorado sâu, Las Vegas.....

Về lại Fox đã là một năm sau.

Edward cùng Lusena đều muốn trở về nhìn ngôi nhà trước kia, hai người từ vùng núi Olympia đi qua, đi đến địa phương nơi nhà Cullen trước kia săn bắn, cứ nhiên thấy được mọi người trong nhà.

“Trời ạ! Các người cũng trở lại nơi này?” Lusena kinh hỉ nhìn mọi người.

“Không, không đúng, Lusena.” Nghe được suy nghĩ của đối phương, Edward ôm chầm Lusena, để phòng nhìn bọn hắn.

“Edward, cô ấy là ai?” Carlisle nhíu mày hỏi.

“Không, hẳn là ta nên hỏi, các người là ai?”

“Edward, con làm sao vậy?” Esme lo lắng nhìn Edward rõ ràng không bình thường.

Lúc này, Bella nghe được động tĩnh cũng chạy tới.

“Bella?” Lusena kinh ngạc nhìn Bella trước mặt, cô không phải bị Volturi bắt đi sao?

“Lusena?” Bella cũng nhận ra người tới.

“Tiểu thư Swan, người đã biết Lusena, như vậy, người có thể nói cho ta biết, vì cái gì người nhà của ta lại biến thành như vậy?” Edward gần như là vô lễ chất vấn hỏi, hẳn không thể dễ dàng tha thứ bất luận kẻ nào thương tổn người nhà của hắn.

“Edward, em đang làm cái gì? Cô ấy là vợ em, em như thế nào có thể kêu cô ấy là tiểu thư Swan?” Rosalie phần nộ trách cứ nói.

“Rosalie? Camille Ly đâu?” Lusena còn không rõ tình huống trước mắt.

“Vị tiểu thư này, ta nghĩ, chúng ta cũng không quen biết.” Rosalie hừ lạnh.

“Lusena, đừng lo lắng.” Edward hôn trán Lusena, an ủi nói.

“Bella, Bella, người làm sao vậy?” Alice kinh hoảng gọi.

“Xảy ra cái gì?” Carlisle không hề nhìn Edward nữa, xoay người sang chỗ khác quan sát Bella, phát hiện không có chuyện gì, đối mọi người nói, “Mặc kệ nói như thế nào, chúng ta đi vào trước đi.”

Hai người vào căn nhà trong rừng rậm, cách bài trí cùng trong trí nhớ giống nhau như đúc, chỉ thiếu dấu vết của ba người Khái Phổ Lao Đặc.

“Chúng ta có lý do tin tưởng, con không phải là Edward mà chúng ta nhận thức, phải không?” Mọi người đều ngồi xuống, Carlisle dẫn đầu mở miệng.

“Ta nghĩ đúng vậy, các người cũng người nhà của ta không giống nhau lắm.” Edward trả lời.

“Ta có thể biết một chút chuyện người trải qua không?” Carlisle ôn hòa dò hỏi.

“Tốt.” Edward bắt đầu kể lại, dù có chút khác nhau, nhưng hắn vẫn cảm nhận được thân thiết.

“Người là Edward, lại không phải Edward, khác nhau là người gặp vị tiểu thư Khải Phở Lao Đặc, mà Edward của chúng ta thì không có.” Carlisle tổng kết nói.

“Nếu ta nhớ không lầm, vị tiểu thư Swan này cũng nhận thức Lusena.” Edward đem tầm mắt đầu hướng người vẫn luôn khấn trương, Bella.

“Ta.....” Bella không biết nên giải thích như thế nào, cô mê mang, này rốt cuộc là mộng, hay là chân thật?

Đúng lúc này, Jacob mang theo Reneesme trở lại.

“Hắc, các người như thế nào lại nghiêm túc như vậy? Úc, ai vậy? Không đúng, Edward, người phản bội Bella?” Jacob lập tức phát hiện vấn đề, Edward rõ ràng ở trước mặt mình đã hứa, như thế nào lại có thể vứt bỏ Bella?

“Jack, không nên động thủ, không phải do hắn.” Bella phản ứng kịp, tiến lên ngăn cản.

“Người đến bây giờ còn giúp hắn nói chuyện? Hắn đều đem người mang về!” Jacob khó có thể tin tưởng lớn ánh mắt.

“Không, hắn không phải Edward, người trước bình tĩnh lại, chúng ta đang thảo luận chuyện này.” Bella ôm lấy Reneesme, đem cô bé đặt vào trong lòng Jacob.

“Kỳ thật, ta rất sớm liền phát hiện vấn đề. Ngay từ đầu, ta nghĩ đến đây là cảnh trong mơ của ta, trong hiện thực, ta không được Edward yêu, trở mặt nhìn hắn cùng Lusena ở một chỗ, chính mình lại bị Volturi bắt đi, thậm chí giết chết, mà ở trong mộng, không có Lusena, Edward yêu ta, chúng ta kết hôn, sinh con, cỡ nào hạnh phúc! Nhưng, hiện tại, Lusena lại xuất hiện đánh nát giấc mộng của ta, Edward yêu ta Edward đã biến mất.....” Bella nghẹn ngào trình bày.

“Bella, đây là chân thật, chúng ta là người một nhà, không phải sao? Hơn nữa, người còn có Reneesme a!” Alice gắt gao ôm Bella đang đắm chìm trong bất an.

“Thoạt nhìn đây là hai thế giới.” Emmett ngạc nhiên nói.

“Đúng vậy, chỉ có thể giải thích như vậy.” Carlisle gật gật đầu.

“Bella, chúng ta chấp nhận người.”

Dù biết bọn họ không phải là người nhà chính mình, nhưng nhìn đến cảnh tượng như vậy, Lusena vẫn cảm thấy có chút đau buồn.

“Có lẽ, chúng ta nên đi một lần rừng Olympia nữa thì có thể trở về?” Edward phỏng đoán nói.

“Các người có thể thử.” Carlisle đồng ý nói.

“Lusena, chúng ta đi thôi.” Edward dắt tay Lusena.

Đi tới cửa, Lusena không khỏi dừng lại, cô nhìn không được xoay người đối với Bella mỉm cười nói: “Bella, chúng ta đều sẽ hạnh phúc!”

“Em đây là gián tiếp khen anh sao?” Rồi đi, Edward vô cùng thân thiết ôm Lusena, giọng nói đầy sự đắc ý.

“Không, Edward, anh có biết, Bella là ca giả của anh, em vẫn cho rằng chính mình đoạt đi hạnh phúc của cô ấy, như bây giờ, tốt lắm, tốt lắm.” Lusena ôm lấy thắt lưng của Edward, tựa đầu vào ngực hắn.

“Cô gái ngọc.” Edward cười khẽ.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-lau-moi-yeu>